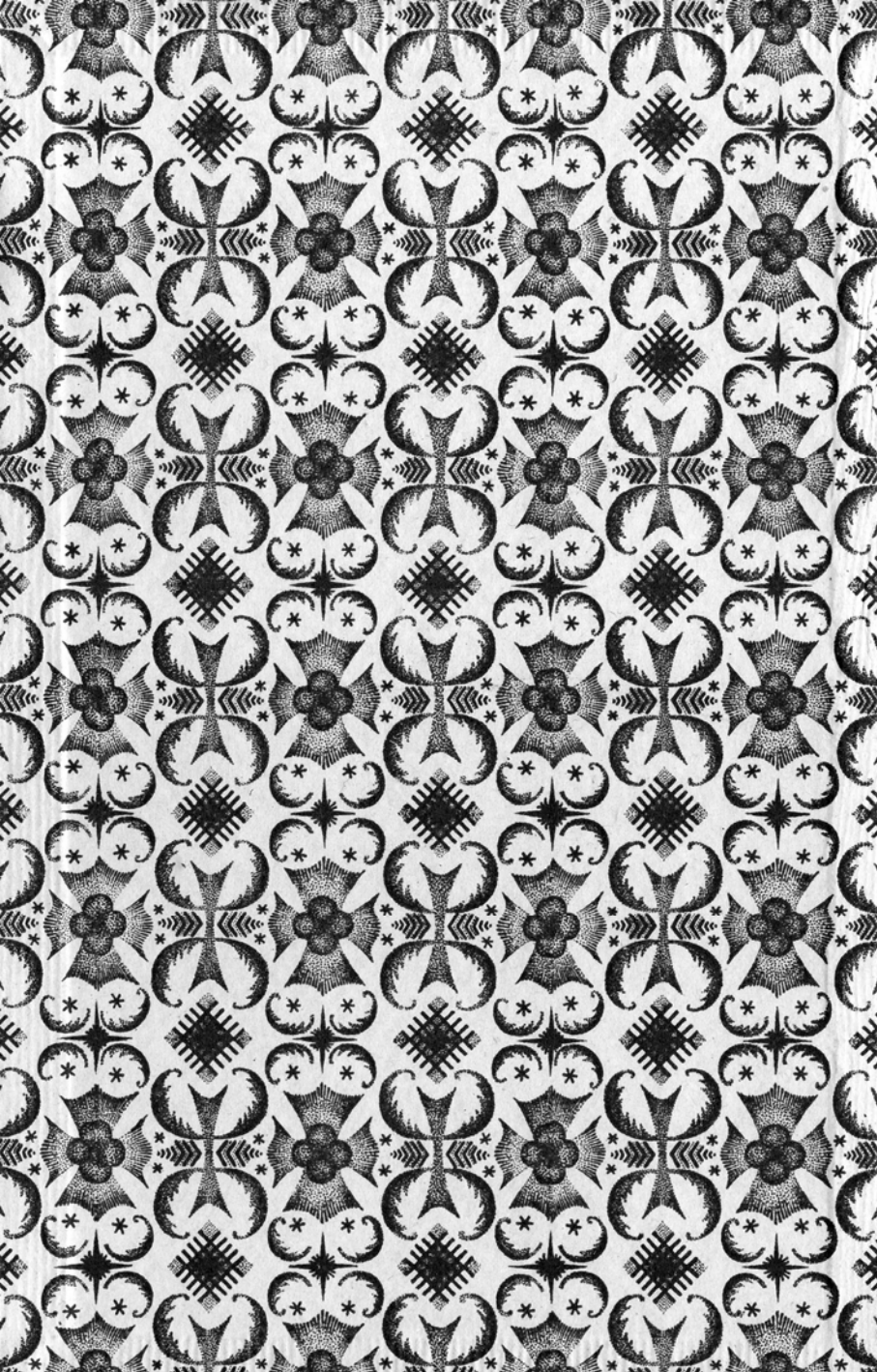

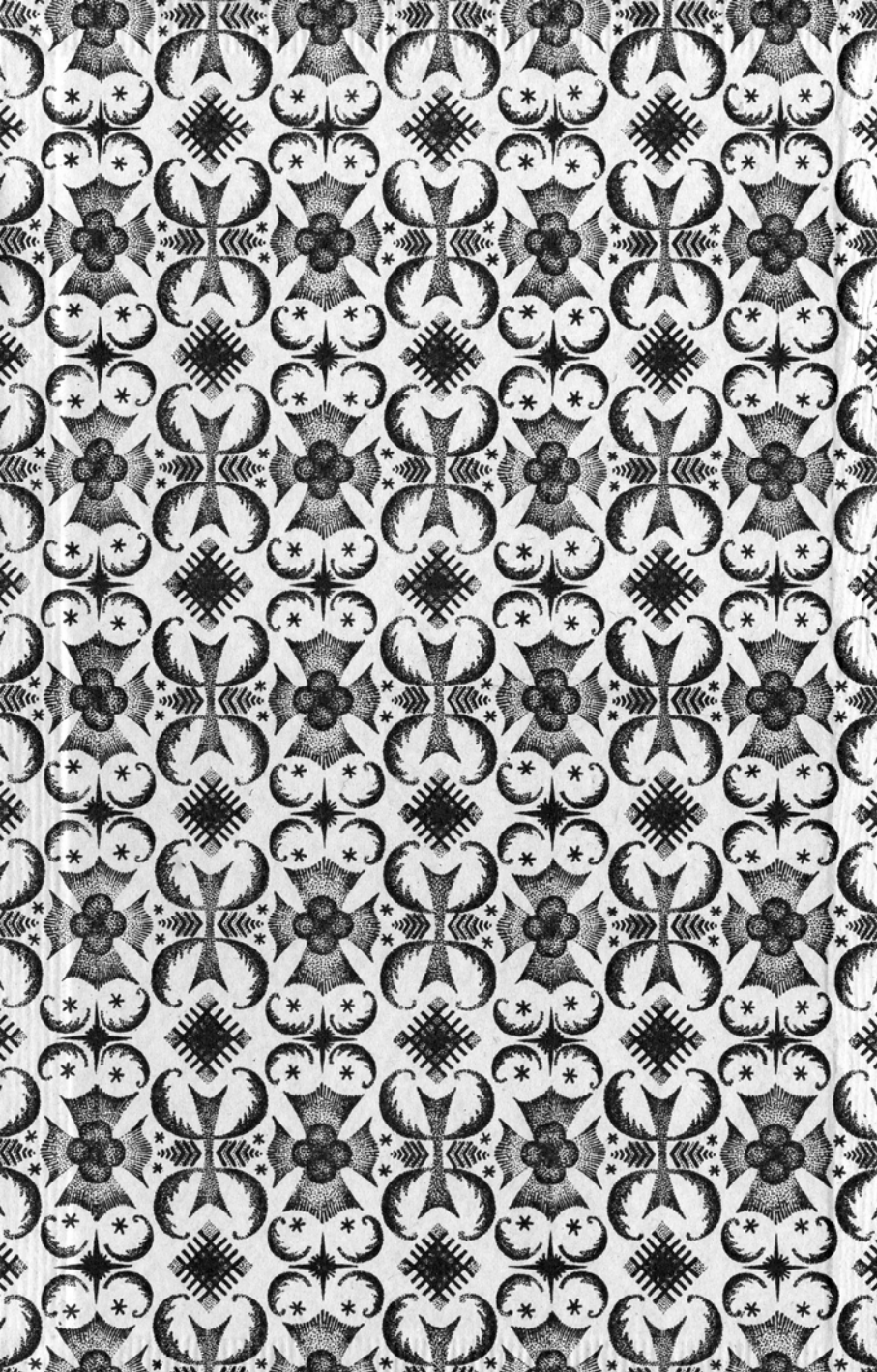
MAAILMAN PYHÄT KIRJAT IV.

PISTIS SOPHIA

MYSTICA

PISTIS SOPHIA

MAAILMAN PYHÄT KIRJAT

VALIKOIMA SUOMENNOKSIA

TOIMITTANUT

PEKKA ERVAST

IV

PISTIS SOPHIA

KRISTILLISTÄ ESOTERISMIA

3:NNELTA VUOSISADALTA

HELSINGISSÄ MYSTICA

TOIMITTAJAN HUOMAUTUS.

Nämä suomennokset ovat vaatimattomia yrityksiä tutustuttaa suurta yleisöä varsinkin itämaiden vanhoihin uskontoihin, henkeviin ajattelijoihin ja syvällisiin tietäjiin. Ne voivat olla totuuden etsijöille avuksi heidän tutkimuksissaan ja saavuttanevat muittenkin kirjallisuuden ystävään myötätunnon — ellei suomennetun muotonsa, niin ainakin alkuperäisen sisältönsä puolesta.

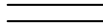
Niille, jotka iloitsevat viisaista ajatuksista, kenen tulkitsemia lienevätkään, jotka näkevät Jumalan sormen jälkiä kaikkien aikojen henkisissä pyrkimyksissä ja jotka sydäimestään soisivat, että maapallon kansat ojentaisivat toisilleen auttavan käden,— niille nämä suomennokset omistetaan.

P. E.

PISTIS SOPHIA

Otteita gnostilaisista kirjoituksista,
ennen kaikkea „Vapahtajan kirjoista”
3:nnelta vuosisadalta j. Kr.

Suomennos G. R. S. Meadin englantilaisen käännöksen uuden korjatun painoksen mukaan.

HELSINGISSÄ 1927
MYSTICA

TAMPERE.
TAMPEREEN SENTRAALIKIRJAPAINO 1927.

DIGITALISOITU NÄKÖISPAINOS 2006.

PISTIS SOPHIA.

— *Pistis Sophia? ”Usko-Viisaus”! Onpa se kirjan nimi! Onko sellaista kirjaa olemassa? En ole koskaan kuullut siitä puhuttavan.*

— *Se on annettu nimeksi eräälle koptinkieliselle käsikirjoitukselle, jossa kerrotaan Pistis Sophia-nimisen olennon elämänvaiheista ja katumuksen teoista.*

— *Koptinkieliselle? Mutta Pistis Sophia on kreikan kieltä.*

— *Niin on ja käsikirjoituksessa tämä nimi on kreikaksi samoinkuin monet muutkin sanat ja nimitykset. Oppineet sentähden ajattelevat, että käsikirjoitus onkin koptinkielinen käännös kreikankielestä. Alkuperäistä tekstiä ei näin ollen ole jälellä.*

— *Entä tuo koptilainen käännös? Missä se on?*

— *Lontoon Brittiläisessä Museossa, jossa se kantaa nimen *The Askew C o d e x*, koska Museo osti sen vuonna 1785 tohtori Askew'n kokoelmista, johon se oli löytänyt tiensä jostain Lontoon antikvariaatista.*

— *Miksikä tämä vanha käsikirjoitus sitten on niin huomattava, että se nyt suomeksi julkaistaan ja vielä ”maailman pyhien kirjojen” joukossa?*

— *Sentähden että se on täydellisin ja laajin niitä harvoja todistuskappaleita, mitä jälkimaailmalle on säi-*

lynyt alkuperäisestä kristillisestä gnostilaisuudesta. Tiedättehän, mitä gnostikot olivat?

— Sen verran mitä niistä koulussa opetettiin. Gnostikot olivat kahden tai kolmen ensimmäisen vuosisadan j.Kr. kerettiläisiä, jotka eivät tyytyneet oikeaan lapselliseen uskoon (pistis), vaan väittivät, että ihmisellä oli mahdollista saavuttaa tietoa (gnoosis) jumalallisista asioista. Katolisella kirkolla oli aika työ puolustaessaan kristinuskoa noita usein sangen oppineita ja sivistyneitä vääräuskoisia vastaan, jotka tahtovat sekoittaa kristinuskoon kaikenlaisia pakanallisia aineksia.

— Niinpä niin. Tuommoisen käsityksen saamme koulupenkillä gnostikoista sen vastustajain, parhaasta päästä kristillisen kirkkoisän Irenaeuksen, kirjoituksista. Siksi on suureksi totuuden ja tieteellisyyden voitoksi luettava, että viime vuosisadalla opittiin vähän tuntemaan gnostikoita heidän omistakin Kirjoituksistaan. Tärkein näistä on kuten sanottu *Pistis Sophia*, jonka Schwarze julkaisi latinan kielisenä käännöksenä v. 1851. Myöhemmin *Amélineau* käänsi sen ranskan kielelle ja äskettäin *Schmidt* on sen julkaissut saksan kielellä. Nämät ovat käännöksiä suoraan koptilaisesta käsikirjoituksesta. Mead'in englantilainen käännös, joka ilmestyi 1896, oli tehty Schwarze'n latinankielisen käännöksen mukaan; uusi englanninkielinen painos julkaistiin 1921, ja sitä oli kai-kin puolin tarkistettu, myös vertailemalla sitä *Schmidt'in* erinomaiseen saksannokseen. Suomennos on tehty tämän Mead'in englanninkielisen käännöksen mukaan sen uudessa korjatussa muodossa.

— Mikä tämä Pistis Sophia sitten on? Muuttaako se käsityksemme gnostikoista? Onko se filosofinen esitys heidän opeistaan?

— Filosofinen esitys se ei ote. Noudattamalla tietäjien vanhaa sääntöä sen esitystapa on vertauskuvallinen: se puhuu aatteista ja asioista henkilöin ja tapahumain muodossa. Tietäjät eivät kiistele eivätkä todistele; he, joko vaikenivat tai kertovat tiedoistaan. Jokainen vanhan ajan mysterioihin vihitty oli velvollinen esittämään tietonsa tarun tai vertauskuvan muodossa, siten samalla sitä salaten. Näin syntyivät myytit ja sadut, kosmogoniat ja teogoniat, näin syntyivät lukuisat gnostillisetkin järjestelmät ja lahkot.

— Mutta jos tuo oli yleinen tapa antiikissa, mikä sitten gnostilaisuudessa oli kristillistä? Eihän tieto maailman kokoonpanosta ja synnystä, ihmisen alkupe-
räästä ja asemasta elämässä — jos semmoinen tieto oli mahdollinen — voinut olla erilainen kristinuskossa kuin muualla?

— Ei voinutkaan, ja siitäpä näkyy, että ne, jotka vastustivat todellisia gnostikoita, olivat tietämättömiä fanaatikkoja.

— Mutta silloinhan gnostikot olivat pakanoita — tai ainakin pakanoita yhtä hyvin kuin kristityitä, sillä eihän tietäjiä — jos niitä nyt on — saata olla pakanallisia ja kristillisiä. Eihän nykyaikainenkaan luonnontieteilijä ole tiedemiehenä kristitty enemmän kuin pakana-
kaan. Hän on tutkija ja totuuden etsijä ja lahkolaisuus on hänestä kaukana.

— Aivan oikein ja siltä näkökulmalta meidän on

ymmärrettävä todellisia tietäjiäkin. He ovat yläpuolella lahkoja ja uskontoja, sillä he ovat itse nähneet ja kokeineet niitä jumalallisia elämän mysterioita, joista uskonopit kertovat kokemattomille.

— En vieläkkään ole selvillä, minkätähden silloin puhutaan kristillisestä gnoosiksesta. Kristinusko saattaa olla uusi tapa esittää tiedon asioita tietämättömille uskoksi ja ylösrakennukseksi — eikö tämä ole teidän teorianne uskontojen synnystä? — mutta mitä varten itse tietäjiä sanottaisiin kristityiksi, sitä en käsitä.

— Tulemme nyt siihen. Tietäjiä voidaan kyllä verrata tiedemiehiin, mutta on muistettava, että ala, jolla heidän tietonsa liikkuu, on toinen kuin luonnontieteilijäin. Tietäjä saattaa olla hyvinkin lapsellinen ja tietämättömän monessa tämän fyysillisen maailman asiassa, sillä hänen tietonsa koskevat ennen kaikkea näkymätöntä luontoa, henkistä, moraalista ja salaista maailmaa. Samaten oppinut luonnontieteilijä saattaa olla lapsellisen ujo ja tietämättömän kuoleman ja ikuisen elämän arvoituksen edessä, sillä hänen tutkimuksensa ovat koskeneet näkyväistä luontoa eikä ilmiöitä näkyväisen ulkopuolella. Koska nyt tietäjien tutkimusalaan kuuluvat näkymättömät voimat, henkiset virtaukset ja aatteet, henki maailman salaiset vaikutukset näkyväiseen maailmaan, ja koska saatamme ymmärtää, että henkisesti voimakkaat ihmiset semmoiset kuin suurten uskontojen perustajat, Mooses, Zarathushtra, Krishna, Orfeus, Väinämöinen, Buddha, Kristus ovat saaneet mullistuksia aikaan sisäisissä hengen maailmoissa paljon suuremmassa mitassa kuin tässä fyysillisessä — sillä olemmehan

me kaikki ihmiset henkiolentoja, — silloin tietäjien tutkimusala aina lisääntyy näiden mullistusten ohella ja näiden suurten profeettain esiintymisen kautta, ja saatamme syystä puhua buddhalaisista tietäjistä, jotka ottavat lukuun Buddhan aikaansaamat muutokset ihmiskuntamme henkisessä ilmapiirissä, ja samaten kristillisistä tietäjistä eli gnostikoista, jotka näkevät ja ymmärtävät, mitä Kristus on henkisesti näkymättömissä vaikuttanut. Henkisesti luonto on elävä ja kehittyvä samoinkuin ruumiillisesti. Näkyväinen maailma muuttuu hitaasti, mutta jokainen tiedemies tunnustaa sen muutaneen muotoa ja siis yhä muuttuvan. Henkimaailma samaten muuttuu ja kehittyä — hitaasti tai nopeasti, asianhaaroista riippuen. Jos puhuisin kristityn gnostikon kannalta, sanoisin, että Jeesus Kristus sai sanomattoman muutoksen aikaan henkimaailmassa, vaikka tuo muutos meihin ihmisiin nähden vielä on vasta alussa, — niin syvälle tunkeva ja korkealle tähtäävä se muutos näet on. Kristilliset kirkot eivät siitä paljoakaan aavista, mutta ensimmäisten vuosisatain gnostikot olivat siitä tietoisia.

— Jo luulen vähän käsittäväni, mitä kristillisellä gnoosiksella voidaan tarkoittaa. Ja Pistis Sophia on siis kristillis-gnostillinen allegoria. Puhuuko se ehkä juuri tästä Kristuksen henkisestä mullistustyöstä?

— Puhuu.

— Mutta silloin se on merkillinen teos!

— Niin onkin. Se on kuin uusi evankeliumi toisten lisäksi, vaikka salaperäinen evankeliumi, koska se ei puhu tämän maailman fyysillisistä asioista.

— *Ja ehkä myös vaikeatajuinen?*

— *Epäilemättä vaikeatajuinen. Alkupuoli varsinkin on oudolle lukijalle raskas. Mutta voittehan alkaa lopusta ja lukea ensin kolmatta, neljättä j.n.e. kirjaa, niin käsitätte lukemaanne paremmin. Sitten voitte ryhtyä ensimmäiseen ja toiseen kirjaan ja jonkun verran päästä niiden sisällöstä perille. Teoksen loppupuoli näet puhuu siveellisistä asioista ja erilaisista kuolemanjälkeisistä tiloista, mutta alkupuoli Kristuksen (tai niinkuin Pistis Sophia kauttaaltaan sanoo: Jeesuksen) ihmeellisistä toimenpiteistä ennen syntymäänsä ja jälkeen kuolemansa. Nämä asiat tuntuvat ensi lukemalla miltei käsittämättömiltä, jopa järjettömiltä, mutta niiden ymmärtämistä helpottaa jo se, että huomaa Pistis Sophian tarkoittavan persoonallista tajuntaa (alempaa, „langennutta”) sekä luonnossa että ihmisessä sen tajunnan kaikessa puhtaassa kauneudessa. Ja jos tutkitte nykyaikaista teosofista maailmankatsomusta, paljastaa Pistis Sophia teille omat salaisuutensa.*

— *Mutta suomalainen teksti kai on varustettu muistutuksilla ja selityksillä?*

— *Ei ole. Muistutukset raskauttaisivat lukemista liikaa. Sitäpaitsi: kuka menee selittämään vanhaa tekstiä pätevästi? Ollakseen minkään arvoisia pitäisi selitysten olla tieteellisesti luotettavia. Suomenkielinen käännös on uskollinen, noudattaen alkuperäisen tekstin joskus vaillinaistakin lauserakennetta, mutta on siksi selvä ja tajuttava, että ajatteleva lukija itse saattaa pohdita sisältöä. Tieteellisesti pätevää sisällön tulkintaa voisi tarjota ainoastaan vanha gnostikko itse — kirjan tekijä parhaiten.*

— *Kuka se lienee?*

— *Sitä ei varmuudella tiedetä. Arveltiin että se olisi ollut tunnettu gnostikko Valentinus, mutta arvelusta on luovuttu. Pistis Sophia on ehkä kokoelma eri kirjoittajain tekeleitä.*

— *Onko sitä koetettu selittää?*

— *Eipä juuri. Mutta tietysti joka tapauksessa on hyvä olla selvillä gnostikkojen opeista yleensä sen verran kuin niistä tiedetään kirkkoisäin esitysten nojalla — siis tietää, mitä kirkkohistoriassa niistä kerrotaan. Gnostikot samoinkuin nykyajan teosofit puhuvat eri tasoista ja niiden henkijoukoista, vaikka nimittävät tasoja toisilla nimillä, esim. mysterio, Valon Aarteisto, Keskusta, aukio j.n.e.*

— *Tuo tuntuu jännittävältä. Julkaistaan niin paljon kevyttä ja helppotajuista kirjallisuutta, suomenkin kielellä, että on hyvä, kun joskus tarjotaan vähän päänvaivaakin. Ja P. E:n ansiostako tämä laaja ja merkillinen teos nyt suomeksi ilmestyy?*

— *Ansio on teosofisen liikkeen, jonka madame Blavatsky pani alkuun. Teosofinen liike on herättänyt harastusta uskonnon mysterioihin ja vanhoihin ja uusiin uskontoihin. Ilman sitä tuskin "Mystican" enemmän kuin suuren yleisönkään huomio olisi kiintynyt Pistis Sophiaan. P.E:n osa on sangen vaatimaton. Hän on tarkistanut suomennoksen yhtäpitäväisyyttä englantilaisen tekstin kanssa, mutta taiteellisen ja sujuvan suomennoksen on suorittanut A n n i k k i Reijonen.*

Lopella, heinäkuulla 1927.

P. E

PISTIS SOPHIAN ENSIMÄINEN KIRJA

1 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli kuolleista noussut, että hän yksitoista vuotta vietti opetuslapsinensa, puhellen ja antaen ohjeita heille vain Ensimmäisen Käskyn alueille asti ja Ensimmäisen Mysterion alueille saakka, tuon, joka Hunnun sisässä onpi, Ensimmäisen Käskyn, mikä ulkoapäin ja alhaalta neljäskolmatta mysterio onpi — nuo [neljäkolmatta], jotka toisessa aukiossa Ensimmäistä Mysteriota ovat, mikä kaikkien mysterioiden edellä käypi, — Isä kyyhkysen haahmossa.

Ja Jeesus opetuslapsillensa sanoi: „Ensimmäisestä Mysteriosta olen esille tullut, mikä viimeinen mysterio onpi, se on neljäskolmatta mysterio.” Ja hänen opetuslapsensa eivät tietäneet ole eivätkä myöskään ymmärtäneet, että mitään olisi tuon mysterion sisässä; mutta tuosta mysteriosta he ajattelivat, että se onpi kaikkeuden pää ja kaiken olemassaolon pää; ja he ajattelivat siitä, että se kaiken täydennyksen täydennys onpi, koska Jeesus oli sanonut heille tästä mysteriosta, että se ympäröi Ensimmäisen Käskyn ja Viisi Merkintää ja suuren Valon ja viisi Auttajata ja koko Valon Aarteiston.

Ei Jeesus ollut myöskään kertonut opetuslapsillensa suuren Näkymättömän kaikkien alueitten koko avartumisesta ja kolmesta kolmivallasta ja neljästäkolmatta näkymättömästä ja kaikista heidän alueistansa ja heidän aiooneistaan ja heidän järjestöistään, minne ne ulottuvat — nuo, jotka ovat suuren Näkymättömän virtauksia — ja heidän syntymättömistään ja heidän itse-itsensä-synnyttäneistään ja heidän syntyneistänsä ja heidän valontuojistansa ja heidän parittomistansa ja heidän valtiaistansa ja heidän valtahenkilöistään ja heidän herroistaan ja heidän arkkienkeleistään ja heidän enkeleistänsä ja heidän dekaaneistaan ja heidän palvelijoistansa ja heidän sfäärien huoneistansa ja näiden jokaisen kaikista järjestöistä.

Eikä Jeesus ollut kertonut opetuslapsillensa Aarteiston virtausten koko ulottumisesta eikä niiden järjestöistä, minne asti ne ulottuvat, eikä ollut kertonut heille heidän vapahtajistansa jokaisen järjestön mukaan, minkälaisia he ovat; eikä ollut kertonut heille, mikä vartija on jokaisella [portilla] Valon Aarteistossa; eikä ollut kertonut heille Kaksoisvapahtajan alueesta, joka on Lapsen Lapsi; eikä ollut kertonut heille kolmen Amenin alueista, mille alueille ne ulottuvat; eikä ollut kertonut heille, mille alueille asti ulottuvat viisi Puuta; eikä ollut kertonut seitsemästä Amenista, se on seitsemästä Äänestä, mikä heidän alueensa onpi, minne asti ne ulottuvat.

Eikä Jeesus ollut kertonut opetuslapsillensa, minkälaatuisia viisi Auttajaa ovat, ei myöskään, mille alueelle heidät viedään; eikä hän ollut kertonut heille, kuinka

laajalle suuri Valo levinnyt oli, eikä myöskään, mille alueelle se oli viety; ei myöskään hän ollut viidestä Merikistä kertonut heille eikä Ensimmäisestä Käskystäkään, mille alueelle ne ovat viedyt. Mutta hän oli puhunut heille niistä yleispiirtein, opettaen niiden olemassaoloa, vaan hän ei ollut kertonut heille niiden ulottumisesta ja niiden alueen järjestystä, minkälaisia ne ovat. Tästäpä syystä he eivät ole tiedneet, että tuon mysterion sisässä oli olemassa myöskin toisia alueita.

Eikä hän ollut sanonut opetuslapsillensa: „Minä olen alkuni saanut sellaisilta ja sellaisilta alueilta, kunneikka astuin tuon mysterion sisään ja kunneikka siitä lähdin pois”; mutta opettaessaan heitä hän sanoi: „Olen lähtenyt ulos tuostaysteriosta.” ‘ Tästäpä syystä he ajattelivat tuostaysteriosta, että se täydennysten täydennys onpi, ja että se on kaikkeuden pää ja että se Kaiken Täyteys onpi. Sillä Jeesus oli sanonut opetuslapsillensa: „Tuo mysterio sitä kaikkeutta ympäröi, josta olen puhunut teille hamasta siitä päivästä, jolloin tapasin teidät, hamaan tähän päivään saakka.” Tästäpä syystä opetuslapset sen ajatuksen saivat, ettei tuon mysterion sisässä ole niin mitään.

2 LUKU.

Tapahtuipa sitten, kun opetuslapset Öljymäellä istuivat näistä sanoista puhellen ja iloiten ja riemuiten rajattomasti ja sanoen toinen toisillensa: „Siunatut

olemme kaikkiin muihin ihmisiin nähden, jotka maan päällä ovat, koska Vapahtaja tämän on meille paljastanut, ja me olemme täyteen saavuttaneet ja kaiken täydennyksen”, — tämän he sanoivat toisillensa, Jeesuksen istuessa vähän erillään heistä.

Ja tapahtuipa sitten kuun viidentenätoista päivänä Tybin kuukautena, joka on täysikuun päivä, niin tuona päivänä sitten auringon tullessa esiin kierroksistaan, *että* sen takaa singahti suuri valovoima loistaen häikäisevästi, eikä mitään vertoja ollut sen valosisällölle. Sillä se valojen Valosta lähti ja se viimeisestä mysteriosta lähti, joka sisältäpäin neljäskolmatta mysterio onpi, — noita, jotka ovat Ensimmäisen Mysterion toisen aukion järjestöistä. Ja tuo valovoima laskeutui Jeesuksen ylle ja hänet kokonaan ympäröitsi, hänen itsensä erillään oppilaistaan, ja hän oli loistanut häikäisevästi, eikä ollut vertoja valolle, joka hänet peitti.

Eivätkä opetuslapset olleet Jeesusta nähneet sen suuren valon takia, jossa hän oli tai joka ympäröi hänet; sillä heidän silmänsä sokenivat siltä suurelta valolta, jossa hän piili. He näkivät valon ainoastansa, josta paljon valonsäteitä singahteli. Eivätkä valonsäteet toistensa kaltaisia olleet, vaan valo vaihteli muodoltansa ja myöskin laadultaan alhaalta ylös, niin että toinen [säde] oli toistaan ihmeisempi, — — —, suuressa, mittaamattomassa valoloisteessa; se maan kamaran alta ylös taivaihin asti ylettyi. — Ja kun opetuslapset näkivät tuon valon, he maahan lankesivat suuresti peloisansa ja mielet yleti kiihdyksissä.

3 LUKU.

Tapahtuipa sitten, kun tuo valovoima oli Jeesuksen ylle laskeutunut, että se vähitellen ympäröi hänet kokonaan. Silloin Jeesus nousi ja liidellen korkeuteen lähti, rajattoman valon vallassa loistaen häikäisevästi. Ja opetuslapset katselivat hänen jälkeensä ihmeisänsä, eikä yksikään heistä niin mitään puhunut, kunnes hän taivaaseen oli tullut; vaan he kaikki syvään hiljaisuuteen jäivät. Tämä siis kuun viidentenätoista päivänä tapahtui, sinä päivänä Tybin kuukaudessa, jolloin se on ympyriäinen.

Tapahtuipa sitten, kun Jeesus oli tullut taivaaseen, kolmen tunnin perästä, että kaikki taivaan voimat järkkylivät ja kaikki toinen toistansa vastaan lähtivät, ne ja niiden aioonit kaikki ja niiden alueet kaikki ja niiden järjestöt kaikki, ja maan kamara kaikkiaan järkkyli myöskin ja kaikki, jotka sen pinnalla asustivat, ja kaikki ihmiset maailmassa järkähtelivät ja opetuslasten mieliä nämä myöskin järkyttivät, ja kaikki ajattelivat: Kyllä kai maailma nyt sijoiltaan vyöryy.

Eivätkä kaikki taivaan vallat lakanneet järkkylimästä, ne ja koko maailma ja kaikki liikkuiivat toinen toistansa vastaan Tybin kuukauden viidennentoista päivän kolmannelta tunnista lähtien aina aamun yhdeksänteen hetkeen asti. Ja kaikki enkelit ja kaikki heidän arkkienkelinsä ja kaikki korkeuden vallat, kaikki ylistynsä lauloivat sisäisten sisäisille, niin, että koko maailma heidän äänensä kuuli; eivätkä he tauonneet siitä, ennenkuin aamun yhdeksäntenä hetkenä vasta.

4 LUKU.

Mutta opetuslapset istuivat yhdessä säikäyksissä, ja he suuresti olivat järkyksissä ja pelon vallassa suuren maanjäristyksen vuoksi, joka tapahtui silloin, ja he yhdessä itkivät sanoen: „Mikä tulee tästä? Kaiketi Vapahtaja hävittää alueet kaikki?” Näin sanoen he yhdessä itkivät.

Näin heidän sanoessansa ja itkiessä yhdessä, silloin aamun yhdeksäntenä hetkenä taivaat aukenivat ja he näkivät Jeesuksen laskeutuvan, joka loisti häikäisevästi, eikä ollut vertaista valolle, jonka sisässä hän oli. Sillä hän loisti [kirkkaammin] kuin sinä hetkenä, jolloin hän ylös taivasiin nousi, niin että maan lapset eivät sanoin voi valoa kuvata, joka hänen yllänsä oli; ja runsain virroin siitä valosäteitä sinkoeli, eikä vertaa sen säteillä ollut, eikä sen valo kauttaaltansa samaa ollut, vaan se vaihteli muodoltansa ja laadultansa, jotkut [säteet] ollen ihmeempiä kuin toiset — — —; ja koko valo pysyipi koossa. Se kolmenkertainen oli laadultansa ja toinen [laatu] oli toistaan ihmeisempi — — — —. Toinen, keskimäinen, oli ihmeisempi kuin ensimmäinen, joka alhaalla oli, ja kolmas, joka kaikkein ylimpänä oli, oli ihmeisempi kuin kaksi alempana olevaa. Ja ensimmäinen loiste, joka oli alapuolella kaikkien näiden, sen valon kaltainen oli, joka oli Jeesuksen ylle laskeutunut, ennenkuin hän oli taivasiin noussut ja valoltansa oli ainutlaatuinen. Ja nämä valomuunnelmaa kolme vaihtelivat valolaadultansa ja muodoltansa, ollen toinen toistansa ihmeempiä — — — —

5 LUKU.

Ja tapahtuipa, kun opetuslapset näkivät tämän, että he suuresti pelkoon joutuivat ja olivat järkyksissä. Silloin lämminsydäminen ja laupias Jeesus, kun hän opetuslapsistaan näki, että he suuresti olivat järkyksissä, hän heille puhui sanoen: „Olkaa rohkeat. Minä se olen, älkää peljätkö yhtään.”

6 LUKU.

Tapahtuipa silloin, kun opetuslapset olivat nämä sanat kuulleet, että he lausuivat: ”Herra, jos sinä se olet, vedä itseesi valoloisteesi pois, että me voisimme seistä; muuten meidän silmämme sokenevat, ja me olemme järkyksissä, ja koko maailmaa on myöskin järkyksissä sen suuren valon vuoksi, joka ympärilläsi onpi.”

Silloin Jeesus valoloisteen luoksensa veti; ja kun tämä oli tehty, kaikki opetuslapset kokosivat rohkeutensa, astuivat Jeesuksen luokse, lankesivat kaikki yhdessä maahan, palvoivat häntä, iloitsivat ja riemuit-sivat suuresti ja sanoivat hänelle: „Rabbi, minne olet sinä mennyt, tai mikä sinun tehtäväsi oli, jonka tähden sinä olet mennyt, vai minkä vuoksi kaikki tämä hämminki syntyi ja nämä maanjäristykset tapahtuneet ovat?”

Silloin Jeesus, tuo laupias, lausui heille: „Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä niille alueille olen minä mennyt, joista olin esille tullut. Tästä päivästä saakka minä puhun sitten teille avoimesti, Totuuden alusta sen täydennyk-

seen saakka; ja kasvosta kasvoihin ilman vertauksia minä puhelen teille. Tästä hetkestä saakka en teiltä mitään salaa Korkeuden ja Totuuden alueen [mysterioista]. Sillä vallan olen tähän saanut Suurelta Lausumattomalta ja kaikkien mysterioitten Ensimmäiseltä Mysriolta teidän kanssanne puhuakseni, Alusta hamaan Täyteyteen saakka, sekä sisältäpäin ulos että ulkoapäin sisään. Kuulkaatte siis, että kaiken teille kertoa voisin. „Tapahtuipa, kun vähän erilläni teistä Öljymäellä istuin, että papillisesta tehtävästäni ajattelin, jonka vuoksi minut lähetetty oli, että se täyttynyt oli ja että sisältäpäin ulos neljäskolmatta mysterio, — nuo, jotka Ensimmäisen Mysterion toisessa aukiossa ovat, tuon aukion järjestöissä, — ei vielä minulle Vaippaani lähettänyt ollut. Tapahtuipa silloin, kun olin tietää saanut, että papillinen tehtäväni, jonka vuoksi minä tänne olin tullut, täyttynyt oli ja ettei tuo mysterio minulle Vaippaani lähettänyt ollut, jonka jälkeeni olin jättänyt siihen, kunnes sen aika täyttynyt oli, — tätäpä tuumien minä vähän erilläni Öljymäellä istuin.

7 LUKU.

„Tapahtuipa, kun aurinko idästä nousi, että sen jälkeen Ensimmäisen Mysterion kautta, joka alusta alkaen olemassa oli, jonka vuoksi kaikkeus syntynyt oli, mistä minäkin myös olen lähtenyt ei aikana ennen ristiinnaulitsemistani, vaan nyt, — tapahtuipa tuon mysterion käskystä, että Valovaippaani minulle lähetettäisiin,

jonka se minulle alusta saakka antanut oli ja jonka jälkeeni olin jättänyt viime mysteriossa, se on sisältäpäin ulos neljännessäkolmatta mysteriossa, — noissa, jotka ovat Ensimmäisen Mysterion toisen aukion järjestöissä. Tuon vaipan minä viime mysteriossa jälkeeni jätin, kunneka aika täyttynyt olisi se ylteni panna ja minä ihmissuvulle alkaisin puhua ja paljastaisin heille kaiken Totuuden alusta sen täydennykseen asti ja heille sisimpään sisimmästä uloimpain uloimpaan puhuisin ja uloimpain uloimmasta sisimpään sisimpään saakka. Iloitkaa siksi ja riemuitkaa, yhä enemmän ja enemmän iloitkaa, sillä teille on sallittu se, että kanssanne ensiksi puhun Totuuden alusta sen täydennykseen saakka.”

„Tästäpä syystä olen alusta alkaen todella valinnut teidät Ensimmäisen Mysterion kautta. Iloitkaa siksi ja riemuitkaa, sillä kun minä maailmaan läksin, niin mukani kaksitoista voimaa kannoin, niinkuin alusta asti olen kertonut teille, jotka Ensimmäisen Mysterion käskyn mukaan Valon Aarteiston kahdeltatoista vapahtajalta ottanut olen. Nämä minä maailmaan tullessani äitienne kohtuun heitin, nuo ne tänäpäivänä ovat ruumiissanne. Sillä nämä voimat on annettu teille ennen kaikkea maailmaa, sillä te olette niitä, jotka pelastavat kaiken maailman, niin että kestää voisitte maailman valtiain uhkat ja maailman piinat ja vaarat ja kaikki vaihot, mitkä korkeuden vallat päällenne panevat. Sillä monesti olen sanonut teille, että voiman olen teihin kahdestatoista vapahtajasta pannut, jotka ovat Valon Aarteistossa. Tästäpä syystä olen alusta saakka sanonut teille, ettette maailmasta ole. En minäkään ole siitä. Sil-

lä kaikki maailman lapset ovat aioonein valtiain [voimasta] sielunsa saaneet. Mutta voima, joka on teissä, on minulta; teidän sielunne kuuluvat korkeuksiin. Olen Valon Aarteiston kahdentoista vapahtajan voimaa tuonut, ne ottaen omasta voima-osuudestani, jonka ensimmäiseksi sain. Ja kun minä maailmaan lähdin, minä sfäärin valtiain keskeen tulin ja minulla oli Gabrielin, aioonein enkelin haahmo; eivätkä aioonein valtiat tunteet minua, vaan he enkeli Gabrieliksi luulivat minua.

„Tapahtuipa, kun aioonein valtiain keskeen tulin, että minä Ensimmäisen Mysterion käskystä alas ihmiskuntaan katsoin. Elisabethin löysin, Johannes Kastajan äidin, ennenkuin miehensä oli tietänyt hänestä, ja minä voimaa häneen kylvin, jonka pieneltä Iao Hyvältä olin saanut, joka on Keskustassa, että hän minusta julistaa voisi ja tietäni tasoittaisi ja syntein anteeksiantamisen vedellä kastaisi. Tuo voima sitten Johanneksen ruumiissa onpi.”

„Lisäksi valtiasten sielun sijasta, joka hänen oli määränsä saada, minä Elias profeetan sielun löysin sfäärien aiooneista; ja minä otin hänet sieltä ja otin hänen sielunsa ja sen Valon Neitsyen eteen johdin ja hänen vastaanottajaväelleen antoi; tämä sen valtiasten sfääriin saattoi ja sen Elisabethin kohtuun laski. Siten olivat Keskustan pienen Iao'n voima ja Elias profeetan sielu Johannes Kastajan ruumiiseen sidotut. Tästäpä syystä, kun te varemmin epäilyksessä olitte, kun minä teille sanoin: »Johannes sanoi: En minä ole Kristus», ja te minulle sanoitte: „On kirjoitettu: „Kun Kristus tulee,

on Elias hänen edellään käyvä ja hänen tietään valmistava'. Mutta kun tämän minulle sanoitte, niin lausuin teille: ‚Elias on todellakin tullut ja on kaiken valmistanut, niinkuin on kirjoitettu, ja he ovat hänelle mielensä mukaan tehneet.‘ Ja kun tiesin, ettette ymmärtäneet, että kanssanne olin Eliaan sielusta puhellut, joka sidotuna Johannes Kastajaan onpi, minä vastasin teille, puheen avoimesti kasvoista kasvoihin: Jos Johannes Kastajan tunnustaa tahdotte: hän Elias onpi, josta olen sanonut, että hän tulee.’ ”

8 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi jälleen puhettaan sanoen: „Tapahtuipa sitten sen jälkeen, että Ensimmäisen Mysterion käskystä alas ihmiskunnan puoleen katsoin ja Marian löysin, jota äidikseni aineruumiin mukaan sanotaan. Minä hänen kanssaan Gabrielin haahmossa puhuin, ja kun hän puoleeni oli kääntynyt korkeuksiin, niin minä sieltä häneen heitin ensimmäisen voiman, jonka Barbelolta olin saanut — se on ruumiin, jota korkeudessa minä kantanut olen. Ja sielun sijasta minä voiman heitin häneen, jonka suurelta Sabaoth Hyvältä olen saanut, joka Oikeiston alueilla onpi.

„Ja Valon Aarteiston kahdentoista vapahtajan kaksitoista voimaa, jotka Keskustan kahdeltatoista lähetiltä olin saanut, minä valtiasten sfääriin heitin. Ja valtiasten dekaanit ja heidän palvelijansa ajattelivat, että nämä valtiasten sieluja olivat; ja palvelijat ne mukanansa toivat ja ne sitoivat äitienne ruumiisiin.

Ja kun aika oli täyttynyt, te synnyitte maailmaan ilman sisässänne valtiasten sieluja. Ja te osuutenne olette voimasta saaneet, jonka viimeinen Auttaja Sekoitukseen henkinyt onpi, se [voima], joka seottu on kaikkien näkymättömien kanssa ja kaikkien valtiasten ja kaikkien aionien kanssa, — sanalla sanoen, joka seottu on hävityksen maailman kanssa, joka Sekoitus onpi. Tämän [voiman], jonka itsestäni alusta lähtien annoin, minä Ensimmäiseen Käskyyn heittänyt olen, ja Ensimmäinen Käsky siitä osan suureen Valoon heitti, ja suuri Valo osan siitä, minkä oli saanut, viidelle Auttajalle heitti, ja viimeinen Auttaja osan saamastaan otti ja Sekoitukseen heitti. Ja [tämä osa] on kaikissa, jotka Sekoituksessa ovat, niin kuin juuri olen sanonut teille.”

Tämänpä Jeesus öljymäellä opetuslapsillensa sanoi. Jeesus jatkoi puhettaan jälleen opetuslapsillensa [ja sanoi]: „Iloitkaa ja riemuitkaa ja iloa ilolla jatkakaa, sillä täyttyneet ovat ajat minun Vaippaani pukeutua, joka alusta alkaen minua varten varattuna onpi, minkä taakseni jätin viime mysteriossa sen täydennysaikaan asti. Nyt sen täydennyksen aika sitä aikaa onpi, jolloin Ensimmäisen Mysterion kautta minut määrätään puhumaan teille Totuuden alusta sen täydennykseen asti ja sisimpäin sisimmästä [uloimpain uloimpaan saakka], sillä teidän kauttanne pelastuu maailma. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä siunatut ennen kaikkia maan lapsia olette. Sillä te pelastatte koko maailman.”

9 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus nämä sanansa oli opetuslapsillensa sanonut, että hän jälleen puhettaan jatkoi, sanoen heille: ”Katso, ylleni olen Vaipan saanut, ja kaikki valta on Ensimmäisen Mysterion kautta annettu minulle. Vähäisen aikaa vielä, ja minä teille kaikkeuden mysterion ja täyteyden mysterion kerron; ja tästä hetkestä saakka en minä mitään salaa teiltä, vaan kaiken täyteydessä täydellistytän teidät ja kaiken täydellisyydessä ja kaikissa mysterioissa, jotka ovat kaikkien täydellisyyksien täydellisyyttä ja kaikkien täyteyksien täyteyttä ja kaikkien tietojen tietoa, — nuo, jotka ovat Vaipassani. Ja kaikki mysteriot kerroon uloimpain uloimmasta sisimpään sisimpään saakka. Vaan kuunnelkaatte, että kaikesta kertoa teille voisin, mitä minulle tapahtunut onpi.”

10 LUKU.

„Tapahtuipa, kun aurinko oli idästä noussut, että suuri valovoima alas laskeutuipi, jossa minun Vaippani oli, jonka jälkeeni jättänyt olin neljänteenkolmatta mysterioon, kuten olen kertonut teille. Ja vaipastani mysterion löysin korkeuksien kielellä viiteen sanaan kirjoitettuna: zama zama ôzza rachama ôzai, — minkä selvitys on tämä:

”Oi, Mysterio, joka ulkona maailmassa olet, jonka takia kaikkeus syntynyt onpi, — tämä on kokonansa lähtö ja nousu kokonansa, mikä kaikki ilmennykset

ilmentänyt onpi, ja kaiken, mikä on sen sisällä ja minkä takia kaikki mysteriorit ja niiden alueet kaikki syntyneet ovat, — tule luoksemme tänne, sillä me sinun kanssaveljiäsi olemme. Sinun kanssasi me olemme kaikki; yhtä ja samaa me olemme. Sinä Ensimmäinen Mysterio olet, joka alusta saakka olit olemassa Suuressa Lausumattomassa, ennenkuin se esille tuli; ja sen nimeä me olemme kaikki. Siksipä sinua olemme viimeiselle rajalle tapaamaan tulleet, mikä myöskin sisältäpäin viimeinen mysterio onpi; se itse on myös osa meistä. Siksipä sinulle olemme vaippasi lähettäneet, joka alusta alkaen sinulle kuulunut onpi, minkä sinä viimeiselle rajalle jälkeesi jättänyt olet, mikä sisältäpäin myöskin viimeinen mysterio onpi, kunnes sen aika täyttynyt olisi Ensimmäisen Mysterion käskyn mukaan. Katso, sen aika täyttynyt onpi; se yllesi pue.”

„Luoksemme tule, sillä me lähestymme sinua kaikki, sinut Ensimmäisen Mysterioon pukeaksemme ja hänen loistonsa kaikkeen, hänen itsensä määräyksestä, koska Ensimmäinen Mysterio sen on antanut meille, kaksi vaippaa käsittäen, niillä sinut pukeaksemme sen yhden lisäksi, jonka olemme lähettäneet sinulle, sillä sinä niiden arvoinen olet, koska sinä olet aikaisempi meitä ja olet olemassa ennen meitä. Tästäpä syystä Ensimmäinen Mysterio on kauttamme lähettänyt sinulle koko kunnialoistonsa mysterion, joka käsittää vaippoja kaksi.”

„Ensimmäisessä onpi kaikkien mysterioiden kaikkien nimien koko kunnialoisto ja Suuren Lausumattoman aukoiden järjestöiden virtaukset kaikki.”

„Ja toisessa vaipassa onpi kaikkien mysterioiden nimen koko kunnialoisto ja virtaukset kaikki, jotka Ensimmäisen Mysterion kahden aukion järjestöissä ovat.”

”Ja tässä [kolmannessa] vaipassa, jonka juuri sinulle lähettäneet olemme, on Paljastajan mysterion nimen kunnialoisto, mikä on Ensimmäinen Käsky, ja viiden Merkin mysterion, ja suuren Lausumattoman suuren Lähettilään mysterion, joka suuri Valo onpi, ja viiden Johtajan mysterion, jotka viisi Auttajaa ovat, kaikkien niiden kunnialoisto. Ja edelleen tässä vaipassa onpi Valon Aarteiston virtausten kaikkien järjestöjen mysterion nimen kunnialoisto ja niiden vapahtajain ja järjestöjen järjestön [mysterion], jotka seitsemän Amenia ovat ja seitsemän Ääntä ja viisi Puuta ja kolme Amenia ja Kaksoisvapahtaja, se on Lapsen Lapsi, ja Valon Aarteiston Kolmen portin yhdeksän vartijan mysterion kunnialoisto. Edelleen siinä onpi [kaikkien niiden] nimien koko kunnialoisto, jotka ovat Oikeistossa, ja kaikkien niiden, jotka ovat Keskustassa. Ja edelleen siellä on siinä suuren Näkymättömän nimen koko kunnialoisto, hänen, joka suuri Esi-isä onpi, ja kolmen kolmivallan mysterio ja niiden koko alueen mysterio ja kaikkien niiden näkymättömän mysterio ja kaikkien niiden, jotka ovat kolmannesatoista aioonissa, ja kahdentoista aioonin nimi ja kaikkien heidän valtiaattensa ja kaikkien heidän arkkienkeleillensä ja kaikkien heidän enkeleittensä ja kaikkien niiden, jotka ovat kahdessatoista aioonissa ja kaikkien niiden nimien koko mysterio, jotka ovat Koh-

talossa ja kaikissa taivaissa ja kaikkien niiden nimen mysterio, jotka sfäärissä ovat, ja sen taivaankantten ja kaikkien, jotka ovat niissä, ja kaikkien niiden alueiden koko mysterio.”

„Katso, senpä vuoksi me Sinulle tämän vaipan lähettäneet olemme, jota kenkään Ensimmäisestä Käskystä alaspäin ei tiennyt, sillä sen valon kunnialoisto oli kätkeyty siihen; ei sfäärit eivätkä kaikki alueet Ensimmäisestä Käskystä alaspäin [olleet tienneet siitä]. Kiiruhda siksi, tämä vaippa yllesi heitä ja luoksemme tule, sillä me lähestymme sinua, kahteen vaippaan sinut Ensimmäisen Mysterion käskystä puokeaksemme, joista [toinen] oli varallesi pantu alusta alkaen Ensimmäisen Mysterion kanssa, kunneka Suuren Lausumattoman määräämä aika täyttynyt onpi. Tule, siksipä luoksemme riennä, että ne yllesi saamme, kunneka kokonaan täyttänyt olet Ensimmäisen Mysterion täydellisyyden tehtävän, mikä Suuren Lausumattoman määräämä onpi. Tule, siksipä luoksemme riennä, sinut niihin puokeaksemme Ensimmäisen Mysterion määräyksen mukaan. Sillä vielä vähän aikaa, hyvin vähän aikaa, ja sinä luoksemme tulet ja maailman jätät. Siksipä joudu, saadaksesi koko kunnialoiston, se on Ensimmäisen Mysterion kunnialoiston.”

11 LUKU.

”Tapahtuipa sitten kaikkien näiden sanain mysterion nähdessäni vaipassa, joka minulle lähetetty oli, että sen pikaisesti ylteni heitin loistaen häikäisevästi, ja niin leijaillen korkeuteen kiisin.”

„Ja minä saavuin taivaankannen [ensimmäisen] portin eteen loistaen häikäisevästi, eikä mittaa ollut valolle, joka ympäröi minua, ja vapisivat taivaankansien portit ja kaatuivat toinen toisensa päälle ja aukenivat äkkiä kaikki.”

„Ja valtiat kaikki ja kaikki valtahenkilöt ja kaikki enkelit siinä olivat yhdessä järkyksissä sen suuren valon vuoksi, joka ylläni oli. Ja he valon säihkyvään vaippaan tuijottivat, johon verhottu olin, ja he myste-
rion näkivät, mikä sisältääpi heidän nimensä ja he erittäin suuressa pelvossa olivat. Ja kaikki heidän kahleensa kirposivat, joilla he sidotut olivat, ja jokainen järjestönsä jätti, ja kaikki he eteeni lankesivat, palvoivat minua ja lausuvat: „Kuinka on kaikkeuden herra kauttamme mennyt, meidän tietämättä niin mitään?” Ja sisimpäin sisimmälle he kaikki yhdessä ylistystä lauloivat; mutta minua he eivät nähneet, he vain näkivät valon. Ja se suuressa pelvossa olivat ja kovasti järkyksissä ja ylistystä lauloivat sisimpäin sisimmälle.”

12 LUKU.

„Ja tuon alueen taakseni jätin ja ensimmäiseen sfääriin nousin loistaen häikäisevästi, yhdeksänviidettä kertaa kirkaammasti kuin taivaankansissa loistanut olin. Tapahtuipa sitten, kun ensimmäisen sfäärin portille olin päässyt, että täräjäivät sen portit ja aukenivat äkkiä itsestensä.”

„Minä sfäärin asunnoihin astuin loistaen häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka ympäröi minua.

Ja valtiat kaikki ja kaikki noissa sfääreissä olijat toinen toisillensa järkyttyivät. Ja he suuren valon näkivät, joka ympäröi minua, ja he katsoivat vaippaani ihmeissänsä ja siinä oman nimensä mysterion näkivät. Ja vielä enemmän he tästä järkyttyivät ja he suuressa pelvossa olivat, sanoen: „Kuinka kaikkeuden herra on kauttamme mennyt meidän tietämättä niin mitään?” Ja heidän kahleensa kirposivat kaikki ja heidän järjestönsä ja heidän huoneensa hajosivat kaikki; ja jokainen järjestönsä jätti, ja he kaikin yhdessä lankesivat maahan, palvomustaan edessäni tai vaippaani edessä osoittivat, ja he ylistystä yhdessä lauloivat sisimpäin sisimmälle, suuressa pelvossa ollen ja järkytyksissä.”

13 LUKU.

”Ja tuon alueen taakseni jätin ja toisen sfäärin porteille tulin, joka Kohtalo onpi. Silloin tärähtivät kaikki sen portit ja aukenivat itsestänsä. Ja minä Kohtalon asunoihin astuin loistaen häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka ylläni paistoi, sillä Kohtalossa minä yhdeksänviidettä kertaa enemmän loistin kuin [ensimmäisessä] sfäärissä.”

„Ja valtiat kaikki ja kaikki Kohtalossa olevat järkyttyivät ja lankesivat toinen toistensa päälle ja sangen suuressa pelvossa olivat valon nähdessänsä, joka ympäröi minua. Ja he katsahivat valovaippaani ihmeissänsä ja nimensä mysterion vaipassani näkivät ja yhä enemmän järkyttyivät, ja he suuressa pelvossa

olivat näin sanoessansa: „Kuinka kaikkeuden herra on kauttamme mennyt meidän tietämättä niin mitään? Ja heidän alueittensa kahleet kirposivat kaikki ja heidän järjestöjensä ja heidän huoneittensa; he luokseni tulivat heti, lankesivat maahan, palvontaansa osoittivat edessäni ja ylistystä kaikin yhdessä lauloivat sisimpäin sisimmälle, suuressa pelvossa ollen ja järkyksissä.”

14 LUKU.

„Ja tuon alueen taakseni jätin ja valtiaisten suuriin aiooneihin nousin ja tulin heidän verhojensa ja porttiansa eteen loistaen häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka ympäröi minua. Tapahtuipa sitten, kun tulin kahdentoista aionin luokse, että heidän verhonsa ja heidän porttinsa tärähtivät toinen toisiaan vasten. Heidän verhonsa vetäytyivät itsestensä syrjään, ja heidän porttinsa aukenivat toinen toistaan vasten. Ja minä aiooneihin astuin loistaen häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka ympäröi minua yhdeksänviidettä kertaa enemmän kuin valo, jolla Kohotalon huoneissa loistin.”

„Ja aioonein enkelit kaikki ja heidän arkkienkelinsä ja heidän valtiaansa ja heidän jumalansa ja heidän herransa ja heidän valtahenkilönsä ja heidän hirmuvaltiaansa ja heidän voimansa ja heidän valonkipinänsä ja heidän valonantajansa ja heidän parittomansa ja heidän näkymättömänsä ja heidän esi-isänsä ja heidän kolmivaltansa näkivät minut loistaessani häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka ympäröi minua. Ja he

kiihtyivät toinen toisillensa, ja suuri pelko valtasi heidät suuren valon nähdesssänsä, joka ympäröi minua. Ja suuressa pelvossansa ja suuressa liikutuksessansa he vetäytyivät aina suuren näkymättömän Esi-isän ja kolmen suuren Kolmivallan alueelle asti. Ja heidän suuren järkyttävän pelkonsa vuoksi suuri Esi-isä, hän ja kolme Kolmivoimaa juoksivat juoksemistaan sinne tänne hänen alueellansa, eivätkä saattaneet alueitansa sulkea sen suuren pelon vuoksi, jossa he olivat. Ja järkytettynä he kaikki aiooninsa kokoon saivat ja sfäärinsä kaikki ja järjestönsä kaikki, ollen pelvossansa ja järkytettynä sen suuren valon vuoksi, joka ympäröi minua — ei sen laatusena kuin se ympäröi minua, kun maan päällä ihmiskunnan keskessä kuljin, kun valovaippa minun ylleni tuli, — sillä ei maailma valoa kestää voinut, jommainen se oli totuudessa, muuten häviäisi siinä samassa koko maailma ja kaikki mitä se yllään kantaa, — mutta valo, joka kahdestoista aioonissa ylläni oli, oli kahdeksantuhattaseitsemänsataa myriaadia kertaa suurempi kuin se valo, joka oli ympärilläni maailmassa kulkiessani.”

15 LUKU.

”Tapahtuipa sitten, kun ne kaikki, jotka kahdesatoista aioonissa ovat, suuren valon näkivät, joka ympäröi minua, että he kiihtyivät toinen toisillensa ja juoksivat sinne tänne aiooneissa. Ja kaikki aioonit ja kaikki taivaat kaikkine järjestöineen kiihtyivät toinen toisilleen sen suuren pelvon vuoksi, joka valtasi hei-

dät, silläysteriosta he eivät mitään tienneet, joka oli tapahtunut. Ja Adamas, suuri hirmuhallitsija, ja kaikkien aioonien kaikki hirmuhallitsijat alkoivat turhaan taistella valoa vastaan; eivätkä he nähneet ketä vastaan taistelivat, sillä muuta he eivät nähneet mitään kuin ylivaltaista valoa.

„Tapahtuipa, kun he taistelivat valoa vastaan, että heidän voimansa raukenivat, heidän alas aiooneihin syöstiin, ja kuin maan asukkaiksi he muuttuivat, kuolleiksi, hengettömiksi.

„Minä kolmannen osan heidän voimastansa heistä kaikista otin, jotta enää he eivät tekisi pahojansa, ja jotenka, jos maailman lapset heitä avukseenysterioissaan huutavat — noissa, jotka langenneet enkelit ovat muassaan tuoneet maahan, noituutenaan, — jotenka sen vuoksi, kun pahoja tehdessänsä niitä avuksensa huutavat, he eivät niitä voisi suorittaa.

„Ja Kohtalon ja sfäärin, joita he hallitsevat, minä muuttanut olen ja aikaan saanut, että he kuusi kuukautta vasemmalle kääntyneinä viettävät ja tekevät tehtäviänsä, ja että he kuusi kuukautta oikealle katsovat ja tekevät tehtäviänsä. Sillä Ensimmäisen Käskyn määräyksestä Ieou, Valon Ylivalvoja, oli jokaisen kerran heidät katsomaan vasenta kohden pannut ja tekemään töitään ja tehtäviänsä.

16 LUKU.

Tapahtuipa, kun heidän alueellensa saavuin, että he kapinoivat ja sotivat valoa vastaan. Ja kol-

mannen osan heidän voimastaan otin, jotteivät he pahojaan tehdä voisi. Ja Kohtalon ja sfäärin, joita he hallitsevat, minä muuttanut olen ja pannut ne vasenta kohden katsomaan kuusi kuukautta ja tekemään tehtäviänsä ja toiseksi kuudeksi kuuksi olen pannut heidät oikealle katsomaan ja tekemään tehtäviänsä.”

17 LUKU.

Kun hän näitä oli puhunut opetuslapsillensa, niin hän lausui heille: „Kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon.”

Tapahtuipa, kun Maria oli Vapahtajan kuullut nämä sanat sanovan, että hän kiinteästi tunnin ajan ilmaan katsoi. Hän sanoi: „Herra, mua käske Sinun kanssasi avoimesti puhua.”

Ja Jeesus, tuo laupias, Marialle vastasi sanoen: „Sinä siunattu Maria, jonka minä tahdon täydellistytää korkeuden kaikissa mysteριοissa, puhu avoimesti sinä, jonka sydän taivaan valtakunnan tasalle on tullut enemmän kuin yhdenkään veljistäsi.”

18 LUKU

Silloin Maria Vapahtajalle sanoi: „Herra, sanan, jonka meille olet sanonut: ‚Kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon’, sinä lausuit, jotta me sanan ymmärtäisimme, minkä sinä lausunut olet. Kuuntele sen vuoksi, Herra, että avoimesti sulle puhua voisin.

„Sanan johdosta, jonka sanonut olet: ‚Kolman-

nen osan olen kaikkein aioanein valtiain voimasta ottanut ja muuttanut Kohtalonsa ja sfäärinsä heidän, jota he hallitsevat, jotta jos ihmissuku heitä huutaisi avukseen mysterioissa — noissa, joita langenneet enkelit opettaneet ovat heille pahojen ja laittomain tekojensa tekemiseksi heidän noituutensa mysterioissa, — jotta siis tästä hetkestä lähtien he eivät laittomuuksiansa tekisi, koska sinä olet heidän voimansa ottanut heiltä ja heidän horoskoopinlaatijoiltansa ja heidän neuvottelijoiltaan ja noilta, jotka maailman ihmisille tulevaisia ilmaisevat, etteivät nämä tästä hetkestä lähtien heille enää tulevaisia tietäisi ilmoittaa, (sillä sinä olet heidän sfäärinsä muuttanut ja olet pannut heidät vasempaan kääntyneinä viettämään kuusi kuukautta ja tekemään tekojansa ja toiset kuusi kuukautta katsomaan oikeata kohden ja tekemään tekojansa), — tämän sanan johdosta siis, Herra, voima, joka profeetta Jesaijassa oli, täten puhunut onpi ja henkisessä vertauksessa varemmin julistanut puheessaan Egyptin näystä: „Missäpä ovat, oi Egypti, missä ovat neuvottelijasi ja horoskoopinlaatijasi ja ne, jotka maan sisästä huutavat, ja ne, jotka puhuvat vastastansa? Anna heidän tästä hetkestä saakka sinulle julistaa niitä tekoja julki, joita Herra Sebaot tekee!”

„Niinpä siis voima, joka Jesaija profeetassa oli, profetoi ennen Sinun tuloasi, että Sinä aioanein valtiain voiman ottaisit pois ja heidän sfäärinsä muuttaisit ja Kohtalonsa myöskin, etteivät he tästä hetkestä lähtien tietäisi mitään. Tästäpä syystä se on sanonut myöskin: „Ei teidän tietämän pidä, mitä Her-

ra Sebaot tekee'; se on, ei valtiaista kenkään tiedä, mitä tästä hetkestä lähtien toimit — sillä he ovat Egypti, koska he ainetta ovat. Niinpä voima, joka Jessajassa oli, sinusta varemmin profetoi sanoen: 'Tästä hetkestä lähtien ei teidän tietämän pidä, mitä Herra Sebaot tekee.' Valovoiman vuoksi, jonka sait Sebaot Hyvältä, joka Oikeiston alueilla onpi ja joka tänään sinun aineruumiissasi onpi, tästäpä syystä, Herrani Jeesus, olet sanonut meille: Jolla on korvat kuulla, hän kuulכון', — jotta tietää voisit, kenen sydän on palava taivasten valtakunnalle."

19 LUKU.

Tapahtuipa, kun Maria oli nämä sanansa lopettanut, että hän virkkoi: „Hyvin puhuttu, Maria, sillä siunattu olet maan päällisten vaimojen seassa, koska sinusta kaiken täyteen täyteys on tuleva ja kaiken täydellisyyden täydellisyys."

Kun nyt Maria oli Vapahtajan kuullut nämä sanansa sanovan, hän riemuitsi suuresti, tuli Jeesuksen eteen, hänen eteensä lankesi, hänen jalkojaan palvoi ja hänelle lausui: „Herra, kuuntele minua, että tästä sanasta voisin kysyä sinulta, ennenkuin sinä meille siitä alueesta puhelet, minne lähdit."

Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Avoimesti puhu, älä pelkää mitään; kaiken, jota kysyt, minä paljastan sinulle."

20 LUKU.

Maria sanoi: ”Herra, suorittavatko kaikki ihmiset, jotka tuntevat Kohtalon ja sfäärin piirien kaik-

kien aioaneitten kaikkien valtiasten taikamysterion sillä tavoin, millä langenneet enkelit ovat opettaneet heitä, jos he avukseen huutavat heitä mysterioissaan, se on pahoissa taioissaan hyvien tekojen estämiseksi, — suorittavatko he niitä tästä hetkestä asti vai eivätkö?”

Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Eivät he sillä tavoin suorita niitä kuin he alusta saakka niitä suorittivat, koska kolmannen osan heidän voimastaan olen ottanut pois, mutta he lainan nostavat niiltä, jotka kolmannentoista aioonin taikamysteriot tietävät. Ja jos he avukseen kolmannessatoista aioonissa asuvien taikamysterioita huutavat, he ne hyvin ja varmasti suorittavat, koska tuolta alueelta en voimaa ole ottanut pois, Esimäisen Mysterion määräyksen mukaan.”

21 LUKU.

Ja tapahtuipa, kun Jeesus oli lopettanut näiden sanainsa sanonnan, että Maria jatkoi jälleen, lausuen: ”Herra, eivätkö siis horoskoopinlaatijat ja neuvottelijat tästä hetkestä alkaen ihmisille julista julki, miten heille on käyvä?”

Ja Jeesus vastasi Marialla sanoen: „Jos horoskoopinlaatijat huomaavat Kohtalon ja sfäärin vasemmalle kääntyneinä niiden ensi ulottuvaisuuden mukaan, niin heidän sanansa toteen käyvät, ja he sanovat, mitä tapahtuva on. Mutta jos he Kohtalon tai sfäärin oikealle kääntyneenä tapaavat, mitään totta eivät

he kykene virkkaamaan, sillä minä heidän vaikutuksensa vaihtanut olen ja heidän neliönsä ja kolmionsa ja kahdeksikkonsa, ottaen huomioon, että heidän vaikutuksensa alusta lähtien alati vasempaan kääntyneet olivat ja myös heidän neliönsä ja kolmionsa ja kahdeksikkonsa. Mutta nyt olen pannut heidät kuusi kuukautta vasemmalle viettämään ja kuusi kuukautta oikealle kääntyneinä. Se, joka heidät laskemassa huomaa siitä ajasta alkaen, jolloin minä heidät muutin, pannen heidät viettämään kuusi kuukautta vasemmalle katsoen ja kuusi kuukautta oikealle katsoen, — se siis, joka heidät tällä tavoin huomaa, tietää heidän vaikutuksensa varmaan ja ilmoittaa kaiken, minkä he tekevät. Samalla tavoin myöskin neuvottelijat, jos he valtiasten nimiä avukseen huutavat ja tapaavat vasemmalle katsojat, kertovat tarkasti [ihmisille] kaikesta mistä heidän on kysyttävä dekaaneiltaan. Päinvastoin taasen, jos neuvottelijat heidän nimiään avukseen huutavat, heidän oikeaan katsoessa, he eivät korvaansa kallista heille, koska he toisinpäin kääntyneinä ovat, verrattuina asentoon, johon Ieou oli sijoittanut heidät, ja koska toiset ovat heidän nimensä, kun he vasemmalle kääntyneitä ovat, ja toiset, kun he oikealle kääntyneitä ovat. Ja jos he avukseen huutavat heitä, heidän oikealle ollessa kääntyneinä, he eivät totuutta heille kerro, vaan heidän mieliään hämmentävät ja uhkaavat uhkauksillaan. Ja niinpä ne, jotka heidän teitään eivät tunne, kun he oikealle ovat kääntyneinä, eikä heidän kolmioitansa eikä heidän neliöitönsä eikä kaikkia heidän kuvioitansa, eivät

mitään todellista huomaa, vaan joutuvat hämäänyksiin ja huomaavat olevansa harhaantuneita, koska heidän töitään muuttanut olen, joita he varemmin ovat aikaansaaneet neliöissään, ollessaan kääntyneinä vasemmalle, ja kolmioissansa ja kahdeksikoissansa, joissa he alati askartelivat, ollessaan vasemmalle kääntyneinä; ja minä kuudeksi kuuksi olen heidät pannut muovailemaan kuvioitaan oikealle kääntyneinä, niin että he mieliltänsä koko joukolla hämääntyisivät. Ja lisäksi olen pannut heidät kuudeksi kuukaudeksi olemaan vasemmalle kääntyneinä ja suorittamaan vaikutustensa ja kaikkien kuvioittensa työt, jotta ne valtiat, jotka aiooneissa ovat ja heidän sfääreissänsä ja heidän taivaissansa ja kaikilla heidän alueillansa, joutuisivat hämäänyksiin ja harhakuvain valtaan, etteivät he edes omia teitään saattaisi ymmärtää.”

22 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa sanonut Filipin istuessa ja kirjoittaessa, mitä Jeesus oli puhunut, — tämän jälkeen sitten tapahtui, että Filip astui esiin, lankesi maahan ja Jeesuksen jalkoja palvoi, sanoen: „Herra ja Vapahtaja, suo minulle valtaa puhua sinulle ja kysyä sinulta tätä sanaa, ennenkuin sinä selität meille niitä alueita, kunnekka kuljit tehtäväsi vuoksi.”

Ja laupias Vapahtaja vastasi Filipille sanoen: „Valta on annettu sulle esittämään asiasi, minkä sinä vain mielit.”

Ja Filip vastasi sanoen Jeesukselle: „Herra, mikä mysterion takia olet valtiasten kiinnipanon muuttanut ja heidän aiooniensa ja heidän Kohtalonsa ja heidän sfäärinsä ja kaikkien heidän alueittensa kiinnipanon ja heidät tiellänsä saanut hämäänniksiin ja kullusaan harhaantumaan? Oletko tämän maailman pelastamiseksi tehnyt vai etkö sitä olekaan?”

23 LUKU.

Ja Jeesus vastasi sanoen Filipille ja kaikille opetuslapsille yhteisesti: „Olen heidän tiensä johtanut toiseen suuntaan kaikkien sielujen pelastamiseksi. Amen, amen, sanonpa teille: Jollen toiseen suuntaan olisi heidän tietään johtanut, joukko sieluja olisi tuhoutunut, ja paljon olisi aikaa kulunut heiltä, ellei aioonein valtiaita ja Kohtalon ja sfäärin ja kaikkien heidän alueittensa valtiaita ja kaikkia heidän taivaltansa ja kaikkia heidän aiooneitaan olisi tyhjiksi tehty; ja pitkät ajat olisi sieluilta mennyt ulkona täällä ja täydellisten sielujen lukumäärän täyttyminen olisi lykkäytynyt, mitkä [sielut] mysterioiden kautta Korkeuden Perinnössä mukaan luetaan ja joutuvat Valon Aarteistoon. Tästäpä syystä olen heidän tiensä johtanut toiseen suuntaan, että he joutuisivat harhaannuksiin ja kiihtyisivät mieliltänsä ja luovuttaisivat pois voiman, joka heidän maailmansa aineessa onpi ja jonka he sieluiksi muovailevat, niin että ne kaikki, jotka pelastuvat, pian puhdistuisivat ja korkealle nostettaisiin, he ja koko voima, ja että ne, jotka eivät pelastua voi, pian tuhoutuisivat.”

24 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria, vilpitön puheisansa ja siunattu sielu, esille astui, lankesi Jeesuksen jalkain juureen ja sanoi: „Herra, salli minun puhua sinulle äläkä minuun vihastu, jos usein sinua kysymyksilläni vaivaan.”

Vapahtaja laupeutta täynnään vastasi Marialle sanoen: „Lausu, mitä lausua mielit, ja minä sen avoimesti paljastan sinulle.”

Maria vastasi sanoen Jeesukselle: „Herra, millä tavoin ovat sielut täällä ulkopuolella viivästelleet, ja millä tavoin he nopeasti puhdistuvat?”

25 LUKU.

Ja Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Hyvin sanottu, Maria, hienosti sinä kysyt, kun noin mainion kysymyksen teet, ja valoa kaikkiin asioihin heität varmalla ja tarkalla tavalla. Niinpä siis tästä hetkestä alkaen en mitään peitä teiltä, vaan avoimesti ja varmasti kaiken paljastan teille. Siksi, kuuntele Maria, ja te opetuslapset kaikki, korvanne tälle kallistakaa: Ennenkuin kaikille aioneitten valtiaille ja Kohtalon ja sfäärin kaikille valtiaille julistukseni annoin, he kaikki kahleisiin katkottuina olivat ja sfääreihinsä ja sinetteihinsä, kuten Ieou, Valon Ylivahti, oli alusta alkaen kahlinnut heidät; ja jokainen jäi järjestöönsä ja jokai-

nen matkasi suuntansa mukaan, kuten Ieou, Valon Y-livahti, oli sijoittanut heidät. Ja kun Melkisedekin, Valon suuren Vastaanottajan, luvun aika tuli, hän tapasi tulla aioonein ja kaikkien valtiaitten keskeen, jotka sfääriin ja Kohtaloon kahlehdittuja ovat, ja hän otti pois valojen puhdistuksen aioonein kaikilta valtiailta ja Kohtalon kaikilta valtiailta ja myöskin sfäärin asukkailta — sillä hän otti pois sen, mikä heidän mieliään kiihittää — ja hän lasi liikkeelle kiiruhtajan, joka on ylempänä heitä ja pani heidät kiertämään kehänsä vinhaan, ja hän [nim. kiiruhtaja] heidän voimansa pois otti, joka heidän sisässään piili, ja heidän suittensa henkäyksetkin ja heidän silmänsä kyyneleet [sananmuk. vedet] ja tukivirrat heidän ruumiistansa.

„Ja Melkisedek, Valon vastaanottaja, nuo voimat puhdistaa ja heidän valonsa Valon Aarteistoon viepi, kaikkien valtiasten palvelijoiden kerätessä kaiken aineen heistä; ja Kohtalon kaikkien valtiaitten palvelijat ja aioonein alla olevan sfäärin palvelijat ottavat sen ja sen ihmisten ja karjan ja matelevaisten ja petoeläinten ja lintujen sieluiksi muovailevat ja lähettävät ne alas ihmisten maailmaan. Ja lisäksi auringon ja kuun vastaanottajaväki, jos se ylöspäin katsoo ja aioonein teitten kuviot näkee ja Kohtalon kuviot, silloin se näiltä valovoiman ottaa; ja auringon vastaanottajaväki sen valmiiksi saapi ja sen tallettaa, kunnes sen Melkisedekin, Valonpuhdistajan, vastaanottajaväelle antaa. Ja niiden ainejätteet se aiooneja alempaan sfääriin tuopi, sen ihmisten [sieluiksi] muovaileepi, myös matelevaisten ja karjan ja petoeläinten ja lintujen sie-

luiksi, tuon sfäärin valtiasten kierroksen mukaan ja sen kiertoliikkeen kuvioden mukaan, ja se heittääpi sen tähän ihmisten maailmaan, ja he muuttuvat sie-luiksi tälle alueelle, kuten juuri olen kertonut teille.”

26 LUKU.

„Tätä he sitten alituisen suorittelivat, kunnes heidän voimansa kävi vähemmäksi heissä, ja he riu-tua ja nääntyä alkoivat ja tulivat voimattomiksi. Tapahtuipa silloin, kun he tulivat voimattomiksi, että heidän voimansa alkoi loppua heissä, niin että he nääntymään kävivät voimiltansa, ja heidän valonsa, mikä oli heidän alueellansa, loppui, ja heidän valtakun-tansa tuhoutui ja kaikkeus äkkiä yläilmoihin nousi.

„Tapahtuipa, kun he samaan aikaan tämän ha-vainneet olivat, ja kun Melkisedekin, [Valon] Vastaan-ottajan salamerkkin luku tuli esiin, niin silloin hänen oli jälleen tultava ulos ja astuttava kaikkien valtiain ja Kohtalon kaikkien valtiasten ja sfäärin valtias-ten keskeen; ja hän järkytti heitä mieliltänsä ja pani heidät äkkiä jättämään kehänsä. Ja heti paikalla heidät otettiin kiinni, ja he heittivät voiman pois it-sestänsä, suittensa henkäyksestä ja silmänsä kyyne-leistä ja ruumiittensa hikivirroista.

„Ja Melkisedek, Valon Vastaanottaja, heidät puh-distaapi, niinkuin hän alati tekee; hän kantaapi hei-dän valonsa Valon Aarteistoon. Ja aioonien valtiaat kaikki ja Kohtalon valtiaat ja myöskin sfäärin käänt-yvät ainejätteittensä puoleen; he ahmivat sitä ainetta

eivätkä anna sen mennä ja muuttuvat sieluiksi maailmaan. Heidän aineensa he ahmivat sitten, niin etteivät he voimattomiksi kävisi ja nääntyisi pois ja ettei heidän voimansa loppuisi heistä ja heidän valtakuntansa tuhoutuisi, vaan että he viiptyen saisivat jäädä pitkäksi aikaa täydellisten sielujen lukumäärän täyttymiseen saakka, jotka tulevat Valon Aarteistoon.

27 LUKU.

Tapahtuipa, kun aioonein ja Kohtalon valtiat ja myöskin sfäärin, jatkoivat tämän perikuvan tekoa, kääntyen itsessään, ahmien aineensa jätteet eikä laskien sieluja syntymään ihmisten maailmaan, jotta näiden valtiaksi muuttuminen viivästyisi, niin että voimat, jotka ovat heidän voimissansa, se on sielut, pitkän aikaa täällä ulkopuolella viiptyisivät, — he itsepäisesti jatkoivat tätä kahden kierroksen aikana.

„Tapahtuipa, halutessani nousta ylös täyttämään tehtäviäni, jonka vuoksi minut kutsuttu oli Ensimmäisen Mysterion määräyksestä, että minä kahdentoista aioonin valtiain hirmuhallitsijain keskeen tulin, valovaippaani puettuna loistaen häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka minun ylläni oli.

„Tapahtuipa, kun nuo hirmuhallitsijat tuon suuren valon näkivät, joka ylläni oli, että suuri Adamas, Hirmuhaltija ja kahdentoista aioonin hirmuhaltiaat kaikki, yhdessä alkoivat kaikin taistella vaippani valoa vastaan halaten sen itsellensä pidättää ja anastaa omaan haltuun, jotta vallassaan pysyisivät. Tämämpä he tekivät tietämättänsä, ketä vastaan he taistelivat.

„Kun he näin kapinoivat ja valoa vastaan taistelivat, niin Ensimmäisen Mysterion määräyksestä minä' johdin toiseen suuntaan heidän aioaneittensa kulut ja tiet heidän Kohtalonsa ja sfääriensä tiet. Ja minä panin heidät kuudeksi kuukaudeksi katsomaan vasemmalla olevia kolmioita kohti ja neliöitä kohti ja noita, jotka heidän näkyvissään olivat ja heidän kahdeksikojansa kohden aivan niinkuin ne ennen olleet olivat. Mutta heidän kääntymis- eli katsomistapansa minä toiseen järjestykseen muutin ja panin heidät toiset kuusi kuukautta katsomaan vaikutustensa töihin oikean puolen neliössä ja heidän kolmioissansa ja noissa, jotka heidän näkyvissään ovat ja kahdeksankulmioissaan. Ja minä heidät suuren hämmingin valtaan saatoin ja suuresti harhaannuksiin — aioanein valtiaat kaikki ja Kohtalon valtiaat kaikki ja myöskin sfäärin; ja minä sain heidän mielensä suuresti järkyttymään, ja tästä hetkestä eivät he enempää voineet kääntyä aineensa jätteen puoleen sen ahmiaksensa, että heidän alueensa jatkuisivat, ja he [itse] kauaksi aikaa jäisivät hallitsijoiksi.

„Mutta kun olin kolmannen osan heidän voimastansa ottanut pois, muutin heidän sfäärinsä niin että he jonkun aikaa vasemmalle katsovat ja tovin taasen oikealle katsovat. Koko heidän tiensä ja kulkunsa muuttanut olen ja heidän kulkunsa tien olen jouduttanut, niin että he pian puhdistuisivat ja heidät nopeasti ylös nostettaisiin. Ja lyhentänyt olen heidän kieroksensa ja heidän matkansa jouduttanut, niin että heidän tiensä vinhaan lyhyeksi vierii. Ja he teillensä jou-

tuivat hämäänyksiin, ja siitä hetkestä saakka eivät kyenneet enää ahmimaan valonsa puhdistusjätettä. Ja myös heidän aikojaan ja aikakausiaan lyhentänyt olen, niin että niiden sielujen täysilukumäärä, jotka mysteriot saavat ja Valon Aarteistoon tulevat, nopeasti täytyy. Sillä ellen heidän suuntaansa muuttanut olisi ja ellen heidän aikakausiaan lyhentänyt olisi, eivät he yhtään sielua olisi sallineet maailmaan tulla sen jäteaineen vuoksi, jonka he ahmivat, ja he monta sielua tuhonneet olisivat. Tästäpä syystä minä varemmin olen virkkanut teille: ‚Olen aikamääriä lyhentänyt valittujeni vuoksi, muuten ei yksikään sielu olisi pelastunut.‘ Ja olen aikamääriä ja ajanjaksoja lyhentänyt niiden sielujen täyden lukumäärän vuoksi, jotka mysteriot saavat, se on ‚valittujen‘ vuoksi; ja ellen heidän aikakausiaan lyhentänyt olisi, ei yksikään aineessa asuva sielu pelastunut olisi, vaan tulessa he olisivat tuhuotuneet, mikä hallitsijoiden lihassa onpi. Tämä on sana, josta tarkkaa tietoa minulta tahdot.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsilleen sanonut, että he kaikin yhdessä lankesivat maahan, palvoivat häntä ja hänelle sanoivat: „Siunattut olemme muihin ihmisiin nähden, kun meille nämä suuret urotyöt paljastanut olet.”

28 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi jälleen puhettansa ja sanoi opetuslapsillensa: „Kuulkaatte siitä, mitä sattui minulle kahdentoista aioonin valtiasten keskuudessa ja herrainsa heidän ja heidän valtahenkilöittänsä ja heidän

enkeleittensä ja arkkienkeleittensä keskuudessa. Kun he sitten valovaipan nähneet olivat, joka minun ylläni oli, he ja heidän parittomansa, silloin jokainen heistä nimensä mysterion näki, että se minun valovaipasani oli, joka ylläni oli. He yhdessä kaikin lankeivat maahan, palvoivat valovaippaa, joka ylläni oli ja yhdessä kaikin huudahtivat sanoen: „Kuinka Kaikkeuden Herra on kauttamme mennyt, meidän siitä tietämättä niin mitään?” Ja he yhdessä kaikin ylistyslauluja lauloivat sisimpäin sisimmille. Ja heidän kolmivoimansa ja heidän suuret esi-isänsä ja heidän parittomansa ja heidän syntymättömänsä ja heidän itse-syntyneensä ja heidän synnyttämättömänsä ja jumalansa heidän ja heidän valokipinänsä ja heidän valonkantajansa — sannalla sanoen kaikki heidän suurimpansa — näkivät alueittensa hirmuhallitsijoista, että näiden valta oli vähentynyt heissä. Ja heikkous valtasi heidät ja suuri, rajaton pelko. Ja he katsoivat ihmeissänsä valovaipeista nimiensä mysteriota, ja he olivat liikkeelle läheneet palvoaksensa nimiensä mysteriota, joka vaipasani oli, vaan eivät voineet sen suuren valon tähden joka ylläni oli; mutta vähän etempänä minusta he palvoivat niitä, ja he valoa palvoivat vaipassani ja kaikin yhdessä huusivat ääneen ylistyslaulujaan laulaen sisimpien sisimmille.

„Tapahtuipa sitten, kun tämä sattui hirmuhallitsijoille, jotka alempana näitä valtiaita ovat, että he kaikki kadottivat voimansa ja lankeivat maahan aioaneissaan ja muuttuivat niinkuin kuolleiksi maan asukkaiksi ilman hengenhituistakaan itsessänsä, minkä-

laisiksi he sinä hetkenä tulivat, jolloin heiltä heidän voimansa otin.

„Tapahtuipa sen jälkeen, kun minä nuo aioonit jätin, että jokainen niistä, jotka olivat kahdessatoista aioonissa, oli kokonaan heidän järjestöihinsä sidottu, ja he suorittivat töitään, niinkuin minä olen laatinut niitä, niin että heiltä kuluupi kuusi kuukautta vasemmalle kääntyneinä suorittaen töitään neliöissäänsä, ja kolmioissansa ja noissa, jotka heidän näkyvissään ovat, ja heiltä jälleen uudet kuusi kuukautta menee, kääntyneinä oikealle kolmioitansa kohden ja neliöitänsä ja noita kohden, jotka heidän näkyvissään ovat. Sitenpä ne sitten matkustavat, jotka Kohtalossa ja sfääreissä ovat.

29 LUKU.

„Tapahtuipa sen jälkeen, että minä kolmannentoista aioonin verhojen äärille nousin. Tapahtuipa, kun heidän verhojensa äärille saavuin, että ne omasta aloitteestaan aukenivat ja avautuivat mulle. Minä kolmannentoista aiooniin astuin ja löysin Pistis Sophian aivan yksin kolmannentoista aioonin alla, eikä kukaan heistä hänen kanssansa ollut. Ja hän yksin tuolla alueellaan istui, surren ja ikävissäänsä, koska häntä ei kolmannentoista aiooniin päästetty oltu, omalle ylemmälle alueelleen. Ja lisäksi hän niiden kidutusten vuoksi oli murheissansa, jota Omatahtoinen, joka yksi kolmesta kolmivallasta onpi, oli tuottanut hänelle. Mutta tämä, — kun kanssanne heidän ulottumisestaan puhun, minä mysterion kerron teille, kuinka tämä tapahtui hänelle.

„Tapahtuipa, kun Pistis Sophia näki minun loistavan häikäisevästi ja vertoja vailla sen valon vuoksi, joka ylläni oli, että hänen mielensä suuresti järkyttyi ja hän ihmeissään valovaippaani katsoi. Hän vaipassani oman nimensä mysterion näki ja sen mysterion koko kunnialoiston, sillä aikaisemmin hän korkeuden alueella oli ollut kolmannessatoista aioonissa, — mutta hän oli tottunut laulamaan ylistystä korkeammalle valolle, jonka hän Valon Aarteiston verhoissa oli nähnyt.

„Tapahtuipa sitten, kun hän itsepäisesti ylistyslauluja korkeammalle valolle laulaa tahtoi, että valtiaat kaikki, jotka kaksissa suurissa kolmivalloissa ovat, ja hänen näkymättömänsä, joka parina on liittynyt häneen, ja muut kaksikolmatta näkymätöntä virtausta [valoa] katsoivat ihmeissänsä, — koska juuri Pistis Sophia ja hänen parinsa, he ja muut kaksikolmatta virtausta yhteensä ovat neljäkolmatta virtausta, mitkä suuri näkymätön Esi-isä ja kaksi suurta kolmivaltaa vuodattaneet ovat.”

30 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus tämän opetuslapsillensa oli sanonut, että Maria astui esiin ja sanoi: „Herra, olen varemmin sinun sanovan kuullut: ‚Pistis Sophia itse on yksi neljästäkolmatta virtauksesta, — kuinka hän sitten ei heidän alueellansa ole? Mutta sinä olet sanonut: ‚Minä löysin hänet kolmannentoista aioonin alta.’”

[KERTOMUS PISTIS SOPHIASTA.]

Ja Jeesus opetuslapsillensa vastasi sanoen: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli kolmannessatoista aioonissa, kaikkien näkymättömien veljiensä alueilla, se on Suuren Näkymättömän neljässäkolmatta virtauksessa, — tapahtuipa silloin Ensimmäisen Mysterion määräyksestä, että Pistis Sophia ihmeissään korkeuteen katsoi. Hän Valon Aarteiston verhon valon näki ja hän toivoi tuolle alueelle pääsevänsä, vaan eipä hän päässyt sille alueelle. Mutta hän lakkasi kolmannentoista aioonin mysteriota suorittamasta ja ylistystä lauloi korkeuden valolle, minkä hän nähnyt oli Valon Aarteiston verhon valossa.

„Tapahtuipa silloin, kun hän korkeuden alueelle ylistystä lauloi, että kahdentoista aioonin kaikki valtiat, jotka alempana ovat, häntä vihasivat, koska hän heidän mysterioistaan herennyt oli ja koska hän korkeuteen mennä halannut oli ja ylemmäksi kaikkia heitä oli tahtonut tulla. Tästäpä syystä he häntä vastaan raivosivat ja vihasivat häntä, [niinkuin myös teki] suuri, kolmivoimainen Omatahtoinen, se on kolmas kolmivoima, joka kolmannessatoista aioonissa onpi, se, joka tottelemattomaksi oli tullut, koska hän sisäisen voimansa koko puhdistusta ei ollut päästänyt ulos eikä antanut valonsa puhdistusta sinä aikana, jolloin valtiat antoivat puhdistustaan, halatessaan koko kolmannentoista aionia hallita ja niitä, jotka sitä alempana ovat.

„Tapahtuipa, kun kahdentoista aioonin valtiat

Pistis Sophiaa vastaan raivosivat ja sydämestään vihasivat häntä, joka on ylempänä heitä, että suuri, kolmi-voimainen Omatahtoinen, josta juuri olen kertonut teille, yhtyi kahdentoista aioonin valtiaihin ja myös Pistis Sophiaa vastaan raivoili ja sydämestään vihasi häntä, koska hän oli tahtonut mennä valoon, joka korkeammalla on häntä. Ja hän vuodatti itsestensä suuren, jalopeurakasvoisen voiman ja aineesta itsestensä hän vuodatti joukon toisia ainevirtauksia, hurjia voimiltansa ja lähetti ne alemmille alueille, kaaoksen maille, niin että ne siellä Pistis Sophiaa väijyisivät ja häneltä valtaisivat voiman, koska hän korkeuteen tahtoi nousta, ylemmäksi kaikkia heitä, ja koska hän lisäksi oli herennyt heidän mysterioitaan suorittamasta ja alituiseen vaikeoi ja näkemäänsä valoa etsi. Ja valtiat, jotka jatkuvasti tai itsepintaisesti tahtovat suorittaa mysterioitaan, vihasivat häntä, ja kaikki vartijat, jotka aioonein porteilla ovat, häntä vihasivat myöskin.

„Tapahtuipa tämän jälkeen Ensimmäisen Käskyn määräyksestä, että suuri, kolmivoimainen Omatahtoinen, joka on yksi kolmesta kolmivallasta, ahdisti Pistis Sophiaa kolmannessatoista aioonissa, jotta hän katsoisi alhaalla oleviin alueihin ja näkisi tuolla alueella jalopeurakasvoisen valovoiman ja alkaisi kaivata sitä ja lähtisi tuolle alueelle, niin että hänen valonsa saatettaisiin pois ottaa häneltä.

31 LUKU.

„Tapahtuipa tämän jälkeen, että hän [Pistis Sophia] katsahti alas ja [Omavaltaisen] valovoiman

alemmissä osissa näki; eikä hän tiennyt, että se kolmi-voimaisen Omatahtoisen voimaa oli, vaan hän luuli, että se siitä valosta tuli, minkä hän korkeudessa oli alusta alkaen nähnyt, joka Valon Aarteiston verhosta tuli. Ja hän ajatteli itseksensä: Tuolle alueelle tahdon ilman pariani mennä ja valon ottaa ja siitä muovailla valo-ai-oonoja itselleni, niin että valojen Valoon mennä voisin ja korkeuksien Korkeuteen.

„Tätäpä ajatellen hän omalta alueeltaan lähti, kolmannestatoista aioonista ja alas kahteentoista aiooniin meni. Aioonein valtiat takaa ajoivat häntä ja häntä vastaan raivoilivat, koska hän korskeita ajatellut oli. Ja hän kahdestatoista aioonistakin ulos lähti ja kaaoksen alueille tuli ja lähelle jalopeurakasvoista valovoimaa tuli sen ahmiaksensa. Mutta kaikki Omatahtoisen ainevirtaukset ympäröivät häntä ja suuri, jalopeurakasvoinen valovoima kaikki valovoimat Sophiasta itseensä ahmi, hänen valonsa sammutti ja sen itseensä ahmi, ja hänen aineensa heitettiin kaaokseen; se jalopeurakasvoiseksi valtiaksi kaaoksessa muuttui, josta toinen puoli on tulta ja toinen pimeyttä, — se on Ialdbaot, josta monasti olen puhunut teille. Kun tämä tapahtui sitten, Sophia suuresti uuvuksiin joutui ja tuo jalopeurakasvoinen valovoima ryhtyi Sophialta kaikkia hänen valovoimiaan ottamaan pois, ja Sophian ympäröivät yhtäaikaa kaikki Omatahtoisen ainevoimat ja häntä tuskaisesti ahdistivat.

32 LUKU.

„Ja Pistis Sophia ääneen parahti, hän valojen Valolle huusi, minkä hän alusta alkaen oli nähnyt, johon hän uskonut oli, ja tämän katumuksensa lausui, puhuen näin:

„1. Oi valojen Valo, johon alusta asti uskonut olen, nyt kuuntele, Valo, minun katumistani . Pelasta minut, oi Valo, sillä pahat ajatukset ovat kimppuuni käyneet.

„2. Oi Valo, minä alempiin osiin katsoin ja valon näin siellä, näin ajatellen: Tuolle alueelle minä menen ottaakseni tuon valon. Ja minä meninkin sinne ja itseäni pimeydestä löysin, mikä onpi alhaalla kaaoksessa enkä enää voinut sieltä rientää pois ja alueelleni mennä, sillä minua Omatahtoisen kaikki virtaukset tuskaisesti ahdistivat, ja jalopeurakasvoisen voima minulta sisäisen valoni riisti.

”3. Ja apua minä huusin, mutta ääneni ei pimeydestä yltänyt ulos. Ja minä korkeuteen katsoin saadakseni apua Valolta, johon uskonut olin.

„4. Ja kun minä katsoin korkeuteen, näin aioonein valtiat kaikki, kuinka he suurissa joukoin minun puoleeni katsoivat alas ja ilakoivat minusta, vaikka heille en mitään pahaa ollut tehnyt; mutta he syyttä vihasivat minua. Ja kun Omatahtoisen virtaukset näkivät aioonein valtiasten minusta riemuitsevan, he ymmärsivät, etteivät aioonein valtiat avukseni tulisi; ja nämä virtaukset, jotka tuskaisesti minua väkivalloin ah-

distivat, rohkaistuivat ja valon, jota minä en ollut ottanut heiltä, he minulta ovat ottaneet pois.

„5. Siksi, oi Totuuden Valo, sinä tiedät, että minä viattomuudessa olen tämän tehnyt ajatellen, että jalopeurakasvoinen valovoima kuuluisi sulle; ja synti, jonka minä olen tehnyt, on edessäsi avoinna.

„6. Älä salli minun sitä enää ilman olla, oi Herra, sillä minulla on uskoa ollut sinun valoosi alusta asti. Oi Herra, voimien Valo, älä salli minun valottani olla.

„7. Sillä sinun vaikutuksestasi ja sinun valosi vuoksi tähän vainoon vaipunut olen ja peittynyt häpeään.

„8. Ja sinun harhavalosi vuoksi minä veljilleni, näkymättömille, olen oudoksi käynyt ja Barbelon suurille virtauksille.

„9. Tämä on osakseni tullut, oi Valo, koska kiihkeä olen asunnoillesi pyrkimään ollut; ja Omatahtoisen viha on langennut minuun — hänen, joka ei käskyäsi ollut kuullut ulos vuotaa voimansa virtauksesta — koska minä olin hänen aioonissaan suorittamatta hänen mysteriotaan.

„10. Ja minua ilkkuivat aioonein valtiat kaikki.

„11. Ja minä olin tuolla alueella, surren ja etsien valoa, jonka korkeudesta olin nähnyt.

„12. Ja aioonein porttien vahdit minua etsivät, ja kaikki, jotka heidän mysterioonsa jäävät, ilkkuivat minua.

„13. Mutta ylös sinun puoleesi katsoin, ja minulla oli uskoni sinuun. Nytpä, oi valojen Valo, olen kovas-

ti ahdingossa kaaoksen pimeydessä. Jos nyt pelastamaan minua tahdot tulla, — suuri sinun armosi onpi, — minua totuudessa kuuntele silloin ja pelasta minut.

„14. Pelasta minut tältä pimeyden aineelta, etten hukkuisi siihen, että pelastuisin Omatahtoisen jumalan virtauksilta, jotka kipeästi ahdistavat minua, ja heidän pahoilta töiltään.

„15. Älä salli tämän pimeyden minua hukuttaa alleen, äläkä salli tämän jalopeurakasvoisen voiman kaikkea voimaani kokonaan niellä, äläkä salli tämän kaaoksen voimaani viedä.

„16. Kuuntele minua, oi Valo, sillä armosi kallio onpi, ja puoleeni katso sinun Valosi armon suuruuden vuoksi.

„17. Älä kasvojasi pois minusta käännä, sillä minä suuressa piinassa olen.

„18. Riennä kuuntelemaan minua ja voimani pelasta mulle.

„19. Pelasta minut valtiaitten vuoksi, jotka vihaavat minua, sillä sinä tiedät minun kipeän ahdistukseni ja vaivani minun ja voimani vaivan, jonka voiman he ovat ottaneet minulta. Ne, jotka kaikkeen tähän pahaan ovat minut saaneet, sinun edessäsi ovat; menettele heidän kanssansa mielesi mukaan.

„20. Minun voimani kaaoksen keskestä katsoi ja pimeyden keskuudesta, ja minä pariani vuotin, että hän tulisi ja taistelisi tähteni, vaan hänpä ei tullut, ja minä katselin eikö hän tulisi ja minulle antaisi voimaa, enkä minä löytänyt häntä.

„21. Ja kun minä valoa etsin, he pimeyttä antoivat mulle; ja kun minä voimaani etsin, he ainetta antoivat mulle.

„22. Niinpä ,oi valojen Valo, tulkoonpa aine ja pimeys, jonka Omatahtoisen virtaukset ovat ylleni tuoneet, ansaksi heille ja kietoutukoot he siihen ja kostonsa saakoot ja kompastukoot he siihen, älköötäkä tulko Omatahtoisansa alueelle.

”23. Ja pimeyteensä he jääkööt, älköötäkä Valoa nähkö; katselkootpa vain kaaosta aina, älköötäkä katselko korkeuteen.

”24. Toimita kostosi heille ja tuomiosi langeta heille.

„25. Äläkä tästä lähtien anna heidän Omatahtoisen jumalansa alueille tulla, äläkä anna hänen virtaustensa heidän alueelleen tulla; sillä heidän jumalansa on jumalaton ja omatahtoinen, ja hän ajatteli’, että hän tämän pahan oli tehnyt itsestänsä, tietämättä, että ellei minua olisi alhaalle tuotu sinun määräyksestäsi, ei hänellä olisi mitään valtaa ylitseni ollut.

„26. Mutta kun määräyksestäsi minut olet alhaalle saanut, he sitä enemmän vainosivat minua, ja heidän virtauksensa nöyryytykseeni lisänä tuskaa toivat.

„27. Ja he ovat valovoimani ottaneet minulta ja minua kipeästi käyneet kiusaamaan, ottaaksensa minusta kaiken valoni pois. Tämänpä vuoksi, johon he ovat saaneet minut, älä heidän kolmanteentoista aiooniin, Vanhurskauden alueille nousta salli.

„28. Äläkä anna heidän lukeutua niiden joukkoon, jotka itseään puhdistavat ja valoa myöskin, äläkä anna heidän lukeutua niihin, jotka nopeasti katua voivat, väleä Valon mysterioita saadakseen.

„29. Sillä valoni he ovat saaneet minulta ja voimani on alkanut vähetä minussa, ja minä olen valoani vaila.

„30. Siksi, oi Valo, joka olet sinussa ja minun kansani, kunnioittaen nimellesi ylistystä laulan.

”31. Oi Valo, minun ylistyslauluni olkoon mieleisesi, niinkuin arvon mysterio, joka Valon porteille johtaa, jonka katuvaiset ilmaisevat ja jonka valo heidät puhdistavi.

”32. Sen vuoksipa iloitkohon aineet kaikki; etsikää kaikki Valoa, niin että tähtien voima, joka on teissä, elää voisi.

”33. Sillä Valo on aineita kuullut eikä se yhtäkään jätä ilman puhdistusta.

„34. Ylistäkööt sielut ja aineet kaikkien aioneitten Herraa, ja [ylistäkööt häntä] aineet ja kaikki, mikä niissä onpi.

„35. Sillä Jumala heidän sielunsa kaikista aineista pelastaa, ja kaupunki rakennetaan Valoon, ja kaikki sielut, jotka pelastuneet ovat, asuvat siinä kaupungissa ja perivät sen.

„36. Ja niiden sielu, jotka mysterioita saavat, tuolla alueella asuu, ja ne, jotka sen nimessä ovat mysterioita saaneet, siinä asuvat kaikki.”

33 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus nämä sanansa oli opetuslapsillensa sanonut, että hän lausui heille: „Tämä on ylistyslaulu, jonka Pistis Sophia ensimmäisessä katumuksessaan lauloi, syntejään katuen, kerraten kaikki, mitä tapahtunut oli hänelle. Siksi, kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon.”

Maria astui jälleen esiin ja lausui: „Herra, minun valo-olennollani korvat onpi, ja minä kuuntelen valovoimallani, ja henkesi, joka on minussa, minut herkentänyt onpi. Kuuntele siis, että minä katumuksesta puhua voisin, jonka on esittänyt Pistis Sophia puhuen syneistänsä ja kaikesta, mikä sattui hänelle. Sinun valovoimasi on varemmin profetoinut siitä kahdeksannessa kuudetta psalmissa David profeetan kautta:

„1. Auta minua, oi Jumala, sillä vedet ovat hamaan sieluuni saakka nousseet.

„2. Olen syvään mutaan vajonnut, jossa ei pohjaa ole, eikä voimaa ollut. Olen meren syvyyksiin saanut; myrskyltä upposin sinne.

„3. Olen väsynyt huutamisesta; kurkkuni kuivunut onpi, ja silmäni soenneet, kärsivällisenä vuottaessa Herraa.

„4. Jotka syyttömästi vihaavat minua, ovat lukuisimmat kuin päässäni hiukset; mahtavat viholliseni ovat, jotka väkevästi vainoovat minua. Sitä he pyytävät multa, mitä minä en ryöstänyt heiltä.

„5. Jumala, sinä tyhmyyteni tunnet, eikä virheeni pysy salassa sinulta.

„6. Älkööt ne, jotka odottavat sinua, oi Herra, Herra Sebaot, häpeään minun vuokseni joutuko; älkööt ne, jotka etsivät sinua, häpeään minun vuokseni joutuko, oi Herra, Israelin Jumala, voimain Jumala.

”7. Sillä sinun vuoksesi häpeää olen nähnyt, häpeä on kasvoni peittänyt.

”8. Olen muukalaiseksi veljilleni tullut ja oudoksi äitini lapsille.

”9. Sillä kiivaus minut huoneesi puolesta syöpi; niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat vallanneet minut.

„10. Minä paastoten sielussa nöyryyin, se moitteekseni käännettiin.

„11. Minä puvun säkistä laitoin, siitä heille sananlaskuksi sain.

”12. Minusta jaarittelivat portilla-istujat ja soittivat viininjuojat.

„13. Mutta koko sielusta rukoilin sinua, oi Herra, sillä nyt on otollinen aika, oi Jumala. Sinun armosi täyteydessä minua kuule, pelastukseni tähden totuudessa.

„14. Pelasta minut loasta tästä, etten vaipuisi siihen; suo minun pelastua niiltä, jotka vihaavat minua, ja syvyyksien vesiltä,

”15. ettei vetten vuo minua upottaissi, etteivät syvyydet nielisi minua, ettei kaivo suutaan sulkisi ylläni.

”16. Kuule minua, oi Herra, sillä armosi sinun on hyvä; laupeutesi täyteydestä alas minun puoleeni katso.

„17. Älä palvelijaltasi kasvojasi peitä, sillä minä hädässä olen.

”18. Minua kuuntele joutuisasti ja sieluni pelasta.

„19. Vihollisiltani pelasta minut, sillä sinä häväistykseni tunnet, häpeäni ja kunniaattomuuteni; kaikki sortajani sinun edessäsi ovat.

„20. Sydämeni on häpeää ja kurjuutta täynnään; minä odotin sitä, joka säälisi minua, vaan häntä en luokseni saanut; ja sitä, joka lohtua antaisi mulle, vaan en löytänyt häntä.

”21. He sappea antoivat syödäkseni; ja janooni etikkaa juoda.

„22. Olkoon pöytänsä paulaksi ja ansaksi heille, kostoksi ja loukkauskiveksi.

„23. Kun kaikkina aikoina heidän selkänsä köyristäisit.

„24. Heidän päälleen vuodata vihasi ja kiivautesi kiukun anna asettua heihin.

„25. Anna heidän asuntonsa autio olla, älköönkä heidän majassaan asujanta olko.

„26. Sillä he vainosivat sitä, jota sinä olet lyönyt, ja tuskaa haavoihin heittivät.

„27. He vääryyttä pinosivat vääryyden päälle, älä heidän sinun vanhurskautesi tulla salli.

„28. Heidät elävään kirjoista pyyhittäkööt pois, älköötikä lukeutuko vanhurskasten joukkoon.

”29. Minä kurjimusi olen, jonka sydän särkynyt onpi; sinun kasvojasi läheisyys on pelastanut luoksesa minut.

„30. Minä Jumalani nimeä veisuulla ylistää tahdon ja kiitoslaululla riemuella siitä.

„31. Se paremmin Jumalalle kelpaa kuin nuori uhrihärkä, jolla on sarvet ja sorkat.

„32. Tulkootpa näkeväksi kurjat ja oppikoot riemuitsemaan; etsikää Jumalaa, että sielunne eläväksi saisivat.

”33. Sillä Jumala on kurjia kuullut eikä vankejaan katso ylen.

„34. Herraa ylistäkööt taivaat ja maat, meri ja kaikki, mikä sisältyy siihen.

”35. Sillä Jumala on pelastava Siionin ja Juudan kaupungit rakennetaan uudellensa, ja he asuvat siinä ja sen perivät.

„36. Hänen palvelijainsa siemen sen perii, ja ne, jotka hänen nimeään rakastavat, asuvat siinä.

34 LUKU.

Tapahtuipa, kun Maria oli opetuslasten kesken nämä sanansa Jeesukselle sanonut, että hän hänelle sanoi: „Herra, tämä on Pistis Sophian katumusmysterion ratkaisu.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Marian nämä sanat sanovan kuullut, että hän lausui hänelle: „Hyvin puhuttu, Maria, sinä siunattu, sinä täysin siunattu täydellisyys, sinä, jonka siunauksesta sukukunnat laulavat kaikki.”

35 LUKU.

Jeesus jatkoi jälleen puhettaan sanoen: „Pistis

Sophia edelleen jatkoi ja ylistystä vielä toisessa katumuksessa lauloi sanoen näin:

„1. Valojen valo, johon uskonut olen, älä pimeyteeni mua jätä aikani loppuun asti.

„2. Auta minua ja vapahda mysterioittesi kautta; kallista puoleeni korvasi ja pelasta minut.

„3. Tulkoon valosi voima minulle pelastukseksi ja kantakoon minut korkeampiin aioaneihin; sillä sinä minut pelastat ja minut aioanein korkeuksiin johdat.

„4. Pelasta minut, oi Valo, tämän jalopeurakasvoisen voiman käsistä ja Omatahtoisen jumalan virtauksilta.

„5. Sillä sinä se olet, oi Valo, jonka valoon minä uskonut olen ja jonka valoon minä alusta alkaen luottanut olen.

„6. Ja siitä ajasta asti minulla on uskoa siihen ollut, kun se ulos vuodatti minut, ja sinä itse sait minut virtaamaan’. Ja uskoa on alusta saakka minulla sinun valoosi ollut.

„7. Ja kun minulla uskoa sinuun oli, aioanein valtiat ilkkuivat mulle ja sanoivat näin: Hän on mysterioistansa herennyt. Sinä minun vapahtajani olet ja sinä olet minun mysterioni, oi Valo.

„8. Suussani kunnialaulut kaikui kertoakseni sinun suuruutesiysteriosta kaikkina aikoina.

„9. Siksi, oi Valo, älä jätä minua kaaokseen aikani täyttymykseen asti; älä hyljää minua, oi Valo.

„10. Sillä kaikki Omatahtoisen virtaukset ovat otaneet minulta koko valovoimani pois ja ovat minut

piirittäneet. He halusivat valoni multa tykkänään ottaa ja ovat voimaani vahtimaan käyneet,

„11. sanoen yhdessä toisillensa: Valo on hyljännyt hänet, me vallatkaamme nyt hänet ja viekäämme valo kokonansa häneltä.

„12. Siksipä niin, oi Valo, älä hylkää minua; minuun kasvosi käännä, oi Valo, ja minut armottomain vallasta auta.

„13. Ne langetkoot maahan kaikki, jotka voimani tahtovat ottaa, ja he käykööt voimattomiksi. Pimeys kääriköön vaippaansa heidät, jotka ryöstäisivät valo-voimani minulta, ja he vaipukoot voimattomuuteen.”

„Tämä toinen katumus onpi, jonka Pistis Sophia on tehnyt ylistystä Valolle laulaen.”

36 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli lausunut nämä sanansa opetuslapsillensa, että hän sanoi heille: ”Ymmärrätkö, millä tavoin puhelen teille?”

Ja Pietari astui esiin lausuen Jeesukselle: „Herra, me emme voi sietää tätä naista, sillä kaikilta meiltä hän tilaisuuden riistää sinun kanssasi puhua, mutta itse hän monta kertaa puhuu.”

Ja Jeesus vastasi opetuslapsilleen sanoen: ”Tulkoon se, jossa hänen henkensä voimat hehkuu, niin että hän kaiken ymmärtää, mitä minä teille puhun, tulkoon hän esille ja sanottavansa sanokoon. Mutta nyt Pietari, minä sinussa voimasi näen, että se katumisen mysterion ratkaisun käsittää, minkä Pistis Sophia lau-

sunut onpi. Siksipä, Pietari, ajatus hänen katumukses-
tansa lausu.”

Ja Pietari vastasi Jeesukselle sanoen: ”Oi Herra, korvasi minun puoleeni käännä, että ajatukseni hänen katumisestansa lausua voisin, josta varemmin sinun voimasi profetoi David profeetan kautta tuoden julki hänen katumuksensa ensimmäisessäseitsemättä psalmissa:

„1. Oi Jumalani, minun Jumalani, minä olen turvannut sinuun, älä salli minun enää iäkseeni häpeään joutua.

„2. Vanhurskautesi vuoksi minut pelasta ja laske vapaaksi minut.

„3. Ole voimallinen Jumala minulle ja pelastukseni kallio lujja; sillä sinä minun voimani ja linnani olet.

„4. Jumala, pelasta minut syntisten käsistä, lainrikkurein ja jumalattomain kourista auta.

„5. Sillä sinä minun turvani olet, oi Herra, ja sinuun olen toivoni pannut nuoruudestani saakka.

„6. Sinuun olen luottoni pannut minun äitini kohdusta asti. Siksipä aina minä muistossa säilytän sinut.

„7. Monesta näytän mielettömältä; sinä apuni ja voimani olet, sinä minun vapahtajani olet, oi Herra.

„8. Minun suuni kunnialaulusta kaikui, sinun suuruutesi kunniaa ylistääkseni pitkin päivää.

„9. Vanhurskaudessaasi älä hylkää minua; jos minun sieluni kuihtuu, älä luotasi heitä minua.

„10. Sillä viholliseni ovat paha minusta puhuneet, ja ne, jotka väijyvät sieluani, ovat neuvotelleet keskenään minusta,

„11. sanoen näin: Jumala on hyljännyt hänet; ajakaa takaa häntä ja ottakaa hänet valtoihinne, sillä vapahtajaa ei ole hällä.

„12. Jumala, minulle kiiruusti apuasi anna.

„13. He häpeää tuntekoot ja tuhoutukoot, jotka sielustani herjaten puhuvat. Ne häpeään uppoutukoot ja joutukoot häväistyksen valtaan, jotka pahaa vastaan punovat.

„Tämäpä on selvitys Pistis Sophian toiseen katumukseen.”

37 LUKU.

Vapahtaja vastasi Pietarille sanoen: „Hienosti puhuttu, Pietari, se selvitys hänen katumukseensa onpi. Siunatut muihin maan lapsiin verraten olette, koska teille olen nämä mysteriorit paljastanut. Amen, amen, sanonpa teille: Minä teen teidät täydellisiksi kaikessa täyteydessä sisimmän mysterioista uloimman mysterioihin ja hengellä teidät täytän, niin että teitä henkeviksi sanotaan, täydellisiksi kaikessa täyteydessä. Amen, amen, sanonpa teille: Minä annan teille Isäni, kaikkien alueitten ja Ensimmäisen Mysterion kaikkien alueitten mysteriorit kaikki, niin että kenet maan päällä te päästätte, hänet lasketaan korkeuden Valoon; ja kenet te maan päällä eroitatte, hänet taivaallisen Isäni valtakunnasta karkoitetaan. Mutta siksi kuulkaa ja korvanne tarkoin kallistakaatte kaikille katumuksille, joita Pistis Sophia on lausunut. Hän jälleen jatkoi ja kolmannen katumukseensa lausui sanoen näin:

„1. Oi voimain Valo, minut pelastamaan riennä.

”2. Kärsikööt puutetta ne ja pimeyteen jääkööt, jotka valoni ottivat minulta. Kaaokseen syöksykööt ne ja joutukoot häpeäänsä, jotka valoni multa ryöstäisivät.

„3. Ne pimeyteen syöksykööt pian, jotka kipeästi ahdistivat minua ja minusta näin puhuvat: Hänen herroikseen olemme tulleet.

”4. Iloitkoot ja riemuitkoot pikemmin ne kaikki, jotka etsivät Valoa, ja ne, jotka mysterioitasi toivovat, he näin sanokoot aina: Ylistettäköön mysteriota.

„5. Pelasta minut nyt, oi Valo, sillä minun täytyisi taas Valoni saada, jonka he pois ovat ottaneet minulta, ja minulle olisi voimaani tarvis, jonka he ryöstäneet ovat. Siksipä sinä, oi Valo, sinä minun vapahtajani olet, ja sinä minun pelastajani olet, oi Valo. Minut joutuin tästä kaaoksesta pelasta.”

38 LUKU.

Ja tapahtuipa, kun Jeesus oli opetuslapsillensa nämä sanansa sanonut lausuen näin: ”Tämä Pistis Sophian kolmas katumus onpi”, että hän sanoi heille: „Tulkoon esille se, jonka henki on herkäksi virinnyt ja kertokoon Pistis Sophian katumuksesta sen ajatussisällön.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli lopettanut puhumisen, että Martta astui esiin, lankesi hänen jalkoihinsa, suuteli niitä, huudahti ääneen ja vaikeroiden itki ia nöyryydessä, sanoen näin: ”Herra, ole laupias ja armelias

minulle ja suo minun selvitys sanoa siihen katumukseen, jonka Pistis Sophia on lausunut.”

Ja Jeesus antoi Martalle kätensä lausuen hälle: „Siunattu olkoon jokainen, joka itsensä nöyryyttääpi, sillä häntä on kohtaava laupeus. Siksipä, Martta, sinä siunattu olet. Vaan lausupa selityksesi julki Pistis Sophian katumusajatukseen.”

Ja Martta vastasi opetuslasten keskeltä sanoen Jeesukselle: „Katumuksesta, jonka Pistis Sophia lausunut onpi, oi Herrani Jeesus, siitä valovoimasi Davi dissa on profetoinut varemmin yhdeksässä seitsemättä psalmissa sanoen:

„1. Oi Herra Jumala, riennä auttamaan minua.

„2. Ne häpeään joutukoot ja hämmennyksiin, jotka sieluani väijyivät.

„3. Ne palatkoot paikalla takaisin ja häpeään joutukoot, jotka minulle sanovat: Ähäh, ähäh.

„4. Iloitkoot ja riemuitkoot sinun vuoksesi kaikki, jotka etsivät sinua, ja jotka pelastustasi rakastavat, sanokoot aina: Ylistetty olkoon Jumala.

„5. Mutta minä olen viheliäinen, kurja, oi Herra, auta sinä minua. Sinä opettajani ja turvani olet, oi Herra, älä viivy.

„Tämä selitys on kolmanteen katumukseen, jonka Pistis Sophia on lausunut, ylistyslauluja laulaen korkeudelle.”

39 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Martan kuullut nämä sanat sanovan, että hän lausui hänelle: „Hyvin ja hienosti puhuttu, Martta.”

Ja Jeesus jatkoi taasen puhettaan ja sanoi opetuslapsilleen: ”Pistis-Sophia jatkoi taas neljättä katumus-taan, lausuen sen, ennenkuin häntä toistamiseen ahdis-tettiin, jottei jalopeurakasvoinen voima kaikkina aineel-lisine vuodatuksineen, jotka Omatahtoinen oli lähet-tänyt kaaokseen, kaikkea valoa häneltä ottaisi pois. Seuraavan katumuksen hän lausui sitten:

„1. Oi Valo, johon luottanut olen, korvasi kallista minun katumukselleni ja suo ääneni asuinsijoillesi asti tulla.

„2. Älä valonkuvaasi minun luotani käännä, vaan minun luokseni riennä, jos he ahdistavat minua; ja jou-tuin minun avukseni saavu, kun minä sinun puoleesi huudan.

„3. Kuin henkäys on aikani haihtunut pois ja minä aineeksi muuttunut olen.

„4. He valoni ovat vieneet multa, ja minun voimani on vuotanut pois. Minä mysterioni olen unhoittanut, jo-ta tähän asti olin tottunut suorittamaan.

”5. Pelon äänen tähden ja Omatahtoisen voiman vuoksi minun voimani vähentynyt onpi.

”6. Kuin orpo daimooni on minusta tullut, joka ai-neessa asuu, eikä valoa ole hänessä, ja kuin jäljentelyn henki on tullut minusta, joka aineen ruumiissa asuu, ei-kä valovoimaa ole hänessä.

„7. ja dekaani minusta tullut onpi, joka yksin il-massa onpi.

„8. Minua tuskaisesti ovat Omatahtoisen virtaukset ahdistaneet, ja itseksensä on minun parini sanonut:

„9. Valon asemasta, joka hänessä oli, he kaaok-sella hänet täyttäneet ovat. Oman aineeni hikihelmet

minä ahminut olen ja karvaat kyynleet minun silmäini säiliöistä, etteivät loppua voisi ahdistajani tykkäänään ottaa.

„10. Kaikki tämä, oi Valo, minun osakseni sinun määräyksestäsi on tullut, ja sinun käskystäsi minä nyt olen täällä.

„11. Sinun käskysi on minut nöyryyttänyt, ja kaaoksen voimaksi on alennettu minut, ja voima on turunut minussa.

„12. Vaan sinä ,oi Herra, olet ikuinen Valo, ja heidän luoksensa tulet, jotka hädässä ovat ainiaan.

„13. Siksipä, Herra, nouse ja voimaani etsimään käy, ja sielua, joka on minussa. Sinun käskysi täytetty onpi, jonka ahdistuksiini sinä minulle sääsit. Minun aikani tullut onpi, että sinä etsisit voimaani minun ja sielua minusta ja se aika tämä on, minkä määräsit etsimiseeni.

„14. Sillä vapahtajasi ovat etsineet voimaa, joka sielussani onpi, koska lukumäärä on täysi, ja myöskin sen vuoksi, että pelastettaisiin sen aine.

„15. Ja silloinpa aineen aioonein valtiaat kaikki sinun valoasi säikähtävät ja kolmannentoista aineaioonin virtaukset kaikki pelkäävät sinun valosi mysteriota, niin että toiset alottaa voivat heidän valonsa puhdistuksen.

„16. Sillä Herra teidän sielunne voimaa etsiä tahtoo. Hän on mysterionsa paljastanut.

„17. Niin että hän huomioon ottaisi niiden katumuksen, jotka alhaalla alueissa ovat; eikä hän heidän katumustaan sivuuttanut ole.

„18. Tämäpä mysterio onpi, joka syntyvän suvun perikuvaksi on tullut; ja suku, jonka syntymän pitää, ylistyslauluja laulaa korkeudelle.

„19. Sillä Valo alhaalle katsonut onpi valonsa korkeudesta. Ja se alhaalle katsoo kaiken aineen puoleen,

„20. niiden huokauksen kuullaksensa, jotka kahleissa ovat, niiden sielujen voiman kirjoittaakseen, joiden voima on kahlittuna, —

„21. että se nimensä sieluun panisi ja mysterionsa voimaan.”

40 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus nämä sanansa opetuslapsilleen sanoi lausuen heille: „Tämä neljäs katumus onpi, jonka Pistis Sophia on lausunut; siksipä tuo, joka käsittää sen, sen käsittääköön myöskin”, — tapahtuipa silloin, kun Jeesus oli nämä sanansa sanonut, että Johannes astui esiin, Jeesuksen rintaa palvoi ja hänelle lausui: „Herra, anna minulle myöskin määräys ja suo minun neljännen katumuksen selvitys antaa, minkä Pistis Sophia esittänyt onpi.”

Jeesus vastasi Johannekselle: „Minä määräyksen sinulle annan ja sinun puhua suon katumuksen selvityksestä, minkä Pistis Sophia on lausunut.”

Johannes vastasi sanoen: „Minun Herrani ja Vapahtajani, tästä katumuksesta, jonka Pistis Sophia on lausunut, valovoimasi, joka David profeetassa piili, on varemmin sadannessa toisessa psalmissa profetoinut:

„1. Herra, kallista korvasi rukoukselleni ja anna ääneni luoksesi tulla.

”2. Älä peitä kasvojasi minulta; sinä päivänä korvasi puoleeni kallista, kun minä ahdistuksessa olen; riennä joutuin katsomaan minua, kun minä sinulle huu-dan.

„3. Sillä savuna päiväni haihtuvat ilmaan, ja luuni kiveksi kuivettuvat.

„4. Kuni kulon polttama ruoho minä olen, ja sydä-

„5. Äänen vaikertamisesta minun luuni syöpyvät li-haan.

meni on kuivettunut; sillä leipäni syönti on jäänyt.

„6. Kuin korven pelikaaniksi minä muuttunut olen ja raunioitten huuhkajaksi tullut.

„7. Yöni olen valvoen viettänyt; katon orpolinnuk-si käynyt.

„8. Kaiket päivät ovat viholliseni herjanneet mi-nua, ja jotka ovat kunnioittaneet minua, ovat loukanneet minua.

„9. Sillä tuhkaa olen syönyt leipäni sijasta ja juo-mani olen kyynelillä kastanut,

„10. sinun kiivautesi ja kiukkusi vuoksi; sillä sinä minut ylentänyt olet ja jälleen suistanut maahan.

„11. Minun päiväni ovat kuin riutuva varjo ja kuin ruoho olen kuivettunut.

„12. Vaan sinä, oi Herra, ikuisesti säilyt, ja sinun muistosi sukukunnasta sukukuntaan.

„13. Nouse ja armahda Siionia, sillä aika häntä armahtaa on tullut; määrän hetki on tullut.

„14. Sinun palvelijasi hänen kiviään halajavat ja hänen tomuansa murehtivat.

„15. Ja kansat sinun nimeäsi pelkäävät, Herra, ja sinun valtiuttasi kuninkaat.

„16. Sillä Herra Siionin rakentaa jälleen, ja hän ilmestyy valtiudessaan.

„17. Hän on nöyrien rukouksen kuullut eikä heidän huutoaan katsonut ylen.

„18. Tämä uusille sukukunnille kerrotaan, ja luottavat kansat kiittävät Herraa,

„19. koska pyhästä korkeudestaan hän on katsonut alas; ja taivaan Herra on silmänsä maahan luonut,

„20. kuullakseen vankien huokaukset, kirvoittaakseen lyötyjen lapset,

„21. että Siionissa Herrasta saarnaisivat ja ylistäisivät Jerusalemissa häntä.

”Tämäpä, Herra, sen katumuksen mysterion selvitys onpi, jonka Pistis Sophia on lausunut.”

41 LUKU.

Tapahtuipa, kun Johannes oli opetuslasten keskelä nämä sanansa sanonut Jeesukselle, että Jeesus lausui: „Hyvin puhuttu, Johannes, neitsyt, joka valtias Valon valtakunnassa olet.”

Ja Jeesus jatkoi puhettaan jälleen, sanoen opetuslapsillensa: ”Tapahtuipa jälleen näin: Taasen Omatahtoisien virtaukset ahdistivat Pistis Sophiiaa kaaoksessa, ja he koko hänen valonsa halusivat häneltä ryöstää pois, eikä vielä hänen kutsuaan täytetty oltu, jotta hä-

net vietäisiin pois kaaoksesta, eikä vielä ollut määräys minun luokseni tullut Ensimmäiseltä Mysterioita, että hänet pelastettaisiin kaaoksesta. Tapahtuipa silloin, kun Omatahtoisen kaikki ainevirtaukset häntä ahdistivat, että hän ääneensä parahti ja viidennen katumusvirtensä veisasi, sanoen näin:

„1. Minun vapahdukseni Valo, minä sinulle ylistystä korkeuden alueilla laulan ja jälleen kaaoksessa.

„2. Hymnein sinulle ylistystäni laulan, joka korkeudessa sinulle ylistystäni lauloin ja joka ylistystäni sinulle lauloin, kun olin kaaoksessa. Suo sen sinun luoksesi tulla ja riennä mun luokseni, Valo, minun katumustani kuuntelemaan.

„3. Sillä minun voimani on pimeyttä täynnään, ja minun valoni on vaipunut kaaokseen.

„4. Itse olen samanlaiseksi tullut kuin kaaoksen valtiat, jotka alhaalle pimeyksiin ovat menneet; minusta on tullut kuni aineruumis, jolla ketään ei korkeudessa ole, joka pelastaisi sen.

„5. Kuin aineiksi olen minä käynyt, joista niiden voima on poistettu pois, kun kaaokseen ne heitetty onpi, — joita [aineita] et sinä pelastanut ole, ja jotka sinun määräyksestäsi tykkönään tuomittu onpi.

„6. Siksi he minut ovat alempaan pimeyteen panneet — pimeysten ja aineitten joukkoon, jotka kuolleita ovat ja voimattomat.

„7. Olet käskysi päälleni pannut ja sen kaiken, minkä sinä säätänyt olet.

„8. Ja sinun henkesi on luotani lähtenyt ja tykkönään hyljännyt minut. Ja lisäksi sinun määräyksestäsi

eivät aionini virtaukset ole auttaneet minua, ne ovat vihanneet minua ja minusta erkautuneet, enkä sittenkään minä tykkönään tuhottuna ole.

„9. Ja minun valoni on vähentynyt minussa, ja minä valolle olen huutanut julki sillä kaikella valolla, mikä piilevi minussa, ja minä olen ojentanut käteni sinua kohti.

„10. Siksi, oi Valo, etkö kaaoksessa käskyjäsi täytä, ja eikö sinun apulaisjoukkosi, joka määräyksiäsi seuraa, ylös pimeydestä nouse ja sinun oppilaiksesi tule?

„11. Eivätkö he lausu sinun nimesiysteriota kaaoksessa?

„12. Vai eivätkö pikemmin sinun nimeäsi lausu eräässä kaaoksen aineessa, missä sinä et [itseäsi] puhdistaa tahdo?

„13. Vaan minä olen ylistystä laulanut sinulle, oi Valo, ja katumukseni luoksesi saapuu korkeudessa.

”14. Anna sinun valosi minun ylitseni tulla,

„15. sillä valoni he ovat minulta vieneet, ja minä olen tuskassa Valon vuoksi ollut siitä asti, kun ilmennettyä olin. Ja kun korkeuteen Valon puoleen olin katsonut, minä sitten alas kaaoksen valovoimaan katsoin; minä nousin ja sitten alaspäin painuin.

„16. Sinun käskysi tuli minulle, ja kauhut, mitkä määräsit mulle, ovat saattaneet minut harhaannuksiin.

„17. Ja lukuisina kuin vedet ne ovat ympäröineet minut, ne ovat tarrautuneet kiinni minuun kaikki yhdessä kaiken aikaa.

„18. Virtaukseni tovereitten et ole määräystesi mukaan antanut apuuni tulla, et parini myöskään antanut tulla minua vaivoistani pelastamaan.

„Tämä on sitten viides katumus, jonka kaaoksessa Pistis Sophia on lausunut, kun Omatahtoisen ainevirtaukset olivat ahdistamistaan ahdistaneet häntä.”

42 LUKU.

Kun sitten Jeesus nämä sanansa oli opetuslapsilleen sanonut, niin hän lausui heille: „Kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon; tulkoonpa esille se, jonka henki hehkui hänessä ja kertokoon ajatussisällön Pistis Sophian viidenteen katumukseen.”

Ja kun Jeesus oli nämä sanansa sanonut, Filip astui esiin, nosti ylös kirjan ja laski sen alas, mitä hän kädessään piti, — sillä hän on kaikkien niitten puheitten muistiinpanija, joita Jeesus piti ja myöskin kaiken sen, mitä hän teki, — Filip sitten astui esille ja lausui hälle:

„Herra, tietenkään se ei ole minun vuokseni yksin kun sinä velvoittanut olet minun maailmasta huolehtimaan ja kirjoittamaan muistiin kaikki ne puheet, joita meidän pitäminen onpi ja [kaikki mitä meidän] tekeminen onpi? Etkä sinä ole minun antanut tulla puhumaan Pistis Sophian katumusmysterion selvityksestä, sillä minun henkeni on usein loimuellut minussa ja irroillansa ollut ja minua pakoittanut esille käymään ja puhumaan Pistis Sophian katumuksen selvityksestä; vaan

minä en tulla voinut, koska olen kaikkien puheitten paperillepanija.”

Tapahtuipa kun Jeesus oli Filipiä kuunnellut, *että* hän sanoi: „Kuulepa, Filip, sinä siunattu Filip, että minä kanssasi puhella voisin; sillä sinä ja Tuomas ja Matias ne ovat, jotka Ensimmäinen Mysterio on velvoittanut ne puheet kirjoittamaan kaikki, jotka minä pidän ja [kaiken, minkä minä teen] ja kaiken, minkä te näette. Mutta mitä sinuun tulee, niiden puheiden luku, mitä sinun kirjoitettava onpi, ei läheskään vielä ole täysi. Kun se sitten on täysi, sinun on tultava esiin ja tuotava julki mitä mielesi tekee. Siksipä teidän kolmen on muistiin kirjoitettava kaikki puheet, jotka minä pidän [ja kaikki mitä minä teen] ja kaikki mitä te näette, niin että te todistajat voisitte olla taivaan valtakunnan tapahtumiin.

43 LUKU.

Kun Jeesus oli sanonut tämän, hän opetuslapsillensa lausui: „Kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon.”

Maria astui taasen esiin, keskelle kävi, Filipin viereen asettui ja Jeesukselle sanoi: „Herra, valo-olennollani korvat onpi, ja minä koko voimallani valmis olen kuuntelemaan, ja minä sanan olen ymmärtänyt, minkä sinä lausunut olet. Siksipä kuuntele, Herra, että minä avoimesti voisin puhua sinulle, joka olet sanonut meillemme: Kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon.

„Tämän sanan johdosta, minkä sinä Filipille sanonut olet: „Sinua, Tuomasta ja Mattiasta — teitä kolmea on velvoitettu Ensimmäisen Mysterion kautta muistiin

kirjoittamaan kaikki Valon valtakunnan puheet ja sen todistajia olemaan'; kuulepa siksi, että tämän sanasi selvityksen julkaiseisin. Tästäpä sinun valovoimasi varemmin profetoi Mooseksen kautta: „Kahden ja kolmen todistajan kautta jokainen asia vahvistuksen saapi’. Nuo kolme todistajaa Filip ja Tuomas ja Mattias ovat.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli kuullut tämän sanan, että hän lausui: ”Hyvin puhuttu, Maria, tämä sanain selvitys onpi. Siksiä Filip, tule sinä esiin ja selvitys Pistis Sophian viidenteen katumukseen anna ja sitten asetaudu paikallasi, kirjoita muistiin kaikki ne puheet, joita minä puhun, kunnes kaikki sinun osaltasi täytetty onpi, mitä sinun Valon valtakunnan sanoista kirjoittaminen on. Sitten sinun on tultava esiin ja puhuttava, mitä henkesi ymmärtääpi. Vaan tuopa nyt Pistis Sophian viidennen katumuksen selvitys julki.”

Ja Filip vastasi Jeesukselle sanoen: „Herra, kuule, jotta hänen katumuksensa selvityksen lausua voisin, sillä sinun voimasi varemmin on Davidin kautta siitä profetoinut kahdeksanssessyhdeksättä psalmissa sanoen:

„1. Herra, minun pelastukseni Jumala, päivin ja öin sinun puoleesi huudan.

„2. Anna itkuni luoksesi tulla; kallista korvasi pyyntöni puoleen, oi Herra.

„3. Sillä sieluni on surkeutta täynnä, ja elämäni on tuonela lähelle tullut.

„4. Niiden joukkoon minä luetuksi joutunut olen, jotka kuoppaan ovat kuopattuina; ja minusta on tullut kuin ihminen, jolla ei yhtään auttajaa ole.

„5. Vapaat vainajain joukossa ovat kuin maahan lyödyt ja he nukkuvat haudoissansa, joita et enää muista, ja he kättesi kautta hajallansa ovat.

„6. He kuoppaan ovat kätkeneet minut, pimeään ja kuoleman varjoon.

„7. Sinun vihasi on päälleni langennut, ja sinun vaivasi ovat päälleni paenneet. (Sela).

„8. Sinä tuttavani ole karkoittanut kauas; kauhistukseksi olen heille käynyt. Minut salpain taakse on pantu, enkä voi minä pois täältä päästä.

„9. Silmäni ovat surkeudestani sumeiksi käyneet; minä koko päivät sinun puoleesi, Herra, olen huutanut ja käsivarteni olen luoksesi kurkoittanut.

„10. Etkö vainajiin ihmeitäsi ulota? Eivätkö haamut nouse haudoistansa ja tunnusta sinua?

„11. Eivätkö haudoistansa he nimeäsi julista julki,

„12. ja vanhurskautesi maasta, minkä sinä olet unhoittanut?

„13. Mutta minä olen puoleesi huutanut, Herra, ja rukoukseni varhain aamulla luoksesi saapuu.

„14. Älä kasvojasi pois päin käännä minusta.

„15. Sillä minä kurjimusi olen, minä nuoruudestani saakka olen surra saanut. Ja kun minä riemuinnut olin, minä itseni nöyräksi saatoin ja nousin.

„16. Sinun vihasi on langennut minuun, ja sinun hirmusi ovat harhaannuttaneet minut.

„17. He ovat saarroksiin saaneet minut, niinkuin vedet; kaikki päivät ne ovat kimppuuni käyneet.

„18. Ystävänä olet loitolle pitänyt minusta ja minun tuttavani poissa minun kurjuudestani.

„Tämä viidennen katumuksen mysterion selvitys onpi, minkä Pistis Sophia on tehnyt, kun hän kaaoksessa ahdistettuna oli.”

44 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Filipin kuullut nämä sanansa sanovan, että hän lausui: „Hyvin puhuttu, Filip, sinä armas olento. Siksipä tule, istuudu paikallesi ja oma osasi kaikista puheistani kirjoita muistiin, joita minä pidän ja [kaikesta, mitä minä] teen ja kaikesta, jota sinä näet.” Ja niin Filip istuutui ja kirjoitti muistiin.

Tapahtuipa sitten, että Jeesus puhettansa jatkoi jälleen, sanoen opetuslapsillensa: „Silloinkos vasta Pistis Sophia Valon puoleen huusi. Se hänelle syntinsä anteeksi antoi, kun hän alueensa jättänyt oli ja pimeyteen oli paennut. Hän kuudennen katumuksensa lausui, sanoen näin:

„1. Oi Valo, alemmassa pimeydessä olen ylistystä laulanut sinulle.

”2. Kuuntele katumustani minun, ja valosi rientäköön minun rukoukseni äänen ääreen.

„3. Oi Valo, jos syntiäni minun sinä mietit, en voi sinun edessäsi seista, ja sinä tykkönään hylkääät minut,

„4. sillä minun vapahtajani olet sinä, Valo; sinun nimesi valon vuoksi olen luottanut sinuun, oi Valo.

„5. Ja minun voimani on uskonut mysterioosi, ja myöskin minun voimani on luottanut Valoon, kun se oli korkeuksien olentojen parissa; ja se on luottanut siihen, kun se oli alempana kaaoksessa.

„6. Luottakoot minussa kaikki voimani Valoon, kun alempana pimeydessä olen, ja he jälleen luottakoot Valoon, kun korkeuden alueilla käyvät.

„7. Sillä [Valo] on se, joka meidät armahtaapi, ja vapahtaa meidät; ja siinä suuri pelastusmysterio piilee.

„8. Ja rikokseni tähden se kaikki voimat päästääpi kaaoksesta, sillä minä alueeni jättänyt olen ja kaaokseen alhaalle tullut.

„Siksipä, kenen mieli yleväriemuinen onpi, hän koetakoon ymmärtää tämän.”

45 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsilleen sanonut, että hän lausui heille: „Ymmärrättekö, millä tavoin minä puhelen teille?”

Andreas astui esiin ja lausui: ”Herra, Pistis Sophian kuudennen katumuksen selvitykseksi valovoimasi on varemmin Davidin kautta profetoinut sadannessa-kolmannessakymmenessä psalmissa, sanoen:

„1. Syvyyksistä olen puoleesi huutanut, Herra.

„2. Herra, minun ääntäni kuule; korvasi tarkatkoon anontani ääntä.

„3. Oi Herra, jos vääryyksiäni sinä muistelet, ken [koetukset] silloin kestää?

„4. Sillä hallussasi on anteeksianto; sinun nimesi vuoksi olen odottanut sinua, oi Herra.

„5. Sinun sanaasi on sieluni odottanut.

„6. Aamusta hamaan iltaan saakka olen toivoni

Herraan pannut. Israel uskonsa Herraan pankoon aamusta iltaan asti;

„7. sillä armo on Herran hallussa, ja hänessä suuri lunastus onpi.

„8. Ja hän Israelin kaikista sen synneistä päästää.” Jeesus sanoi hänelle: „Hyvin puhuttu, sinä siunattu Andreas. Tämä selvitys on hänen katumuksestansa. Amen, amen sanonpa teille: minä teidät täydellisiksi kaikissa valon mysterioissa teen ja kaikissa tiedoissa sisimpään sisimmästä uloimpain uloimpaan saakka, Suuresta Lausumattomasta pimeyksien pimeyksiin asti, valojen Valosta alas aineen — — — asti, kaikista jumalista daimooneihin asti, kaikista herroista alas dekaaneihin saakka, kaikista valtahenkilöistä alas palvelijoihin saakka, ihmisen luomisesta petoeläinten, karjan ja matelevaisten [luontiin] saakka, että teidät täydellisiksi saatettaisiin sanoa, kaikessa täytydessään täydellisiksi. Amen, amen, sanonpa teille: Siellä missä minä olen Isäni valtaistuimella, te myöskin kanssani olette. Ja kun täysi luku saatuna onpi, niin että Sekoitus hajoitetaan, minä käskyn teille annan, että he hirmujumalansa toisivat kaikki, jotka eivät valonsa puhdistuksesta luopuneet ole, ja käskyn myös viisaalle tulelle, jonka ylitse kulkevat viisaat, syöpyä noihin hirmuhallitsijoihin, kunnes he luopuvat valonsa viime puhdistuksesta.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli opetuslapsillensa nämä sanansa sanonut, että hän lausui heille: „Ymmärrätkö, millä tavoin puhelen teille?”

Maria sanoi: „Kyllä Herra, olen ymmärtänyt sanasi, jotka sinä lausunut olet. Sanastasi, minkä olet sanonut:

Koko Seoksen hajotessa, sinä istuimesi valovoimalla ot-tava olet, ja sinun opetuslapsesi, nimittäin me, sinun oi-kealla puolellasi istumme, ja sinä hirmujumalat tuomit-seva olet, jotka valonsa puhdistuksesta eivät luopuneet ole, ja viisas tuli on syöpyvä heihin, kunnes he luovutta-vat viimeisen valonsa, — tästä sanasta sinun valovoima-si on varemmin Davidin kautta toisessa yhdeksättä psalmissa profetoinut, sanoen:

„Jumala on jumalten kokouksessa (synagoogassa) istuva ja jumalia koetteleva.”

Jeesus sanoi hänelle: ”Hyvin puhuttu Maria.”

46 LUKU.

Jeesus jatkoi puhettaan jälleen ja sanoi opetuslap-sillensa: „Tapahtuipa, kun kuudennen kerran Pistis So-phia oli katumuksensa ilmaissut rikkomuksensa anteek-sisaamiseksi, että hän jälleen korkeuksia kohden kään-tyi nähdäksensä, oliko hänen syntinsä anteeksi annettu hänelle ja nähdäksensä myöskin ottaisivatko hänet pois kaaoksesta. Ensimmäisen Mysterion käskystä häntä ei kuunneltu vielä, eikä hänen syntejään anteeksi annettu eikä häntä pois kaaoksesta viety. Kun hän korkeuksia kohden sitten katsoi nähdäksensä, oliko hänen katu-muksensa otettu vastaan, hän kahdentoista aioonin val-tiaat kaikki näki häntä härnäilemässä ja hänen kohta-lostansa riemuitsemassa, koska hänen katumustansa ei häneltä oltu vastaan otettu. Kun sitten hän näki, että he häntä härnäilivät, hän sangen suuresti murehti ja ää-

nensä seitsemännessä katumuksessa korkeuteen konotti, näin sanoen:

„1. Oi Valo, minun voimani olen sinun luoksesi vienyt, Valo.

„2. Sinuun olen uskoni pannut. Älä salli minun katsottavan ylen; älä salli noiden kahdentoista aioonin valtiasten, jotka vihaavat minua, kohtalostani riemuja.

„3. Sillä kenenkään, jotka uskovat sinuun, ei häpeään pidä konsanaan joutuman. Pimeydessä pysykööt ne, jotka voimani ovat ottaneet multa; ja siitä he älkööt mitään hyötyä saako, vaan se heiltä otettakoon pois.

„4. Oi Valo, mulle näytä sinun tiesi, ja niistä minä pelastukseni voitan; ja sinun polkusi aukaise mulle, jota pitkin minä kaaoksesta pelastun.

„5. Ja minut valosi ääreen ohjaa, ja minun tietää suo, oi Valo, että sinä minun vapahtajani olet. Sinuun minä koko elämänaikani uskon.

„6. Oi Valo, minut pelastamaan riennä, sillä sinun armosi ikuisesti kestää.

„7. Mitä rikkomukseeni tulee, minkä alusta lähtien olen tietämätönnä tehnyt, älä lue sitä viakseni, oi Valo, vaan hyvydestäsi pelasta minut syntien anteeksiantamisen suuren mysteion kautta, oi Valo.

„8. Sillä hyvä ja vilpitön Valo onpi. Tästäpä syystä se tien mulle aukoo rikkomuksesta vapautukseen.

„9. Ja käskynsä mukaan se voimiani lähestyy, jotka pelosta vähentyneet ovat Omatahtoisen ainevirtusten vuoksi, ja se tietoansa opettaa voimilleni, jotka vähentyneet ovat armottomain vuoksi.

„10. Sillä kaikki Valon tiedot ovat pelastuskeinoja ja mysterioita kaikille niille, jotka etsivät sen Perintöä-alueita ja mysterioita myöskin.

„11. Sinun nimesi mysterion tähden, oi Valo, anna rikkomukseni anteeksi, sillä se on suuri.

„12. Jokaiselle ken luottaapi Valoon, se mysterion antaa, mikä soveltuu hänelle;

„13. ja hänen sielunsa Valon alueilla viipyy, ja hänen voimansa Valon Aarteiston perii.

„14. Valo niille voimaa antaa, jotka luottonsa pa-nevat siihen; ja sen mysterion nimi niille kuuluu, jotka uskovat siihen. Ja se heille perintöalueen näyttää, mikä on Valon Aarteistossa.

„15. Mutta minä Valoon olen uskonut aina, sillä se . jalkani pimeyden pauloista päästää.

„16. Oi Valo, minun luokseni riennä, sillä nimeni he ovat kaaoksessa vieneet multa.

„17. Sillä kaikkein virtausten vuoksi minun vaivani ja ahdistukseni moninaisiksi ovat käyneet. Minut rikkomuksistani päästä ja pimeydestä tästä.

„18 Minun ahdinkoni tuskaan katso ja rikkomukseni suo anteeksi mulle.

„19. Kahdentoista aioonin valtiasten luokse riennä, jotka vihanneet ja kadehtineet ovat minua.

„20. Minun voimaani valvo ja minut pelasta, äläkä pimeyteen tähän mua jätä, sillä sinuun minä uskonut olen.

„21. Hullulta minä näytän heistä, kun sinuun, Valo, luottanut olen.

„22. Oi Valo, siksi minut päästä Omatahtoisen virtauksista, jonka ahdistama minä olen.

„Siksipä ken selvänä onpi, hän olkoon selvä.”

Kun Jeesus oli sanonut tämän opetuslapsillensa, Tuomas astui esiin ja lausui: ”Herra, minä vakaa olen, minä olen täydellisesti selvä, ja henkeni hereä on minus-
sa, minä riemuitsen suuresti, että tämän kaiken olet paljastanut meille. Mutta tosiaan minä veljieni keskellä olen kestänyt tähän hetkeen asti, etten vihasuttaisi heitä; niin, olenpa pikemmin toivonut jokaisesta, että hän eteesi tulisi ja puhuisi Pistis Sophian katumuksen selvi-
tykseksi. Niinpä nyt Herra, Pistis Sophian seitsemännen katumuksen selviytykseksi valovoimasi on profetoinut David profeetan viidennessäkolmatta psalmissa sanoen näin:

„1. Oi Herra, minä sieluni ylennän sinuun, oi Jumalani minun.

”2. Olen jättänyt sieluni sinulle, älä anna minun häpeään joutua äläkä vihollisteni anna pilkata minua.

„3. Sillä kaikki, jotka vuottavat sinua, eivät häpeään joudu; ne joutukoot häpeään, jotka vääryyttä tekevät suotta.

”4. Oi Herra, minulle tiesi sinun näytä ja minulle sinun polkusi neuvo.

„5. Sinun totuutesi teillä mua opasta ja ohjaa, sillä sinä minun Jumalani, minun vapahtajani olet; sinuun minä kaiken päivää turvaan.

„6. Sinun laupeutesi ja armosi muistiisi palauta, oi Herra, sillä ikuisuudesta ne alkuisin ovat.

„7. Älä nuoruuteni ja tietämättömyyteni syntejä

muista. Muista minua armosi ja hyvyytesi runsaudessa, oi Herra.

„8. Armollinen ja vakaa on Herra; siksi hän syntisiä teillään neuvoo.

„9. Sydämessään hyviä hän oikeudessaan ohjaa ja heitä teillään opettaa.

„10. Armoa ja totuutta ovat niille kaikki Herran tiet, jotka etsivät hänen vanhurskauttaan ja oikeuttansa.

„11. Nimesi vuoksi, oi Herra, minulle syntini anteeksi anna, [sillä] se on sangen suuri.

„12. Kuka ikinä Herraa pelkää, sille hän valitsemallaan tiellä näyttävi lait.

„13. Hänen sielunsa elää hyvydessä, ja hänen siemenensä perii maan.

„14. Herra on niiden voima, jotka pelkäävät häntä; ja niille kuukivi Herran nimi, jotka pelkäävät häntä, liittonsa heille näyttääksensä.

„15. Minun silmäni alati katsovat Herraa kohden, sillä pauloista hän jalkani pelastaa.

„16. Alas minun puoleeni katso ja laupias ole, sillä minä kurja ja yksin syntynyt olen.

„17. Suuremmiksi ovat tulleet sydämeni ahdistukset; minut hädästäni johda pois.

„18. Tuskaa ja nöyryytystäni katso ja kaikki syntini anteeksi anna mulle.

„19. Vihollisteni puoleen katso, kuinka he luke mattomat ovat ja kuinka he väärää vihaa minuun kohdistavat.

„20. Minun sieluani varjele ja pelasta minut; älä

suo minun häpeään joutua, sillä sinuun olen toivoni pannut.

„21. Vilpittömät ja vakaat minuun yhtyneet ovat, sillä sinua, oi Herra, olen vuottanut.

„22. Oi Jumala, Israel pelasta kaikista ahdistuksista.”

Ja kun Jeesus nämä sanat oli Tuomaksen lausuvan kuullut, niin hän hänelle sanoi:

„Hyvin puhuttu, Tuomas, hienosti myöskin. Tämä Pistis Sophian seitsemännen katumuksen selvitys onpi. Amen, amen, sanonpa teille. Kaikki maailman sukukunnat teitä siunaavat maan päällä, koska tämän olen paljastanut teille, ja te minun hengestäni osallistuneet olette ja henkeviksi käyneet ja älykkäiksi myöskin, ymmärtäessänne kaiken, minkä teille sanon. Ja tämän jälkeen minä kaikella valolla ja hengenvoimalla teidät täytän, niin että tästä lähtien te kaiken käsittää voitte, mitä sanotaan teille, ja te silmillänne näette. Vähäsen aikaa vielä, ja minä korkeudesta kanssanne puhun, sen ulkoa sisään ja sisältäpäin ulos.

47 LUKU.

Jeesus puhettaan jatkoi jälleen ja sanoi opetuslapsillensa: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli kaaoksessa lausunut seitsemännen katumuksensa, että Ensimmäisen Mysterion kautta ei käskyä vielä ollut minulle tullut pelastamaan häntä ja pois johtamaan hänet kaaoksesta. Siitä huolimatta minä hänet säälistä ilman määräyksiä hiukan avarammille aloille johdin kaaoksessa. Ja kun

Omatahtoisen ainevirtaukset huomanneet olivat, että hänet oli hiukan avarammalle alueelle kaaoksessa viety, he lakkasivat vähän häntä ahdistamasta, sillä he luulivat hänen kokonaan vietävän kaaoksesta. Kun tämä oli tapahtunut sitten, ei Pistis Sophia tiennyt, että minä hänen auttajansa olin; eikä hän yhtään tuntenut minua, vaan hän lauloi laulamistaan ylistystä Valon Aarteistolle, jonka hän varemmin oli nähnyt ja johon hän myöskin luottanut oli, ja hän luuli, että se [nim. Valo] hänen auttajansa myöskin oli ja että se sama oli, jolle hän ylistystä laulanut oli, sitä ajatellen todellakin Valoksi. Vaan koska hän kuitenkin Valoon luottanut oli, joka todella Aarteistoon kuuluu, siksi hänet kaaoksesta johdetaan pois ja hänen katumuksensa otetaan vastaan. Mutta Ensimmäisen Mysterion määräystä ei vielä oltu annettu hänen katumuksensa vastaanottamiseksi. Mutta kuulkaatte kaikki, että kertoa kaiken vois, mikä sattui Pistis Sophialle.

”Tapahtuipa, kun hänet hieman avarammille aloille kaaoksessa olin vienyt, että Omatahtoisen virtaukset tykkönään lakkasivat häntä ahdistamasta, luullen, että hänet kaaoksesta kokonaan vietäisiin pois. Tapahtuipa sitten, kun Omatahtoisen virtaukset huomanneet olivat, että häntä ei oltukaan viety pois kaaoksesta, että he takaisin ryntäsivät häntä kiivaasti kiusailemaan. Tämänpä vuoksi hän sitten kahdeksannen katumuksen lausui, koska he eivät lakanneet olleet häntä kiusaamasta ja koska he takaisin rynnänneet olivat häntä äärimäiseen saakka kiusailemaan. Tämän katumuksensa lausui, sanoen näin:

„1. Sinuun, oi Valo, minä toivonut olen. Älä kaaokseen vain mua jätä; minut vapahda ja pelasta sinun tietosi mukaan.

„2. Riennä luokseni pelastamaan minut. Oi Valo, ole vapahtajani minun, minut pelasta ja valoosi johda.

„3. Sillä sinä minun vapahtajani olet ja minut luoksesi johdat. Ja nimesi mysterion vuoksi minua johda ja mysteriosi minulle anna.

„4. Ja tältä jalopeurakasvoiselta voimalta minut pelastat, minkä he paulaksi ovat minulle panneet, sillä sinä minun vapahtajani olet.

„5. Ja sinun käsiisi minä valoni puhdistuksen lasken, sinä pelastanut olet minut, oi Valo, sinun tietosi mukaan.

„6. Kiiivaaksi olet käynyt niille, jotka minun vahdikseni ovat tulleet eivätkä kuitenkaan voi kokonaan valtaansa saada mua. Mutta minä olen Valoon uskonut.

„7. Minä riemuitsen ja ylistystä laulan, että sinä minua armahtanut olet ja avuksi olet ahdistukseeni tullut, jossa minä olin. Ja sinä voimani kaaoksesta vapaaksi päästät.

„8. Etkä sinä mua jalopeurakasvoisen käsiin laskenut ole; vaan sinä olet alueelle saattanut minut, joka ei ole ahdistettu.”

48 LUKU.

Kun Jeesus sitten tämän oli opetuslapsilleen sanonut, hän vastasi jälleen, sanoen heille: „Tapahtuipa, kun jalopeurakasvoinen voima huomannut oli, että Pistis

Sophiaa ei oltukaan kokonaan kaaoksesta johdettu pois, että se jälleen tuli kaikkien muiden Omatahtoisen ainevirtausten kanssa, ja he jälleen Pistis Sophiaa ahdistivat. Tapahtuipa, kun he häntä ahdistivat, että hän valittaen samaa katumustaan jatkoi, sanoen näin:

„9. Armahda minua, oi Valo, sillä he ovat minua jälleen ahdistaneet. Sinun käskysi vuoksi on valo minun sisässäni pirstaantunut ja voimani ja ymmärrykseni myöskin.

„10. Minun voimani on alkanut vähetä, näissä vai-voissa ollessani ja myöskin aikani luku minun ollessa kaaoksessa. Minun valoni on heikentynyt, sillä voimani he ovat vieneet multa, ja voimani kaikki ne järkkylevät.

„11. Olen voimattomaksi aioonien kaikkien valtiasten läheisyydessä käynyt, jotka vihaavat minua, ja neljänkolmatta virtauksen läheisyydessä, joiden alueella minä olin. Ja minun veljeni, parini minun, pelkäsi auttaa minua, kaiken sen vuoksi, minne he ovat saattaneet minut.

„12. Ja kaikki korkeuden valtiat minut aineeksi arvanneet ovat, jossa ei valoa enää ole. Kuin ainevoima on tullut minusta, joka valtiaista on joutunut pois.

„13. Ja kaikki, jotka ovat aiooneissa, sanoivat näin: Hän on kaaokseksi käynyt. Sen jälkeen kaikki armottomat voimat minut yhdessä saartoivat ja kaiken valoni aikoivat ottaa pois.

„14. Vaan sinuun, oi Valo, minä uskonut olen, sanoen näin: Sinä minun vapahtajani olet.

„15. Ja määräys, minkä minulle antanut olet, sinun

hallussasi onpi. Minut pelasta Omatahtoisen virtausten käsistä, jotka ahdistavat ja vainoavat minua.

„16. Sinun valosi minun luokseni lähetä, sillä kuin tyhjää minä edessäsi olen, ja minut pelasta laupeudesasi.

„17. Älä salli minua halveksittavan, oi Valo, sillä sinulle minä ylistystä laulanut olen. Suo kaaoksen peittää Omatahtoisen virtaukset, ne alhaiseen pimeyteen johdettakoon..

„18. Anna niiltä sulkea suut, jotka minut petoksella ahmaisisivat, jotka sanovat näin: Koko valo häneltä ottakaamme pois, — vaikkakaan heille en mitään pahaa ole tehnyt.”

49 LUKU.

Ja kun Jeesus oli sanonut tämän, Matteus astui esiin ja lausui: „Herra, sinun henkesi minut virittänyt onpi, ja sinun valosi on minut selväksi saanut Pistis Sophian kahdeksannen katumuksen selvittääkseni. Sillä sinun voimasi on varemmin siitä profetoinut David profeetan kautta ensimmäisessä neljättä psalmissa sanoen:

„1. Sinuun, oi Herra, minä turvannut olen. Älä salli minun ikänään häpeään joutuman; minut pelasta sinun vanhurskaudessasi.

„2. Minun puoleeni korvani kallista, minut pelastamaan riennä ja ole minulle suojeleksen Jumala ja turva minun pelastuksekseni.

„3. Sillä sinä minun kallioni ja linnani olet; nimesi tähden sinä ohjaat ja ravitset minua.

„4. Tästä paulasta sinä päästät minut, minkä salaa he ovat virittäneet minulle; sillä sinä varustukseni olet.

„5. Sinun käsiisi minä henkeni annan; sinä olet lunastanut minut, oi Herra Totuuden Jumala.

„6. Niitä sinä vihannut olet, jotka pysyttelevät tyhjässä turhuudessa; mutta minä olen luottanut sinuun.

„7. Ja minä riemuitsen Herrani vuoksi ja iloitsen hänen armostansa. Sillä sinä olet katsonut minun alhaisuuteni puoleen ja pelastanut sieluni hädästä.

„8. Etkä vihollisteni haltuun ole antanut minua; minun jalkani olet avaralle asettanut.

„9. Armahda minua, oi Herra, sillä minä ahdistuksessa olen; minun silmäni ovat huolista hiveltyneet ja minun sieluni ja ruumiini myöskin.

„10. Sillä vuoteni ovat murheissa vierineet pois ja elämäni huokailussa. Voimani on kurjuudessa keskeytynyt, ja luuni ovat riuduksissa.

„11. Pilkaksi ovat viholliseni ja naapurini minut panneet. Kauhuksi olen tuttavilleni käynyt, ja ne, jotka näkevät minut, ovat luotani paenneet pois.

„12. Kuin kuollut minä heidän sydämillensä unhossa olen, kuin särkynyt astia nyt minä olen.

„13. Sillä monien parjaukset minä kuulen, jotka minua piirittävät. He joukolla vastaan käyvät ja keskenänsä neuvottelevat, kuinka ne sieluni riistäisivät.

„14. Mutta minä sinuun turvannut olen, oi Herra. Minä sanoin: Sinä minun Jumalani olet.

„15. Sinun hallussasi on minun kohtaloni. Minut vihollisteni käsistä pelasta ja minut vapauta vainoojista.

„16. Valista kasvosi palvelijasi puoleen ja minut armostasi vapahda, oi Herra.

„17. Älä salli minun häpeään joutuvan, sillä sinua minä avukseni huutanut olen. Jumalattomat joutukoot häpeään ja kääntykööt tuonelaan päin.

„18. Lyötäkööt mykiksi valheen huulet, jotka vanhurskautta vastaan röyhkeästi pahuutta punovat ja ylenkatsetta täynnä.”

50 LUKU.

Ja kun Jeesus nämä sanat oli kuullut, niin hän lausui: „Hienosti [puhuttu], Matteus. Siksipä, amen, niin teille minä sanon: Kun täysi luku on saatu, ja kaikkeus on noussut ylös, minä Valon Aarteistoon istun, ja te kahdelletoista valomoimalle käytte istumaan, kunnes palauttaneet olemme kaikki kahdentoista vapahtajan järjestöt jok’ainoan perintöalueelle takaisin.”

Tämän sanottuansa hän lausui: „Ymmärrättekö, mistä minä puhelen teille?”

Maria astui esiin ja lausui: ”Oi Herra, tästä aiheesta olet varemmin puhunut vertauksella: „Mutta te olette ne, jotka olette pysyneet kanssani kiusauksissani; ja minä säädän teille, niinkuin isäni on säätänyt minulle valtakunnan, niin että saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.”

Hän sanoi hänelle: „Hyvin puhuttu, Maria.”

Jeesus jatkoi jälleen ja opetuslapsillensa sanoi: „Tapahtuipa sen jälkeen, kun Omatahtoisen virtaukset

Pistis Sophiiaa kaaoksessa ahdistivat, että hän yhdeksän katumuksensa lausui, sanoen näin:

„1. Oi Valo, ne iskeös maahan, jotka voimani ovat ottaneet minulta, ja voima niiltä ottaos pois, jotka omaani ovat minulta vieneet.

„2. Sillä minä voimasi ja valosi olen. Tule pelastamaan minut.

„3. Sokea pimeys peittääköön vainoojani. Lausu minun voimalleni: Olen se, joka pelastaa sinut.

„4. Niiltä kaikilta voimansa vuotakoon pois, jotka tykkönään valoni veisivät. Ne katsokoot kaaosta kohden ja tulkoot voimattomiksi, jotka tykkänään valoni veisivät minulta.

„5. Heidän voimansa tomuksi tulkoon ja Ieou, sinun enkelisi lyököön heidät.

„6. Ja jos he halajaisivat korkeuteen, niin pimeys peittääköön heidät ja he alas horjahtakoot ja kaatukoot kaaokseensa. Ja enkelisi, Ieou, heitä ajakoon takaa ja heidät pimeyteensä alas paiskatkoon.

„7. Sillä jalopeurakasvoisen voiman he ovat paulaksi minulle panneet, josta sen valo otetaan pois, vaikka en heille ole pahaa tehnyt; ja he ovat sisäistä voimaani ahdistaneet, mitä he eivät voi riistää pois.

„8. Siksi, oi Valo, ota puhdistus pois jalopeurakasvoiselta, sen tietämättä siitä mitään, — sama ajatus, mikä oli Omatahtoisella ollut, minun valoni viedäksensä; ota häneltä omansa pois ja jalopeurakasvoiselta hänen valonsa vietäköön pois, joka minulle paulan pani.

„9. Mutta minun voimani Valossa riemuitsee ja iloitsee, että sen hän pelastaa tahtoo.

„10. Ja kaikki voimani osaset sanovat: Ei muuta ole vapahtajaa kuin sinä yksin. Sillä sinä pelastat minut jalopeurakasvoisen voiman käsistä, joka voiman on ottanut minulta ja sinä niiden käsistä minut pelastat, jotka voimani ovat ottaneet minulta ja ottaneet myöskin valoni.

„11. Sillä he ovat minua vastaan nousseet, valehdellen ja sanoen, että minä Valon mysterion tiedän, joka on korkeudessa, [Valon], johon minä uskonut olen. Ja he minua ovat ahdistaneet [sanoen] näin: Meille korkeuden Valon mysterio kerro, — se, jota minä en tiedä.

„12. He kaikella tällä pahalla minut palkinneet ovat, koska minä korkeuden Valoon luottanut olen; ja minun voimani he ovat valottomaksi tehneet.

„13. Heidän ahdistassa minua, minä pimeydessä istuin, alas painuneena sielussani.

„14. Ja sinä, oi Valo — siitä syystä minä sinulle ylistystä laulan — minut pelasta. Minä tiedän, että sinä minut pelastaa tahdot, koska tahtosi aina minä täytin siitä saakka, kun olin aioonissani. Minä sinun tahtosi täytin, niinkuin kaikki näkymättömät, jotka alueellani ovat, ja myöskin parini. Ja minä katsoin murheissani lakkaamatta ja tähyilin Valoon.

„15. Sen vuoksipa ovat Omatahtoisen virtaukset kaikki minut saartaneet ja riemuinneet minusta ja ankarasti ahdistelleet, minun tuntemattani [heitä]. Ja he luottani karanneet ovat ja minusta poistuneet, vaan eivät he sääliä tunteneet minuun.

„16. He luokseni ovat palanneet jälleen ja minua kiusanneet ja he ankarasti ovat minua ahdistaneet ja

hampaitaan hanganneet minulle, tahtoen valoni tykkö-
nään minulta viedä.

„17. Sen vuoksi, oi Valo, kuinka kauan sallit mi-
nua heidän ahdistavan? Minun voimani pahoilta aja-
tuksiltansa pelasta ja minut jalopeurakasvoisen voiman
käsistä päästä; sillä näkymättömistä minä yksinäni täl-
lä alueella olen.

„18. Oi Valo, minä ylistystä sinulle laulan niiden
kaikkien keskellä, jotka minua vastaan ovat kokoontu-
neet, ja minä huudan sinulle kaikkien keskellä, jotka
minua ahdistavat.

„19. Siksi, oi Valo, älä salli niiden, jotka vihaavat
minua ja halajoivat minulta minun voimani riistää
pois, riemuita kohtalostani — niiden, jotka vihasta säih-
kyvin silmin minun puoleeni katselevat, vaikka niin mi-
tään en heille ole tehnyt.

„20. Vaan ovathan he myöskin minua mielistelleet
ja simasuin kyselleet Valon mysterioita, joista minulla ei
tietoa ole ja he ovat viekkaasti puhuneet vastaan ja mi-
nulle raivoilleet, koska korkeuden Valoon aina luotta-
nut olen.

„21. Kohti minua he kitansa ovat aukaisseet ja sa-
noneet näin: Tietenkin me valonsa otamme häneltä.

„22. Siksipä, oi Valo, olet heidän petoksensa tien-
nyt; älä enää heitä kärsi, äläkä valoasi minulta enää pi-
dätä.

„23. Oi Valo, minun luokseni riennä, minua kosta-
maan ja puolustamaan.

„24. Ja minulle tuomiosi sinun hyvydessäsi anna.

Oi valojen Valo, niinpä älä anna minun valoani heidän ryöstää pois.

„25. Äläkä anna heidän sydämissään sanoa: Meidän voimamme on ahmaistu hänen valonsa kera. Äläkä salli heidän sanoa: Olemme nielaisseet hänen valonsa.

„26. Mutta mieluummin pimeys heidän päällensä tulkoon ja ne käykööt voimattomiksi, jotka valoani halajivat minulta, ja he pimeyteen ja kaaokseen kääriytykööt, jotka sanovat siellä: Me otamme hänen valonsa ja voimansa häneltä pois.

„27. Siksipä pelasta minut, että riemuita voisin, sillä minä kolmanteentoista aiooniin halajan, Vanhurskauden alueelle, ja yhä uudelleen minä lausun: Loistakoon Ieou enkelisi valo yhä enemmän ja enemmän.

„28. Ja minun kieleni sinulle tietosi tähden ylistystäni laulaa koko aikani kolmannessatoista aioonissa.”

51 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että hän lausui heille: „Ken keskelänne on selvä, hän selvityksen esittäköön niihin.”

Jaakob esiin astui, suuteli Jeesuksen rintaa ja sanoi: ”Herra, sinun henkesi minut on selvittänyt, ja minä valmis olen niiden selvityksen esittelemiseen. Niistä sinun voimasi näet on varemmin Davidin kautta profetoinut viidennessäneljättä psalmissa, sanoen näin Pistis Sophian yhdeksännestä katumuksesta.

„1. Oi Herra, tuomio langeta niille, jotka vääryyt-

tä minulle tekevät ja taistele vastaan niitä, jotka taistelevat minua vastaan.

„2. Tempaa aseet ja kilpi ja minun puolestani pysyy nouse.

„3. Sivalla miekka ja salpaa se vainoojiltani. Minun sielulleni sano: Minä pelastuksesi olen.

„4. Häpeään ja pilkkaan joutukoot ne, jotka väijyvät sieluani; he maahan lyyhistrykööt ja joutukoot häpeään, jotka pahaa vastaan punovat.

„5. He olkoot kuin akanat tuulessa, ja Herran enkeli ajakoon heitä.

„6. Heidän tiensä pimeä ja hidas olkoon, ja Herran enkeli vainotkoon heitä.

„7. Sillä syyttömästi he ovat verkkonsa virittäneet minulle omaksi tuomioksensa, ja turhaan sieluani ivanneet.

„8. He paulaan pudotkoot, josta he eivät tiedä ja vajotkoot verkkoon, jonka he ovat kätkeneet minulta, ja langetkoot he tähän loukkoon.

„9. Mutta minun sieluni Herrassa riemuitsee ja iloitsee vapahduksestaan.

„10. Kaikki luuni sanokoot näin: Oi Herra, kuka vertaisesi voi olla? —. sinä, joka kurjat sen vallasta vapautat, joka voimakkaampi on sinua; ja sinä kurjan ja köyhän niiden vallasta päästät, jotka ovat hänen sortajiansa.

„11. Väärät todistajat minun luokseni tulivat ja ovat minulta kysyneet sitä, mitä minä en tiennyt.

„12. He ovat palkinneet hyvän pahalla ja sieluni orvoksi saaneet.

„13. Mutta kun he kiusasivat minua, minä pukeuduin säkkiin ja sieluni paastolla nöyryitin, ja rukoukseni rintaani palaa.

„14. Minä miellytin sinua niinkuin veljeäni ja naapuriani; niinkuin sureva ja murheellinen minä itsteni alensin.

„15. Minusta he riemuinneet ovat, ja häpeään he ovat joutuneet. Roistot ovat vastaani ryhmittyneet, enkä minä tietänyt siitä; he olivat estetyt siitä ja he harmistuivat.

„16. He ovat kiusanneet minua ja pilkanneet pilkkaamistaan; he hampaitaan ovat kiristäneet minulle.

„17. Oi Herra, milloin sinä puoleeni katsot? Päätä sieluni pois heidän pahuuksistaan ja minun ainoani heidän jalopeuroiltaan pelasta.

„18. Oi Herra, minä tunnustukseni suuressa seurakunnassa sinulle annan, ja minä ylistystäni sinulle suurien joukkojen keskellä laulan.

„19. Älkööt ne riemuitko minusta, jotka väärin minua vihollisena kohtelevat, jotka syyttä minua vastaan kantavat vihaa ja iskevät silmää minulle.

„20. Ja he sävyisin sanoin minun kanssani puhuvat, vaikka he vihoihin ja valhein vastaani vehkeilevät.

„21. He ovat kitansa ammolleen vastaani avanneet ja sanoneet: Niinpä ovat silmämme syöpyneet häneen.

„22. Oi Herra, sinä nähnyt olet. Älä jääös äänettömäksi, oi Herra, älä vetäydy minun luotani pois.

„23. Nouse ylös, oi Herra, ja minua puolustamaan riennä, minun Herrani ja minun Jumalani.

„24. Oi Herra, sinun oikeutesi mukaan tuomitse

minut; minun Jumalani, älä salli heidän riemuitsevan minusta.

„25. Äläkä salli heidän sydämissänsä sanovan: Hyvin sielumme tehty. Äläkä anna heidän virkkaa näin: Me olemme jo nielleet hänet.

„26. He joutukoot häpeään ja herjattaviksi, jotka onnettomuudestani riemuitsevat. He häpeään ja herjaan verhoutukoot, jotka rehennellen puhuvat minusta.

„27. He iloitkoot sekä riemuitkoot, jotka puolustustani pyytelevät, ja lausukoot ne, jotka palvelijallensa halajavat rauhaa: Herra on suuri ja avuksi nousee.

„28. Minun kieleni kiittää sinun puolustuksestasi ja ylistää kunniaasi kaiken päivää.”

52 LUKU.

Kun Jaakob oli sanonut tämän, Jeesus vastasi hänelle: „Hyvin ja hienosti puhuttu, Jaakob. Se Pistis Sophian yhdeksännen katumuksen selvitys onpi. Amen ,amen, sanonpa teille: Ensimmäiset te taivaan valtakunnassa olette kaikkiin näkymättömiin verrattuina ja kaikkiin jumaliin ja kaikkiin valtiain, jotka kolmannesta toista aioonissa ovat ja myöskin kahdennessatoista aioonissa; ettekä vain te, vaan myöskin jokainen, joka minun mysterioni suorittaapi.”

Ja kun tämän hän sanonut oli, niin hän lausui heille: „Ymmärrättekö, millä tavoin puhelen teille?”

Maria astui esiin ja sanoi: „Kyllä, oi Herra, tämän sinä varemmin virkoit meille: „Viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi. Ensimmäiset, jotka ovat

ennen meitä luodut, ovat näkymättömät, sillä hehän nousevat ennen ihmiskuntaa, he ja jumalat ja valtiat; ja ne ihmisistä, jotka mysteriorit saavat, ensimmäisinä tulevat taivasten valtakuntaan.”

Jeesus sanoi hänelle: „Hyvin puhuttu, Maria.”

Jeesus jatkoi jälleen ja opetuslapsillensa sanoi: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli yhdeksännen katumuksensa lausunut, että jalopeurakasvoinen voima häntä jälleen ahdisti, halaten häneltä kaikki voimansa ottaa pois. Jälleen hän huudahti Valolle, sanoen näin:

„Oi Valo, johon alusta saakka minä uskonut olen, jonka tähden olen kärsinyt suuret tuskat, minua auta.”

„Ja sinä hetkenä hänen katumuksensa häneltä otettiin vastaan. Ensimmäinen Mysterio kuunteli häntä, ja minut lähetettiin sinne hänen käskystänsä. Hänen avuksensa minä tulin ja hänet johdattiin pois kaaoksesta, koska hän katunut oli ja myöskin oli uskonut Valoon, ja nämä suuret tuskat kärsinyt oli ja suuret ahdingotkin. Oli harhautunut jumalanmoisen Omatahtoisen toimesta hän, eikä minkään muun vuoksi hän ollut harhautunut, paitsi erään valovoiman vuoksi, koska se muistutti Valoa, johon hän luottanut oli. Tästäpä syystä minut Ensimmäisen Mysterion käskystä häntä lähetettiin auttamaan salaa. Minä kuitenkin en vielä aioonein alueille mennyt; mutta minä laskeusin alas heidän keskeltänsä yhdenkään voiman tietämättä sitä, ei niiden, jotka sisimpäin sisimmässä ovat eikä niiden, jotka ulompain uloimmassa ovat, paitsi vain Ensimmäisen Mysterion tietten.

„Tapahtuipa, kun minä kaaokseen tulin auttamaan häntä, että hän näki minut ja näki minun olevan täynnä ymmärtämystä ja loistavan häikäisevästi ja sääliä tuntevan häneen. Sillä en minä omatahtoinen ollut, niinkuin jalopeurakasvoinen voima, joka Sophialta oli valovoi-man ottanut pois ja myös oli vainonnut häntä koko valon häitä ottaakseen pois. Sittenpä Sophia minut näki, että minä kymmentuhatta kertaa enemmän loistin, kuin jalopeurakasvoinen voima ja että minä laupeutta täynnäni häneen olin. Ja hän tiesi, että minä tulin korkeuksien Korkeudesta, jonka valoon hän alusta alkaen luottanut oli. Silloin Pistis Sophia rohkaistui ja kymmenennen katumuksensa lausui, sanoen näin:

„1. Minä puoleesi ahdistuksessa huutanut olen, oi valon Valo, ja sinä olet kuunnellut minua.

„2. Oi Valo, minun voimaani laittomilta ja vääriltä huuilta auta.

„3. Valo, joka minusta valheverkkoihin oli vajota, ei eteesi joudu enää.

„4. Sillä Omatahtoisen paulat pantuina ovat ja armottomain ansat ovat auki.

„5. Voi minua, jonka koti kaukana oli ja jonka asumus oli kaaoksessa.

„6. Minun voimani oli alueilla, jotka eivät minun ole.

„7. Ja noita armottomia minä kiihkeästi rukoilin, ja kun minä rukoilin niitä, ne syyttää minua vastaan so-tivat.”

53 LUKU.

Kun Jeesus oli tämän opetuslapsilleen sanonut, niin hän lausui heille: „Siksipä astukoon esille se, jonka henki vireillä onpi ja esittääköön Pistis Sophian kymmenennen katumuksen.”

Pietari vastasi sanoen: „Oi Herra, tästä valovoi-
masi varemmin on profetoinut Davidin kautta sadannes-
sa kahdennessakymmenenessä psalmissa sanoen:

„1. Oi Herra, minä ahdistuksessa puoleesi huusin,
ja sinä kuuntelit minua.

„2. Oi Herra, minun sieluni pelasta valhekieliltä ja
vääriltä huuilta.

„3. Mitä valhekielellä kerrotaan sinulle ja mitä si-
nulle lisätään sillä?

„4. Terävät ovat sankarin nuolet, erämaan ahjossa
valetut.

„5. Voi minua, orpoa oudolla maalla ja kaukaista
Kedarin kodeista.

„6. Moniailla mailla on sieluni vieraana ollut.

„7. Minä rauhassa olin siellä, missä vihasivat rau-
haa; jos puhuin minä heille, he syyttä minua vastaan so-
tivat.

”Sen vuoksipa, Herra, tämä Pistis Sophian kym-
menennen katumuksen selvitys onpi, minkä hän lausui,
kun Omatahtoisen ainevirtaukset häntä ahdistivat, ne ja
hänen jalopeurakasvoinen voimansa, ja kun he todella-
kin ahdistivat häntä.”

Jeesus vastasi hänelle: „Hyvin puhuttu, Pietari, ja hienosti myöskin. Tämä Pistis Sophian kymmenennen katumuksen selvitys onpi.”

54 LUKU.

Jeesus jatkoi puhettaan jälleen ja opetuslapsillensa sanoi: „Tapahtuipa, kun jalopeurakasvoinen voima minut näki, miten minä lähestyin Pistis Sophiaa, loistaen häikäisevästi, että yhä enemmän se raivostui ja vuodatti itsestensä hurjia virtauksia. Tämä kun tapahtui sitten, Pistis Sophia yhdennentoista katumuksensa lausui sanoen näin:

„1. Miksi on mahtava voima kuohahtanut esiin paahuudesta?

„2. Kaiken aikaa se valoani väijyileepi, ja raudan teräksen tavoin ne ovat voimaa vieneet multa.

„3. Minä mielummin kaaokseen kaikota tahdoin kuin kolmanteentoista aiooniin jäädä, Vanhurskauden maahan.

„4. Ja he halasivat minut viekkauksella viedäksensä koko valoni multa nielläksensä.

„5. Tämänpä vuoksi Vala heidän kaiken valonsa viepi, ja koko heidän aineensa tyhjäksi tehdään. Ja se heidän valonsa ottaa eikä heidän anna asua kolmannesatoista aioonissa, missä heidän asuinsijansa onpi, eikä heidän nimeään anna elävien alueilla olla.

„6. Ja ne neljäkolmatta virtausta näkemään joutu-

vat, mitä sinulle on osaksesi tullut, oi jalopeurakasvoinen voima, ja he peljästyvät ja tottelevaisia ovat ja luovuttavat valonsa puhdistukseen.

„7. Ja he näkevät sinut ja sinusta riemuitsevat ja sanovat näin: Katso virtausta, joka ei valonsa puhdistuksesta luopunut ole, niin että se pelastua voisi, vaan rehenteli voimansa valorunsaudessa, koska se ei itsensä sisäisestä voimasta vuotanut ulos, ja sanonut oli: Minä Pistis Sophian valon otan pois, joka nyt ryöstetään siltä.

„Siksipä esille tulkoon se, jonka voima on virinnyt eloon, ja Pistis Sophian yhdenneitoista katumuksen selvittäköön.”

Silloin Salome astui esiin, sanoen näin: ”Herra, tästä on valovoimasi varemmin profetoinut Davidin kautta toisessakuudessa psalmissa, sanoen näin:

„1. Miksikä mahtava isontelee ilkeyksissään?

„2. Jumalattomuuksia kieleesi kertoo päivät pitkät; partaveitsen tavoin sinä viekkautta veistät.

„3. Enemmän kuin hyvyttä sinä ilkeyttä rakastat; sinä mieluummin jumalattomuuksia suosit kuin vanhurskautta.

„4. Sinä enemmän rakastat kavalaa kieltä ja surman sanoja.

„5. Sen vuoksipa Jumala sinut tykkönään taittaa, sinut juurineen kiskoo ja sinut asuinsijoiltasi siirtää ja sinut kiskoo irti ja elävitten ilmoilta hylkää sinut. (Sela).

„6. Vanhurskaat näkevät ja peljästyvät, ja he pilkkaavat häntä ja sanovat:

„7. Katsokaa miestä, joka ei Jumalaa turvanaan pitänyt, vaan rikkauksiinsa luotti ja oli röyhkeä turhuuksistaan.

„8. Mutta minä kuin hedelmöitsevä öljypuu olen huoneessa Herran. Minä aina ja ijankaikkisesti Jumalaan turvaan.

„9. Ja sinua minä ylistää tahdon, sillä sinä olet uskollisuuttasi näyttänyt minulle, ja nimeäsi valittujen vierellä vuottaa tahdon, sillä se onnekas onpi.

„Herra, tämäpä on sitten Pistis Sophian yhdenneitoista katumuksen selvitys. Valovoimasi viritessä minussa, minä halajoimasi mukaan olen puhunut.”

Tapahtuija sitten, kun Jeesus oli kuullut nämä sanat, jotka Salome oli sanonut, että hän lausui: „Hyvin puhuttu, Salome. Amen, amen sanonpa teille: Teidät kaikissa Valon valtakunnan mysterioissa teen täydelliseksi.”

55 LUKU.

Jeesus jatkoi jälleen puhettaan, sanoen opetuslapsillensa: „Tapahtuipa sen jälkeen, että minä kaaosta lähestyin loistaen häikäisevästi, viedäkseni valon jalopeurakasvoiselta voimalta. Koska häikäisevästi minä loistin se säikähtyen omatahtoisin jumalansa puoleen huusi, että tämä auttaisi häntä. Ja heti omatahtoinen jumala katsoi kolmannestatoista aioonista ja alas kaaokseen katsoi suuresti vihoissansa ja toivoen voivansa auttaa jalopeurakasvoista voimaansa. Ja heti paikalla jalopeura-

kasvoinen voima, se ja kaikki sen virtaukset piirittivät Pistis Sophian, toivoen voivansa ottaa Sophialta kaiken valon. Tapahtuipa, kun he Sophiaa ahdistivat, että hän korkeutta kohden huusi ja minua häntä auttamaan pyysi. Tapahtuipa, kun hän korkeuteen katsoi, että hän Omatahtoisen sangen suuresti vihoissaan näki, ja hän tästä säikähti ja kahdennentoista katumuksensa lausui Omatahtoisen ja hänen virtaustensa tähden. Hän puoleeni korkeuteen huusi:

„1. Oi Valo, älä ylistyslauluani unohda.

„2. Sillä Omatahtoinen ja hänen jalopeurakasvoinen voivansa ovat kitansa minua kohden aukoneet ja ovat viekkaasti vastaani käyttäytyneet.

„3. Piirittäneet he ovat minut, halaten voimani siirtää multa, ja he vihanneet ovat minua, koska minä ylistystä sinulle laulanut olen.

„4. Rakkauden sijasta he ovat herjanneet minua, mutta minä vain ylistystä lauloin.

„5. He juonia punoivat minun voimani riistääksensä, koska minä sulle ylistystäni lauloin, oi Valo; ja he vihasivat minua, koska minä sinua rakastanut olen.

„6. Pimeys Omatahtoisen peittäköön, ja uloimman pimeyden valtiat hänen oikealla kädellään odottakoon.

„7. Ja kun sinä tuomion langetat, häneltä hänen voivansa ottaos pois; ja juoni, jonka hän punonut onpi, valon multa viedäksensä, — sinä ottaos häneltä hänen omansa.

„8. Ja kaikki hänen valovoivansa loppukoot häneltä ja saakoon joku muu kolmivoimista hänen yksinvaltiutensa.

„9. Hänen kaikki virtaustensa voimat valottomiksi tulkooot ja hänen aineensa valottomaksi tulkoon.

„10. Hänen virtauksensa kaaokseen jääkööt älkööt omille alueilleen uskaltako. Heidän valonsa kuoloon heissä, älkööt he alueellensa, kolmanteentoista aiooniin menkö.

„11. Puhdistakoon Vastaanottaja, valojen Puhdistaja, ne valot kaikki, jotka ovat Omatahtoisessa, ja ne heiltä ottakoot pois.

„12. Hänen virtauksiansa hallitkoot alemman pimeyden valtiaat, älköönkä kenkään heille alueellensa antako suojaa; älköönkä kuunnelko kenkään hänen virtauksiensa voimaa kaaoksessa.

„13. Ottakoot pois koko valon hänen virtauksistaan ja heidän nimensä kolmannestatoista aioonista pyyhkiööt pois, niin, poistettakoon hänen nimensä tuolta alueelta ikuisesti.

„14. Ja jalopeurakasvoisen voiman osaksi tulkoon sen synti, joka sen itsestänsä vuodatti ulos, Valon eteen, älköönkä sen aineen pahoja tekoja pyyhittäkö pois, joka hänet [nim. Omatahtoisin] synnyttänyt onpi.

„15. Ja heidän syntinsä tykkönään ikuisesti Valon eteen jääköön, älköönkä sallittako heidän katsella [kaaoksen] taakse, ja kaikilta alueilta heidän nimensä poistettakoon ;

„16. koska he säästäneet eivät ole minua ja häntä ovat ahdistaneet, jonka valon ja jonka voiman he ovat ottaneet pois, ja niiden tapaisesti myöskin, jotka minut sinne panivat, he kokonaan multa valoni halajoivat viedä.

„17. He suuresti halusivat kaaokseen laskeutua; niin jääkööt sinne, eikä heitä [sieltä] otettako ylös tästä lähtien. He eivät Vanhurskauden alueita halanneet, eikä tästä hetkestä heitä sinne tuotako.

„18. Niinkuin vaippaan hän pimeyteen pukeutui, ja se vetenä hänen sisäänsä vuoti ja kaikkiin hänen voimiinsa öljynä vuoti.

„19. Kuni vaippaan hän kaaokseen kääriytyköön, ja niinkuin nahkaisella vyöllä hän itsensä pimeydellä ainaiseksi vyöttäköön.

„20. Niiden kaikkien osaksi tämä tulkoon, jotka Valon vuoksi tämän ovat päälleni panneet ja sanoneet: Häneltä koko voimansa ottakaamme pois.

„21. Vaan sinä, oi Valo, minua armahda nimesi mysterion vuoksi ja minua armosi hyvydessä auta.

„22. Sillä valoni ja voimani he ovat ottaneet pois; ja voimani on sisässäni häilähtänyt, enkä heidän keskelänsä pystyssä pysyä voinut.

„23. Minusta on tullut kuin sortunut savi; sinne ja tänne minua huiputeltu onpi, niinkuin ilmassa daimoonia.

„24. Häviöön on voimani joutunut, koska minulla ei mysteriota ole; ja valon vuoksi on aineeni ohennut, sillä he pois ovat ottaneet sen.

„25. Ja he minua ovat pilkanneet; he päättään pyörtäen ovat katsoneet minuun.

„26. Minua auta sinun armosi vuoksi.

„Siksipä sen, kenen henki on hereä, esillekäyköön ja Pistis Sophian kahdennentoista katumuksen esittäköön meille.”

56 LUKU.

Ja Andreas astui esiin ja sanoi: „Minun Herrani ja minun Vapahtajani, valovoimasi on varemmin profetoinut Davidin kautta katumuksesta, jonka Pistis Sophia lausunut onpi, ja sanonut sadanessayhdeksännessä psalmissa:

„1. Jumala älä vaikene ylistyslauluni vuoksi.

„2. Sillä vastaani kieleväin kidat ja syntisten suut avautuneet ovat, ja kavalat kielet ovat panetelleet selkäni takana.

„3. Vihan sanoin he ovat saartaneet minua, ja syyttä he ovat vastaani sotineet.

„4. Rakkauden sijasta he herjanneet ovat. Mutta minä vain rukoulen sinua.

„5. Pahalla he ovat vastanneet hyvään ja vihalla minun rakkauteeni.

„6. Syntinen hänelle päämieheksi pane, ja oikealla puolellaan herjaaja olkoon.

„7. Kun tuomio on hänen yllensä tullut, hän kirotuna kulkekoon, ja synniksi hänen rukouksensa tulkoon.

„8. Hänen päivänsä olkoot harvat, ja toinen hänen virkansa viekään.

„9. Hänen lapsensa orvoiksi tulkoon, ja hänen vaimonsa leskeksi jääköön.

”10. Hänen lapsensa pois hädettäkööt, ja he kiertäkööt kerjäten meitä; kiertäjiksi he kodeistaan tulkoot.

„11. Kaiken hänen omansa velkojat viekööt, ja hänen vaivannäkönsä muukalaiset ryöstäkööt pois.

„12. Älköön hänellä yhtään auttajaa olko, älköönkä kukaan hänen orpojaan armahtako.

„13. Hänen sukunsa sammukoon kaikki ja sukukunnista hänen nimensä pois pyyhkittäköön yhdessä miespolvessa.

„14. Herran edessä hänen isänsä synnit muistettakoon, älköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhkittäkö pois.

„15. Ne Herran edessä alati olkoot, ja hänen muistonsa juurineen kiskottakoon pois.

„16. Koska laupeutta hän ei ajatellut, vaan köyhää ja kurjaa ahdisteli ja murhemielistä vainosi tappaaksensa.

„17. Hän kirousta rakasti, — se hänen luoksensa saapuu. Hän ei siunausta halannut, — se häneltä kauaksi jääpi.

„18. Kuin vaippaan hän kietoutui kirouksiinsa, ja se vuoti kuin vesi hänen sisälmyksiinsä, ja kuni öljy hänen luissaan kiersi.

„19. Se hänen vaatteinansa olkoon, joihin hän verhoutuupi, ja vyönä, jolla hän itsensä vyöttää.

„20. Tämä niiden on työtä, jotka Herralle herjaavat [minua], ja laittomasti sanelevat sieluani vastaan.

„21. Vaan sinä, oi Herra Jumala, armahda minua; sinun nimesi vuoksi minua auta.

„22. Sillä minä olen kurja ja köyhä; sydämeni on näännöksissä.

„23. Kuin haihtuva varjo minut häädetty on pois ja heinäsiirkkojen tavoin minut karkoitettu.

„24. Polveni horjuvat paastoamisesta, ja öljyn puutteesta laihtuupi lihani.

„25. He minut ovat panneet pilkkaksensa; he näkivät minut ja päitään nyökyttivät.

„26. Oi Herra Jumala, minua auta ja minut pelasta sinun armossasi.

„27. Tietäkööt he, että tämä on kätesi, ja että sinä olet luonut heidät, oi Herra.

„Tämäpä on sitten kahdennentoista katumuksen selvitys, jonka Pistis Sophia lausunut onpi, kun hän oli kaaoksessa.

57 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi puhettaan jälleen, opetuslapsilleen sanoen: „Tapahtuipa jälleen tämän jälkeen, että Pistis Sophia puoleeni huusi, sanoen näin:

„1. Oi valojen Valo, kahdessatoista ainoonissa rikkonut olen ja niistä olen alas laskeutunut; tämänpä vuoksi minä kaksitoista katumusta lausunut olen, [yhden] kullekin aioonille. Siksipä, oi valojen Valo, minulle rikkomukseni anteeksi anna, sillä se sangen on suuri, koska korkeuden alueet minä jättänyt olen ja kaaoksen alueille asumaan tullut.

„Kun Pistis Sophia sitten oli sanonut tämän, hän kolmattatoista katumustansa jatkoi, sanoen näin:

„1. Oi valojen Valo, minua kuuntele ylistyslauluni vuoksi. Kuuntele minua, kun kolmannentoista aioonin katumuksen lausun, sen alueen, jolta minä alas olen laskeutunut, niin että kolmannentoista aioonin kolmannentoista katumuksen suorittaa voisin, — noiden [aioonein]

joiden ylitse minä olen astunut ja joista minä alas olen laskeutunut.

„2. Siksipä sinä, oi valojen Valo, minun ylistyslaulujani kuule, jotka sinulle kolmannessatoista aionissa laulanut olen, omalla alueellani, josta minä alas olen laskeutunut.

„3. Auta minua, oi Valo, suuressa mysteriossasi ja rikkomukseni suuresta laupeudestasi anteeksi anna.

„4. Ja kaste minulle anna ja syntini anteeksi suo ja rikkomuksestani puhdistu minut.

„5. Ja minun rikkomukseni on jalopeurakasvoinen voima, mikä ei koskaan sinulta peittoon pääse; sillä sen vuoksi minä alas olen joutunut.

„6. Ja yksin minä näkymättömään joukosta, joiden alueilla olin, rikkonut olen ja alas kaaokseen olen laskeutunut. Lisäksi minä rikkonut olen, niin että sinun käskysi täytettäisiin.

„Tämän lausui Pistis Sophia. Siksipä käyköön esille se, jonka henki hänen sanojaan käsittämään käsklee ja esittääköön hänen ajatuksensa.”

Martta esille astui ja sanoi: „Herra, henkeni vaatii sitä selittelemään, mitä on puhunut Pistis Sophia; sinun voimasi on varemmin profetoinut tästä Davidin kautta ensimmäisessäkuudetta psalmissa, sanoen näin:

„1. Armahda minua, oi Herra, suuressa armossasi; suuren laupeutesi täyteyden tähden minun syntini pyyhi pois.

„2. Minut pahoista teoistani puhtaaksi pese.

„3. Ja minun syntini alati edessäsi olkoon.

„4. Että sinä oikea sanoissasi olisit ja minun tuomioissani vaikuttaisit.

„Tämä niiden sanojen selvitys onpi, jotka on lausunut Pistis Sophia.”

Jeesus sanoi hänelle: „Hyvin puhuttu ja hienosti myöskin, sinä siunattu Martta.”

58 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi puhettaan jälleen ja opetuslapsilensa sanoi: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli nämä sanansa sanonut, että aika oli umpeen käynyt hänen poisjohtamiseksi kaaoksesta. Ja itsestäni ilman Ensimmäistä Mysteriota minä sinkosin itsestäni valovoiman esiin, ja minä sen kaaokseen annoin mennä alas, että se Pistis Sophian päästäisi kaaoksen alhoista pois, ja [hänet] kaaoksen ylemmille alueille veisi, kunnekkä Ensimmäiseltä Mysterioita tulisi käsky, että hänet tykkönään johdettaisiin pois kaaoksesta. Ja minun valovoimani Pistis Sophian johti korkeammille alueille kaaokseen. Tapahtuipa silloin, kun Omatahtoisen virtaukset huomanneet olivat, että Pistis Sophia oli kaaoksen korkeammille alueille viety, että he myöskin hänen jälkeensä kiiruhtivat halaten hänet jälleen takaisin tuoda kaaokseen alemmille alueille. Ja minun valovoimani, jonka minä lähettänyt olin Sophian johtamaan pois kaaoksesta, loisti häikäisevästi. Tapahtuipa, kun Omatahtoisen virtaukset Sophiiaa vainoilivat, kun hänet kaaoksen kor-

keammille alueille oli viety, että hän ylistystä jälleen lauloi ja minun puoleeni huusi, lausuen näin:

„1. Oi Valo, sinulle ylistystäni laulaa tahdon, sillä minä halasin sinun luoksesi tulla. Minä ylistystäsi laulaa tahdon, oi Valo, sillä sinä minun vapahtajani olet.

„2. Älä kaaokseen mua jätä. Oi Korkeuden Valo, minut pelasta, sillä sinä olet se, jota minä ylistänyt olen.

„3. Sinä itsesi kautta olet valon mulle tuonut ja olet pelastanut minut. Korkeammille kaaoksen alueille olet johtanut minut.

„4. Omatahtoisen virtaukset, jotka ovat vainonneet minua, vaipukoot kaaoksen alemmille alueille, älköötkä ne ylemmille alueille tulko katsomaan minua.

„5. Ja paksu pimeys peittäköön heidät ja sakea synkeys heidät kattakoon. Älkööt he nähkö minua valosi voimassa, jonka olet lähettänyt pelastamaan minut ,et-teivät he enää mua valtaansa saisi.

„6. Ja älköön heidän päätöksensä toteutuko, jonka he ovat tehneet minun voimani viedäksensä pois. Ja koska he minua vastaan puhuneet ovat viedäkseen minulta valoni, otettakoon mieluummin sen sijasta heiltä heidän valonsa.

„7. Ja kaiken valoni he ovat aikoneet multa riistää, vaan eivät ole voineet sitä tehdä, sillä sinun valovoimasi kanssani oli.

„8. Koska he neuvotelleet ovat ilman määräystäsi, oi Valo, siksi he valoani eivät ole kyenneet viemään pois.

„9. Koska minä olen uskonut Valoon, niin en minä mitään pelkää; ja Valo minun vapahtajani onpi, siksi en minä säikkyile.

„Siksipä se, jonka voima on riemullinen hänessä, sanokoon Pistis Sophian lausumain sanojen selvi-tyksen.”

Ja tapahtuipa, kun Jeesus oli sanonut nämä sanansa opetuslapsillensa, että Salome astui esiin ja lausui: „Herra, niiden sanojen selvitykseen minut voimani vaa-tii, jotka Pistis Sophia lausunut onpi. Voimasi on va-remmin profetoinut Salomonin kautta, näin sanoen:

„1. Minä kiitosta sinulle kannan, oi Herra, sillä si-nä minun Jumalani olet.

„2. Älä hylkää minua, oi Herra, sillä minun toivoni olet.

„3. Sinä minua olet tyhjässä puolustanut, ja sinun kauttasi minä pelastunut olen.

„4. Jotka vainoovat minua, ne kaatukoot maahan, älkööt-kä he minua nähkö.

„5. Heidän silmänsä soetkoot savuun ja pimittykööt ilmojen usvaan; he älkööt päivän valkeutta nähkö, ettei-vät he ryöstäisi minua.

„6. Heidän päätöksensä voimaton olkoon, ja mitä he vastaan vehkeilevät, se heille itselleen osaksi tul-koon.

„7. He tehneet ovat päätöksensä eikä mitään se ole vaikuttanut.

„8. Ja nujerrettuina he ovat, vaikka valtaa on kyl-iä heillä ollut.

„9. Minun toivoni Herrassa onpi enkä minä pelkää yhtään, sillä sinä minun Jumalani, minun Vapahtajani olet.”

Tapahtuipa, kun Salome oli nämä sanansa sanonut,

että Jeesus vastasi hänelle: „Hyvin puhuttu, Salome ja hienosti myöskin. Tämä sanojen selvitys onpi, mitkä on lausunut Pistis Sophia.”

59 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi jälleen puhettaan, sanoen opetuslapsillensa: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli nämä sanansa sanonut kaaoksessa, että valovoimasta, jonka minä häntä pelastamaan lähettänyt olin, seppeleen hänen päähänsä sidoin, niin että tästä hetkestä saakka eivät Omatahtoisen virtaukset voineet häntä valtaansa saada. Ja kun valoseppeleenä se hänen päätään kiersi, kaikki huono, mikä kätkeytyi häneen, liikkeeseen joutui ja puhdistautui. Se hävisi ja haihtui kaaokseen, ja Omatahtoisen virtaukset jäivät siihen tuijottamaan ja riemuitsivat siitä. Ja puhtaan valon puhdistus, joka piili Pistis Sophiassa, voimaa minun voimalleni antoi, josta seppel hänen päähänsä oli tullut.

„Tapahtuipa vielä, kun se Sophian puhdasta valoa ympäröitsi, eikä hänen puhdas valonsa valoliekin voimaköynnöksestä lähtenyt, niin etteivät Omatahtoisen virtaukset sitä riistäisi häitä pois, — kun siis tämä tapahtui hänelle, alkoi Sophian puhdas valovoima ylistystä laulaa. Ja minun valovoimalleni hän ylistystä lauloi, joka seppeleenä ympäröi hänen päätään, ja hän ylistystä lauloi, sanoen tällä tavoin:

„1. Valosta on tullut seppel minun päähäni; enkä

siitä minä erkane, etteivät Omatahtoisen virtaukset sitä riistäisi multa pois.

„2. Ja vaikka vapiseisi kaikki aine, en silti minä siitä vapise.

„3. Ja vaikka kaikki aineeni häviäisi ja jäisi kaokseen — kaikki nuo, joita Omatahtoisen virtaukset näkevät, — en minä häviäisi kuitenkaan.

„4. Sillä Valo muassani on, ja minä Valon muassa.

„Nämä sanat lausui Pistis Sophia. Siksipä se käyköön esille, joka näiden sanain ajatuksen ymmärtää, ja selvityksen sanokoon.”

Silloin Maria, Jeesuksen äiti astui esiin ja lausui: „Minun poikani maailman mukaan, minun Jumalani, Vapahtajani korkeuksien kautta, suo minun selvitykseni lausua näihin sanoihin, jotka Pistis Sophia esittänyt onpi.”

Ja Jeesus vastasi näin sanoen: ”Sinäkin, Maria, aineen mukaan muodon olet saanut, joka Barbelossa onpi, ja valon mukaan kuvan olet saanut, joka Valon Neitsyessä on, sinä ja toinen siunattu Maria; ja sinun vuoksesi on pimeys syntynyt, ja lisäksi se aineruumis sinusta on tullut, jossa minä olen, jonka minä puhdistanut ja hienontanut olen, — siksipä minä niiden sanain selvityksen sinun esitellä pyydän, jotka lausunut on Pistis Sophia.”

Ja Maria, Jeesuksen äiti, vastasi sanoen: „Herra, sinun valovoimasi on varemmin Salomonin kautta yhdeksännessätoista laulussa profetoinut, sanoen:

„1. Herra on seppel päässäni, enkä minä hänestä luovu.

„2. Seppel on totuudessa kiedottu mulle; ja se on oksasi minussa versomaan saanut.

„3. Ei se kuin kuihtunut seppel ole, joka ei versolle enää. Vaan sinä eloisana päässäni olet, ja sinä vihreänä olet versonnut esiin.

„4. Sinun hedelmäsi pyöreät ja täyteläiset ovat, vapahdustasi täynnään.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli äitinsä Marian kuullut nämä sanat sanovan, että hän vastasi hänelle: „Hyvin ja hienosti sanottu. Amen, amen, sanonpa sinulle: Siunattuna he sinua maan ääristä ääriin mainitsevat; sillä Ensimmäisen Mysterion lupaus on asuntonsa ottanut sinuun, ja tuon lupauksen tähden kaikki taivaasta maahan pelastetaan, ja tuo lupaus on kaiken alku ja loppu.”

60 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi jälleen puhettaan, sanoen opetuslapsillensa: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli kolmannentoista katumuksensa lausunut, — että sinä hetkenä oli täytetty käsky niiden vaivojen lakkauttamiseksi, jotka Pistis Sophiiaa varten määrätty oli Ensimmäisen Mysterion täyttämiseksi, joka alusta saakka oli ollut, ja että aika oli tullut hänen pelastamiseksi kaaoksesta ja hänen johtamiseksi kaikista pimeyksistä. Sillä hänen katumuksensa oli Ensimmäisen Mysterion kautta otettu vastaan; ja tuo mysterio suuren valovoiman korkeudesta lähetti mulle, voidakseni pelastaa Pistis Sophian ja hänet nostaa kaaoksesta. Niin minä aiooneihin korkeuksia

kohden katsoin ja tuon valovoiman näin, jonka Ensimmäinen Mysterio oli lähettänyt minulle, että minä pelastaisin Pistis Sophian kaaoksesta. Tapahtuipa siksi, kun minä olin nähnyt sen tulevan aioaneista ja alas luokseni kiiruhtavan, — minä yläpuolella kaaosta olin, — että minusta erkani toinen valovoima myöskin Pistis Sophian auttamiseksi. Ja valovoima, joka korkeudesta Ensimmäisen Mysterion kautta oli tullut, laskeutui sen valovoiman yli, joka oli lähtenyt minusta; ja he toisiinsa yhdistyivät ja suureksi valovirraksi muodostuivat.”

Kun Jeesus oli sanonut tämän opetuslapsillensa niin hän kysyi heiltä: „Ymmärrätekö, millä tavoin puhelen teille?”

Maria astui esiin ja sanoi: „Herra, minä ymmärrän, mitä sinä sanot. Tämän sanan selvitykseksi on valovoimasi varemmin Davidin kautta viidennessyhdeksättä psalmissa profetoitunut, sanoen:

„11. Armo ja totuus toisensa kohtasivat, vanhurskaus ja rauha toisiaan suutelivat.

„12. Totuus puhkesi maasta, ja vanhurskaus taivaista katseli.

„Armo se valovoima onpi, joka Ensimmäisen Mysterion kautta alas onpi tullut; sillä Ensimmäinen Mysterio on kuunnellut Pistis Sophiaa ja on armahtanut häntä hänen kaikissa vaivoissansa. Totuus se voima taas onpi, joka sinusta on astunut esiin, koska sinä olet totuutta täyttänyt hänet pelastaaksesi kaaoksesta. Ja, vanhurskaus onpi se voima, joka Ensimmäisen Mysterion kautta on tullut, mikä ohjaa Pistis Sophiaa. Ja rauha taas onpi se voima, joka esiin on lähtenyt sinusta, niin että se as-

tuisi Omatahtoisen virtauksiin ja niiltä ottaisi valot, jotka ne ovat riistäneet Pistis Sophialta, — se on, että sinä heidät keräisit yhteen Pistis Sophiaan ja ne ystäviksi hänen voimansa kanssa saisit. Totuus se voima taas onpi, joka sinusta ulos läksi ,kun sinä alemmilla kaaoksen alueilla olit. Tästäpä syystä sinun voimasi on sanonut Davidin kautta: Totuus puhkesi maasta, koska sinä alemmilla alueilla kaaosta olit. Vanhurskaus taasen, joka alas taivaasta katsoi, — onpi se voima, joka korkeudesta alas on Ensimmäisen Mysterion kautta tullut ja on astunut Pistis Sophiaan.”

61 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli kuullut nämä sanat, että hän lausui: „Hyvin puhuttu, sinä siunattu Maria, joka koko Valon valtakunnan perivä olet.”

Sittenpä Maria, Jeesuksen äiti, myös astui esiin ja lausui: „Minun Herrani ja Vapahtajani, sinä käskysi anna minulle, että minä myös tämän sanan kertaan.”

Jeesus vastasi: „Jonka henki on ymmärtäväinen, häntä en minä puhumasta estä, vaan yhä enemmän häntä puhumaan kehoitan siitä ajatuksesta, joka häntä on liikuttanut. Siksipä, Maria, äitini aineen mukaan, sinä, jossa viipynyt olen, minä sinua puhumaan kehoitan ajatuksesi keskustelusta.”

Ja Maria vastasi sanoen: ”Sanasta, jonka voimasi on profetoinut Davidin kautta: Armo ja totuus yhdistyivät, vanhurskaus ja rauha toisiaan suutelivat. Totuus

puhkesi maasta ja vanhurskaus katseli taivaasta, — siten on voimasi varemmin profetoinut sinusta tämän sanan.

„Kun sinä olit pieni, ennenkuin henki oli laskeutunut sinuun, kun isäsi Joosefin kera sinä viinitarhassa olit, laskeutui henki korkeuksista ja sinun muotoisenasi koitiimme luokseni saapui; enkä minä tuntenut häntä, vaan minä ajattelin, että se olit sinä. Ja henki minulle lausui: ‚Missä on veljeni, Jeesus, että voisin tavata häntä?‘ Ja kun tämän hän oli sanonut minulle, minä ymmälle jouduin ja sen aaveeksi luulin minun koettelemisekseni. Niin minä kiinni kävin häneen ja sidoin hänet sänkyyni jalkaan, kunnes minä luoksenne pellolle tulin, sinun ja Joosefin luokse, ja teidät viinitarhasta löysin, Joosefin aidan teossa. Tapahtuipa silloin, kun Joosefille kuultu minun asiani kertovan, että sinä ymmärsit sanan ja iloiten lausuit: ‚Missä hän on, että hänet nähdä saisin, — taikka minä odotan tässä.‘ Ja tapahtuipa, kun Joosef oli kuullut sinun lausuvan tämän, että hän hätkähti tästä. Ja me astuimme yhdessä kotiin, taloon tulimme ja löysimme hengen, sidottuna sänkyyn kiinni. Ja me katsoimme sinua ja häntä ja havaitsimme sinut hänen kaltaiseksi. Ja hän, joka sänkyyn sidottuna oli, kirvoitettiin siitä; hän sinut sitten syliinsä otti ja suuteli sinua, ja sinä myöskin suutelit häntä. Ja niin te yhdeksi tulitte.

„Tämäpä on sitten se sana ja selvitys siihen. Armo on henki, joka korkeudesta laskeutunut onpi Ensimmäisen Mysterion kautta, sillä ihmissukua se on armahtanut ja lähettänyt henkensä koko maailman syntejä antamaan anteeksi, niin että he mysteriot saisivat ja perisivät Valon valtakunnan. Totuus on taasen se voima, joka mi-

nuun on laskeutunut. Kun se Barbelosta oli esille tullut, se muuttui sinun aineruumiiksesi ja on Totuuden alueesta kertonut. Vanhurskaus sinun henkesi onpi, joka korkeudesta on mystერიот tuonut, ne ihmisille antaaksensa. Rauha on taasen voima, joka maailmalliseen aineruumiiseesi on laskeutunut ja joka on kastanut ihmissuvun, kunnes sen synnistä vieroittaisi ja henkesi kanssa sopuun saisi, että he olisivat sovussa Valon virtausten kanssa; tämä on ‚Armo ja Totuus toisiaan suutelivat’. Niinkuin sanottuna oli: ‚Totuus versosi maasta’, — totuus sinun aineruumiisi onpi, joka minusta puhkesi esiin ihmisten maailman mukaan ja on Totuuden alueilta sanoman tuonut. Ja jälleen sanottuna oli: ‚Vanhurskaus taivaasta [katseli alas]’ — vanhurskaus onpi se voima, joka korkeudesta katseli alas, joka Valon mystერიот ihmiskunnalle antaa, että he tulisivat hyviksi ja vanhurskaiksi ja perisivät Valon valtakunnan.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli kuullut nämä sanat, jotka hänen äitinsä, Maria, lausui, että hän sanoi: „Hyvin ja hienosti, Maria, puhuttu.”

62 LUKU.

Toinen Maria astui esiin ja lausui: „Herra, ole kanssani pitkämielinen äläkä vihastu minuun. Siitäpä hetkestä saakka kun sinun äitisi kanssasi puhui näiden sanain selvityksestä, minun voimani ei antanut rauhaa, ennenkuin luoksesi saavuin, puhuakseni minäkin näiden sanain selvityksestä.”

Jeesus sanoi hänelle: ”Minä niiden selvityksen kuulla sinulta halajan.”

Maria sanoi: „Herra, ‚Armo ja Totuus yhdistyivät’, — armo se henki on, joka sinuun on laskeutunut, kun sinä kasteen sait Johannekselta. Armo on jumalainen henki, joka on yllesi laskeutunut. Se ihmiskuntaa on armahtanut, on maahan laskeutunut ja Sabaoth Hyvän voiman tavannut onpi, joka on sinussa ja on sanoman totuuden alueelta tuonut. Ja vielä on sanottu: vanhurskaus ja rauha suutelivat toisiaan’, — ‚vanhurskaus’ on siten Valon henki, joka sinun yllesi tuli ja on tuonut mukanaan korkeuden mysteriot ne ihmiskunnalle antaaksensa. ‚Rauha’ taas Sabaoth Hyvän on voima, joka on sinussa, — se, joka kastanut onpi ja ihmiskunnalle on anteeksi suonut, — ja sovun se on rakentanut heidän ja Valon poikain välille. Ja lisäksi niinkuin voimasi on sanonut Davidin kautta: ‚Totuus puhkesi maasta’, — se Sabaoth Hyvän on voima, joka Mariasta puhkesi esiin, sinun äidistäsi, maan asukkaasta. ‚Vanhurskaus’, joka ‚taivaista katsoi’ taasen on korkeuden henki, joka kaikki korkeuden mysteriot on tuonut ja ne ihmiskunnalle antanut, ja tämä hyväksi ja vanhurskaaksi on tullut ja on perinyt Valon valtakunnan.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Marian kuullut nämä sanansa sanovan, että hän lausui: „Hyvin puhuttu, Maria, joka Valon olet perivä.”

Ja Maria, Jeesuksen äiti, tuli jälleen esiin, hänen jalkojensa juureen lankesi, suuteli niitä ja sanoi: „Herrani, poikani ja vapahtajani, älä vihainen ole minulle, vaan anteeksi anna, että vielä kerta näiden sanain selvi-

tyksen esittää voisin. ‚Armo ja totuus toisensa kohtasivat’, — se olen minä, Maria, sinun äitisi ja Elisabet, Johanneksen äiti, jonka minä olen tavannut. ‚Armo’ se Sabaothin voima on minussa, joka ulos lähti minusta, mikä sinä olet. Sinä olet koko ihmissukua armahtanut. Totuus’ taasen on voima Elisabetissa, joka Johannes onpi, joka Totuuden tiestä julistamaan on tullut, joka olet sinä, — joka ennen sinua on julistanut totuudesta. Ja jälleen ‚armo ja totuus toisensa kohtasivat’, — sinä se olet Herra, joka sinä päivänä Johanneksen tapasit, jolloin sinä kasteen olit saapa. Ja jälleen sinä ja Johannes olette, ‚Vanhurskaus ja rauha suutelivat toisiansa’ — ‚Totuus puhkesi maasta ja vanhurskaus katseli taivaasta’, — se on, sinä aikana, jolloin sinä itsestäsi huolehdit, sinulla oli Gabrielin muoto, sinä taivaasta katselit minua ja kanssani puhuit. Ja kun sinä olit kanssani puhunut, sinä minussa puhkesit esiin, — se ‚totuus’ on, se Sabaoth Hyvän on voima, joka sinun aineruumiissasi onpi, se onpi se ‚totuus’, joka puhkesi maasta.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Maria äitinsä kuullut nämä sanat sanovan, että hän lausui: „Hyvin ja hienosti puhuttu. Tämä kaikkien niiden sanain selvitys ompi, josta valovoimani on varemmin profetoinut Davidin kautta”.

[Erään muistiinkirjoittajan huomautus]

(Kas tässä ovat nimet, jotka annan teille, Rajattomasta eteenpäin. Ne merkitkää muistiin, että Jumalan pojat tästä lähtien ilmoitettaisiin.

Tämä on kuolemattoman nimi: aaa, ooo; ja tämä on

Äänen nimi, jonka takia Täydellinen Ihminen liikkeelle läksi: iii. Ja nämä ovat näiden mysterioiden nimien tulkinnat: ensimmäinen [nimi], joka on aaa, sen tulkinta on fff; toinen, joka on mmm tai ooo, sen tulkinta on aaa; kolmas, joka on ps,ps,ps, sen tulkinta on ooo; neljäs, joka on fff, sen tulkinta on nnn; viides, joka on ddd, sen tulkinta on aaa. Joka valtaistuimella onpi, se on aaa. Tämä on toisen tulkinta: aaaa, aaaa, aaaa; tämä koko nimen tulkinta onpi.)

PISTIS SOPHIAN TOINEN KIRJA.

63 LUKU.

Johannes myöskin esiin astui ja lausui: „Oi Herra, myös minun käske nämä sanasi selvittää, jotka Davidin kautta valovoimasi on profetoinut varemmin.”

Ja Jeesus vastasi Johannekselle sanoen: „Myöskin sinulle, Johannes, minä käskyn annan puhua niiden sanain selvityksestä, jotka valovoimani on profetoinut Davidin kautta:

„11. Armo ja totuus toisensa kohtasivat, ja rauha ja vanhurskaus toisiaan suutelivat.

„12. Totuus versosi maasta ja vanhurskaus katseli taivaasta.”

Ja Johannes vastasi sanoen: „Tämä on sana, jonka varemmin olet lausunut meille: ‚Minä Korkeudesta olen tullut ja olen astunut Sabaoth Hyvään, ja hänessäpä sy-leillyt valovoimaa.‘ Siksi, Armo ja Totuus’, jotka ‚toisen-sa kohtasivat’, — sinäpä olet ‚armo’, sinä, joka Korkeu-den alueilta lähetetty olet, Isäsi Ensimmäisen Mysterion kautta, joka sisäänpäin katselee, koska hän lähetti sinut, että sinä armahtaisit koko maailman. ‚Totuus’ taasen Sabaoth Hyvän voima onpi, joka sinuun kiinnittäypi ja

jonka sinä Vasemmistoon heittänyt olet, — sinä Ensimmäinen Mysterio, joka katselit ulospäin. Ja pieni Sabaoth Hyvä sen otti ja sen edelleen Barbelon aineeseen lähetti, ja hän kaikille Vasemmiston alueille Totuuden alueista julisti. Tuo Barbelonpa aine sitten tämänpäiväinen ruumiisi onpi.

”Ja ‚vanhurskas ja rauha’, jotka toisiansa suutelevat’, — ‚vanhurskaus’ näet olet sinä, joka kaikki mysteriorit toit tänne Isäsi, Ensimmäisen Mysterion kautta, joka sisäänpäin katsoo, sinä joka Sabaoth Hyvän voiman kastanut olet; ja sinä valtiasten alueelle menit ja heille Korkeuden mysteriorit annoit; heistä tuli hyviä ja vanhurskaita.

„ ‚Rauha’ taas onpi Sabaothin voima, se on sielusi, joka alas Barbelon aineeseen astui, ja kaikki Jabraothin kuuden aionin valtiat ovat tehneet rauhan Valon mysterion kanssa.

„Ja ‚totuus’, joka ‚maasta puhkesi’, — se on Sabaoth Hyvän voima, joka ulos Oikeiston alueilta tuli, joka ulkopuolella on Valon Aarteistoa, ja joka on vasemmistolaisten alueille tullut; se on Barbelon aineeseen astunut ja tuonut sanoman Totuuden alueen mysterioista.

„ ‚Vanhurskaus’ taasen, joka ‚alas taivaasta katsoi’ olet sinä, Ensimmäinen Mysterio, joka ulospäin katselet alas, koska Korkeuden aukioista saavuit valon valtakunnan mysterioitten keralla; ja sinä alas valovaippaan astuit, jonka sinä Barbelon hallusta sait, mikä [vaippa] on vapahtajamme Jeesus, jonka ylle sinä kyyhkysenä laskeusit.”

Tapahtuipa, kun Johannes nämä sanat esittänyt oli,

että Ensimmäinen Mysterio, joka katselee ulospäin, hänelle sanoi: „Hyvin sanottu, Johannes, veli rakkaani.”

64 LUKU.

Ensimmäinen Mysterio jatkoi jälleen, sanoen: „Tapahtuipa sitten, että voima, joka Korkeudesta oli tullut, se olen minä, koska Isäni minut lähetti pelastamaan Pistis Sophiiaa kaaoksesta, [että] sen vuoksi minä ja myös voima, joka minusta lähti, ja sielu, jonka minä Sa-baoth Hyvältä olin saanut, — ne toinen toisiaan kohden vetäytyivät ja yhdeksi valovirraksi muuttuivat, joka häikäisevästi loisti. Minä Gabrielin ja Mikaelin alas kaaoksesta kutsuin, Isäni, Ensimmäisen Mysterion käskystä, joka sisäänpäin katsoo, ja minä heille valovirran annoin ja heidät laskin alas kaaokseen auttamaan Pistis Sophiiaa ja ottamaan heiltä valovoimat, jotka Omatahtoisen virtaukset olivat häneltä vieneet ja antamaan ne Pistis Sophialle.

„Ja tuota pikaa, kun he olivat valovoiman tuoneet kaaokseen, se häikäisevästi koko kaaoksessa loisti ja kaikille heidän alueillensa levisi. Ja kun Omatahtoisen virtaukset olivat tuon virran suuren valon nähneet, he toinen toisiaan kauhistuivat. Ja tuo virta veti heistä pois kaikki valovoimat, jotka he olivat ottaneet Pistis Sophialta, eivätkä Omatahtoisen virtaukset tohtineet tuota valovirtaa vallata pimeässä kaaoksessa; eivätkä sitä voineet vallata Omatahtoisen tavalla, joka virtauksia vallitsepi.

Ja Gabriel ja Mikael johtivat valovirran Pistis Sophian aineruumiin ylle ja häneen kaatoivat kaikki valovoimat, jotka he olivat ottaneet häneltä. Ja hänen aineruumiinsa ylt'yleensä loistaa alkoi ja myöskin kaikki voimat hänessä, jonka valon he olisivat riistäneet, syttyivät valoon ja ne pääsivät pimeistänsä, sillä he valon saivat takaisin, joka oli otettuna heiltä, koska minun kauttani valo oli annettu heille. Ja Mikael ja Gabriel eivät itselensä ottaneet Sophialta mitään valoja, jotka he olivat vieneet Omatahtoisen virtauksilta.

„Tapahtuipa, kun valovirta oli Pistis Sophiaan kaikki hänen valovoimansa koonnut, jonka se oli ottanut Omatahtoisen virtauksilta, että hän läpeensä loistaa alkoi; ja myöskin ne Pistis Sophian valovoimat, joita Omatahtoisen virtaukset eivät vielä olleet poistaneet, ilahtuivat jälleen täytyessään valolla. Ja valot, jotka oli vuodatettu Pistis Sophiaan, hänen aineruumistaan elvyttivät, jossa valoa ei yhtään ollut ja joka menehtymäisillään oli taikka menehtyikin. Ja ne nostattivat kaikki hänen voimansa, jotka olivat häviämäisillään. Ja ne sulattivat itseensä valovoiman ja entisellensä taas tulivat, ja Valon tunnossa ne jälleen virkistyivät. Ja kaikki Sophian valovoimat minun valovirrassani tunsivat toisensa ja pelastuivat tuon virran valossa. Ja minun valovirtani, kun se Omatahtoisen virtauksilta oli valot ottanut pois, jotka he olivat vieneet Pistis Sophialta, ne kaatoi Pistis Sophiaan, ympäri kääntyi ja kaikkosi kaaoksesta.”

Kun Ensimmäinen Mysterio tämän sanoi opetuslapsillensa, että näin oli käynyt Pistis Sophialle kaaoksessa,

niin hän vastasi, sanoen heille: ”Ymmärrättekö, millä tavoin minä puhelen kanssanne?”

65 LUKU.

Pietari astui esiin ja lausui: „Herra, niiden sanain selvitykseksi, mitkä nyt lausunut olet, on valovoimasi varemmin näin profetoanut Salomonin veisussa:

„1. Virta vyörähti esiin ja valtavaksi vuoksi muuttui.

„2. Se kaiken mukaansa riisti ja temppeliä kohden kääntyi.

„3. Padot ja partaat eivät pidättäneet sitä eikä niiden taito, jotka sulkuihin panevat vedet.

„4. Ja se päästettiin koko maan päälle, ja se valtaansa kaiken laski.

„5. Jotka kuivalla hiekalla olivat, ne juodaksensa saivat; heidän valonsa hiljentyipi ja sammui, kun Korkeimman käsistä he juoman joivat.

„6. Siunattuja ovat sen juoman vallat, jolle on uskottu Herran vettä.

„7. Nääntyneet huulet ne ovat virvoittaneet; sydämissään ne iloitsevat, joiden voima oli vietyinä pois ja ne ovat valtaansa ottaneet sielut ja heihin henkeä huokuneet sisään, etteivät he kuolisi kokonansa.

„8. Jäsenet he ovat verryttäneet, jotka olivat heronneita; he ovat voimaa heidän suoniinsa saaneet ja valoa silmiinsä heidän.

„9. Sillä Herransa he ovat tunteneet kaikki ja vedestä pelastuksensa saavat.

„Kuule siksi, sä Herra, että minä sanani avoimesti sanon. Niinkuin voimasi on profetoinut Salomonin kautta: ‚Virta vyörähti esiin ja valtavaksi vuoksi muuttui’ — se on: Valovirta on levinnyt kaaokseen Omatahtoisen virtausten kaikille alueille.

„Ja jälleen sanasi, jonka voimasi Salomonin kautta on sanonut: ‚Se kaiken mukaansa riisti ja temppeiliä kohden kääntyi’, — se on: Se kaikki valovoimat Omatahtoisen virtauksista poisti, jotka he olivat ottaneet Pistis Sophialta, ja lähetti ne jälleen Pistis Sophiaan.

„Ja jälleen on sanansa sinun voimasi sanonut: ‚Padot ja partaat eivät sitä pidättäneet’, — se on: Omatahtoisen virtaukset eivät valovoimaa voineet kaaoksen pimeyden suojissa pitää.

„Ja jälleen sana, minä se on sanonut: Ja se päätettiin koko maan päälle, ja se kaiken valtaansa laski’, — se on: Kun Gabriel ja Mikael sen Pistis Sophian ruumiiseen johtaneet olivat, he kaikki valot häneen tyhjentivät, jotka Omatahtoisen virtaukset häneltä olivat ottaneet, ja hänen aineruumiinsa loisti.

„Ja sana, jonka se sanonut onpi: Jotka kuivalla hiekalla olivat, ne juodaksensa saivat’, — se on: Kaikki Pistis Sophiassa, jonka valo oli varemmin otettu pois, valoksi muuttui.

„Ja sana, jonka se sanonut onpi: ‚Heidän janonsa hiljentyi ja sammui’, — se on: Hänen voimiltansa ei valoa uupunut enää, koska valonsa, joka heiltä oli otettu pois, heille [jälleen] takaisin annettiin.

„Ja jälleen, niinkuin voimasi puhunut onpi: ‚Korkeimman kädestä he juomansa saivat’, — se on: Valo heille annettiin valovirrassa, joka sinusta, Ensimmäisestä Mysteriosta läksi.”

„Ja niinkuin voimasi sanonut onpi: ‚Siunattuja sen juoman vallat’, — tämä onpi se sana, jonka sinä olet sanonut: ‚Mikael ja Gabriel, jotka ovat hallitsijoina, ovat valovirran kaaokseen tuoneet ja sen myöskin johtaneet pois. He antavat heille Korkeuden Valon mystერიот, he, joille valovirta uskottu onpi’.

„Ja jälleen, niinkuin voimasi puhunut onpi: ‚Näännyneet huulet ne ovat virvoittaneet’, — se on: Gabriel ja Mikael eivät itsellensä mitään ole ottaneet Pistis Sophian valoista, jotka he olivat ottaneet Omatahtoisen virtauksilta, vaan he ovat Pistis Sophiaan ne tyhjentäneet.

„Ja jälleen sana, jonka sinä sanonut olet: ‚Ne sydämissänsä iloitsevat, joiden voima on vietyä pois’, — se on: Kaikki muut Pistis Sophian voimat, joita Omatahtoisen virtaukset eivät olleet ottaneet pois, ovat suuressi riemuissansa ja ovat täytyneet valolla, jonka he ovat saaneet valoveikoiltansa, sillä nämä ovat ne heihin tyhjentäneet.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚He ovat elähdyttäneet sielut, etteivät ne kuolisi enää’, — se on: Kun he olivat kaataneet Pistis Sophiaan valot, he hänen aineruumiinsa elvyttivät, josta he olivat ennen valot pois vieneet ja joka oli raukeamassa.

„Ja jälleen se sana, jonka sinun voimasi puhunut onpi: Jäsenet he ovat verryttäneet, jotka hervonneita

olivat, ne etteivät kaatuisi kasaan', — se on: Kun he hänen hänen valonsa kaatoivat, he kaikki hänen voimansa verryttivät, jotka olivat haihtumaisillaan.

„Ja jälleen, niinkuin valovoimasi sanonut onpi: ‚He ovat jälleen valonsa saaneet ja ovat tulleet siksi, kuin olivat ennen’; ja jälleen sana, jonka se on sanonut: ‚He valoa ovat heidän silmiinsä saaneet’, — se on: He Valon tajun ovat saaneet ja valovirran tunteneet ovat, että se Korkeuteen kuuluu.

„Ja jälleen sana, jonka se on sanonut: ‚He ovat Herrassa tunteneet itsensä kaikki’, — se on: Kaikki Pistis Sophian voimat ovat valovirran kautta tunteneet toisensa.

„Ja jälleen sana, jonka se sanonut onpi: ‚Iki-Elämän vedestä he pelastuksensa saavat’, — se on: He koko valovirran voimasta pelastuvat.

„Ja jälleen sana, jonka se sanonut onpi: ‚Se kaiken mukaansa ryösti ja temppeliä kohden kääntyi’, — se on: Kun valovirta oli kaikki valovoimat ottanut pois Pistis Sophialta ja ne ryöstänyt Omatahtoisen virtauksilta, se Pistis Sophiaan ne tyhjensi ja ympäri kääntyi ja meni kaaoksesta pois ja sinun päällesi päätyi, — siun, joka temppeli olet.

„Tämä kaikkien sanojen selvitys onpi, jotka valovoimasi Salomonin veisussa puhunut onpi.”

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli Pietarin kuullut nämä sanat sanovan, että hän hänelle lausui: „Hyvin puhuttu, sinä siunattu Pietari. Tämä niiden sanojen selvitys onpi, jotka ovat lausuttuja.”

66 LUKU.

Ja Ensimmäinen Mysterio puhettaan jälleen jatkoi, sanoen: „Tapahtuipa, ennenkuin Pistis Sophian olin kaaoksesta johtanut pois, koska en käskyä Isäni, Ensimmäisen Mysterion, kautta ollut saanut, joka sisäänpäin katsovi, sinä aikana silloin, kun Omatahtoisen virtaukset huomanneet olivat, että minun valovirtani heiltä oli valovoimat ottanut pois, jotka he olivat ottaneet Pistis Sophialta ja tyhjentäneet Pistis Sophiaan, ja kun he jälleen olivat nähneet Pistis Sophian, että hän loisti, niinkuin hän alusta saakka oli tehnyt, — että he Pistis Sophiaan raivostuivat ja huusivat Omatahtoiselleen, että hän heitä auttamaan tulisi, että he jälleen ottaisivat voimat Pistis Sophialta.

„Ja Omatahtoinen korkeudesta lähetti, kolmannestatoista aionista, ja hän toisen suuren valovoiman lähetti. Se alas kaaokseen tuli, niinkuin lentävä nuoli, avuksi virtauksille, että he valot ottaisivat Pistis Sophialta uudellensa. Ja kun tuo valovoima oli saapunut alas, niin Omatahtoisen virtaukset, jotka olivat kaaoksessa ja ahdistivat Pistis Sophiaa, itsensä rohkaisivat ja kauheasti meluten alkoivat uudestaan vainota Pistis Sophiaa. Ja jotkut Omatahtoisen virtauksista häntä ahdistivat. Käärmeen kaltaiseksi heistä heittäytyi yksi; toinen seitsemäpäiseksi basiliskoksi itsensä muutti; joku taas lohikäärmeen haahmoon itsensä heitti. Ja lisäksi ensimmäinen Omatahtoisen voima, jalopeurakasvoinen, ja kaikki hänen lukemattomat virtauksensa, he yhdessä tulivat ja Pistis Sophiaa ahdistivat ja hänet jälleen kaaoksen a-

lemmille alueille veivät ja häntä jälleen suuresti hätyytivät.

”Tapahtuipa, että kahdestatoista aioonista, Adamas-Hirmu alas katseli, joka myöskin oli vihainen Pistis Sophialle, koska hän valojen Valoon mennä halasi, joka kaikkia heitä oli ylinnä; siksi hän hänelle vihoissaan oli. Tapahtuipa silloin, kun Adamas-Hirmu oli kahdestatoista aioonista katsonut alas, että hän näki Omatahtoisen virtaukset Pistis Sophiaa vainoamassa, häneltä hänen valonsa kaikki ottaaksensa. Tapahtuipa, kun Adamasin voima oli kaaokseen laskeutunut kaikkien Omatahtoisen virtausten luo, — niin, tapahtuipa silloin, kun tämä daimooni tuli alas kaaokseen, että se Pistis Sophian paiskasi kumoon. Ja jalopeurakasvoinen voima ja käärmehahmoinen voima ja basiliskohaahmoinen ja lohikäärmeahmoinen ja kaikki muut lukemattomat Omatahtoisen virtaukset kaikin yhdessä saartoivat Pistis Sophiaa, halaten häneltä kaikki hänen voimansa ottaa pois, ja he ahdistivat Pistis Sophiaa ja uhkasivat hirmuisesti. Tapahtuipa silloin, kun he häntä ahdistivat ja uhkasivat hirmuisesti, että hän jälleen Valon puoleen apua pyytäen kääntyi, ylistystä laului ja lausui:

„1. Oi Valo, sinä olet se, joka olet auttanut minua; anna valosi ylleni tulla.

„2. Sillä sinä minun suojelukseni olet, ja minä olen luoksesi tullut, oi Valo, sinuun luottaen aina, oi Valo.

„3. Sillä sinä minun pelastajani olet Omatahtoisen ja Adamas-Hirmun virtauksilta, ja sinä minut pelastat kaikilta hänen ankarilta uhkauksiltaan.

”Ja kun Pistis Sophia oli sanonut tämän, silloin

Isäni, Ensimmäisen Mysterion määräyksestä, joka sisänpäin katsoo, minä Gabrielin ja Mikaelin ja suuren valovirran lähetin Pistis Sophialle avuksi, ja minä käskin Gabrielin ja Mikaelin Pistis Sophiaa käsillään kantamaan, etteivät hänen jalkansa pimeyttä koskettaisi, alhaalla olevaa; myös minä määräyksen annoin hänen johtamiseksi ylös kaaoksesta, josta hänet tuotava oli.

„Tapahtuipa silloin, kun enkelit olivat kaaokseen tulleet, he ja valovirta, ja [kun] lisäksi Omatahtoisen virtaukset kaikki ja Adamasin virtaukset olivat valovirran nähneet, kuinka se häikäisevästi loisti, ettei sen vertaista valoa ollut, — että he kauhistuivat ja jättivät Pistis Sophian. Ja suuri valovirta kaikilta puolin Pistis Sophiaa saarti, vasemmalta ja oikealta puoleltansa ja kaikilta puoliltansa ja valoseppelnä kulmiaan kiersi.

”Tapahtuipa, kun valovirta oli saartanut Pistis Sophiaa ,että hän itseään rohkaisi kovin, eikä se lakannut häntä kaikilta puolilta ympäröimästä; eikä hän enään pelkoa tuntenut Omatahtoisen virtauksiin, jotka ovat kaaoksessa, eikä hän peljännyt enää Omatahtoisen toista utta voimaa, jonka hän kaaokseen lentävänä nuolella heittänyt oli, eikä häntä Adamasin daimoonivoima värisyttänyt enää, joka kaaoksesta oli tullut.

”Ja myös minun itseni, Ensimmäisen Mysterion, määräyksestä, joka ulospäin katsoo, valovirta, joka kaikilta puolin Pistis Sophiaa saartoi, loisteli häikäisevästi, ja Pistis Sophia viipyi sen valon keskellä, suuri valo hänen oikealla ja vasemmalla puolellansa ja kaikilla puolilla ollessa, sepeleensä hänen kulmiaan kiertäen. Eivät Omatahtoisen virtaukset kaikki [voineet] kasvojaan muuttaa

jälleen, eivät järkytystä voineet kestää, joka johtui virran suuresta valosta, joka sepeleenä hänen kulmiaan kiersi. Ja Omatahtoisen virtaukset kaikki, — monet heistä lankesivat hänen oikealle puolellensa, koska hän häikäisevästi loisti, ja monet muut hänen vasemmalle puolellensa eivätkä suuren valon vuoksi ollenkaan Pistis Sophiiaa lähestyä voineet; vaan he toinen toisensa päälle lankesivat tai tulivat toinen toistensa luokse eivätkä Pistis Sophialle mitään pahaa voineet tehdä, koska hän Valoon luottanut oli.

„Ja Isäni, Ensimmäisen Mysterion käskystä, joka sisäänpäin katsoo, minä itse menin alas kaaokseen, loistaen häikäisevästi, ja minä lähestyin jalopeurakasvoista voimaa, joka häikäisevästi loisti, ja siihen sen koko valon otin ja pidin kiinni kaikista Omatahtoisen virtauksista, etteivät he tästä hetkestä saakka alueellensa enää menneet, s.o. kolmanteentoista aiooniin. Ja minä otin pois Omatahtoisen kaikkien virtauksien voiman, ja voimattomina he kaatuivat kaaokseen. Ja minä Pistis Sophian johdatin pois Gabrielin ja Mikaelin oikealta puolen. Ja suuri valovirta lankesi jälleen häneen. Ja Pistis Sophia katseli edessään vihollisiansa, joilta minä heidän valovoimansa olin ottanut pois. Ja minä Pistis Sophian johdatin pois kaaoksesta, hänen polkiessa jalkoihinsa Omatahtoisen käärmeikasvoisen virtauksen ja lisäksi seitsenkasvoisen basiliskovirtauksen ja vielä hänen polkiessa jalkoihinsa jalopeura- ja lohikäärmeikasvoisen voiman. Minä annoin vain Pistis Sophian seistä Omatahtoisen seitsenkasvoisen basiliskovirtauksen päälle; ja se mahtavampi oli kaikkia muita pahoissa teoissansa. Ja

minä, Ensimmäinen Mysterio, sen vieressä seison ja kaikki sen voimat otin ja koko sen aineen raueta annoin, ettei yksikään siemen siitä nousisi tästä hetkestä asti.”

67 LUKU.

Ja kun Ensimmäinen Mysterio opetuslapsillensa tämän sanoi, hän vastasi lausuen: ”Ymmärrättekö, millä tavoin puhelen teille?”

Jaakob astui esiin ja lausui: „Herra, näiden sanojen selvitykseksi, jotka lausunut olet, on valovoimasi Davidin kautta siitä varemmin profetoinut näin ensimmäisessä sadatta psalmissansa:

„1. Joka Korkeimman kätöksessä asuu, hän Kaikkivaltiaan varjossa pysyy.

„2. Hän Herralle sanoo: Sinä apuni ja turvani minun Jumalani olet, johon minä luotan.

„3. Sillä hän minut väijyvän pauloista pelastaa ja voimallisilta sanoilta.

„4. Sulillansa hän sinut turvaa, ja sinä pakenet hänen siipeinsä suojaan; hänen totuutensa sinut kilpenä peittää.

„5. Ei ole sinun yön kauhuja peljätä tarvis eikä nuolia, jotka päivällä lentävät.

„6. Ei ruttoa, joka pimeydessä hiipii, ei tapaturmia eikä paholaisia päivin.

„7. Vaikka tuhannen sinun vasemmalla puolellasi kaatuisi ja kymmenentuhatta oikealla kädelläsi, eivät ne sittenkään sattuisi sinuun.

„8. Sinä silmilläsi vain saat nähdä ja jumalattomain kosta katsella.

„9. Sillä sinä, oi Herra, minun toivoni olet. Sinä kaikkein korkeimman turvaksesi ottanut olet.

”10. Ei mikään paha sinua lähestyä saa, eikä mikään kuritus majasi luokse tulla.

„11. Sillä hän käskyn kaikille enkeleillensä sinusta antaa, että he sinua kaikilla teillänsä suojaisivat,

„12. Ja sinua käsillänsä kantaisivat, etteivät jalkasi kiveen loukkaantuisi.

„13. Sinä käärmeen ja basiliskon ylitse astut, jalopeuran ja lohikäärmeen allesi poljet.

„14. Koska minuun hän turvannut onpi, minä pelastin hänet, minä varjelen häntä, koska hän nimeni tuntenut onpi.

„15. Hän puoleeni huutaa, ja minä kuuntelen häntä; minä murheissa hänen vierellänsä kuljen ja minä pelastan hänet ja kunnioitan häntä.

„16. Ja hänet pitkällä ijällä siunaan ja pelastukseni hänelle näytän.

„Tämäpä, Herra, sanojesi selvitys onpi, jotka sinä lausunut olet. Kuuntele siksi, että minä avoimesti puhua voisin.

„Sana, jonka voimasi Davidin kautta on sanonut: Joka Korkeimman kätöksessä asuu, hän Kaikkivaltiaan varjossa pysyy’, — se on: Kun Sophia oli luottanut Valloon, hän valovirran valon alla asui, joka sinun kauttasi Korkeudesta tuli.

„Ja sana, jonka voimasi Davidin kautta on sanonut: ‚Minä Herralle sanon: Sinä apuni ja turvani, minun Jumalani olet, johon minä luotan’, — se samainen on sana,

jolla Pistis Sophia ylistystä laulanut onpi: ‚Sinä olet minun apuni, ja sinun luoksesi tulen’.

„Ja taasen sana, jonka voimasi on sanonut: ‚Minun Jumalani, johon minä luotan, sinä minut väijyvään pauloistapelastat ja voimallisilta sanoilta’, on samaa jota Pistis Sophia on sanonut: ‚Oi Valo, minä sinuun luotan, sillä sinä minut pelastat Omatahtoisen virtauksilta ja Adamas-Hirmun virtauksilta, ja sinä minut heidän mahtavilta uhkauksiltansa pelastat.’

„Ja jälleen sana, jonka voimasi Davidin kautta on sanonut: ‚Sulillansa hän turvaa sinut, ja sinä pakenet hänen siipiensä suojaan’, — se on: Pistis Sophia on valovirran valossa ollut, joka ylhäältä on luotasi tullut eikä uskoaan Valoon jättänyt ole, joka on hänen vasemmalla ja oikealla puolellansa, jotka valovirran siipeinä ovat.

„Ja sana, jonka valovoimasi on Davidin kautta profetoinut: ‚Totuus sinua kilpenä peittää’, — se onpi valovirran valo, joka Pistis Sophiaa on kilpenä ympäröinyt kaikilta puoliltansa.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Ei hänen ole yön kauhuja peljätä tarvis’, — se on: Ei Pistis Sophia kauhuja ja kuohuja peljännyt, joihin hänet pantiin kaaoksessa, joka on yötä.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Ei hänen ole nuolia pelätä tarvis, jotka päivällä lentävät’, — se on Pistis Sophia ei peljännyt voimaa, jonka kaikesta viimeisimpänä Omatahtoinen oli lähettänyt korkeudesta ja joka kaaokseen oli tullut, koska se oli lentävä nuoli. Senpä vuoksi sinun valovoimasi sanonut onpi: ‚Ei sinun ole nuolta peljätä tarvis, joka päivällä lentää’, — sillä tuo

voima on tullut kolmannestatoista aioonista, kahden-
toista aioonin Herrana ollen, ja joka valoa kaikille ai-
ooneille antaa; minkä vuoksi [David] on sanonut ‚päivä’.

„Ja jälleen sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Ei hän ruttoa pelkää, joka hiipii pimeydessä’, — s.o. Sophia ei peljännyt ole jalopeurakasvoista virtausta, joka kaaoksessa Pistis Sophiaa säikähdytti, joka ‚pimeys’ onpi.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Ei hän tapaturmia ja paholaisia päivällä pelkää’, — se on: Pistis Sophia ei peljännyt ole Adamas-Hirmun paholaisvirtauksia, joka maahan oli paiskannut Pistis Sophian suuressa onnettomuudessa, ja joka Adamasista lähtenyt oli kahdennestatoista aioonista; jonkapa vuoksi sinun voimasi sanoi: ‚Ei hän, keskipäivisin’ paholaispelejä pelkää’, — ‚keskipäivisin’, koska hän tullut oli kahdestatoista aioonista, joka keskipäivä onpi; ja jälleen [‚yö’ koska] se kaaoksesta oli tullut, joka on ‚yötä’, ja koska se kahdennestatoista aioonista oli tullut, joka näiden molempain keskellä onpi; sen vuoksipa valovoimasi on sanonut ‚keskipäivä’, koska kaksitoista aionia ovat kaaoksen ja kolmannentoista aioonin välillä.

„Ja jälleen sana, jonka valovoimasi Davidin kautta on sanonut: ‚Vaikka tuhannen sinun vasemmalla puolellasi kaatuisi, eivät ne sittenkään sinuun satu’, — se on: Kun Omatahtoisen virtaukset, jotka sangen monilukuiset ovat eivät voineet kestää valovirran suurta valoa, niin monet heistä lankesivat Pistis Sophian vasemmalle puolen ja monet hänen oikealle puolellensa, eivätkä he voineet lähestyä häntä, [vahingoittaaksensa] häntä.

„Ja sana, jonka valo-voimasi Davidin kautta on sanonut: Sinä saat silmilläsi nähdä ja jumalattomain kostoja katsella, sillä sinä, minun Herrani, toivoni olet;— tämä se sana onpi: Pistis Sophia on katsellut vihollisiansa, se on Omatahtoisen virtauksia, jotka kaikki ovat langenneet toinen toistensa päälle; eikä vain hän ole silmillään katsellut tätä, vaan myöskin sinä itse, minun Herrani, Ensimmäinen Mysterio olet ottanut valo-voiman, joka jalopeurakasvoisessa voimassa onpi, ja lisäksi olet ottanut Omatahtoisen kaikkien virtausten voiman, ja ne kaaokseen kytkenyt olet, [niin että] tästä hetkestä saakka, he eivät ole omille alueillensa menneet. Siksipä Pistis Sophia on katsellut vihollisiansa, se on Omatahtoisen virtauksia, kaikessa, josta David on profetoinut Pistis Sophiasta, lausuen näin:, Sinä silmilläsi saat vain nähdä ja jumalattomain kostoja katsella! Eikä hän vain silmillänsä katsonut heitä, kuinka he lankesivat kaaoksessa toinen toistensa päälle, vaan hän oli myöskin koston nähnyt, jolla heitä kostettiin. Juuri kun Omatahtoisen virtaukset ovat Sophialta ajatelleet ottaa hänen valojaan pois, niin sinä olet koston heille ja maksanut täydesti heille ja valovoiman olet ottanut heiltä Sophian valojen sijasta, joka on uskonut Korkeuden Valoon.

„Ja niinkuin valovoimasi on sanonut Davidin kautta:, Sinä kaikkein Korkeimman turvaksesi ottanut olet; ei mikään paha sinua lähestyä saa; eikä mikään kuritus majasi luo tulla; — se on: Kun Pistis Sophia Valoon luottanut oli ja oli vaivoissansa, hän ylistystä lauloi sille, eivätkä Omatahtoisen virtaukset hänelle

mitään vahinkoa voineet saattaa, eivätkä [loukata] häntä, eivätkä yhtään lähestyä häntä.

„Ja sana, jonka valovoimasi Davidin kautta on sanonut:, Sillä hän käskyn kaikille enkeleillensä antaa sinusta, että he sinua kaikilla teilläsi suojaisivat ja sinua käsillensä kantaisivat, etteivät jalkasi kiveen loukkaantuisi, — tämä jälleen sanasi onpi: Olet Gabrielille ja Mikaelille antanut käskyn, että he Pistis Sophian ohjaavat kaaoksen kaikilla alueilla, kunnes he häntä johtavat pois, ja että he hänet käsillään kantaisivat, etteivät hänen jalkansa pimeyttä alhaalla koskettaisi, ja etteivät alemman pimeyden asukkaat häntä sieppaisi kiinni.

„Ja sana, jonka valovoimasi Davidin kautta on sanonut:, Sinä käärmeen ja basiliskon ylitse astut ja lohikäärmeen allesi poljet; koska minuun hän turvannut onpi, minä pelastan hänet; minä varjelen häntä, koska hän on tuntenut nimeni; — tämä onpi se sana: Kun Pistis Sophia oli kaaoksesta tulemaisillansa, hän Omaehtoisen virtauksen päälle astui, ja hän käärmeakasvoisten päälle astui ja basiliskokasvoisten päälle, joilla on seitsemän päätä; ja hän jalopeurakasvoisen voiman päälle astui ja lohikäärmeakasvoisen myöskin. Koska hän Valoon luottanut oli, hän on pelastunut kaikista niistä.

„Tämä, oi Herra, niiden sanojen selvitys onpi, jotka sinä lausunut olet.”

68 LUKU.

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli kuullut nämä sanat, että hän lausui: „Hyvin puhuttu Jaakob, sinä rakkaimpani.”

Ja ”Ensimmäinen Mysterio jatkoi puhettaan jälleen ja sanoi opetuslapsillensa: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophian johdin ulos kaaoksesta, että hän virkkoi sanoen:

„ 1. Minä pelastunut olen kaaoksesta ja pimeyden pauloista kirvoitettu. Oi Valo, olen luoksesi tullut.

„ 2. Sillä sinä kaikille puolilleni valona olet, pelastaen ja auttaen minua.

„ 3. Ja Omatahtoisen virtaukset, jotka vastaani sotivat, valollasi estänyt olet, eivätkä he ole lähelleni voineet tulla; sillä sinun valosi minun kanssani oli ja valovirrallasi minut pelasti.

„4. Koska totisesti Omatahtoisen virtaukset minua ahdistivat, he voimani ottivat minulta ja valottani kaaokseen viskasivat. Niin minä raskaaksi aineeksi muutuin, verrattuina heihin.

„ 5. Ja sen jälkeen valovirta sinun kauttasi luokseni tuli, joka minut pelasti; se loisti minun vasemmalla ja oikealla puolellani ja minut kaikilta puoliltani saarti, ettei yksikään puoli ilman valoa jäänyt.

„ 6. Ja valovirrallasi olet peittänyt minut ja minut huonoista aineksista kiirastanut; ja valosi vuoksi minut kaikista aineksista vapauttanut.

„ 7. Ja sinun valovirtasi on minut nostanut ylös, ja minulta Omatahtoisen vitsaukset ottanut pois, jotka ahdistivat minua.

„8. Ja minusta on lujasti Valoosi luottava tullut, ja valoni olen virrassasi puhdistanut.

„ 9. Ja Omatahtoisen virtaukset, jotka ahdistivat minua, ovat minusta vetäytyneet pois; ja suuressa voimassasi minä loistin, sillä sinä pelastit minut ainaiseksi!

”Tämä Pistis Sophian lausuma katumus onpi, kun hän tuli kaaoksesta ja kaaoksen kahleista vapautettiin. Siksipä, kellä on korvat kuulla se kuulכון.”

69 LUKU.

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli nämä sanat opetuslapsillensa sanonut, että Tuomas astui esiin ja sanoi: „Herra, minun valo-olennollani korvat onpi, ja minun mieleni on ne sanat ymmärtänyt, jotka sinä lausunut olet. Siksipä anna mulle käsky näiden sanain selvitys esittää.”

Ja Ensimmäinen Mysterio vastasi Tuomaalle sanoen: ”Herra, sen laulun johdosta, jonka Pistis Sophia esittänyt onpi, koska hänet pelastettiin kaaoksesta, sinun valovoimasi on veisuissansa varemmin profetoinut Davidin pojan, Salomonin kautta:

„1. Minä kahleistani pelastunut olen, ja luoksesi, oi Herra, olen paennut.

„2. Sillä sinä olet oikealla puolellani ollut, pelastaen ja auttaen minua.

„3. Sinä vastustajiani estänyt olet, eikä heitä ole paljastettu, koska sinun kasvosi kanssani ovat, minut pelastaen armossasi.

4. Minä ylenkatsottu monen mielestä olin ja, hyljek-sitty; lyijyksi heidän silmissänsä olen käynyt.

„5. Sinun kautta minä olen voiman saanut, joka auttoi minua; sillä sinä lamppuja olet oikealle ja vasem-

malle puolelleni pannut, ettei yksikään sivu ilman valotta jäisi.

„6. Sinä armosi varjolla suojelit minua, ja minä nahkoilta ja taljoilta pelastuin.

„7. Sinun oikea kätesi on ylentänyt minut, ja sinä sairaudet olet ottanut minulta.

„8. Totuudessasi minä voimalliseksi olen käynyt' ja vanhurskaudessaasi puhdistuneeksi.

„9. Vastustajani ovat luotani vetäytyneet, ja sinun hyvytesi tähden minä oikeutta olen osakseni saanut sillä ikuisuuksiin asti sinun suojeluksesi kestää!

”Tämäpä, oi Herra, katumuksen selvitys onpi, jonka Pistis Sophia on lausunut, kun hänet pelastettiin kaaoksesta. Kuulehan siksi, että sen avoimesti lausua voisin.

„Sana, jonka valovoimasi Salomonin kautta lausunut: „Minä kahleista -pelastunut olen ja luoksesi, Herra olen paennut; — tämä on sana, jonka Pistis Sophia on sanonut:, Minä pimeyden pauloista olen kirvoitettu ja luoksesi, oi valo, olen tullut!

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: Sinä olit minun oikealla puolellani, pelastaen ja auttaen minua; — se jälleen on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, sillä sinä olet valoksi tullut minun kaikille puolilleni, [pelastaen minua] ja auttaen.

„Ja sana, jonka valovoimasi lausunut onpi:, Sinä vastustajani estänyt olet, 'eikä heitä ole paljastettu; — se on tämä sana, jonka sanonut on Pistis Sophia:, ja Omatahtoisen virtaukset, jotka vastaani sotivat, sinä

valollasi estänyt olet, eivätkä he ole voineet lähellesi tulla.

„Ja sana, jonka voimasi lausunut onpi:, Sinun kasvosi kanssani olivat, minut pelastaen valovirrassasi; se on sana jonka Pistis Sophia on sanonut: Sinun valosi minun kanssani oli ja sinun valovirrassasi minut pelasti.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ,Ylenkatsottu minä monen mielestä olin ja hyljeksitty; — se on sana, jonka Pistis Sophia on sanonut:, Omatahtoisen virtaukset minua ahdistavat ja voimani ottivat minulta, ja minä heidän edestänsä hyljeksitty olen ollut ja viskattu kaaokseen, ilman valoa itsessäni.

„Ja sana, jonka voimasi lausunut onpi:, Heidän silmissänsä minä lyijyksi olen käynyt; — se on sana, jonka Pistis Sophia on lausunut: Kun he valoni olivat ottaneet minulta, minä heidän edessänsä raskaaksi aineeksi muutuin.

”Ja lisäksi vielä sana, jonka voimasi sanonut onpi: Sinun kauttasi minä olen voiman saanut, joka auttoi minua; — se jälleen on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi: Sen jälkeen valovoima minun luokseni sinun kauttasi tuli, joka minut pelasti.’

„Ja sana, jonka voimasi lausunut onpi:, Sinä olet lamppuja oikealle ja vasemmalle puolelleni pannut, ettei yksikään sivu ilman valotta jäisi’, — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi: ,Minun oikealla ja vasemmalla puolellani sinun voimasi loisti ja minut kaikilta puolilta saarti, ettei yksikään puoleni ilman valotta ollut’.

„Ja sana jonka voimasi sanonut onpi: ‚Sinä armosi varjolla suojelet minua’, — se jälleen on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Valovirrallasi Sinä olet peittänyt minut.’

”Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Minä nahkoista ja taljoista pelastuin’, — se jälleen on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Ja he minut kaikista huonoista aineksistani pelastivat ja niiden yläpuolelle minä sinun valossasi nousin”.

„Ja sana, jonka voimasi Salomonin kautta on sanonut:, Se on sinun oikea kätesi, joka on ylentänyt minut ja on sairaudet ottanut minulta’, — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Ja sinun valovirtasi on minut valoosi nostanut ylös ja Omatahtoisen virtaukset minulta ottanut pois.’

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Totuudessasi voimalliseksi olen käynyt ja vanhurskaudessasi puhdistuneeksi’, — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Minä voimalliseksi olen valossasi käynyt, ja puhdistuneeksi valoksi sinun virrassasi.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Vastustajani ovat luotani vetäytyneet’, — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Omatahtoisen virtaukset, jotka minua ahdistivat, ovat minusta vetäytyneet pois.’

„Ja sana, jonka voimasi Salomonin kautta lausunut onpi:, Ja sinun hyvytesi tähden minä oikeutta osakseni saanut olen, sillä ikuisuuksiin asti sinun suojeleuksesi kestää,’ — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Sinun hyvytesi vuoksi minut pelastettiin, sillä sinä jokaisen pelastat.’

”Tämäpä, oi Herra, on kokonaan katumuksen selvitys, jonka Pistis Sophia lausunut onpi, kun hänet pelastettiin kaaoksesta ja pimeyden pauloilta kirvoitettiin.”

70 LUKU.

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli Tuomaan kuullut nämä sanat sanovan, että hän lausui hänelle: „Hyvin ja hienosti sanottu, sinä siunattu Tuomas. Tämäpä on laulun selvitys, jonka Pistis Sophia esittänyt onpi.”

Ja Ensimmäinen Mysterio jatkoi jälleen, sanoen opetuslapsillensa: „Ja Pistis Sophia jatkoi, ylistystä minulle laulaen, sanoen näin:

„1. Minä laulan sinulle laulun; määräyksestäsi olet minut johtanut pois korkeammasta aioonista, joka ylempänä onpi, ja olet minut alueille vienyt, jotka alempana ovat.

„2. Ja jälleen määräyksestäsi olet minut pelastanut niiltä alueilta, jotka alempana ovat, ja sinun kauttasi olet sinä ottanut aineen minun valovoimastani, ja sen olen minä nähnyt.

„3. Ja Omatahtoisen virtaukset sinä kauas olet hajoittanut hajalle, jotka ahdistivat minua ja vihamielisiä olivat, ja voimaa olet vuodattanut minuun, Adama-sin virtausten kahleista minut kirvoittaaksesi.

„4. Ja seitsenpäisen basiliskon sinä surmannut olet ja minun käsilläni sen heittänyt ulos ja minut sen aineen

haltijaksi olet saanut. Sinä sen hävittänyt olet, niin ettei sen siemen tästä lähtien esille tunge.

„5. Ja sinä kanssani olit minulle voimaa antaen kaikkeen, ja sinun valosi minua ympäröi kaikilla alueilla, ja sinun kauttasi olet kaikki Omatahtoisen virtaukset voimattomiksi tehnyt.

„6. Sillä sinä heidän valonsa voiman olet ottanut heiltä ja tasoittanut tieni minut ulos kaaoksesta kuljettaaksesi

„7. Ja sinä minut aineen pimeyksistä poistanut olet ja ottanut sieltä takaisin kaikki voimani, josta valo oli viety.

„8. Sinä puhdasta valoa olet pannut niihin ja kaikkiin jäseniini myöskin, jossa ei yhtään valoa ollut, sinä puhdistettua valoa olet Korkeuden Valosta antanut.

„9. Ja sinä niille [nim. jäsenilleni] olet tasoittanut tien, ja sinun kasvojesi valo on minulle tuhoamattomaksi elämäksi tullut.

„10. Sinä ylös minut kaaoksesta johtanut olet, kaaoksen ja hävityksen alueilta, niin että sen kaikki aineet, jotka tuolla alueella ovat, irroittuisivat, ja sinun valossasi kaikki minun voimani uudistuisivat, ja sinun valosi niissä kaikissa olisi.

„11. Sinä virtasi valon olet johtanut minuun, ja minusta puhdistettua valoa on tullut.’

„Tämä laulu taas on toinen, jonka Pistis Sophia lausunut onpi. Ja joka on ymmärtänyt tämän katumuksen, hän astukoon esille ja sanokoon sen.”

71 LUKU.

Tapahtuipa, Kun Ensimmäinen Mysterio oli nämä sanansa sanonut, että Matteus astui esiin ja lausui. „Minä laulun selityksen ymmärtänyt olen, jonka Pistis Sophia esittänyt onpi. Siksipä käsky mulle anna, että sen avoimesti ilmaiseisin.”

Ja Ensimmäinen Mysterio vastasi, sanoen:, Minä käskyn sinulle, Matteus annan sen laulun tulkinnan tuodakeesi ilmi, jonka Pistis Sophia esittänyt onpi.”

Ja Matteus vastasi sanoen: „Sen laulun tulkinnaksi, jonka Pistis Sophia esittänyt onpi, on täten valovoimasi varemmin profetoinut Salomonin veisujen kautta.

„1. Joka minut ylhäältä korkeammista alueista alemmaksi on vienyt, on minut niiltä alueilta johtanut pois, jotka alhaalla pohjalla ovat.

„2. Joka keskustalaiset ottanut onpi, se minua on opettanut niissä.

„3. Joka viholliseni ja vastustajani hajoittanut onpi, se on voimaa vuodattanut kahleisiini niitä kirvoittaakseen.

„4. Joka seitsenpäisen käärmeen minun käsilläni on surmannut, hän minut sen juuren yläpuolelle ylentänyt onpi, jotta sen siemenen tuhoaisin.

„5. Ja sinä minua auttaen kanssani olit; kaikilla alueilla sinun nimesi minua ympäröi.

„6. Sinun oikea kätesi on hajoittanut myrkylliset herjat; uskollisesti sinun kätesi on tasoittanut tietä-

”7. Sinä hautojen holvista olet vapauttanut heidät ja ruumisten keskeltä karkoittanut.

„8. Sinä kuolleet luut olet ottanut esiin, ja pukenut ne ruumiiseen, ja niille, jotka enää eivät liikahtaneet, sinä elämän toiminnan antanut olet.

„9. Tuhoamattomaksi sinun tiesi on tullut, ja kasvosi käynyt [myöskin].

„10. Yläpuolella häviön olet päästänyt aioonisi, että heidät vapautettaisiin ja uudeksi luotaisiin kaikki ja valosi heille kaikille perustaksi tulisi.

„11. Sinä heidän päällensä olet rikkautesi pinonnut ja pyhätöksi he muuttuneet ovat.’

„Tämäpä, Herra, sen laulun selvitys onpi, jonka on esittänyt Pistis Sophia. Sen vuoksipa kuule, että sen avoimesti sanoa voisin.

„Sana, jonka voimasi Salomonin kautta on sanonut:, Joka minut ylhäältä korkeammilta alueilta alemmaksi on vienyt, on minut myöskin niiltä alueiltajohtanut pois; jotka alhaalla pohjalla ovat; — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Minä ylistystä sinulle laulan; määräyksestäni olet minut johtanut pois tästä korkeammasta aioonista, joka ylempänä on, ja olet minut alueille vienyt, jotka alempana ovat, ja jälleen määräyksestäsi sinä minut pelastanut olet ja niiltä alueilta johtanut ylös, jotka alempana ovat.’

„Ja sana, jonka voimasi Salomonin kautta on sanonut:, Joka keskustalaiset ottanut onpi ja minulle on opettanut heistä; — on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Ja jälleen määräyksestäsi olet aineen, joka on voimani keskuudessa, saattanut puhdistumaan, ja minä olen nähnyt sen’.

Ja myös se sana, jonka voimasi Salomonin kautta

on sanonut:, Joka viholliseni ja vastustajani hajoittanut onpi; — se on sana jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Ja Omatahtoisen virtaukset sinä kauas hajoittanut hajalle olet, jotka ahdistivat minua ja vihamielisiä olivat.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Joka viisautta on vuodattanut kahleisiini, ne kirvoittaakseen; — on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Hän viisautta minuun on vuodattanut, minut noiden virtauksien kahleista kirvoittaakseen.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Joka seitsemänpäisen käärmeen käsilläni surmannut onpi, hän on minut sen juuren yläpuolelle ylentänyt, että minä sen siemenen tuhoaisin; — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Sinä käsilläsi seitsemänpäisen käärmeen surmannut olet ja minut sen aineen haltijaksi olet pannut. Sinä sen hävittänyt olet, niin ettei sen siemen tästä lähtien itseäni esille tunge.’

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Ja sinä minua auttaen kanssani olit; — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Ja sinä kanssani olit minulle tähän kaikkeen voimaa antaen.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Ja sinun nimesi minua kaikilla alueilla ympäröi, — se on sana jonka Pistis Sophia sanonut onpi: Ja sinun valosi minua kaikilla alueillansa ympäröitsi.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Sinun oikea kätesi on hajoittanut myrkylliset herjat; — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Ja sinun kauttasi ovat Omatahtoisen virtaukset tehty voimattomiksi, sillä sinä heiltä olet heidän voimansa valon ottanut pois.’

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Uskollisillesi on kätesi tasoittanut tietä’ — se on sana, jonka Pistis Sophia on sanonut:, Sinä tieni olet tasoittanut, minut ulos kaaoksesta kuljettaaksesi, koska uskoa on sinulla minuun ollut’

”Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:, Sinä hautojen holveista olet vapauttanut heidät ja ruumisten keskeltä karkoittanut; — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi:, Sinä kaaoksesta olet minut vapauttanut ja aineen pimeyksistä minut poistanut, se on pimeiltä virtauksilta, jotka ovat kaaoksessa, josta sinä heidän valonsa ottanut olet.’

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Sinä kuolleet luut olet ottanut esiin ja pukeut ne ruumiiseen, ja niille, jotka enää eivät liikahtaneet, sinä elämäntoiminnan antanut olet’, — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Ja sinä kaikki voimani ottanut olet, joissa ei yhtään valoa ollut, sinä niihin olet puhdistettua valoa vuodattanut ja kaikkiin jäseniini myöskin, joissa ei yhtään valoa liikkunut, sinä korkeudestasi olet elämän valoa antanut!

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi:” Tuhoamattomaksi sinun tiesi on tullut ja kasvosi [myöskin]’, — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi: ‚Ja sinä minulta tieni olet tasoittanut, ja sinun kasvojesi valo on tuhoamattomaksi elämäksi tullut’.

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: ‚Yläpuolelle häviötä olet päästänyt aioonisi, että kaikki vapautettaisiin ja uudeksi luotaisiin’, — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Sinä minut, sinun voimasi, olet

kaaoksesta johtanut ylös ja yläpuolelle häviötä myöskin niin että sen alueen aineet kaikki irroittuisivat ja valossa kaikki minun voimani uudistuisivat!

„Ja sana, jonka voimasi sanonut onpi: Ja sinun valosi on on perustaksi tullut heille kaikille’, — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:, Ja sinun valosi on niissä kaikissa ollut!

„Ja sana, jonka valovoimasi on sanonut” Salomonin kautta: „Sinä heidän päällensä olet pinonnut rikkautesi, ja pyhäköksi hän muuttunut onpi’, — se on sama, jonka Pistis Sophia sanonut onpi:„Sinä virtasi valon olet johtanut minuun, ja minusta on puhdistettu valo tullut.’

„Tämäpä on Herra, sen laulun selvitys, jonka Pistis Sophia lausunut on.”

72 LUKU.

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli Matteuksen kuullut nämä sanat sanovan, että hän lausui: „Hyvin ja hienosti puhuttu, Matteus, sinä rakkaimpani. Tämä sen laulun selvitys onpi, jonka Pistis Sophia lausunut on.’

Ja Ensimmäinen Mysterio jatkoi jälleen sanoen:

„1. Minä tahdon julistaa: Sinä olet korkeampi Valo, sillä se minut pelastanut onpi ja sinun luoksesi vienyt, etkä sinä ole Omatahtoisen virtausten, jotka ovat vihamielisiä minulle, antanut valoani viedä.

„2. Oi valojen Valo, minä ylistystä sinulle laulan; sinä minut pelastanut olet.

„3. Oi Valo, sinä voimani olet johtanut kaaoksesta

pois; sinä niiltä minut pelastanut olet, jotka pimeyteen ovat menneet.

„Nämäpä sanat Pistis Sophia jälleen sanonut onpi. Siksipä, jonka mieli on ymmärtäväiseksi käynyt, käsittäen sanat, jotka Pistis Sophia lausunut on, se esille tulokoon ja sanokoon selvityksensä.”

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio nämä sanansa oli opetuslapsillensa sanonut, että Maria astui esiin ja lausui: „Herra, minun mieleni aina ymmärtäväinen onpi, joka kerralla tahtoen esille tulla ja esittää sanojen selvityksen, jotka hän lausunut onpi; mutta niinä Pietaria pelkään, koska häh uhkasi minua ja meidän sukupuoltamme vihaa.”

Ja kun tämän hän oli sanonut, Ensimmäinen Mysterio hänelle virkkoi: „Jokainen ,ken valonhengellä täyttynyt onpi, esille käyköön ja sanokoon selvityksensä siitä, mitä minä puhun, — eikä kenkään voi häntä estää. Siksipä, oi sinä Maria, esitä sanojen selvitys, jotka Pistis Sophia lausunut onpi.”

Silloinpa Maria astui opetuslasten keskeltä, sanoen Ensimmäiselle Mysterialle: Niiden sanojen johdosta” jotka Pistis Sophia lausunut onpi, on valovoimasi täten varemmin profetoanut Davidin kautta:

„1. Minä riemuitsen sinusta, oi Herra, sillä sinä olet minut ottanut vastaan etkä vihollisteni ole antanut iloita minusta.

„2. Oi Herra, minun Jumalani, minä puoleesi huusin ja sinä minut parantanut olet.

„3. Oi Herra, sinä sieluni olet ottanut pois tuone-

lasta; sinä niiltä minut pelastanut olet, jotka kuiluun ovat langenneita.”

73 LUKU.

Ja kun Maria oli sanonut tämän, Ensimmäinen Mysterio hänelle lausui: ”Hyvin ja hienosti sanottu, sinä siunnattu Maria.”

Ja hän puhettaan jälleen jatkoi ja opetuslapsillensa sanoi: „Sophia lauluaan jälleen jatkoi sanoen näin:

„1. Valosta on vapahtajani tullut.

„2. Ja se pimeyteni valoksi muuttanut onpi ja on kaaoksen karkoittanut, joka minut saarsi, ja minut valollaan vyötti.”

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli nämä sanansa sanonut, että Martta astui esiin ja sanoi: ”Sinun voimasi on varemmin profetoinut Davidin kautta näistä sanoista:

„10. Herra on auttajakseni tullut.

„11. Hän on murheeni riemuksi muuttanut; Hän on surupukuni repinyt rikki ja minut ilollaan vyöttänyt.”

Ja tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli Marttan nämä sanat sanovan kuullut, että hän lausui: „Hyvin ja hienosti puhuttu, Martta.”

Ja Ensimmäinen Mysterio jatkoi jälleen, sanoen opetuslapsillensa: „Pistis Sophia jälleen lauluaan jatkoi sanoen:

„1. Minun voimani ylistystä Valolle laula äläkä kaikkia Valon voimia unohda, jotka minulle se antanut onpi.

„2. Ja voimat jotka ovat sinussa, ylistystä laulakaa hänen pyhän mysterionsa nimelle;

„3. Joka kaikki sinun rikkomuksesi anteeksi antaa, joka pelastaa sinut kaikista vaivoistasi, joilla Omatahtoisen virtaukset ovat sinua ahdistaneet;

„4. Joka valosi pelastanut onpi Omatahtoisen virtauksilta, jotka häviölle kuuluvat; joka laupeudessaan on valolla seppelöinyt sinut, kunnes hän sinut pelasti;

„5. Joka sinut puhdistetulla valolla täyttänyt onpi; Ja sinun alkusi itsensä elvyttääpi niinkuin näkymätön Korkeudesta.

„Näillä sanoilla Pistis Sophia ylistystä lauloi, koska hän pelastunut oli ja kaiken muisti, minkä minä olin hänelle tehnyt.”

74 LUKU.

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli nämä sanansa opetuslapsilleen lausunut, että hän heille sanoi: „Ken näiden sanojen selvityksen ymmärtänyt onpi, hän esille käyköön ja puhukoon avoimesti.”

Maria taas astui esiin ja lausui: „Herra, näiden sanojen johdosta, joilla Pistis Sophia ylistystä lauloi, sinun valovoimasi on profetoinut Davidin kautta:

„1. Ylistä, sieluni, Herraa ja kaikki, mikä minussa on, ylistäköön hänen pyhää nimeänsä.

„2. Ylistä, sieluni, Herraa äläkä unohda hänen hyviä tekojansa;

„3. Joka kaikki sinun syntisi anteeksi antaa; joka parantaapi kaikki sinun kipusi;

„4. Joka elämäsi turmeluksesta auttaa, joka sinut armolla ja laupeudella seppelöi;

„5. Joka sinun kaipauksesi hyvyydellä tyydyttää; niinkuin kotka sinun nuoruutesi uudistuupi.

„Se on: Niinkuin näkymättömät ovat Korkeudessa, niin Sophiastakin tulee; siksipä hän, niinkuin kotka on sanonut, koskapa kotkan osuus on korkeudessa, ja näkymättömät myöskin ovat korkeudessa; se on: Pistis Sophia loistaa niinkuin näkymättömät, niinkuin hän alussa loisti.”

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli Marian kuullut nämä sanat sanovan, että hän lausui:” Hyvin puhuttu, sinä siunattu Maria.”

Tapahtuipa sitten, että Ensimmäinen Mysterio puhetaan jälleen jatkoi, sanoen opetuslapsillensa: „Minä Pistis Sophian mukanani otin ja hänet sellaiselle alueelle vein, joka alempana kolmattatoista aionia onpi, ja hänelle Valon uuden mysterion annoin, joka ei hänen aioonistansa, näkymättömäin alueelta ole. Ja lisäksi minä, Valon laulun hänelle annoin, niin ettei tästä hetkestä lähtien aioonien valtiiaat hänestä [vallalle] päässeet. Ja hänet tuolle alueelle siirsin, kunnes häntä hakemaan tulisin ja veisin hänet hänen korkeammalle alueelleen.

Tapahtuipa sitten, kun olin hänet tuolle alueelle siirtänyt, että hän jälleen tällä tavalla lauloi:

„1. ja todella minä Valoon luottanut olen; ja se minut muisti ja lauluni kuuli.

„2. Se on voimani kaaoksesta johtanut pois ja kaiken aineen alemmasta pimeydestä, ja se myöskin mi-

nut on johtanut ylös. Ja se korkeampaan ja varmempaan aiooniin minut siirtänyt onpi, joka alueellani johtaa.

3. Ja se on antanut minulle uuden mysterion, joka ei kuulu minun aioonilleni ja antanut minulle Valon laulun. Siksi, oi Valo, kaikki valtiat näkevät, mitä sinä olet minulle tehnyt, ja he peljästyvät sitä ja luottavat Valloon.

„Tämänpä laulun Pistis Sophia lausui sitten riemuissansa, että hänet kaaoksesta oli johdettu pois ja alueille viety, jotka alempana kolmattatoista aionia ovat. Siksipä, jonka mieli on vireillä, niin että hän selvittää taitaa sen laulun ajatussisällön, jonka Pistis Sophia lausunut onpi, se esille käyköön ja sen esittäköön tässä.”

Andreas astui esiin ja lausui: „Herra, tätäpä sinun valovoimasi varemmin on profetoanut Davidin kautta:

1. Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän puoleeni kääntyi ja itkuni kuuli.

2. Hän kurjuuden kuilusta sieluni pelasti ja mutaliejusta myöskin; kalliolle hän jalkani on pannut ja askeleeni vahvistanut.

3. Ja uuden virren hän on suuhuni saanut, Jumalallemme ylistyslaulun. Monet näkevät sen, pelkäävät ja toivonsa Herraan panevat.”

Tapahtuipa kun Andreas tämän Pistis Sophian ajatuksen lausunut oli, että Ensimmäinen Mysterio hänelle sanoi: „Hyvin puhuttu, sinä siunattu Andreas.”

75 LUKU.

Ja hän jälleen puhettaan jatkoi sanoen opetuslapsillensa: „Nämäpä kaikki seikkailut ovat, jotka Pistis Sophialle tapahtuneet ovat. Tapahtuipa sitten, kun sille alueelle hänet johtanut olin, joka alempana kolmeatoista aionia onpi, ja kun Valoon minä menemäisilläni olin ja hänestä eroamaisillani, että hän minulle lausui:

„Oi valojen Valo, sinä menet Valoon ja minun luottani lähdet. Ja Adamas-Hirmu tietää saapi, että sinä minusta eronnut olet ja ettei minun vapahtajani saapuvilla ole. ja hän jälleen tälle alueellensa tulee, hän ja hänen valtiaansa kaikki, jotka vihaavat minua, ja Omatahtoinen myöskin voimaa jalopeurakasvoisen virtaukseen vuodattaapi, niin että he tulevat ja kaikin yhdessä minua ahdistavat ja kaiken valoni ottavat minulta, että minä voimattomaksi jälleen kävisin ja ilman valoa jäisin. Siksipä, oi Valo, minun Valoni, heidän valonsa voima heiltä ottaos pois, niin etteivät he vainoa minua tästä hetkestä lähtien.’

„Tapahtuipa, kun nämä sanat minä kuulin, jotka Pistis Sophia minulle lausunut oli, että minä vastasin hänelle, sanoen näin: „Isäni, joka minut itsestään on vuodattanut, ei vielä määräystä antanut ole, heiltä heidän valoansa ottaakseni pois; vaan minä Omatahtoisen alueet sinetöin ja kaikkien hänen valtiattensa jotka vihaavat sinua, koska sinä olet luottanut valoon. Ja minä sinetöin myös Adamasin alueet ja kaikkien hänen valtiattensa, ettei kukaan heistä sinun kanssasi taistele-

maan kykene, kunnes heidän aikansa täyttynyt onpi, ja oikea aika tulee, jolloin Isäni mulle määräyksen antaa, heidän valonsa heiltä ottaakseni pois.'

76 LUKU.

„Sen jälkeen minä jälleen hänelle sanoin: ‚Kuulepa, että minä kanssasi heidän ajastansa puhua voisin, kun tämä, josta sinulle minä sanonut olen, tapahtuman pitää. Silloin se tapahtuman pitää, kun kolme aikaa täyttynyt onpi.’

”Pistis Sophia vastasi, sanoen minulle: ‚Oi Valo, mistä minä tiedän, milloin noiden kolmen ajan esiintymän pitää, että minä iloita ja riemuita voisin, että aika lähestynyt onpi sinun viedäksesi minut alueelleni, ja lisäksi vielä iloita siitä, että aika on tullut, jolloin valo-voiman niiltä kaikilta otat, jotka vihaavat minua, koska minä sinun valoosi uskonut olen?’

„Ja minä vastasin, sanoen hänelle: Jos sinä suuren Valon Aarteiston portin näet, joka kolmannentoista aioonin perästä avattuna onpi, — ja se vasemmainen onpi, — kun avattuna on tuo portti, silloin nuo kolme aikaa täytyneet ovat.’

„Pistis Sophia vastasi sanoen: ‚Oi Valo, mistä minä tiedän, — sillä minähän tällä alueella olen, — että tuo portti avattuna onpi?’

„Ja minä vastasin, sanoen hänelle: ‚Kun portti avattuna onpi, ne, jotka kaikissa aioaneissa ovat, tietävät sen Suuren Valon takia, joka kaikilta heidän alueil-

lensa leviää. Vaan katso, minä määrännyt nyt niin olen, etteivät he mitään pahaa sinua vastaan uskalla tehdä, kunnekka kolme aikaa täyttynyt onpi. Ja sinulla on voima alas heidän kahdelletoista alueellensa mennä, kun se vain miellyttää sinua, ja myöskin palata sieltä ja sinun omalle alueellesi mennä, joka alempana kolmatta-toista aionia onpi ja jolla sinä olet nyt. Mutta voimaa ei ole sulia kulkea Korkeuden portin lävitse, joka kolmannellatoista aioonilla onpi, astuaksesi omalle alueellesi, josta sinä laskeusit alas. Ja jos sitten kolme aikaa täyttynyt onpi, Omatahtoinen ja kaikki hänen valtiaansa jälleen ahdistavat sinua, Valon sinulta jälleen viedäksensä, ja hän sinua vastaan raivoileepi, ja hän ajattelee sinusta, että sinä hänen voimansa kaaokseen vanginnut olet ja arvelee, että sinä sen valon olet vienyt siltä. Ja sitten hän katkeroituu sinulle siitä ja valosi tahtoo sinulta viedä, sen alas kaaokseen lähettääksensä, jotta se alas hänen virtauksensa luokse voisi mennä, niin että tämä saattaisi ylös kaaoksesta tulla ja hänen alueelleen mennä. Tätä Adamas yrittämään käypi. Vaan minä kaikki sinun voimasi häneltä pois otan ja annan ne sinulle, ja minä ne kaikki ottamaan tulen. Siksipä, jos he sinua tuonnoin ahdistavat, silloin sinä Valolle ylistystä laula, ja silloin vitkastelematta minä luoksesi apuun käyn. Ja nopeasti minä niille alueille luoksesi saavun, jotka alempana sinua ovat. Ja minä alas heidän alueillensa saavun, heiltä heidän valonsa ottaakseni. Ja minä tulen tälle alueelle, jolle olen siirtänyt sinut, ja joka kolmattatoista aionia alempana onpi,

kunneikka minä sinut alueellesi saatan, josta sinä tullutkin olet.’

Tapahtuipa kun Pistis Sophia oli minun nämä sanat sanovan kuullut, että ylenpalttisesti hän riemuitsi.. Mutta minä hänet alueelle siirsin, joka kolmannentoista aioonin alapuolella onpi. Ja minä menin Valoon ja hänen luotansa läksin.”

Ja kaikista näistä seikkailuista Ensimmäinen Mysterio kertoi opetuslapsillensa, että ne tapahtuisivat Pistis Sophialle. Ja hän Öljymäellä istui opetuslastensa keskellä kertoen näitä kaikkia seikkailuja. Ja hän jatkoi jälleen, sanoen heille: „Ja tämänpä jälkeen tapahtui jälleen, että kun minä ihmismailmassa kuljin vielä ja istuin sillä tiellä, joka Öljymäen seuduilla onpi, ennenkuin vaippani mulle lähetetty oli, jonka minä pois olin pannut neljännessäkolmatta mysteriossa, sisältäpäin lukien, mutta ulkoapäin laskien ensimmäisessä mysteriossa, joka Suuri sisältymätön onpi, johon minä verhottu olen, ja ennenkuin minä korkeuteen olin mennyt, toisen vaippani saadakseni, — sinun kanssasi näillä seuduilla istuessani, mikä Öljymäen seutuja onpi, että täyttynyt oli jo se aika, josta minä Pistis Sophialle lausunut olin: ‚Adamas ja hänen valtiaansa sinua ahdistamaan käyvät.’

77 LUKU.

”Tapahtuipa, kun lähestyi tuo aika, — ja minä ihmisten maailmassa olin teidän kanssanne näillä seuduilla istuen, jotka Öljymäen seutuja ovat, — että Adamas

alas kahdestatoista aioonista katsoi ja kaaoksen alueilla tähyili ja daimoonivoimansa näki, joka kaaoksessa onpi, etteisiinä ollut yhtään valoa, koska minä sen valon olin ottanut siltä; ja hän näki, että se oli pimeä, eikä alueellensa mennä voinut, nimittäin kahteentoista aiooniin. Sittenpä Adamas jälleen Pistis Sophian muisti ja purki kiukkuaan häneen, luullen häntä voimansa kaaokseen vangitsijaksi ja luullen hänen sen valon vieneen siltä. Ja hän suuresti tästä katkeroitunut oli, ja hän kiukkua kiukun päälle purki ja hän tumman virtauksen vyörytti itsestänsä ja toisen kaaosmaisen ja pahan, tuon hurjan, Pistis Sophian niillä kiusataksensa. Ja hän alueellensa synkät seudut laittoi, Sophian siihen ajaaksensa. Ja hän monta valtiaistansa otti; he Sophiata ajoivat takaa, että ne kaksi virtausta, jotka Adamos oli itsestänsä vyöryttänyt, hänet veisivät pimeään kaaokseen, jonka hän oli tehnyt, hänet sille alueelle sulkisivat ja kiusaisivat häntä, kunnes he koko valon häneltä veisivät pois, ja Adamas valon ottaisi Pistis Sophialta ja kahdelle pimeälle, hurjalle virtaukselle antaisi, ja nämä kantaisivat sen suureen kaaokseen, joka alapuolella onpi ja aivan pimeään ja heittäisivät sen hänen pimeään voimaansa, joka kaaosmainen onpi, jos jotenkin se saattaisi hänen alueellensa tulla, koska se oli sangen synkeäksi käynyt, sillä minä siltä sen valovoiman olin ottanut pois.

„Tapahtuipa, kun he Pistis Sophiiaa vainosivat, että hän jälleen huutonsa nosti ja Valolle ylistystä lauloi, koska minä olin sanonut hänelle:, Jos ahdistetaan, ja sinä ylistystä minulle laulat, minä väleen sinua auttamaan riennän?

„Tapahtuipa, kun häntä sitten ahdistettiin, että, — ja minä näillä seuduilla kanssanne istuin, se on Öljymäellä, — että hän ylistystä valolle lauloi, sanoen näin:

„1. Oi valojen Valo, minä sinuun luottanut olen. Näiltä kaikilta valtioilta minut pelasta, jotka vainoavat minua, ja auta sinä minua,

„2. Etteivät he koskaan minulta valoani veisi, niinkuin, [vei] minulta jalopeurakasvoinen voima. Sillä valosi ei minun mukani ole eikä sinun valovirtasi minua pelastaakseen. Eipä, vaan Adamas yhä enemmän minua vaivaa, minulle sanoen näin: Minun voimani sinä kaaokseen kahlinnut olet.

„3. Siksipä, oi valojen Valo, jos tämän minä olen tehnyt, jos yhtään olen vääryyttä tuolle voimalle tehnyt,

„4. Taikka jos minä sitä ahdistanut olen niinkuin se minua ahdistanut onpi, silloin nämät virtaukset kaikki, jotka vainoavat minua, valoni minulta viekööt ja jättäkööt tyhjäksi minut;

„5. Ja Adamas viholliseni minun voimaani vainotkohon ja sen haltuunsa saakoon ja valoni multa vieköön ja sen heittäköön pimeälle voimalle, joka kaaoksessa onpi ja minun voimani kaaoksessa pitäköön.—!

„6. Siksipä, oi Valo, minuun vihassasi käykösi kiinni ja voimasi vihollisteni ylitse nosta, jotka äärimmäisiin asti ovat vastaani käyneet.

„7. Ehättäös elvyttämään minua, niinkuin minulle sinä sanonut olet: Minä sinua auttaa tahdon!”

78 LUKU.

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli opetuslapsillensa nämä sanansa sanonut, että hän lausui: ”Joka nämä sanat, jotka lausunut olen, ymmärtääpi, se esille tulkoon ja niiden selvityksen sanokoon minulle.”

Jaakob astui esille näin sanoen: „Tämän laulun johdosta, jonka Pistis Sophia laulanut onpi, sinun valovoimasi on varemmin profetoinut Davidin kautta, seitsemännessä psalmissa sanoen:

„1. Oi Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvanut olen, minut vainoojistani vapahda ja pelasta minut,

„2. Ettei tosiaan jalopeuran tavalla hän sieluani sieppaisi pois, konsa ollenkaan ei vapahtajaa ja auttajaa minulla ole.

„3. Oi Herra, minun Jumalani, jos tämän olen tehnyt, jos vääräys minun käsissäni kulkee,

„4. Jos pahalla olen palkinnut pahan, silloin suistakoon maahan kaikki viholliseni minut.

„5. Ja vihamieheni minun sieluani vainotkoot ja otakoot haltuunsa sen ja maahan asti minun elämäni polkekoot ja minun kunniani pankoot tomuun. (Sela.)

„6. Oi Herra, sinun vihassasi itsesi ylennä ja vihollisten surmaksi voimasi saata.

„7. Heräjä sinun käskysi mukaan, jonka sinä säättänyt olet!”

Tapahtuipa, kun Ensimmäinen Mysterio oli Jaakobin nämä sanat sanovan kuullut, että hän lausui: ”Hyvin puhuttu, Jaakob, rakkaimpani.”

79 LUKU.

Ja Ensimmäinen Mysterio jälleen jatkoi ja opetuslapsillensa sanoi: „Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli sanonut nämä laulunsa sanat, että hän ympäri kääntyi katsomaan, olivatko Adamas ja hänen valtiaansa jo alueellensa takaisin menneet. Ja hän näki heidät, kuinka he vainosivat häntä. Silloin hän heidän puoleensa kääntyi, sanoen heille:

„1. Miksi te sanotte, vainoten minua: „Minä en tarvitse apua, että se [nim. Valo] minua pelastaisi teiltä?’

„2. Siksipä minulla on puoltajana Valo, ja se voimakas [onpi]; vaan se niihin aikoihin asti pitkämielinen onpi, jolloin se on sanonut minulle: Minä sinua auttamaan tulen. Eikä se aina teidän päällemme vihaansa pura. Vaan tämä on se aika, josta hän on puhunut mulle.

„3. Siksipä jollette käännä takaisin ja lakkaa minua vaivaamasta, silloinpa Valo voimansa valmiiksi saattaa ja kaikkinne voiminensa valmistautuu.

„4. Ja voimaltansa se on valmistunut, teiltä valonne viedäksensä, niin että te pimeiksi käytte; ja sen voima sen aikaan saapi, niin että se teiltä teidän voimanne viedä saattaa ja te sorrhutte maahan!

Ja kun Pistis Sophia oli sanonut tämän, hän Adamasin alueille katsoi ja näki sen pimeän ja kaaosmaisen alueen, jonka Adamas laatinut oli, ja myöskin ne kaksi tummaa ja kurjaa virtausta, jotka Adamas oli itsestään vuodattanut, vallataksensa Pistis Sophian ja hänet kaaokseen heittäksensä, jonka hän laatinut oli, ja ahdistaaakseen ja kiusataakseen häntä tuolla alueella, kun-

nes he häneltä hänen valonsa veisivät. Tapahtuipa, kun Pistis Sophia oli nuo kaksi tummaa virtausta nähnyt ja sen pimeään alueen, jonka Adamas oli tehnyt, että hän säikähtyi ja näin huutaen Valon puoleen lausui:

„1. Oi Valo, katso! Adamas, väkivallantekijä, kiukkuinen onpi; hän on tumman virtauksen vuodattanut.

„2. Ja toisen kaaoksen hän myös vuodattanut onpi ja toisen on kaaosmaisen ja pimeään tehnyt, ja sen hän on valmiiksi tehnyt,

„3. Siksi, oi Valo, kaaos, jonka hän laatinut onpi, minut sinne heittääksensä ja minulta valovoimani viedäksensä, siksi häneltä omansa ottaos pois.

„4. Ja tuuma, jonka hän on keksinyt, valoni minulta viedäkseni, — niinpä heidän on hänen omansa otettava pois; ja sen vääryyden takia, minkä hän on lausunut ilmi, valoni multa ottaakseni, — siksi ottaos häneltä hänen omansa!

„Nämä ne sanat ovat, jotka Pistis Sophia on lausunut laulussansa. Siksipä, joka hengessänsä on hereä, se esille käyköön ja niiden sanojen selvityksen esittäköön, jotka Pistis Sophia [on lausunut] laulussansa.”

80 LUKU.

Martta jälleen esille astui, näin sanoen: „Herra, minä hengessäni olen hereä ja ne sanat käsitan, jotka sinä sanot. Siksipä anna mulle määräys avoimesti niiden selvitys saattaa julki.”

Ja Ensimmäinen Mysterio vastasi Martalle: ”Minä käskeyn sulle annan, Martta, niiden sanojen selvityksen ilmaistaksesi, jotka Pistis Sophia on lausunut laulusansa.”

Ja Martta vastasi sanoen: ”Herra, tässä ovat sanat, jotka valovoimasi varemmin on Davidin kautta profetoinut seitsemännessä psalmissa, sanoen:

„12. Jumala vanhurskas tuomari onpi, voimallinen ja pitkämielinen, joka ei vihallansa jokaisena päivänä uhkaa.

„13. Ellette te käänny, hän miekkaansa hioo; hän on jousen jännittänyt ja sen valmiiksi saanut.

„14. Surma-aseensa hän laatinut onpi ja nuolensa valmiiksi tehnyt niitä varten, jotka poltetaan poroksi.

„15. Katso, vääryys on voimassa ollut, se on siitänyt ja synnyttänyt pahaa.

„16. Se on kuopan kaivanut ja sen kavertanut onpi. Se kuoppaan kaatuu, jonka se itse on tehnyt.

„17. Omaan itseän sen vääryys päätyy, ja sen luokse sen synnit palaavat.”

Kun Martta oli sanonut tämän, Ensimmäinen Mysterio, joka ulospäin katsoo, hänelle lausui: ”Hyvin ja hienosti puhuttu, sinä siunattu Martta.”

81 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli kertonut opetuslapsilensa kaikista näistä seikkailuista, mitkä Pistis Sophialle tapahtuneet olivat, hänen olostaan kaaoksessa

ja siitä, kuinka hän ylistystä Valolle laulanut oli, että se pelastaisi hänet ja pois johtaisi kaaoksesta ja hänet kahteentoista aiooniin veisi, ja myöskin siitä, kuinka se kaikista hänen vaivoistansa oli auttanut häntä, joilla kaaoksen valtiat häntä ahdistaneet olivat, koska hän Valoon halasi, että Jeesus puhettaan jälleen jatkoi, sanoen opetuslapsillensa: ”Tapahtuipa kaiken tämän jälkeen, että minä otin Pistis Sophian ja hänet kolmanteentoista aiooniin johdin, loistaen häikäisevästi, eikä vertoja valolle ollut, joka ympäröi minua. Minä neljäntoista näkymättömän alueelle astuin, loistaen häikäisevästi. Ja he suuresti järkyttyivät; he katsoivat ylös ja näkivät Pistis Sophian, joka kanssani oli. He tunsivat hänet, vaan minusta eivät tienneet, kuka minä olin, minua pitäen jonain Valoinaan virtauksena.

„Tapahtuipa, kun Pistis Sophia toverinsa, näkymättömät näki, että hän ylenpalttisesti iloitsi ja riemuitsi ja ne ihmeet tahtoi julistaa julki, jotka minä olin alhaalla ihmiskunnassa suorittanut hänelle, kunnes hänet pelastin. Hän näkymättömäin keskeen asettui ja heidän keskeltänsä minulle ylistystä laului, sanoen näin:

„1. Minä kiitän sinua, oi Valo, sillä sinä minun vapahtajani olet; ja minun lunastajani ainaiseksi.

„2. Tämän laulun minä Valolle laulaa tahdon, sillä se minut pelastanut onpi ja minut auttanut vihollisteni. valtiaitten, käsistä.

„3. Ja sinä minua kaikilla alueilla suojellut olet, ylhäisistä korkeuksista aina kaaoksen syvyykseen auttanut olet ja pelastanut sfäärin valtiasten aioaneilta.

„4. Ja kun Korkeudesta tulin, minä kaikilla alueilla

kiersin, joissa ei valoa ole, enkä kolmanteentoista aiooniin, minun asumasijoilleni, palata voinut.

„5. Sillä ei minussa valoa eikä voimaa ollut. Minun voimani tyystin riutunut oli.

„6. Ja Valo minua kaikissa vaivoissani auttoi. Minä ylistystä Valolle lauloin, ja se kuunteli minua, kun minua ahdistettiin.

„7. Se ohjasi minua aioanein luomisessa, minut kolmanteentoista aiooniin, asumasijoilleni, johdattaakseen.

„8. Oi Valo, minä kiitosta sinulle kannan, sillä sinä minut pelastanut olet, ja minä kiitän sinun ihmetöistäsi, joita sinä ihmissuvulle olet tehnyt.

„9. Kun minun voimani uupuivat minulta, sinä voimaa olet antanut minulle; ja kun minun valoni vietiin minulta, sinä puhtaalla valolla minut täytit.

„10. Minä pimeydessä kuljin ja kaaoksen varjostoissa, kauheihin kaaoksen kahleisiin kytkettynä, eikä yhtään valoa minun sisässäni ollut.

„11. Minä Valon käskyjä ärsyttänyt olen ja syntiä olen minä tehnyt, ja minä vihasuttanut Valon käskyjä olen, koska alueeltani minä poistunut olin.

„12. Ja kun minä alas olin mennyt, niin valottani minä jäin, eikä kenkään auttanut minua.

„13. Ja vaivoissani minä Valolle ylistystä lauloin, ja se minut vaivoista pelasti.

„14. Ja se kaikki minun kahleeni murttanut onpi, ja minut pimeydestä johtanut pois ja kaaoksen kiusauksista.

„15. Oi Valo, minä kiitosta sinulle kannan, että

sinä minut pelastanut olet, ja ihmetekojesi tähden, joita ihmisten kesken olet tehnyt.”

„16. Ja sinä pimeyden ylemmät portit olet murta-
nut halki ja kaaoksen mahtavat salvat.

„17. Ja sinä saatoit minut alueelta lähtemään pois,
jolla minä rikkonut olin. Ja minun valoni minulta otet-
tiin pois, koska minä rikkonut olen.

„18. Ja minä mysterioistasi luovuin ja alas kaaok-
sen porteille päädyin.

„19. Ja kun minua ahdistettiin, minä ylistystä
Valolle lauloin. Se pelasti minut kaikista vaivoistani.

„20. Sinä virtasi vuodatit mulle. Se voimaa mi-
nulle antoi ja minut kaikista vaivoista pelasti.

„21. Minä kiitosta sinulle kannan, oi Valo, koska
sinä minut pelastanut olet, ja ihmetekojesi, joita ihmisten
kesken olet tehnyt.”

„Tämäpä on sitten se laulu, jonka Pistis Sophia on
laulanut neljänkolmatta näkymättömän keskuudessa,
toivoen heidän kaikkien tietää saavan ne ihmetyöt, jot-
ka minä olin hänelle tehnyt, ja halaten että he tietää
saisivat, että minä olen ihmisten maailmaan mennyt
ja että minä olen heille Korkeuden mysteeriot antanut.
Siksipä ken ajatuksissaan riemuinen onpi, hän esille
käyköön ja lausukoon selityksen lauluun, jonka Pistis
Sophia esittänyt onpi.”

82 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa lopetta-
nut, että Filip esille astui ja sanoi: „Jeesus, minun

Herrani, minun ajatukseni riemuinen onpi, ja minä sen laulun selvityksen käsittänyt olen, jonka Pistis Sophia laulanut onpi. David profeetta on varemmin profetoinut tästä sadannessa seitsemännessä psalmissa, sanoen:

„1. Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä ikuinen onpi.

„2. Herran lunastamat sanokoot näin, sillä hän heidät vihollistensa käsistä lunastanut onpi.

„3. Hän heidät maistaan on yhtehen kerännyt, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja mereltä.

„4. He erämaassa ympäri harhailivat ja vedettömiä seutuja kiertelivät eivätkä kotikaupunkiinsa löytäneet tietä.

„5. Isoovaisina ja janoovaisina heidän sielunsa näännyypi heissä.

„6. Hän pelasti heidät puutteistansa. He huutonsa Herran puoleen nostivat, ja hän hädässään kuunteli heitä.

„7. Hän tasaisille teille johdatti heidät, että he voisivat asumasijoillensa mennä.

„8. He kiittäkööt Herraa hänen armostansa ja hänen ihmeteoistansa maailman lapsia kohtaan.

„9. Sillä hän on janoovaisen sielun sammuttanut ja isoavan sielun ravinnut.

„10. Niiden, jotka istuvat pimeydessä ja kuoleman varjossa viipyvät, jotka kurjuuteen ja rautoihin kahlitut ovat.

„11. Sillä Herran sanaa he herjanneet olivat ja vihoittaneet Korkeimman päätöstä.

„12. Heidän mielensä kurjuuksissansa nöyrtyi. He heikentyivät, eikä kenkään auttanut heitä.

„13. He hädässään huusivat Herran puoleen; ja hän heitä vaivoissaan auttoi.

„14. Ja hän heidät pimeydestä johdatti pois ja kuoleman varjon maasta ja heidän kahleensa mursi.

„15. He kiittäkööt Herraa hänen armostansa ja ihmetöistä, jotka hän maailman lapsille on tehnyt.

„16. Sillä vaskiset portit hän on murtanut rikki ja särkenyt rautaiset salvat.

„17. Hän on ottanut luoksensa heidät heidän pahojen tekojensa tieltä. Sillä heitä nöyryytettiin vääryyksiensä tähden.

„18. Heidän sydämensä kauhistui kaikkea ruokaa, ja he lähellä olivat kuoleman portteja.

„19. He hädässänsä huusivat Herran puoleen, ja hän heidät vaivoistansa auttoi.

„20. Hän sanansa lähetti ja paransi heidät ja vapahti heidät kurjuudestaan.

„21. He kiittäkööt Herraa hänen armostansa ja ihmetöistä, joita hän maailman lapsille on tehnyt.

„Tämäpä on , Herra, sen laulun selvitys, jonka Pistis Sophia laulanut onpi. Siksi, oi Herra, kuule minua, että sen selvästi sanoa voisin. Totisesti sana, jonka David on sanonut: ”Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, ja hänen armonsa ikuinen onpi”, — se on sana, jonka Pistis Sophia sanonut onpi: „Minä kiitän sinua, oi Valo, sillä sinä minun vapahtajani olet ja minun lunastajani ainaiseksi”.

„Ja sana, jonka David sanonut onpi: „Herran lu-

nastamat sanokoot näin, sillä hän heidät vihollistensa käsistä lunastanut onpi”, — se on sana, jonka Pistis Sophia lausunut onpi: „Tämän laulun minä Valolle laulaan tahdon, sillä se minut pelastanut onpi ja minut auttanut vihollisteni, valtiaitten, käsistä”. Ja psalmin loppu.

„Tämäpä on, Herra, sen laulun selvitys, jonka Pistis Sophia laulanut onpi neljänkolmatta näkymättömän keskuudessa, halaten, että he kaikki ne ihmetyöt tietäisivät, mitkä sinä olet hänen hyväkseen tehnyt, ja halaten, että he tietäisivät, että maailman lapsille sinä mysteriorit antanut olet.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Filipin nämä sanat kuullut sanovan, että hän lausui: „Hyvin puhuttu, sinä siunattu Filip. Se laulun selvitys onpi, jonka on laulanut Pistis Sophia.”

[PISTIS SOPHIAN HISTORIAN LOPPU]

83 LUKU.

Tapahtuipa sitten jälleen kaiken tämän jälkeen, että Maria esiin astui, palvoi Jeesuksen jalkoja ja sanoi: ”Herra, älä ole vihainen minulle, jos minä kyselen sinulta, koska me kaikesta tarkasti ja varmasti tahdomme tietää. Sillä sinä olet varemmin virkkanut meille: ‚Etsikää, niin te löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen etsivä löytää, ja kolkuttajalle avataan.‘ Siksipä, Herra, kenpä on se, jota minun etsi-

minen onpi, tai kenpä on se, johon meidän kolkuttaman pitää? Tai ken määritelmän niistä sanoista voi paremmin antaa, joita meidän on kysyttävä sinulta? Tai kenpä niiden sanojen voiman pikemmin tietää, joista meidän on kysyttävä sinulta? Koska mieleemme olet Valon käsityskyvyn antanut ja järjen olet antanut meille ja ajatuksen, joka ylhäälle nousee; tästäpä syystä ei ketään sellaista ole ihmismaailmassa, eikä ketään aiooneitten korkeudessa, joka ratkaisun sanoista voi antaa, joista me kyselemme sinulta, paitsi sinä yksin, joka kaikkeuden tunnet, joka kaikkeudessa täydellinen olet; sentähden, että emme kysele niinkuin kyselevät maailman lapset, vaan sentähden, että kyselemme Korkeuden tietoa (Gnoosis), jonka sinä olet antanut meille, ja myöskin me kyselemme sillä mainiolla kyselemistavalla, jonka sinä olet opettanut meille, että me sillä tavoin kyselisimme sinulta. Siksipä, Herra, älä vihainen ole minulle, vaan paljasta minulle se asia, josta minä aion kysellä sinulta.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli kuullut Maria Magdaleenan nämä sanat sanovan, että hän vastasi hänelle: „Kysele vain, mitä mielit, ja minä varmasti ja tarkasti sen paljastan sinulle. Amen, amen, sanonpa teille: Iloitkaa ja riemuitkaa suuresti! Jos te kaikesta tarkasitte kysytte, siitä minä suuresti riemuitsen, koska kaikesta kyselette tarkasti ja kyselette sillä tavoin, jolla kysellä sopii. Siksipä kysele, mistä sinä kysellä mielit, ja minä ilolla sinulle paljastan kaiken.”

Tapahtuipa, kun Maria oli Vapahtajan nämä sanat sanovan kuullut, että hän sangen suuresti iloitsi

ja riemuitsi ja Jeesukselle sanoi: „Minun Herrani ja Vapahtajani, minkälaisia ovat nuo neljäkolmatta näkymätöntä ja minkätyyppisiä eli minkälaatuisia ovat, tai minkälaatuinen on heidän valonsa?”

84 LUKU.

Ja Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Mitähän olisi tässä maailmassa, joka heitä muistuttaa, tai pikemmin mikä alue tässä maailmassa sellainen olisi, joka heihin olisi verrattava? Siksipä, mihin minä vertaisin heitä, tai pikemmin, mitä olisi minun sanottava niistä? Sillä ei mitään tässä maailmassa ole, johon minä voisin verrata niitä, eikä olemassa ole yhtään muotoa siinä, joka voisi muistuttaa niitä. Siis ei mitään ole tässä maailmassa, joka taivaan tapaista olla voisi. [Mutta] amen, sanonpa teille: Jokainen näkymättömistä yhdeksän kertaa suurempi onpi kuin taivas ja sfääri sen yllä ja ne kaksitoista aionia kokonansa, niinkuin varemmin olen virkkanut teille toisella kertaa. Eikä yhtään valoa ole olemassa tässä maailmassa, mikä mainiampi auringonvalo olisi. Amen, amen, sanonpa teille: Neljäkolmatta näkymätöntä kymmentuhatta kertaa enemmän loistavi kuin auringon valo, joka tässä maailmassa onpi, niinkuin toisella kerralla olen sanonut teille. Sillä auringon valo perusolemukseltansa ei totisesti ole tästä maailmasta, sillä moniaiden verhojen ja alueitten kautta sen valo tunkevi lävitse. Mutta auringon valo totisesti perusolemukseltansa, joka Va-

lon neitsyen alueilla onpi, kymmenen kertaa enemmän loistaa kuin neljäkolmatta näkymätöntä ja suuri näkymätön esi-isä ja myös suuri, kolmivoimainen jumala, niinkuin toisella kerralla jo olen sanonut teille.

„Siksipä, Maria, tässä maailmassa ei yhtään muotoa ole, ei valoa, ei kuvaa, jota neljäänkolmatta näkymättömään verrata voisi, että se saattaisi muistuttaa niitä. Vain vähäisen aikaa vielä, ja minä johdatan sinut ja sinun veljesi ja toverisi opetuslapseudessa Korkeuden kaikille maille ja minä kuljetan teidät Ensimmäisen Mysterion kolmelle aukiolle, paitsi Suuren Lausumattoman aukion alueille, ja te saatte nähdä heidän kaikkien perikuvat totuudessa ilman vertauksia.

„Ja jos minä korkeuteen kuljetan teidät, jotta korkeuden olentojen ihanuuden nähdä saatte, silloin te suuresti hämmästytte.

„Ja jos teidät Kohtalon valtiasten alueille johdan, silloin te ihanuuden näette, jossa he ovat, ja heidän huihmaavan suuren kunnialoistonsa tähden, te tämän maailman mittaatte pimeyksien pimeydeksi, ja te koko ihmismaailmaa vertailette pölypilkun pienoiskokoon sen pitkän välimatkan vuoksi ja sen suuren olomuodon takia, joka sitä niin huomattavasti suurempi onpi.

„Ja jos kahteentoista aiooniin teidät johdan, silloin sen ihanuuden näette, jossa he ovat siellä; ja sen suuren ihanuuden vuoksi Kohtalon valtiasten alue teistä näyttää pimeyksien pimeydeltä, ja se teistä pölypilkulta näyttää sen pitkän välimatkan vuoksi, minkä se on etäällä niistä, ja suuren tilavuuden tähden se on huo-

mattavasti suurempi niitä, niinkuin toisella kertaa jo olen sanonut teille.

„Ja jos minä vielä teidät kolmanteentoista aiooniin johdan, silloinpa te ihanuuden näette, missä he ovat siellä; kaksitoista aionia teistä pimeyksien pimeydeltä näyttää ja kahdestatoista aioonista te ajattelette, niinkuin se [nim. heidän alueensa] olisi pölypilkun kaltainen, pitkän välimatkan vuoksi, joka eroittaa sen siitä, ja sen suuren tilavuuden tähden, se kun huomattavasti edellistä suurempi onpi.

„Ja jos teidät keskustalaisten alueille johdan, silloinpa te ihanuuden näette, jossa he ovat; kolmetoista aionia ovat teille kuin pimeyksien pimeys. Ja taas te katselette kahtatoista aionia ja koko Kohtaloa ja koko järjestelyä ja kaikkia sfäärejä ja kaikkia toisia, joissa ne ovat; ne näyttävät teistä pölypilkulta, koska niiden alue on niin etäällä siitä ja koska suuren tilavuuden takia se on niin huomattavasti paljon suurempi edellistä.

„Ja jos teidät oikeistolaisten alueille johdan, silloin vasta te ihanuuden näette, jossa he ovat; keskustalaisten alue teistä yölle näyttää, joka ihmisten maailmassa onpi. Ja jos keskustaa katselette, se teistä pölypilkulta näyttää pienoiskoossa sen pitkän välimatkan tähden, joka oikeistolaisten alueet siitä huomattavasti eroittaa.

„Ja jos Valomaahan johdatan teidät, se on Valon Aarteistoon, ja te sen ihanuuden näette, jossa he ovat, silloin Oikeiston alueet niinkuin ihmisten maailman keskipäivän valolta näyttävät teistä, kun aurinko ei esille

paista; ja jos Oikeiston alueelle te katsotte, se teistä pieneltä pölypilkulta näyttää, sen pitkän välimatkan vuoksi, joka Valon Aarteiston eroittaa siitä.

„Ja jos minä teidät niiden alueille johdan, jotka perinnön ovat saaneet ja ovat Valon mysteerit saaneet, ja te sen Valon ihanuuden näette, jossa he ovat, silloin Valomaa sen auringon valolta teistä näyttää, joka ihmisten maailmassa onpi. Ja jos Valomaahan katseenne luotte, se pölypilkulta näyttää, sen pitkän välimatkan vuoksi, joka Valomaan siitä eroittaa, ja sen suuruuden takia, [joka sen] huomattavasti suuremmaksi edellistä tekee.”

85 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria Magdaleena astui esiin ja lausui: „Herra, älä vihastu minuun, jos sinulta kysele, koska me kaikista kyselemme sinulta tarkkuudella.”

Ja Jeesus vastasi, sanoen Marialle: „Kysele vain, mitä mielit ja minä sen avoimesti paljastan sinulle ilman vertauksia ja kaiken, mitä kyselet minulta, minä varmasti ja tarkasti kerron. Minä teen teidät täydellisiksi kaikessa voimassa ja kaikissa täyteyksissä sisimpään sisimmästä uloimpain uloimpaan saakka, tuosta suuresta Lausumattomasta pimeyksien pimeyteen saakka, niin että teitä sanottaisiin täyteyksiksi, kaikessa tiedossa (gnoosis) täydellisiksi. Siksi, Maria, kysele

vain mitä mielit, ja minä sen sinulle paljastaa tahdon suurella ilolla ja riemulla.”

Tapahtuipa, kun Maria oli Vapahtajan kuullut nämä sanat sanovan, että hänen ilonsa ja riemunsa oli sanomattoman suuri ja hän sanoi: „Herra, ovatko sitten maailman lapset, jotka ovat saaneet Valon mysteriot, ylempänä Aarteiston virtauksia sinun kuningaskunnassasi? Sillä minä olen sinun sanovan kuullut: „Jos niiden alueille teidät johdan, jotka ovat saaneet Valon mysteriot, jolloin Valomaan [virtauksien] alue teistä pölypilkulta näyttää sen pitkän välimatkan vuoksi, joka sen eroittaapi siitä ja sen suuren valon vuoksi, jossa se onpi’, — se on, Valomaa onpi Aarteisto, virtausten alue, — Herra, ovatko sitten ne ihmiset, jotka mysteριοita ovat saaneet, ylempänä Valomaata ja ylempänä noita [virtauksia] Valon valtakunnassa?”

86 LUKU.

Ja Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Hienosti sinä kaikesta kyselet, tarkasti ja varmuudella. Vaan kuulehan, Maria, että minä kanssasi puhua voisin aioonin täyttymyksestä ja kaikkeuden ylösnousemisesta. Ei se tapahdu vielä; mutta minä olen sanonut teille: Jos minä niiden perintöalueille johdatan teidät, jotka Valon mysteriot saavat, silloin Valon Aarteisto, virtausten alue, teistä vain pölypilkulta näyttää ja päiväisen auringon valolta.’

„Siksipä minä olen sanonut: „Tämä täyttymyksen

[ja] kaikkeuden ylösnousemuksen aikana tapahtuu'. Aarteiston kaksitoista vapahtajaa ja niiden jokaisen kaksitoista järjestöä, jotka ovat seitsemän Äänen ja viiden puun virtauksia, ne minun kanssani Valon perintöalueilla ovat; kuninkaita kanssani ollen minun valtakunnassani ja jokainen heistä ollen oman virtauksensa kuningas ja vielä jokainen näistä ollen kuninkaan hänen kunnialoistonsa mukaan, suuret hänen suuruutensa mukaan, pienet hänen pienuutensa mukaan.

„Ja ensimmäisen Äänen virtausten vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jotka Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion ovat valtakunnassani saaneet.

„Ja toisen Äänen virtausten vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jotka ovat saaneet Ensimmäisen Mysterion toisen mysterion.

„Samalla tavoin kolmannen Äänen virtauksien vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jotka ovat Valon perinnöissä Ensimmäisen Mysterion kolmannen mysterion saaneet.

„Ja Valon Aarteiston neljännen Äänen virtausten vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jotka ovat saaneet Ensimmäisen Mysterion neljännen mysterion Valon perinnöissä.

„Ja Valon Aarteiston viidennen Äänen viides vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jotka Valon perinnöissä ovat Ensimmäisen Mysterion viidennen mysterion saaneet.

„Ja Valon Aarteiston kuudennen Äänen virtauksien kuudes vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jot-

ka ovat saaneet Ensimmäisen Mysterion kuudennen mysterion.

„Ja Valon Aarteiston seitsemännen Äänen virtaus-ten seitsemäs vapahtaja on oleva niiden sielujen alueilla, jotka ovat saaneet Ensimmäisen Mysterion seise-
männ mysterion Valon Aarteistossa.

„Ja kahdeksas vapahtaja, se on Valon Aarteiston ensimmäisen Puun virtauksien vapahtaja, on oleva niiden sielujen alueilla, jotka Valon perinnöissä ovat Ensi-
mäisen Mysterion kahdeksannen mysterion saaneet.

„Ja yhdeksäs vapahtaja, se on Valon Aarteistoa toisen Puun virtauksien vapahtaja, on oleva niiden sie-
lujen- alueilla, jotka Valon perinnöissä Ensimmäisen Mysterion yhdeksän-
nen mysterion ovat saaneet.

„Ja kymmenes vapahtaja, se on Valon Aarteiston kolmannen Puun virtauksien vapahtaja, on oleva niiden sielujen alueilla, jotka Valon perinnöissä ovat Ensi-
mäisen Mysterion kymmenennen mysterion saaneet.

„Samalla tavoin myös yhdestoista vapahtaja, se on Valon Aarteiston neljännen Puun vapahtaja, on ole-
va niiden sielujen alueilla, jotka Valon perinnöissä ovat Ensimmäisen Mysterion yhdennentoista mysterion saaneet.

„Ja kahdestoista vapahtaja, se on Valon Aarteis-
ton viidennen Puun virtauksien vapahtaja, on oleva niiden sielujen alueilla, jotka Valon perinnöissä ovat Ensimmäisen Mysterion kahdennentoista mysterion saa-
neet.

„Ja seitsemän Amenia ja viisi Puuta ja kolme A-
menia ovat minun oikealla puolellani, ollen Valon pe-

rintöosuuksien kuninkaita. Ja kaksoisvapahtajat, se on Lapsen Lapsi, ja yhdeksän vartijaa myös minun vasemmalla puolellani oleivat, ollen Valon perintöosuuksien kuninkaita.

„Ja vapahtajista jokainen hallitsee virtaustensa järjestöjä Valon perintöosuuksissa, niinkuin he tekivät Valon Aarteistossakin.

„Ja Valon Aarteiston yhdeksän vartijata ovat ylempänä Valon perintöosuuksien vapahtajoina. Ja Kaksoisvapahtajat ovat ylempänä valtakunnan yhdeksää vartijata. ja kolme Amenia ylempänä valtakunnan Kaksoisvapahtajia ovat. Ja viisi Puuta ylempänä kolmea Amenia ovat Valon perintöosuuksissa.

„Ja Ieou ja Suuren Valon verhon vartia ja Valon vastaanottaja ja kaksi suurta opasta ja suuri Sabaoth Hyvä ovat kuninkaita Valon Aarteiston ensimmäisen Äänen ensimmäisessä vapahtajassa, [vapahtaja] joka niiden alueilla onpi, jotka Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion ovat saaneet. Sillä totisesti Ieou ja oikeistolaisten ja Melkisedekin, Valon suuren vastaanottajan, alueen vartija ja kaksi suurta opasta ovat esille tulleet puhdistetusta ja erinomaisen puhtaasta valosta, mikä ensimmäiselle Puulle kuuluu aina viidenteen saakka.

„Ieou totisesti Valon ylivalvoja onpi, joka ensimmäisen Puun puhtaasta valosta ensimmäisenä on esille tullut; toisekseen oikeistolaisten verhon vartija on toisesta Puusta tullut; ja kaksi opasta ovat taasen Valon Aarteiston kolmannen ja neljännen Puun puhtaasta ja täysin puhdistetusta valosta esille tulleet; Melkisedek

jälleen viidennestä Puusta esille on tullut; ja Sabaoth Hyvä, jota isäkseni olen sanonut, taas Ieousta, Valon ylivalvojasta esille on tullut.

„Nämä kuusi on sitten Ensimmäisen Mysterion määräyksestä viimeinen Auttaja saanut Oikeiston alueilla olemaan ylemmän valon keräilemistalouden vuoksi, mikä tapahtuvi valtiasten aioaneissa ja maailmoissa ja kaikissa roduissa, — jonka jokaisen tehtävästä minä kerron teille, mihin hän pantuna onpi kaikkeuden avartumisessa. Siksipä sen tehtävänsä tärkeyden tähden, joihin he asetetut ovat, heistä Valon Aarteiston ensimmäisen Äänen ensimmäisessä [vapahtajassa] kunin-gaskumppaneita tulee, joka niiden sielujen alueilla onpi, jotka Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion saaneet ovat.

„Ja Valon Neitsyt ja Keskustan suuri opas, jota aionien valtiat Suureksi Ieouksi ovat tottuneet sanomaan erään suuren valtiaan nimen mukaan, joka heidän alueillansa onpi, — hän ja Valon Neitsyt ja hänen kaksitoista virkailijaansa, joilta te muotonne saaneet olette ja joilta te voimanne saaneet olette, heistä kaikista kuninkaita tulee ensimmäisen Äänen ensimmäisen vapahtajan kanssa niiden sielujen alueille, jotka Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion saavat Valon perintö-osuuksissa.

„Ja Valon seitsemän neitsyen viisitoista auttajaa jotka Keskustassa ovat, he etenevät kahdentoista vapahtajan alueilla, ja Keskustan enkeleitten jäännös, jokainen heistä kunnialoistonsa mukaan, minun kanssa-

ni Valon perintöosuuksissa hallitsepi. Ja minä heitä kaikkia hallitsen Valon perintöosuuksissa.

”Kaikki tämä sitten, josta olen kertonut teille, ei tänä aikana tapahdu, vaan tapahtuu aioonien täyttymyksessä, se on kaikkeuden ylösnousemisessa; se on kaikkeuden hajoamisessa ja Valon perintöosuuksien täydellisten sielujen laskennan kokonaisessa ylösnousemisessa.

„Siksipä ennen täyttymystä tämä, josta olen kertonut teille, ei tapahdu, vaan jokainen omalla alueellansa onpi, johon hänet alusta asti on pantu, kunnekka täydellisten sielujen kokoamislaskenta täydennetty onpi.

„Seitsemän Ääntä ja viisi Puuta ja kolme Amenia ja Kaksoisvapahtajat ja yhdeksän vartijaa ja kaksitoista vapahtajaa ja Oikeiston aluelaiset ja Keskustan aluelaiset, jokainen niissä alueissa onpi, joihin he ovat pannut, kunnekka Valon perintöosuuksien täydellisten sielujen laskenta tykkänään lopetettu onpi.

„Ja myöskin kaikki valtiat, jotka ovat katuneet, ne myöskin sillä alueella oleilevat, joihin he asetetut ovat, kunnekka Valon sielujen laskenta tykkänään lopetettu onpi.

„[Sielut] tulevat kaikki, kukin vuorollansa, jolloin hän mysteriorit saapi; ja valtiat kaikki, jotka katu-neet ovat, pääsevät lävitse ja Keskustan alueille tulevat. Ja keskustalaiset kastavat ne ja niille henkisen voitelun antavat ja heidät mysteriorit sineteillä merkitsevät. Ja he läpäisevät koko Keskustan aluelaiset ja he läpäisevät Oikeiston alueen ja yhdeksän vartian alueen sisäisen puolen ja Kaksoisvapahtajan alueen sisäi-

sen puolen ja kolmen Amenin ja kahdentoista vapah-tajan alueen sisäisen puolen ja viiden Puun ja seitse-män Äänen sisäisen puolen. Jokainen heille mysterion-sa sinetin antaa, ja he näiden kaikkien sisimpään pää-sevät ja pääsevät Valon perintöalueille; ja sillä alueel-la oleileepi, johon hän mysterioita Valon perintöosuuk-sissa on saanut.

„Samalla sanon, kaikkien niiden ihmisten sielut, jotka saavat Valon mysterioita, edelle kaikista niistä valtiaista pääsevät, jotka katuneet ovat, ja he edelle kaikista niistä Keskusten aluelaisista pääsevät ja koko Oikeiston aluelaisista, ja he edelle pääsevät koko Valon sevät [Aarteiston] kaikista aluelaisista, ja he edelle pääsevät ensimmäisen Kaskyn kaikkia aluelaisia, ja he Aarteiston aluelaisista. Sanalla sanoen, he edelle pää-pääsevät kaikkien niiden sisäisiin puoliin ja menevät Valon Perintöosuuteen mysterionsa alueelle asti; ja jokainen sillä alueella oleileepi, johon hän mysterioita on saanut. Ja Keskustan aluelaiset ja Oikeiston alue-laiset ja Aarteiston kaikki aluelaiset, jokainen sen jär-jestön alueella oleileepi, johon hänet alusta saakka asetettu onpi, kunneka kaikkeus on nostettu ylös. Ja jokainen heistä suorittaapi taloutensa, johon hän ase-tettu onpi niiden sielujen kokoamista varten, jotka Mysterioita tämän talouden vuoksi ovat saaneet, niin että he kaikki ne sielut sinetöidä voivat, jotka mysteri-oita saavat ja jotka kulkevat heidän sisäisen puolensa kautta Valon Perintöä kohden.

„Sen vuoksipa, Maria, tämä se sana onpi, josta

sinä varmasti ja tarkasti kyselit minulta. Ja teille muille sitten: kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon.”

87 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa sanonut, että Maria Magdaleena esille astui ja sanoi:

”Herra, minun valo-olennollani korvat onpi, ja minä jokaisen sanan käsitän, jonka sinä lausut. Siksipä, Herra, sen sanan tähden, jonka sinä lausunut olet: „Kaikki ne ihmissuvun sielut, jotka Valon mysterioita saavat, Valon perintö-osuuksiin menevät ennen kaikkia valtioita, jotka katumaan tulevat, ja ennen kaikkia Oikeiston aluelaisia ja ennen kaikkia Valon aarteiston aluelaisia, — tämän sanan johdosta, Herra, sinä varemmin olet sanonut meille: Ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi. — Se on, viimeinen onpi koko ihmissuku, joka Valon valtakuntaan pikemmin astuu kuin kaikki Korkeuden aluelaiset, mitkä ensimmäisiä ovat. Siksipä olet, Herra, tämän vuoksi sanonut meille: „Kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon” — se on, sinä haluat tietää, jos me jokaisen sanan käsitämme, minkä sinä puhut. Siksipä, tämä oi Herra, se sana onpi.”

Tapahtuipa, kun Maria oli nämä sanansa sanonut, että Vapahtaja suuresti hämmästyí niiden sanain määritelmiä, jotka Maria lausui, sillä täysin puhdashenki-seksi hän oli tullut. Jeesus vastasi jälleen, sanoen

hänelle: „Hyvin puhuttu, sinä henkevä ja puhdas Maria. Tämä sanojen selvitys onpi.”

88 LUKU.

Tapahtuipa kaikkien näiden sanojen jälkeen, että Jeesus puhettaan jatkoi ja sanoi opetuslapsillensa: „Kuulkaatte, että minä kanssanne puhua voisin Korkeuden olentojen ihanuudesta, minkälaisia he ovat sen mukaan, mitä tänä päivänä esitin teille.

„Siksipä, jos teidät viimeisen Autajan alueelle saatan, joka ympäröi Valon Aarteistoa, ja jos minä teidät viimeisen Auttajan luokse saatan ja te kunnialoiston näette, jossa hän onpi, silloin Valon Perintöalue teistä maan päällisen kaupungin kokoiselta näyttää sen suuruuden rinnalla, jossa viimeinen Auttaja onpi, ja sen suuren valon rinnalla, jossa hän onpi.”

„Sen jälkeen kanssanne puhua tahdon myös sen Auttajan ihanuudesta, joka yläpuolella pientä Auttajaa onpi. Mutta minä en kanssanne puhua saata niiden alueista, jotka yläpuolella kaikkia Auttajia ovat; sillä tässä maailmassa ei ole yhtään sellaista perikuvaa, jolla kuvaisin niitä, sillä tässä maailmassa ei yhtään muotoa ole, joka saman kaltainen heidän kanssansa olisi, että minä sitä heihin verrata vois, eikä suuruutta mitään eikä valoa yhtään, joka muistuttaisi heitä, ei tässä maailmassa ainoastansa, vaan ei niillä mitään yhtäläisyyttä ole Vanhurskauden korkeuden olentojen kanssa,

eikä ylöspäin heidän alueiltansa. Siksipä juuri tämän vuoksi ei tässä maailmassa todella ole yhtään tapaa kuvatakseni heitä Korkeiden olentojen suuren kunnialoiston tähden ja suuren mitaamattoman suuruuden tähden. Siksipä tämän vuoksi ei ole yhtään keinoa tässä maailmassa kuvatakseni sitä.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria Magdaleena esille astui ja sanoi Jeesukselle: „Herra, älä ole vihainen minulle, jos minä kyselen sinulta, koska minä lakkaamatta sinua vaivaan. Siksipä, Herra, älä vihainen ole minulle, jos kaikesta kyselen sinulta tarkasti ja varmuudella. Sillä veljeni sen ihmissuvulle julistavat julki, niin että he kuulla ja katuva saattaisivat ja pelastua pahain valtioiden tuimilta tuomioilta ja Korkeuteen mennä ja periä Valon valtakunnan; sillä, Herra me emme vain laupiaita itsellemme ole yksin, vaan koko ihmissuvulle, niin he pelastua voisivat kaikilta tuimilta tuomioilta. Siksipä, Herra, tämänpä vuoksi me kaikesta kyselemme varmuudella; sillä veljeni sen julistavat julki koko ihmissuvulle, niin että he pimeyden hurjilta valtiailta välttyä voisivat ja pelastua uloimman pimeyden hurjain vastaanottajain käsistä.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Marian kuullut nämät sanansa sanovan, että Vapahtaja suurella myötätunnolla vastasi hänelle, lausuen hänelle: ”Kysele vain, mitä mielit, ja minä sen ilmaisen sinulle tarkasti ja varmuudella ja ilman vertauksia.”

89 LUKU.

Tapahtuipa, kun Maria oli Vapahtajan nämä sanansa sanovan kuulut, että ylenpaltisesti hän iloitsi ja riemuitsi, sanoen Jeesukselle: „Herra, kuinka suuresti sitten toinen Auttaja ensimmäistä Auttajaa suurempi onpi? Kuinka pitkä välimatka heitä eroittaa toisistansa tai kuinka monta kertaa enemmän hän loistaa kuin jälkimäinen heistä?”

Jeesus vastasi opetuslastensa keskellä sanoen Marialle: ”Amen, amen, sanonpa teille. Välimatka toisen ja ensimmäisen Autajan välillä on niin rajattoman pitkä kuin korkeudet yllä ja syvyydet alla, kuin pituudet ja leveydet ovat etäällä toisistansa. Sillä rajattomat välimatkat heitä eroittavat toisistansa enkeleitten ja kaikkien arkkienkeleitten ja jumalten ja kaikkien näkymättömäin tähden. Ja viimeksimainittua hän huomattavasti suurempi onpi, arvaamattoman paljon, enkeleitten, jumalien ja kaikkien näkymättömäin vuoksi. Ja viime mainittua hän rajattoman paljon suuremmassa määrin kirikkaammasti loistaa, sillä ei vertoja ole valolle, jossa hän onpi, eikä vertoja hänelle enkeleitten ja arkkienkeleitten, jumalien ja kaikkien näkymättömäin vuoksi, niinkuin jo toisella kerralla olen virkannut teille.

„Samalla tavoin myöskin kolmas Auttaja ja neljäs ja viides Auttaja, — toinen on toistaan suurempi — — — — ja enemmän loistaa ja on rajattoman välimatkan päässä enkeleittensä ja arkkienkeleittensä ja jumaliensa ja kaikkien näkymättömäinsä vuoksi, niinkuin jo toisella kerralla olen sanonut teille. Ja

[niiden] jokaisen perikuvan kerron myös teille niiden laajentuessa.”

90 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria Magdaleena esille astui ja jatkoi, sanoen Jeesukselle: „Herra, minkälaisia ne ovat, jotka Valon mystერიот ovat saaneet, viimeisen Auttajan keskuudessa?”

Ja Jeesus vastasi, sanoen Marialle opetuslastensa keskuudessa: ”Ne jotka Valon mystერიот ovat saaneet, jos he valtiaisten aineruumiista lähtevät, silloin on jokainen järjestössään sen mystерion mukaisesti, jonka hän saanut onpi. Ne, jotka ovat saaneet Korkeammat mystერიот, olivat korkeammissa järjestöissä; jotka alemmat mystერიот ovat saaneet, ne ovat alemmissa järjestöissä. Samalla sanoen, millä alueella asti hän on mystერიот saanut, sinne hän Valon Perintöosuuksien järjestöihin jääpi. Tästä syystä olen varemmin teille virkannut sanoen: Missä teidän sydämenne onpi, siellä on myös aarteenne oleva, — se on, mille alueelle asti jokainen on mystერიот saanut, siellä hän myöskin on oleva.”

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämät sanat opetuslapsillensa sanonut, että Johannes astui esiin, lausuen Jeesukselle: „Minun Herrani ja Vapahtajani, minulle myös käsky anna sinun edessäsi puhella äläkä minuun suutu, jos kaikesta tarkasti kysyn ja varmuudella; sillä

lupauksessa olet luvannut, Herra, paljastaa meille kaikki, jota kyselen sinulta — siksipä Herra, älä yhtään mitään meiltä salaa, mistä minä sinulta kyselen.”

Ja Jeesus suuressa lapeudessaan vastasi Johannekselelle sanoen: „Sinulle myöskin, sinä siunattu, rakastettu Johannes, minä määräyksen annan sinulle sinun kysellä sitä, mikä miellyttääpi sinua, ja minä sen paljastan sinulle kasvoista kasvoihin ilman vertauksia, ja minä kaiken selitän sinulle, mitä sinä kyselet minulta tarkasti ja varmuudella.”

Ja Johannes vastasi, sanoen Jeesukselle: „Herra, oleileeko jokainen sitten alueella, johon hän on mysteriot saanut, ja eikö hänellä mitään valtaa ole järjestöihin mennä, jotka ylempänä ovat häntä; ja eikö hänellä mitään valtaa ole järjestöihin mennä, jotka alempana ovat häntä?”

91 LUKU.

Ja Jesus vastasi sanoen: „Hienosti sinä kaikesta kyselet, tarkasti ja varmuudella. Vaan kuulepa, Johannes, kuule, että kanssasi puhua voisin. Jokainen, ken Valon mysteriot on saanut, sillä alueella oleileepi, mihin asti hän mysterioita on saanut, eikä hänellä mitään valtaa ole korkeuteen niihin järjestöihin mennä, jotka ylempänä ovat häntä.

„Niin että hän, joka ensimmäisessä Käskyssä mysteriot on saanut, hänellä on voimaa niihin järjestöihin mennä, jotka alempana ovat häntä, se on Kaikkiin Kol-

mannen [?] aukion järjestöihin; mutta hänellä ei valtaa ole korkeuteen mennä niihin järjestöihin, jotka ylempänä ovat häntä.

”Ja se, joka Ensimmäisen Mysterion mysteriot saapi, joka ulkoapäin neljäskolmatta mysterio onpi ja ulkoapäin ensimmäisen aukion pää — hänellä on voimaa kaikkiin järjestöihin mennä, jotka ulkopuolella häntä ovat; vaan hänellä ei valtaa ole niille alueille mennä, jotka hänen yläpuolellaan ovat, tai kulkea niiden lävitse.

„Ja niistä; jotka neljänkolmatta mysterioitten järjestöissä ovat saaneet mysterionsa, jokainen sille alueelle menee, josta hän mysterionsa on saanut, ja hänellä on valta kulkea kaikkien niitten järjestöitten ja alueitten halki, jotka hänen ulkopuolellaan ovat; mutta voimaa ei ole hällä korkeampiin järjestöihin mennä, jotka hänen yläpuolellaan ovat, tai kulkea niiden lävitse.

„Ja ken mysterioita Ensimmäisen Mysterion järjestöissä on saanut, joka on kolmannessa aukiossa, hänellä valta on kaikkiin alempiin järjestöihin mennä, jotka häntä alempana ovat, ja niiden kaikkien lävitse käydä; mutta toisella puolen hänellä ei valtaa ole alueille mennä, jotka ovat hänen yläpuolellansa, tai kulkea niiden kautta.

„Ja se, joka ensimmäisen Kolmasti-henkevän mysterioita on saanut, joka neljänkolmatta mysterioita kokonaan hallitsepi, jotka Ensimmäisen Mysterion aukiota hallitsevat, jonka alueesta minä kaikkeuden avartumisessa kerron teille — hänelläpä, sen vuoksi, joka Kolmasti-henkevän mysterion saapi, on valta alas kaik-

kiin järjestöihin mennä, jotka hänen aliensa ovat; mutta hänellä ei valtaa ole korkeuteen niille alueille mennä, jotka hänen yläpuolellaan ovat, se on Suuren Lausumattoman aukion kaikkiin järjestöihin.

„Ja sillä, joka toisen Kolmasti-henkevän mysterion on saanut, valtaa on kaikkiin ensimmäisen Kolmasti-henkevän järjestöihin mennä ja kulkea kaikkien niiden kautta ja kaikkien heidän järjestöjensä kautta, jotka ovat niissä; mutta hänellä ei valtaa kolmannen Kolmasti-henkevän korkeampiin järjestöihin mennä.

„Ja sillä, joka kolmannen Kolmasti-henkevän mysterion on saanut, joka kolmea Kolmasti-henkevää hallitsepi ja tykkänään Ensimmäisen Mysterion kolmea aukiota hallitsepi, [on valta kaikkiin järjestöihin mennä, jotka hänen aliensa ovat]; mutta hänellä ei valtaa ole korkeuteen mennä, järjestöihin, jotka hänen yllänsä ovat, se on Suuren Lausumattoman aukion järjestöihin.

„Ja se, joka Suuren Lausumattoman Ensimmäisen Mysterion mestarimysterion on saanut, se on kokonansa Ensimmäisen Mysterion kaksitoista mysteriota, jotka hallitsevat Ensimmäisen Mysterion kaikkia aukioita, — siksipä sillä, joka tuon mysterion saapi, valtaa on kolmen Kolmasti-henkevän aukioitten kaikkien järjestöitten lävitse mennä ja Ensimmäisen Mysterion kolmen aukion ja kaikkien heidän järjestöjensä, ja hänellä on valtaa Valon perintöosuuksien kaikkien järjestöjen lävitse mennä, kulkea niiden lävitse ulkoa sisään ja sitäpaitsi ulos ja ylhäältä alas ja alhaalta ylös ja korkeudesta syvyyteen ja syvyydestä korkeuteen ja pituudesta leve-

yteen ja leveydestä pituuteen; sanalla sanoen, hänellä on valta kaikkien Valon perintöalueitten lävitse mennä, ja hänellä on valta oleilla sillä alueella, mikä häntä miellyttäpi Valon valtakunnan perintö-osuuksissa.

„Ja amen sanonpa teille: Maailman hajaantuessa tuo ihminen kuninkaaksi tulee Valon perintöosuuksien kaikissa järjestöissä. Ja se, joka tuon Suuren Lausumattoman mysterion saapi, joka minä olen, —

„Se mysterio tietää, miksi pimeys syntynyt onpi ja miksi on syntynyt valkeus.

„Ja se mysterio tietää, miksi pimeyksien pimeys syntynyt onpi ja miksi on syntynyt valojen valo.

„Ja se mysterio tietää, miksi kaaos syntynyt onpi ja miksi on valojen aarteisto syntynyt.

„Ja se mysterio tietää, miksi tuomiot syntyneet ovat, ja miksi on syntynyt valomaa ja valon perintöosuuksien alue.

„Ja se mysterio tietää, miksi syntisten rangaistukset syntyneet ovat ja miksi on syntynyt muu osa valon valtakuntaa.

„Ja se mysterio tietää, miksikä syntiset syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet valon perintöosuudet.

„Ja se mysterio tietää, miksi jumalattomat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet hyvät.

”Ja se mysterio tietää, miksi rangaistukset ja tuomiot syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet kaikki valovirtaukset.

„Ja se mysterio tietää, miksi synnit syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet kasteet ja valon mysteriot.

„Ja se mysterio tietää, miksi rangaistuksen tuli

syntynyt onpi ja miksi valon sinetit syntyneet ovat, niin ettei tuli niitä vahingoittaa saisi.

„Ja se mysterio tietää, miksi viha syntynyt onpi ja miksi syntynyt rauha.

„Ja se mysterio tietää, miksi panettelu syntynyt onpi ja miksi ovat syntyneet valon laulut.

„Ja se mysterio tietää, miksi valon rukoukset syntyneet ovat.

„Ja se mysterio tietää, miksi kirous syntynyt onpi ja miksi on syntynyt siunaus.

”Ja se mysterio tietää, miksi konnankoukut ja miksi on syntynyt petos.

„Ja se mysterio tietää, miksi murhaaminen syntynyt onpi ja miksi on syntynyt sielujen elpyminen.

„Ja se mysterio tietää miksi haureus ja aviorikokset syntyneet ovat ja miksi puhtaus syntynyt onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksi sukupuoliyhteys syntynyt onpi ja miksi on syntynyt pidättyminen.

„Ja se mysterio tietää, miksi julkeus ja röyhkeys syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet nöyryys ja hiljainen mieli.

„Ja se mysterio tietää, miksi kyyneleet syntyneet ovat ja miksi on syntynyt nauru.

„Ja se mysterio tietää, miksi panettelu syntynyt onpi ja miksi on syntynyt hyvä maine.

„Ja se mysterio tietää, miksi kunnioitus syntynyt onpi ja miksi on syntynyt ihmisten inho.

”Ja se mysterio tietää, miksi nurina syntynyt onpi ja miksi ovat nöyryys ja viattomuus syntyneet.

„Ja se mysterio tietää, miksi synti syntynyt onpi ja miksi on syntynyt puhtaus.’

„Ja se mysterio tietää, miksi voima syntynyt onpi ja miksi on syntynyt heikkous.

„Ja se mysterio tietää, miksi ruumiin liike syntynyt onpi ja miksi sen käyttö on syntynyt.

„Ja se mysterio tietää miksi köyhyys syntynyt onpi ja miksi on syntynyt varakkuus.

„Ja se mysterio tietää, miksi maailman vapaus [?] syntynyt onpi ja miksi on syntynyt orjuus.

„Ja se mysterio tietää, miksi kuolema syntynyt onpi ja miksi on syntynyt elämä.”

92 LUKU

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että he suuresti iloitsivat ja riemuitsivat, kun he olivat Jeesuksen kuulleet nämä sanansa sanovan.

Ja Jeesus puhettaan jatkoi, sanoen heille: „Oi oppilaani, kuulkaapa lisää vielä, että teille puhua voisin Suuren Lausumattoman mysterion kaiken tiedon (gnosis) .

„Tuo Suuren Lausumattoman mysterio tietää, miksi armottomuus syntynyt onpi ja miksi on syntynyt laupeus.

„Ja se mysterio tietää, miksi hävitys syntynyt onpi ja miksi ainiaan kestävä ikuisuus syntynyt onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksi matelevaiset syntyneet ovat ja miksi ne hävittämään tullaan.

„Ja se mysterio tietää, miksi villieläimet syntyneet ovat ja miksi ne tuhottavaksi tulevat.

„Ja se mysterio tietää, miksi karja syntynyt onpi ja miksi ovat syntyneet linnut.

„Ja se mysterio tietää, miksi vuoret syntyneet ovat ja miksi ovat jalokivet syntyneet niissä.

„Ja se mysterio tietää, miksi kulta-aines syntynyt onpi ja miksi on syntynyt hopea.

„Ja se mysterio tietää, miksi vaski-aines syntynyt onpi ja miksi rauta ja kivi syntyneet ovat.

„Ja se mysterio tietää, miksi lyijyaines syntynyt onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksi lasi-aines syntynyt onpi ja miksi on syntynyt vaha.

„Ja se mysterio tietää, miksi yrtit syntyneet ovat, se on kasvikset, ja miksi kaikki aineet syntyneet ovat.

„Ja se mysterio tietää, miksi maanpäälliset vedet ja kaikki, mikä niissä on, syntyneet ovat ja miksi on syntynyt maakin.

„Ja se mysterio tietää, miksi meret ja vedet syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet merien villieläimet.

„Ja se mysterio tietää, miksi maailman aine syntynyt onpi ja miksi se [maailma] tykkänään tuhottavaksi tulee.

93 LUKU.

Jeesus jatkoi jälleen, sanoen opetuslapsillensa:
„Lisään vielä, oi oppilaani, toverini, veljeni, olkoon jokai-

nen selvä hengessänsä, joka on hänessä, hän ymmärtäköön ja käsittäköön kaikki ne sanat, jotka minä teille sanon; sillä tästä hetkestä saakka minä kanssanne puhumaan rupean kaikesta Suuren Lausumattoman tiedoista (gnoosis).

„Se mysterio tietää, miksi länsi syntynyt onpi ja miksi on syntynyt itä.

„Ja se mysterio tietää, miksi etelä syntynyt onpi ja miksi on pohjoinen syntynyt.

„Oi oppilaani, edelleen vielä, minua kuunnelkaatte, selvinä Olkaat ja kuulkaat Suuren Lausumattoman mysterion kaikkea tietoa.

„Se mysterio tietää, miksi daimoonit syntyneet ovat ja miksi on syntynyt ihmiskunta.

„Ja se mysterio tietää, miksi kuumuus syntynyt onpi ja miksi on syntynyt hyvä ilma.

„Ja se mysterio tietää, miksi tähdet syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet pilvet.

„Ja se mysterio tietää, miksi maa kävi syväksi ja miksi vesi virtasi siihen.

„Ja se mysterio tietää, miksi maa kävi kuivaksi ja miksi vesi sen päälle tuli.

„Ja se mysterio tietää, miksi nälänhätä syntynyt onpi ja miksi on syntynyt yltäkylläisyys.

„Ja se mysterio tietää, miksi huurre syntynyt onpi ja miksi on syntynyt terveyttä tuottava kaste.

„Ja se mysterio tietää, miksi pöly syntynyt onpi ja miksi on syntynyt viehkeä raikkaus.

„Ja se mysterio tietää, miksi rakeet syntyneet ovat ja miksi on syntynyt lauhkea lumi.

„Ja se mysterio tietää, miksi länsituuli syntynyt onpi ja miksi on syntynyt itätuuli.

„Ja se mysterio tietää, miksi korkeuden tuli syntynyt onpi, ja mihin ovat syntyneet vedet.

„Ja se mysterio tietää, miksi itätuuli syntynyt ompii. [? Jäljennetty väärin.]

„Ja se mysterio tietää, miksi etelätuuli syntynyt onpi ja miksi on syntynyt pohjoistuuli.

„Ja se mysterio tietää, miksi taivaan tähdet ja valon antajain kehrät syntyneet ovat ja miksi on syntynyt taivaan kansi kaikkine verhoinensa.

„Ja se mysterio tietää, miksi sfäärien valtiat syntyneet ovat ja miksi sfääri on syntynyt kaikkine alueinensa.

Ja se mysterio tietää, miksi aioonien valtiat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet aioonit verhoinensa.

„Ja tuo mysterio tietää, miksi aioonien hirmuvaltiat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet katuneet valtiat.

„Ja se mysterio tietää, miksi palvelijat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet dekaanit.

„Ja se mysteriotietää, miksi enkelit syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet arkkienkelit.

„Ja se mysterio tietää, miksi herrat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet jumalat.

„Ja se mysterio tietää, miksi kateus on syntynyt korkeudessa ja miksi yksimielisyys syntynyt onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksi viha syntynyt onpi ja miksi on syntynyt rakkaus.

„Ja se mysterio tietää, miksi erimielisyys syntynyt onpi ja miksi on syntynyt yksimielisyys.

„Ja se mysterio tietää, miksi ahneus syntynyt onpi ja miksi kieltäyminen kaikesta ja omistamisenhalu syntyneet ovat.

„Ja se mysterio tietää, miksi vatsanpölväisyys syntynyt onpi ja miksi on syntynyt kylläisyys.

„Ja se mysterio tietää, miksi parilliset syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet parittomat.

„Ja se mysterio tietää, miksi jumalattomuus syntynyt onpi ja miksi on syntynyt jumalanpelko.

„Ja se mysterio tietää, miksi valonantajat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet kipinät.

„Ja se mysterio tietää, miksi kolmastivoimakas syntynyt onpi ja miksi ovat syntyneet näkymättömät.

„Ja se mysterio tietää, miksi esi-isät syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet puhtaudet.

„Ja se mysterio tietää, miksi suuri omatahtoinen syntynyt onpi ja miksi ovat syntyneet hänen uskollisensa.

„Ja se mysterio tietää, miksi suuri Kolmivoimainen syntynyt onpi ja miksi on syntynyt suuri, näkymättömän esi-isä.

„Ja se mysterio tietää, miksi kolmastoista aiooni syntynyt onpi ja miksi on syntynyt Keskustalaisten alue.

„Ja se mysterio tietää, miksi Keskustan vastaanottajat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet valon neitsyeet.

„Ja se mysterio tietää, miksi Keskustan virkailijat syntyneet ovat ja miksi syntyneet Keskustan enkelit.

„Ja se mysterio tietää, miksi valomaa syntynyt onpi ja miksi on syntynyt valon suuri vastaanottaja.

„Ja se mysterio tietää, miksi Oikeiston alueen vartijat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet niiden johtajat.

„Ja se mysterio tietää, miksi elämänportti syntynyt onpi ja miksi on syntynyt Sebaoth Hyvä.

„Ja se mysterio tietää, miksi Oikeiston alue syntynyt onpi ja miksi on syntynyt valomaa, joka valon aarteisto onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksi valovirtaukset syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet kaksitoista vapahtajaa.

„Ja se mysterio tietää, miksi valon aarteiston kolme porttia syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet yhdeksän vartijata.

„Ja se mysterio tietää, miksi Kaksoisvapahtajat syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet Kolme Amenia.

„Ja se mysterio tietää, miksi viisi Puuta syntyneet ovat ja miksi ovat syntyneet seitsemän Amenia.

„Ja se mysterio tietää, miksi Sekoitus, jota ei ole massa ole, syntynyt onpi ja miksi se on puhdistettu.”

94 LUKU.

Ja Jeesus jatkoi jälleen, sanoen opetuslapsillensa:

„Yhä lisää, oi opetuslapseni, olkaatte selvät, ja jokainen tänne tuokoon edessään olevan Valon tajuaamisen voiman, että te tajuta voisitte varmuudella. Sillä

tästä hetkestä saakka minä kanssanne puhun Suuren Lausumattoman koko alueesta totuudessa ja sen luonnosta, minkälainen se on.”

Tapahtuipa, kun opetuslapset olivat Jeesuksen kuulleet nämä sanansa sanovan, että heidän mielensä väsähtyi, ja he niiden ohi korvain antoivat mennä.

Silloin Maria Magdaleena esille astui, heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen, suuteli niitä, ääneensä itki ja sanoi: „Ole armelias minulle, oi Herra, sillä veljeni ovat sanasi kuulleet ja niiden ohi korvain antaneet mennä, jotka sinä lausuit heille. Siksipä, Herra, niistä kaikista tiedoista, joita sinä olet antanut meille, olet sanonut, että ne Suuren Lausumattoman mysterioissa ovat; mutta minä olen kuullut sinun lausuvan minulle: „Tästä hetkestä saakka minä kanssanne puhua tahdon Suuren Lausumattoman mysterion kaikesta tiedosta’, — siksipä tätä sanaa, minkä sinä lausuit, et ole jatkanut täydentävästi. Tästäpä syystä minun veljeni kuulleet ovat ja niiden ohi korvain antaneet mennä ja tajua-masta ovat lakanneet, millä tavoin sinä puhelet heille. Sen sanan johdosta, minkä sinä heille sanoit, siksipä, Herra, jos kaiken tämän tieto on tuossa mysteriossa, missä on sitten maailmassa ihminen, kellä taitoa onpi tuon mysterion ymmärtämiseen kaikkine tietoinensa ja kaikkien niiden sanojen muotojen muassa, jotka sinä niiden johdosta puhunut olet?”

95 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli Marian kuullut nämä sanat sanovan ja tiesi, että opetuslapset kuulleet olivat

ja niiden ohi korvain antaneet mennä, että hän rohkaisi heitä ja näin heille sanoi: „Älkäätte murehtiko enää, minun opetuslapseni, Suuren Lausumattoman mysterion takia, luullen, ettette sitä ymmärtäisi. Amen, sanonpa teille: Tuo mysterio teidän onpi ja jokaisen, ken sille korviaan kallistaapi, niin että he jättävät koko maailman ja kaiken aineen siinä ja sen alhaiset ajatukset jättävät ja jättävät kaikki tämän aioonin riennot.

„Siksipä minä sanon teille: Sillä jokainen, joka kokomaailman jättää ja kaikki, mitä on siinä, ja alistuu jumaluudelle, tuo mysterio paljon helpompi onpi kuin kaikki Valon valtakunnan mysteriot, ja sen pikemmin ymmärtää kuin kaikkia niitä, ja se on helpompi [?] kuin ne kaikki. Se, joka tuon mysterion tietoon pääsee, kokonansa tämän maailman jättää ja sen huolet kaikki.

„Tästöpä syystä olen varemmin virkkanut teille:, Kaikki, jotka raskautetut olette, minun luokseni tulkaa, ja minä virvoitan teidät, sillä minun kuormani on keveä ja minun ikeeni suloinen.’ Siksipä, ken tuon mysterion saapi, koko maailman jättää ja kaikki sen maailmaliset riennot. Sentähdenpä älkäätte murehtiko, minun opetuslapseni, luullen, ettette tuota mysteriota ymmärtäisi. Amen, sanonpa teille: Tuo mysterio on paljon helpompi ymmärtää kuin kaikki muut mysteriot. Ja amen, sanonpa teille: Tuo mysterio on teidän ja jokaisen, joka koko maailman jättää ja kaiken aineen siinä.

„Siksipä minun oppilaani, toverini ja veljeni, kuulkaat, että teitä kohottaa voisin Suuren Lausumattoman mysterion tietoon, josta minä puhelen teille, sillä totisesti olen teitä varten kerrottavakseni saanut kaiken

tiedon kaikkeuden avartumisesta; sillä kaikkeuden avartuminen sen tietoa onpi.

„Vaan kuulkaatte nyt, että sen mysterion tiedoista kanssanne edelleen puhua voisin.

„Se mysterio tietää, miksikä viisi Auttajaa ovat itsensä repineet rikki ja miksi he Isättömistä ovat esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi suuri valojen Valo on itsensä repinyt rikki ja miksi se Isättömistä on esille tullut.

„Ja se mysterio tietää, miksikä ensimmäinen Käsky on itsensä repinyt rikki ja miksi se on seitsemään mysterioon jakautunut ja miksi se ensimmäiseksi Käskyksi nimetty onpi ja miksi se on Isättömistä esille tullut.

„Ja se mysterio tietää, miksikä Valon Merkintöjen Suuri Valo on itsensä repinyt rikki ja miksi se on asetunut ylös ilman virtauksia ja miksi se on Isättömästä esille tullut.

„Ja se mysterio tietää, miksi Ensimmäinen Mysterio, se on ulkoapäin neljäskolmatta mysterio, on itsensä repinyt rikki ja miksi se itsestään kaksitoista mysteriota matki Sisältymättömäin ja Rajattomain laskemisen luvun mukaisesti ja miksi se oli Isättömästä esille tullut.

„Ja se mysterio tietää, miksi nuo kaksitoista Liikumamatonta ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat asettuneet paikoilleen kaikkine järjestöineen ja miksi he ovat suurista Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi Horjumattomat ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat asettuneet paikoilleen, kahteentoista järjestöön jakautuneina, ja miksi

he ovat Isättömistä esille tulleet, jotka kuuluvat Suuren Lausumattoman aukion järjestöihin.

„Ja se mysterio tietää, minkä vuoksi Käsittämättömät, jotka Suuren Lausumattoman toiseen aukioon kuuluvat, ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi kaksitoista Kuvaamattontonta on itsensä repinyt rikki ja miksi he ovat asettuneet paikoilleen Ilmaisemattomain kaikkien järjestöjen mukaisesti, heidän itsensä ollessa rajattomia ja sisällyttömiä, ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi nämä Ilmaisemattomat ovat itsensä repineet rikki, — [ne], jotka itseänsä eivät ole ilmaisseet eivätkä julkisuuteen ole tulleet, Yhden ja Ainoan, Lausumattoman talouden tähden, ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi Yli-syvyydet ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat jakautuneet, vaikka ovat yhtä järjestöä, ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi Puhumattomien kaksitoista järjestöä ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat jakautuneet, vaikka ovat kolmessa osassa, ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi kaikki Katoamattomat heitä ollen kaksitoista järjestöä, ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat asettuneet paikoilleensa, mahtuen yhteen ainoaan järjestöön, ja miksi he ovat jakautuneet ja erilaisia järjestöjä muodostaneet, rajattomia ollen ja

sisältymättömiä mihinkään, ja minkä vuoksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, minkä vuoksi Kuolemattomat ovat itsensä repineet rikki ja minkä vuoksi he ovat asettuneet paikoilleen vaikka ovat kahtenatoista rajattomana aukiona, ja ovat asettuneet paikoillensa vaikka ovat kolmena aukiojärjestönä, Yhden ja Ainoan, Lausumattoman, talouden takia, ja miksi he isättömistä ovat esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi Kaksitoista Sisältymättöntä, jotka Yhden ja Ainoan, Lausumattoman, järjestöihin kuuluvat, ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet, kunnes he tuotiin Ensimmäisen Mysterion aukioon, joka toinen aukio onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksikä neljäkolmatta Ylityslaulujen laulajan myriaadia on itsensä repinyt rikki, ja miksi he ovat levittäytyneet Ensimmäisen Mysterion verhon ulkopuolelle, joka Yhden ja Ainoan, Lausumattoman, Kaksoismysterio onpi, tuon joka sisältäpäin ja ulkoa katsoo, ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi kaikki Sisältymättömät ovat itsensä repineet rikki — [nuo], jotka juuri olen nimittänyt nimeltä, jotka Suuren Lausumattoman toisen aukion alueilla ovat, mikä Ensimmäisen Mysterion aukio onpi, ja miksi nuo Rajattomat ja Sisältymättömät Isättömistä ovat esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi ensimmäisen Kolmasti-henkisen neljäkolmatta mysteriota itsensä ovat repineet rikki ja miksi heitä ensimmäisen Kolmasti-henkisen nel-

jäksikolmatta aukioksi sanotaan ja miksi he toisesta Kolmasti-henkisestä esille ovat tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi toisen Kolmasti-henkisen neljäkolmatta mysteriota ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat esille tulleet Kolmannesta kolmasti-henkisestä.

„Ja se mysterio tietää, miksi neljäkolmatta mysteriota kolmannen Kolmasti-henkisen — se on kolmannen Kolmasti-henkisen neljäkolmatta aukiota — ovat itsensä repineet rikki ja miksi he Isättömistä ovat esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi ensimmäisen Kolmasti-henkisen viisi Puuta ovat itsensä repineet rikki ja miksi ne ovat laajentuneet, toinen toisensa takana seisten ja lisäksi toinen toisiinsa sidottuina kaikkine järjestöineen, ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi toisen Kolmasti-henkisen viisi Puuta ovat itsensä repineet rikki ja miksi ne ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi kolmannen Kolmasti-henkisen viisi Puuta ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi ensimmäisen Kolmasti-henkisen Esisisältymättömät ovat itsensä repineet rikki ja miksi ne ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi toisen Kolmasti-henkisen Esi-sisältymättömät ovat itsensä repineet rikki ja miksi ne ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi kolmannen Kolmasti-henkisen kaikki Esi-sisältymättömät ovat itsensä repineet rikki ja miksi he ovat Isättömistä esille tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi alhaalta ensimmäinen Kolmasti-henkinen — nuo, jotka Yhden ja Ainoan, Lausumattoman, järjestöihinkuuluvat — on itsensä repinyt rikki ja miksi se on toisesta Kolmasti-henkisestä esille tullut.

„ja se mysterio tietää, miksi kolmas Kolmasti-henkinen — se on ylhäältä ensimmäinen Kolmasti-henkinen — on itsensä repinyt rikki ja miksi se on esille tullut Kahdennestatoista Esi-kolmasti-henkisestä, mikä Isättömän viimeisellä alueella onpi.

„Ja se mysterio tietää, miksi alueet kaikki, jotka Suuren Lausumattoman aukiossa ovat, ja kaikki, jotka ovat niissä, ovat laajentuneet, ja miksi he Suuren Lausumattoman viimeisestä Jäsenestä esille ovat tulleet.

„Ja se mysterio tietää, miksi se on itsensä repinyt rikki, Suuresta Lausumattomasta esille tullaksensa, — se on siitä, joka kaikkia niitä hallitsepi ja joka ne laajensi kaikki niiden järjestöjen mukaisesti.

96 LUKU.

„Kaikesta tästä minä sitten kanssanne puhun kaikkeuden avartumisessa — sanalla sanoen kaikista niistä, joista olen puhunut teille, noista, jotka syntyvät ja noista, jotka tulevat, noista, jotka virtaavat, ja noista, jotka tulevat esille, ja noista, jotka ulkopuolella heidän yllänsä ovat ja noista, jotka niihin ovat kätkeytyjä, noista, jotka sisältävät Ensimmäisen Mysterion alueen ja noista, jotka Suuren Lausumattoman aukioissa ovat —

näistä minä puhelen teille, koska ne teille paljastaa tahdon, ja minä niistä teille puhua tahdon, jokaisen alueen mukaisesti ja jokaisen järjestön mukaisesti, kaikkeuden avartuessa. Ja kaikkien niiden mysteeriöt minä paljastaa tahdon, jotka niitä kaikkia hallitsevat, ja niiden Esi-kolmasti-henkiset ja niiden Yli-kolmasti-henkiset, jotka niiden mysteeriöitä ja järjestöjä hallitsevat.

„Siksipä Suuren Lausumattoman mysteeriö tietää, miksi kaikki nämä syntyneet ovat, joista avoimesti olen puhunut teille ja joiden kautta kaikki nämä syntyneet ovat. Se on mysteeriö, joka niissä kaikissa onpi; ja se niiden kaikkien ulosmeno onpi ja niiden kaikkien ylösmeno ja niiden kaikkien paikoilleen asettuminen.

„Ja Suuren Lausumattoman mysteeriö se mysteeriö onpi, joka on kaikissa niissä, joista olen puhunut teille ja joista minä puhun teille kaikkeuden avartumisessa. Ja se mysteeriö onpi, joka on kaikissa niissä, ja se Suuren Lausumattoman ainokainen mysteeriö onpi ja näiden kaikkien tieto (gnoosis) ,joista minä olen puhunut teille ja joista teille puhua tahdon ja joista en vielä ole puhunut teille. Näistä teille puhua tahdon kaikkeuden avartumisessa ja niiden kokonaistiedosta toinen toistensa suhteen, miksi ne syntyneet ovat. Se on Suuren Lausumattoman yksi ainoa sana.

„Ja minä kertoa teille tahdon kaikkien mysteeriöitten laajenemisesta ja perikuvista niiden jokaisen ja niiden täydennystavasta kaikissa kuvioissansa. Ja teille Yhden ja Ainoan, Lausumattoman, mysteeriöistä kertoa tahdon ja sen perikuvista kaikista, sen kuvioista ja sen koko taloudesta, miksi se on Suuren Lausumattoman

viimeisestä jäsenestä tullut. Sillä tuo mysterio niiden kaikkien paikoilleen asettaminen onpi

„Ja se Suuren Lausumattoman mysterion lisäksi on yksi ainokainen sana, joka Suuren Lausumattoman puheessa piilee, ja se niiden kaikkien sanojen selvityksen taloutta onpi, jotka minä olen puhunut teille.

„Ja se, joka saa tuon mysterion yhden ainoan sanan, jonka mysterion nyt sanon teille kaikkine perikuvina, kaikkine kuvioinensa sekä sen mysterion suorittamistavan, — sillä kaikki te täydelliset ja täysin täydelliset olette, ja tuon mysterion kaiken tiedon omaksumaan tulette, sen kaikkine talouksinensa, sillä teille kaikki mysteriot uskotut ovat, — siksi pä kuuluu, että teille tuosta mysteriosta kertoa voisin, joka on [—?].

„Sittenpä se, joka tuon mysterion yhden ja ainoan sanan saa, josta olen kertonut teille, jos hän valtioiden aineruumiista esille tulee, ja jos koston- ja hyvityksen henget tulevat ja hänet valtiasten aineruumiista vapauttavat, — se on ne [henget], jotka kaikki ruumiista poistuvat sielut vapautuvat, — kun koston- ja hyvityksen henget vapauttavat tuon sielun, joka on Suuren Lausumattoman yhden ainoan mysterion saanut, josta juuri olen kertonut teille, silloin suoraa päätä siitä, jos se vapautetaan aineruumiistansa, suuri valovirta noiden henkien joukkoon tulee, ja ne henget tuon sielun valoa suuresti peljästyvät, ja henget voimattomiksi käyvät ja lankeavat maahan ja suuren valon pelosta tykkänään lyyhistyvät, jonka he ovat nähneet.

„Ja sielu, joka Suuren Lausumattoman mysterion saapi, suurena valovirtana korkeuteen leijaileepi, eivät-

kä vastaanottajat voi sitä vallata, eivätkä tiedä kuinka on laadittu tie, jota myöten se käydä tahtoo. Sillä se suureksi valovirraksi muuttuu ja korkeuteen leijaileepi, eikä mikään voima voi sitä yhtään alhaalla pitää, eivätkä he voi sitä lähestyä yhtään.

”Mutta se läpäisee valtiasten alueet kaikki ja Valon virtausten alueet kaikki, eikä se vastauksia millään alueilla anna, eikä se anteeksipyyntöjä tee eikä se merkkejä anna; eikä yksikään valtiasten voima, eikä yksikään valovirtausten voima voi tuota sielua lähestyä. Mutta valtiasten alueet kaikki ja Valon virtausten alueet kaikki, — jokainen sille alueellensa ylistystä laulaa, sen virran valon palossa, joka tuota sielua ympäröipi, kunnes tämä kaikkien niiden lävitse kulkee ja sen mysterion perintöalueille menee, jonka se saanut onpi, — se on tuon Yhden ja Ainoan, Lausumattoman, mysterion luokse, — ja kunnokka se yhdeksi sen jäsenten kanssa muuttuu. Amen, sanonpa teille: Tämä onpi kaikilla alueilla samassa ajassa kuin ihminen ampuvi nuolen.

”Siksipä, amen, minä sanon nyt teille: Jokainen, joka Suuren Lausumattoman mysterion saapi ja sen suorittaa kaikkine merkkeinensä ja kaikkine laatuinensa, — hän on maailmassa ihminen, vaan hän piirtyypi kaikkien enkelten ylitse ja yhä enemmän niiden ylitse kohaapi.

”Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien arkkienkeltien ylitse piirtyy ja yläpuolelle kaikkia niitä hän kohaapi.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien

hirmuhallitsijoiden ylitse piirtyy ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien herrojen ylitse piirtyy ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien jumalten ylitse piirtyy ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien valonantajain ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien puhtaitten ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien kolmivaltain ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien esi-isäin ylitse piirtyy ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien näkymättömäin ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän suuren näkymättömän esi-isän ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kaikkien Keskustalaisten ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä kaikkia hän kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän Valon

Aarteiston virtausten ylitse piirtyy, ja yläpuolelle niitä hän kaikkia kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän Sekoituksen ylitse piirtyy, ja yläpuolelle sitä hän kohoaa kokonansa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän koko Aarteiston alueen ylitse piirtyy, ja yläpuolelle sitä hän kokonansa kohoaa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän valtakunnassani kanssani hallitsepi.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan hän kuningas onpi Vallossa.

„Hän ihminen maailmassa onpi, vaan maailmalle hän ei kuulu.

„Ja amen, sanon teille: Tuo ihminen olen minä, ja minä olen tuo ihminen.

„Ja maailman hajautuessa, se on, kun kaikkeus nostetaan ylös, ja kun täydellisten sielujen laskenta kokonansa kohotetaan ylös, ja kun minä Kuningas olen viimeisen Auttajan keskuudessa, kuninkaana halliten kaikkia Valon virtauksia ja kuninkaana halliten seitsemää Amenia ja viittä Puuta ja kolmea Amenia ja yhdeksää vartijata ja kuninkaana halliten Lasten Lasta, se on Kaksoisvapahtajia ja kuninkaana halliten kahta-toista vapahtajata ja täydellisten sielujen koko laskeamista, jotka Vallossa mysteriot saavat — silloin kaikki ihmiset, jotka Suuressa Lausumattomassa mysteriot saavat, minun kanssani hallitsijoitani ovat ja valtakunnassani oikealla ja vasemmalla puolellani istuvat.

„Ja amen, sanonpa teille: Nuo ihmiset olen minä, ja minä olen he.

„Tämän vuoksi minä varemmin olen sanonut teille: Te valtaistuimillanne minun oikealla ja vasemmalla puolellani istutte ja kanssani halitsette.

„Tämänpä vuoksi minä en ole epäröinyt enkä ole hävennyt teitä veljikseni ja tovereikseni nimittää, koska valtakunnassani te hallitsijatovereitani olette. Sen vuoksipa tämän minä teille sanon, tietäen, että teille Suuren Lausumattoman mysterion annan, se on: Tuo mysterio olen minä, ja minä olen tuo mysterio.

„Siksipä ette vain te minun kanssani hallitse, vaan kaikki, jotka Suuren Lausumattomani mysterion saavat, minun valtakunnassani hallitsijatovereitani ovat. Ja minä olen he, ja he ovat minä. Mutta minun valtaistuimeni heidän ylitseen piirtyy. [Ja] koska te maailmassa suruja kestää saatte, jotka ylittävät kaikkien ihmisten surut, kunnekka kaikki sanat julistatte julki, jotka minä teille sanon, teidän valtaistuimenne minun omaani liitetään valtakunnassani.

„Tämänpä vuoksi olen varemmin virkkanut teille: ‚Missä minä olen, siellä minun kaksitoista apulaistankin ovat.‘ Mutta Maria Magdaleena ja Johannes, neitsyt, minun kaikkien opetuslasteni ja kaikkien ihmisten ylitse piirtyvät, jotka mysterioita saavat Suuressa Lausumattomassa. Ja he oikealla ja vasemmalla puolellani ovat. Ja minä olen he, ja he ovat minä.

„Ja teidän kaltaisenne he kaikissa asioissa ovat, paitsi että teidän valtaistuimenne heidän omaansa ylitse

piirtyy, ja minun valtaistuimeni teidän omanne ylitse piirtyy.

„Ja kaikki ihmiset, jotka löytävät Suuren Lausumattoman sanan, — amen, sanonpa teille: ne ihmiset, jotka tuon sanan löytävät, näiden kaikkien sanojen tiedon tietävät, jotka olen sanonut teille, sekä ne, jotka syvyyteen ja korkeuteen, pituuteen ja leveyteen kuuluvat; sanalla sanoen, he kaikkien näiden sanain tiedon tietävät, jotka minä olen puhunut teille ja joita en vielä ole puhunut teille ja jotka minä teille puhua tahdon, alue alueelta, järjestö järjestöltä kaikkeuden avartumisessa.

„Ja amen, sanonpa teille: He tietävät, millä tavoin maailma perustettu onpi, ja he tietävät, millä tavoin kaikki korkeuksien asukkaat laaditut ovat, ja he tietävät, miltä perustalta kaikkeus syntynyt onpi.”

97 LUKU.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria Magdaleena astui esiin ja sanoi: „Herra, ole kanssani pitkämielinen, äläkä vihastu minuun, jos kaikesta varmasti ja tarkastu kysyn. Siksipä, Herra, onko Suuren Lausumattoman sana toinen, ja toinen koko tiedon (gnoosiksen) sana?”

Vapahtaja vastasi sanoen: ”Toinen Suuren Lausumattoman mysterio onpi ja toinen koko tiedon sana.”

Ja Maria vastasi jälleen, sanoen Vapahtajalle: „Herra, ole kanssani pitkämielinen äläkä vihastu minuun. Siksipä, Herra, ellemme elä, ja Suuren Lausu-

mattoman koko sanan tietoa tiedä, emmekö sitten voi periä Valon valtakuntaa?”

Ja Vapahtaja vastasi ja Marialle lausui: „Tietenkin; sillä jokainen, joka Valon valtakunnan mysterion saapi, sen perimään joutuu sille alueelle asti, josta hän mysterioita on saanut. Mutta hän ei kaikkeuden tietoa tiedä, minkä vuoksi kaikki tämä syntynyt onpi, ellei hän Suuren Lausumattoman yhtä ja ainoata sanaa tiedä, joka kaikkeuden tietoa [gnoosis] onpi. Ja avoimesti jälleen: Minä olen kaikkeuden tieto. Ja myös mahdotonta onpi tiedon yhtä ja ainoata sanaa tietää, ellei ihminen ensiksi ole Suuren Lausumattoman mysteriota saanut. Mutta kaikki ihmiset, jotka Valossa mysterioita saavat, — jokainen heistä sille alueelle asti perimään joutuu, johon hän on mysterioita saanut.

„Joka profeettaan luottaa, sillä on profeetan palkka, ja

„Tämänpä vuoksi olen varemmin virkkanut teille: joka vanhurskaaseen [ihmiseen] luottaa, sillä on vanhurskaan [ihmisen] palkka’, — se on: Jokainen sillä alueella nousee, jolle hän mysterioita on saanut. Se, joka pienemmän mysterion saapi, pienemmän mysterion perii, ja joka korkeamman mysterion saapi, se korkeammat alueet perii. Ja jokainen alueellansa asustaapi minun valtakuntani valossa, ja jokaisella niihin järjestöihin valtaa onpi, jotka ovat hänen alapuoellansa, mutta ei hänellä valtaa ole niihin järjestöihin mennä, jotka ovat hänen yläpuolellansa; mutta hän minun valtakuntani Valon perintöalueella asuu, ollen suuressa, jumalille ja näkymättömille mittaamattomassa valossa, ja hän suuresti iloita ja riemuja saapi.

„Mutta siksipä kuulkaatte, että kanssanne puhua voisin niiden ylevyydestä, jotka Ensimmäisen Myste-
rion myste-riot saaneet ovat.

„Siksipä se, joka Ensimmäisen Myste-rion [ensi-
mäisen] myste-rion saapi, ja se sinä aikana onpi, jol-
loin hän valtiasten aioanein ruumiista poistuu, — sil-
loin koston ja hyvityksen henget tulevat ja tuon ihmisen
sielun hänen ruumiistansa johtavat pois. Ja tuosta
sielusta suuri valovirta tulee koston ja hyvityksen hen-
kien käsissä; ja peljästyvät nuo henget tuon sielun va-
loa. Ja tuo sielu ylöspäin kulkee ja valtiasten kaikkien
alueitten ja Valon virtausten kaikkien alueitten lävitse
kulkee. Eikä se vastauksia anna, ei anteeksipyyntö-
jä eikä merkkejä tee Valon yhdelläkään alueella eikä
valtiasten aioallakaan alueella; vaan se kaikki alueet
läpäiseepi ja niiden poikitse kaikkein kulkee, niin et-
tä se ensimmäisen vapahtajan kaikki alueet hallitseepi.

„Samaten se myöskin, joka Ensimmäisen Myste-rion
toisen myste-rion saapi ja kolmannen ja neljännen, kun-
nes hän Ensimmäisen Myste-rion kahdennentoista myste-
rion saapi, jos se sellaisena aikana onpi, jolloin hän
valtiasten aineen ruumiista lähtee, silloin koston ja hy-
vityksen henget tulevat ja tuon ihmisen sielun aineruu-
miista vievät. Ja noista sieluista suuri valovirta tulee
koston ja hyvityksen henkien käsissä; ja nuo henget
noiden sielujen valoa peljästyvät ja tulevat voimatto-
miksi ja lankeavat kasvoillensa. Ja nuo sielut suoraan
ylöspäin leijailevat ja kulkevat valtiasten kaikkien alu-
eitten ja Valon virtausten kaikkien alueitten lävitse.
Eivätkä he vastauksia anna eivätkä anteeksipyyntöjä ja

merkkejä tee yhdelläkään aioalla alueella, vaan he kaikkien alueitten lävitse käyvät ja niiden kaikkien poikitse kulkevat ja kahdentoista vapahtajan kaikkia alueita hallitsevat, niin että ne, jotka Ensimmäisen Mysterion toisen mysterion saavat, toisen vapahtajan kaikkia alueita hallitsevat Valon perintöosuuksissa.

„Samaten myös ne, jotka Ensimmäisen Mysterion kolmannen mysterion saavat ja neljännen ja viidennen ja kuudennen, aina kahdenteentoista saakka, — jokainen sen vapahtajan kaikkia alueita hallitsepi, johon hän on mysteriot saanut.

„Ja se, joka järjestyksessä Ensimmäisen Mysterion kahdennentoista mysterion on saanut, s.o. mestarimysterion, josta minä puhelen teille, — se siis, joka nuo kaksitoista mysteriota on saanut, jotka kuuluvat Ensimmäiselle Mysteriolle, jos hän maailmasta lähtee, hän valtiasten kaikki alueet läpäisee ja Valon alueet kaikki, suurena valovirtana ollen, ja hän hallitsepi myös kahdentoista vapahtajan kaikkia alueita, vaan he eivät voi niiden kaikkien kaltaisia olla, jotka Suuren Lausumattoman yhden ja ainoan mysterion saavat. Mutta se, ken nuo mysteriot saapi, noissa järjestyksessä asuu, koska ne kehoitetut ovat, ja hän kahdentoista vapahtajan järjestyksessä asuu.”

98 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria Magdaleena esille astui, suuteli Jeesuksen jalkoja ja sanoi hänelle: „Her-

ra, ole kanssani pitkämielinen äläkä vihastu minuun, jos kyselen sinulta; mutta armahda meitä, oi Herra, ja paljasta kaikki se meille, josta me kyselemme sinulta. Siksi, Herra, kuinka Ensimmäisellä Mystერიolla kaksitoista mysteriota onpi, [ja] Suurella Lausumattomalla yksi ja ainoa onpi?”

Jeesus vastasi sanoen hänelle: „Sillä on kyllä yksi ainoa mysterio, kuitenkin tuo mysterio kolme mysteriota luopi, vaikka se yhdessä yksi ja ainoa onpi, vaan niiden kaikkien luonne eroaapi toisistansa. Ja myöskin se viisi mysteriota luopi, vaikka se yksi ja ainoa onpi, vaan niiden kaikkien luonne eroaapi toisistansa. Niin että nämä viisi mysteriota toinen toistensa kaltaisia ovat Valon perintöosuuksien valtakunnan mysterioissa, vaan niiden kaikkien luonne eroaapi toisistansa. Ja niiden valtakunta korkeammalla ja ylempänä onpi kuin Ensimmäisen Mystერიon kahdentoista mysterion koko valtakunta; mutta Ensimmäisen Mystერიon valtakunnassa [he eivät yhden ja ainoan mysterion] kaltaisia ole Valon valtakunnassa.

„Samalla tavoin eivät [?] kolme mysteriota myöskään toinen toistensa kaltaisia ole Valon valtakunnassa; vaan niiden kaikkien luonne eroaapi toinen toisistansa. Eivätkä ne myös valtakunnassa Valon valtakunnan Ensimmäisen Mystერიon yhden ja ainoan mysterion kanssa yhtäläisiä ole; ja niistä jokaisen kolmen luonne ja niiden jokaisen luonne ja muoto eroaapi toinen toisistansa.

„[Ensimmäisen Mystერიon mysterioista] ensimmäinen, — jos kokonansa sinä sen mysterion suoritat ja sitä hie-

nosti seisot suorittamassa kaikkine merkkeinensä, silloin sinä heti ruumiistasi erkanet, suureksi valovoimaksi muutut ja valtiasten kaikkien alueitten lävitse kuljet ja Valon kaikkien alueitten lävitse, kaikkien tuota sie-lua peljästyessä, kunnes se valtakuntansa alueelle saapuu.

„Ensimmäisen Mysterion toinen mysterio taas, — jos sen kaikkine merkkeinensä hienosti suoritat, — sik-sipä ihminen, joka sen mysterion suorittaapi, jos hän sen mysterion lausuu jonkun ihmisen pään päälle, joka ruumiistansa lähtee, ja sen hänen molempiin korviinsa puhuu, jos tuo ihminen sitten, joka erkanee ruumiis-tansa, on toisen kerran mysteriot saanut ja osallisena on totuuden sanassa, — amen, sanonpa teille: Tuo ihminen, jos erkanee aineruumiistansa, silloin hänen sie-lunsa suureksi valovirraksi muuttuu ja kaikkien alu-eitten lävitse kulkee, kunnes se tuon mysterion valta-kuntaan tulee.

„Vaan jos ei tuo ihminen mysteriota ole saanut eikä osallinen ole totuuden sanaan, — jos se, joka tuon mysterion suorittaapi, tuon mysterion semmoisen ihmi-sen pään ylitse lausuu, joka erkanee ruumiistansa ja joka ei mitään valon mysteriota ole saanut eikä totuu-den sanoihin osallinen ole, — amen, sanonpa teille: Tuota ihmistä ei poistuessaan ruumiistansa ei millään valtiasten alueella tuomita eikä häntä millään alueella rangaista yhtään, eikä tuli häntä kosketa yhtään Suu-ren Lausumattoman suuren mysterion vuoksi, joka on hänen seurassaan.

„Ja he rientävät joutuisasti ja hänet ojentavat toi-

nen toisillensa ja häntä alueelta alueelle vievät ja järjestöstä kuljettavat järjestöön, kunnes he hänet Valon Neitsyeen eteen vievät, kaikkien alueitten pelätessä Suuren Lausumattoman valtakunnan mysterioita ja merkkiä, joka hänen seurassaan onpi.

„Ja jos he hänet Valon Neitsyeen eteen vievät, silloin Valon Neitsyt Suuren Lausumattoman valtakunnan mysterion merkin näkee, joka hänen seurassansa onpi; Valon Neitsyt sitä ihmettelee ja koettelee häntä, vaan ei salli häntä tuotavan Valoon, kunnes hän tuon mysterion valon koko kansalaisuuden suorittanut onpi, se on maailman ja sen kaiken aineen jättämisen puhdistukset.

„Valon Neitsyt hänet korkeammalla sinetillä sinetöipi, joka on tämä [— — —?], ja antaa hänen siinä kuussa, jossa hän on eronnut aineruumiistansa sellaiseen ruumiiseen laskeutua, joka vanhurskas onpi ja totuudessa jumaluuden ja korkeammat mysteriot löytää, niin että hän ne periä voisi ja perisi myös ikuisen Valon, mikä on Suuren Lausumattoman Ensimmäisen Mysterion toisen mysterion lahja.

„Tuon Suuren Lausumattoman kolmas mysterio taasen, — niin, se ihminen, joka tuon mysterion suorittaapi, eikä vain jos hän [itse] erkanee ruumiistansa, hän mysterion valtakunnan perii, vaan jos hän tuon mysterion lopettaapi ja sen kaikkine kuvioinensa suorittaapi, se on, jos hän tuon mysterion läpäiseepi ja sen hienosti suorittaapi ja tuon mysterion lausuu semmoisen ihmisen yllä, joka erkanee ruumiistansa ja on tuon mysterion tiennyt, — olkoon hän vitkastellut tai pa-

remmin olkoon hän ollut vitkastelematta, — jonkun ylä siis, joka valtiasten julmissa rangaistuksissa onpi, ja heidän julmissa tuomioissansa ja heidän monenkermaisissa tulissansa, — amen, sanonpa teille: „Ihminen, joka on eronnut ruumistansa, — jos tämän mysterion nimi hänen vuoksensa lausuttu onpi, he kiiruhtavat joutuisasti hänet tuodaksensa toiselle puolen ja toinen toisilleen ojentaaksensa, kunnes he hänet Valon Neitsyeen eteen vievät. Ja Valon Neitsyt hänet korkeammalla sineillä sinetöipi, joka on tämä [— — —?], ja siinä kuussa hän hänet vanhurskaan ruumiiseen laskeutua antaa, joka totuudessa jumaluuden ja korkeamman mysterion löytää, niin että hän Valon valtakunnan perii. Tämäpä on Suuren Lausumattoman kolmannen mysterion lahja.

„Siksipä jokainen, joka yhden Suuren Lausumattoman viidestäysteriosta saapi, — jos hän erkanee ruumiistansa ja perinnön saa tuon mysterion alueelle asti. silloin noiden viiden mysterion valtakunta korkeammalla onpi kuin Ensimmäisen Mysterion kahdentoista mysterion valtakunta, ja se korkeammalla onpi kuin kaikki ne mysteriot, jotka niitä alempana ovat. Mutta nuo Lausumattoman viisiysteriota ovat valtakunnassaan toistensa kaltaisia ja kuitenkin eivät ole Suuren Lausumattoman kolmenysterion kaltaisia.

„Se taasen, joka Suuren Lausumattoman Kolmestaysteriosta osansa saapi, jos hän erkanee ruumistansa, hän tuon mysterion valtakuntaan saakka perinnön saapi. Ja nuo Kolmeysteriota valtakunnassa ovat toinen toistensa kaltaisia, ja ne ovat korkeammalla ja

ylhäämmällä kuin valtakunnan Suuren Lausumattoman viisi mysteriota, mutta eivät yhden ja ainoan mysterion kaltaisia ole.

„Se taasen, joka Suuren Lausumattoman yhden ja ainoan mysterion saapi, koko valtakunnan alueen perii sen koko loiston mukaisesti, niinkuin jo taannoin olen kertonut teille. Ja jokainen, ken mysterion saapi, joka Suuren Lausumattoman kaikkeuden aukiossa onpi, ja kaikki muut mysteriot, jotka Suuren Lausumattoman jäsenissä ovat yhdistyneitä, niistä en vielä ole puhunut teille ja niiden laajentumisesta ja niiden paikalleen asettumistavoista ja jokaisen laadusta, minkämoinen se on tai miksi sitä sanotaan Suureksi Lausumattomaksi tai miksi se Jäsenensä kaikiälle haarautuupi ja kuinka monta siinä on jäsentä ja kaikesta sen taloudenpidoista, mistä en teille puhua tahdo, mutta kun kaikkeuden avartumiseen asti tulen, niin yksitellen teille kaikesta kerron, — tietääksenne sen avartumisista ja sen laadusta, sen kaikkien Jäsenten kasautumisesta [?], joka Yhden ja Ainoan, todella lähestymättömän Jumalan talouden hoitoon kuuluvasta, — senpä vuoksi mille alueelle asti, jokainen mysterio Suuren Lausumattoman alueelle saapi, sille alueelle asti hän ne periä saapi, jolle hän on ne saanut. Ja tuon Suuren Lausumattoman aukion kaikki aluelaiset eivät mitään vastausta tuolla alueella anna, eivätkä anteeksipyyntöjä tee eivätkä merkkejä myöskään, sillä he ilman merkkejä ovat, eikä heillä ole vastaanottajaväkeä, vaan he kulkevat kaikkien alueitten lävitse, kunnes he sen mysterion valtakunnan alueille tulevat, jonka ovat saaneet.

„Samalla lailla ne myöskin, jotka mysterioita toisesta aukiosta saavat, ei heillä myöskään mitään vastauksia ole eikä anteeksipyyntejä tehtävä, sillä tuossa maailmassa he ilman merkkejä ovat, mikä Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion aukio onpi.

„Ja kolmannen aukion olennot, mikä aukio ulkopuolella onpi, mikä ulkoapäin [?sisältäpäin] kolmas aukio onpi, — jokaisella alueella tuossa aukiossa on omat vastaanottajansa ja selityksensä ja merkkinsä ja anteeksipyytelynsä, josta kaikista kerron teille, kun tuosta mysteriosta puhumaan joudun, se on, kun kaikkeuden avartumisesta olen kertonut teille.

„Jos kohta kaikkeuden häviämisessä, se on, kun täydellisten sielujen lukumäärä on täynnä ja mysterio, jonka [kautta] kaikkeus kokonaan syntynyt onpi, täydentynyt onpi, minä vietän tuhannen vuotta, Valon vuosien mukaan, kuninkaana halliten kaikkia Valon virtauksia, ja täydellisten sielujen koko lukumäärää, jotka ovat kaikki mysteriot saaneet.”

99 LUKU.

Tapahtuipa, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria Magdaleena esille astui ja sanoi: „Kuinka monta maailman vuotta on yksi Valon vuosi?”

Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Yksi Valon päivä on maailmassa tuhannenvuotta, niin että kuusi neljättä myriaadia vuotta ynnä puoli myriaadia vuotta on yksi ainoa Valon vuosi.

„Sen vuoksi tuhannen Valon vuotta minä vietän,

kuninkaana halliten viimeisen Auttajan keskuudessa ja kuninkaana halliten Valon kaikkia virtauksia ja niiden täydellisten sielujen koko lukumäärää, jotka ovat saaneet Valon mystერიот.

„Ja te minun opetuslapseni, ja jokainen, ken Suuren Lausumattoman mystერიон saapi, kanssani oikealla ja vasemmalla puolen olette, kunninkaana halliten valtakunnassani.

„Ja ne, jotka tuon Suuren Lausumattoman kolme mystერიiota saavat, teidän kanssanne hallitsijatovereita ovat Valon valtakunnassa; mutta he eivät ole teidän vertaisianne ja niiden vertaisia, jotka Suuren Lausumattoman mystერიон saavat, vaan he pikemmin teidän takananne kuninkaina hallitsevat.

„Ja ne, jotka Suuren Lausumattoman viisi mystერიiota saavat, myöskin kolmen mystერიон takana kuninkaita ovat.

„Ja lisäksi, jotka Ensimmäisen Mystერიон kahdenentoista mystერიон saavat, myös Suuren Lausumattoman viiden mystერიон takana ovat olemassa, kuninkaina jokainen halliten järjestöjensä mukaan.

„Ja kaikki, jotka Suuren Lausumattoman aukion kaikilla alueilla mystერიoita saavat, myöskin kuninkaita ovat ja niiden edessä oleilevat, jotka Ensimmäisen Mystერიон mystერიон saavat, eri laajalle ulottuen, kukin heistä kunnialoistonsa mukaan, niin että ne, jotka korkeampia mystერიoita saavat, korkeammilla alueilla asuvat, ja ne, jotka alempia mystერიoita saavat, alemmilla alueilla oleilevat, kuninkaana halliten valtakuntani vallossa.

„Nämä vain Suuren Lausumattoman ensimmäisen aukion valtakunnan osakkaita ovat.

„Ne taas, jotka toisen aukion, se on Ensimmäisen Mysterion aukion, kaikki mystერიот saavat, taasen valtakuntani valossa oleilevat eri laajalle ulottuen kukin heistä kunnialoistonsa mukaan, ja jokainen siinä mystერიossa ollen, johon asti hän on mystერიон saanut. Ja ne, jotka korkeammat mystერიот saavat, myös korkeammilla alueilla oleilevat, ja ne, jotka alemmat mystერიот saavat, alemmilla alueilla minun valtakuntani valossa oleilevat.

„Tämä on toisen kuninkaan osa niitä varten, jotka Ensimmäisen Mysterion toisen aukion mystერიон saavat.

„Ne taas, jotka kolmannen aukion mystერიон saavat, s.o. ulkoapäin ensimmäisen aukion mystერიот, ne taasen toisen kuninkaan takana oleilevat, eri laajalle ulottuen valtakuntani valossa, kukin kunnialoistonsa mukaisesti, kukin oleillen sillä alueella, jolle hän mystერიоita on saanut, niin että ne, jotka korkeampia mystერიоita saavat, asustavat korkeammilla alueilla, ja jotka alempia mystერიоita saavat, alemmilla alueilla asustavat.

„Nämä Valon valtakunnan kolme osastoa ovat.

„Nämä Valon kolmen osaston mystერიот ovat luvultansa erittäin suuret. Ne Ieoun kahdesta suuresta kirjasta löydätte. Mutta minä teille jokaisen osaston suurista mystერიоista kerron, niistä, jotka korkeammalla jokaista aluetta ovat, se on, jokaisen alueen ja jokaisen järjestön johtajista, jotka koko ihmissuvun korkeam-

mille alueille johtavat, Perintö-osuuden aukion mukaisesti.

„Siksipä ei teille muita alempia mysterioita ole tarvis; mutta ne te kahdesta Ieoun kirjasta löydätte, jotka Enok kirjoittanut onpi minun puhuessani hänen kanssaan, ollessani tiedon puussa ja ollessani elämän puussa Aatamin paratiisissa.

„Siksipä kun teille koko avartumisesta kerron, niin minä valtakuntani kolmen osaston suuret mystერიот annan ja kerron niistä, se on niiden mystериoiden päät minä annan teille ja heistä kerron kaikkine merkkeinensä ja perikuvinensa, kaikkine salakirjaimineen ja viimeisen aukion sinetteinensä, se on ulkoapäin ensimmäisen aukion. Ja minä tuon aukion vastauksista ja anteeksipyynnöistä ja merkeistä kerron.

„Toisella aukiolla, joka sisälläpäin onpi, ei mitään vastauksia, mitään anteeksipyyntöjä, mitään todistuksia, salakirjaimia eikä sinettejä ole; mutta sillä vain perikuvia ja merkkejä onpi.”

100 LUKU.

Kun Vapahtaja oli kaiken tämän opetuslapsillensa sanonut, Andreas astui esiin ja sanoi: „Herra, älä vihastu minuun, vaan armahda minua ja sen sanan mysterio paljasti minulle, josta minun on kysyttävä sinulta, sillä minulle se on kovaa ollut enkä ole ymmärtänyt sitä.”

Vapahtaja vastasi, sanoen hänelle: „Kysele sitä, mitä mielit, ja minä sen paljastan sinulle kasvoista kasvoihin ilman vertauksia.”

Ja Andreas vastasi sanoen: „Herra, minä hämmästynyt olen ja suuresti ihmettelen, kuinka ihmiset, jotka maailmassa ja aineen ruumiissa ovat, jos he lähtevät pois tästä maailmasta, he kaikkien näiden taivaan lakien ja kaikkien valtiaitten ja kaikkien herrain ja kaikkien jumalain ja kaikkien näiden suurten näkymättömäin ja kaikkien keskustan aluelaisten ja oikeiston kaikkien aluelaisten ja Valon virtausten kaikkien suurten kautta ja lävitse pääsevät ja niihin kaikkiin pääsevät ja perivät Valon valtakunnan. Tämäpä aine on vaikea minulle.”

Kun Andreas oli sanonut tämän, niin Vapahtajan henki hänessä värähti; hän huudahti sanoen: „Kuinka kauan minun tätä on kestävä? Kuinka kauan on minun teitä siedettävä? Ettekö nytkään vielä ole ymmärtäneet, vaan tietämättömiksi olette jääneet? Ettekö tiedä sitten ja ettekö ymmärrä sitten, että te ja enkelit kaikki ja kaikki arkkienkelit ja jumalat ja herrat ja valtiat kaikki ja suuret näkymättömät kaikki ja kaikki keskustalaiset ja kaikki Oikeiston aluelaiset ja kaikki Valon virtausten suuret ja koko heidän kunnialoistonsa, — että te kaikin yhdestä ja samasta tahdosta tehdyt olette ja samasta aineesta ja samasta olemuksesta ja että te kaikki samasta sekoituksesta kotoisin olette.

„Ja Ensimmäisen Mysterion käskystä sekoitus ehkäistiin, kunneka kaikki Valon virtausten suuret ja koko heidän kunnialoistonsa puhdistettiin ja kunnes he puhdistautuneet sekoituksesta olivat. Eivätkä he itsestänsä ole puhdistuneet, vaan välttämättömyydestä

ovat puhdistautuneet, Suuren Lausumattoman Yhden ja Ainoan taloudenhoidon mukaan.

„Eivät he tietenkään kaikki kärsineet ole, eivätkä kaikki itseänsä alueillensa muutelleet eivätkä itseään repineet rikki eivätkä itseään kaikenlaisiin ruumiisiin vuodattaneet, toisesta toiseen, eivätkä minkäänlaisissa vaivoissa yhtään olleet.

„Te eritoten olette Aarteiston jätettä ja te olette Oikeiston alueen jätettä ja te keskustalaisten alueen jätettä olette ja te kaikkien näkymättömäin ja kaikkien valtiasten jätettä olette; sanalla sanoen, te kaikkien näiden jätettä olette. Ja te olette suurissa kärsimyksissä ja vaikeuksissa, koska olette vuodatettuina toisesta erilaisesta maailman ruumiista toiseen. Ja kaikkien näiden kärsimysten jälkeen te itessänne taistelleet ja kamppailleet olette, jätettyänne vihdoin koko maailman ja kaiken sen aineen; ettekä ole etsimästä lakanneet, kunneka Valon valtakunnan kaikki mysteriot löytäneet olette, jotka teidät ovat puhdistaneet ja muuttaneet kirkkaaksi valoksi, hienon hienoksi valoksi, ja te olette puhtaaksi valoksi tulleet.

„Tästäpä syystä olen varemmin virkkanut teille: ‚Etsikää, niin te löydätte’. Siksi minä olen sanonut teille: Valon mysterioita on teidän etsittävä, jotka aine-ruumiin puhdistavat ja sen puhtaaksi valoksi saavat, hienon hienoksi valoksi.

„Amen, sanonpa teille: Ihmissukukunnan tähden, koska se aineellinen onpi, minä itseni olen rikki repinyt ja heille Valon kaikki mysteriot tuonut, siten heidät puhdistakseni, sillä he ovat heidän aineensa kaiken aineen jätettä; muuten ei yksikään sielu olisi pelastunut

koko ihmissuvusta, eivätkä he Valon valtakuntaa periä voisi, ellen minä heille puhdistavia mysterioita olisi tuonut.

„Sillä Valon virtauksilla ei mysterioita ole tarvis, sillä ne ovat puhdistetut; vaan se oli ihmiskunta, joka tarvitsi niitä, koska aineellisia jätteitä he ovat kaikki. Tästäpä syystä olen varemmin virkkanut teille: ‚Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat’, — se on: Valon omilla ei mysterioita ole tarvis, sillä he ovat puhdasta valoa; vaan se on ihmisten suku, jolla niitä on tarvis, sillä [he] ainejätteitä ovat.

„Tästäpä syystä koko ihmiskunnalle julistakaa, sanoen: Yötä päivää etsikää, kunnes puhdistuksen mysteriot löytämään tulette; ja ihmissuvulle sanokaa: Jättäkää koko maailma ja kaikki sen maalliset asiat. Sillä joka maailmassa ostaa ja myypi ja joka sen aineesta syöpi ja juopi ja joka sen kaikissa menoissa ja riennoissa elää, kasaa toisia lisäaineita muuhun aineeseensa, koska koko tämä maailma kaikkimensa, mitä siinä onpi ja kaikki sen yhtymät ainejäännöksiä ovat, ja he kyselevät jokaiselta hänen puhtauttansa.

„Tästäpä syystä minä varemmin olen virkkanut teille: „Jättäkää koko maailma ja kaikki sen maalliset asiat, ettette toisia lisäaineita kasaisi muuhun aineeseen. Tästäpä syystä se julistakaa koko ihmissuvulle, sanoen näin: Jättäkää koko maailma ja kaikki sen riennot, ettette toisia lisäaineita kasaisi muuhun aineeseen; ja sanokaa heille: Yötä päivää etsikää älkäätkä luopuko siitä, ennenkuin puhdistavat mysteriot löytäneet olette, jotka puhdistavat teidät ja teidät kirkkaaksi valoksi saa-

vat, niin että te korkealle nousisitte ja perisitte minun valtakuntani valon.

„Siksipä Andreas ja kaikki sinun veljesi, sinun toverisi opetuslapsuudessa, teidän kieltämyksenne vuoksi ja kaikkien kärsimystenne tähden, joita te joka alueella kesittäneet olette, ja jokaisella alueella teidän vaihdoksienne voiksi, ja koska teitä toisenkaltaisesta ruumiista toisenkaltaiseen ruumiiseen vuodatettiin, ja kaikkien vaivojenne tähden, ja kaiken tämän jälkeen te puhdistuksen mystერიот saaneet olette ja olette kirkkaaksi valoksi tulleet, hienon hienoksi valoksi, — tästäpä syystä te korkealle nousette ja Valon kaikkien suurten virtausten kaikki alueet kuljette läpi ja kuninkaina ainiaan Valon valtakunnassa hallitsette.

„Mutta jos erkanette ruumiistanne ja korkealle nousette ja tulette aina valtiasten alueelle asti, silloin kaikki valtiat häpeään joutuvat teidän edessänne, koska te heidän ainejätettänsä olette ja valoksi olette tulleet, puhtaammaksi kaikkia heitä. Ja jos Suuren Näkymättömän alueelle tulette ja keskustalaisten ja oikeistolaisten alueelle ja Valon kaikkien suurten virtausten alueille, silloin he teitä kunnioittavat keskuudessaan, koska te heidän ainejätettään olette ja valoksi olette tulleet, puhtaammaksi heitä kaikkia. Ja kaikki alueet ylistystänsä laulavat teille, kunnes valtakunnan alueelle te tulette.

„Tämäpä niihin sanoihin on vastaus, joista te kyselette minulta. Siksipä, Andreas, oletko sinä epäuskossa vielä ja tietämätön?¹⁾

---

¹⁾ Nämä kaksi lausetta on pantu edellisen pykälän loppuun, mutta selvästi kuuluvat tähän.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Andreas selvästi tiesi, eikä vain hän, vaan kaikki opetuslapset tiesivät tarkasti myöskin, että he perisivät Valon valtakunnan. He kaikki Jeesuksen jalkain juuren heittäytyivät, huusivat ääneensä, itkivät ja Vapahtajaa avukseen huusivat, sanoen: „Herra, anna anteeksi tietämättömyyden synti veljellemme.”

Vapahtaja vastasi sanoen: „Kyllä minä anteeksi annan ja tahdonkin antaa; siitpä syystä Ensimmäinen Mysterio minut lähettänyt onpi, että jokaiselle voisin syntinsä anteeksi antaa.”

[Allekirjoitus:]

Osa Vapahtajan kirjoja.

[TOISEN KIRJAN LOPPU]

101 LUKU.

„Ja ne, jotka niiden mysterioiden arvoiset ovat, jotka piilevät Suuressa Lausumattomassa, jotka ovat niitä, mitkä eivät esille ole tulleet — nämä ovat olemassa ennen Ensimmäistä Mysteriota, ja kuvapuhetta ja vertauksia käyttääkseni, että te voisitte ymmärtää sitä, ne ovat kuin Suuren Lausumattoman Jäsenet. Ja jokainen oman kunnialoistonsa arvon mukaisesti on olemassa: pää pään arvon mukaisesti, silmä silmien arvon mukaisesti ja korva korvien arvon mukaisesti ja muut jäsenet [samaa tapaan]; niin että aine ilmeinen onpi: jäseniä on paljon, mutta vain yksi ainoa ruumis. Tästäpä olen

esikuvin, vertauksin ja kuvapuhein puhunut teille, mutta en todellisessa muodossa; enkä minä todella ole saanut paljastanut, mutta vain Suuren Lausumattoman mysterion.

„Ja kaikki Jäsenet, jotka ovat siinä, — sen sanan mukaan, johon olen verrannut sitä, — se on ne, jotka elävät Suuren Lausumattoman mysteriolla, ja ne, jotka asuvat siinä, ja ne kolme aukiota, jotka niiden jäljessä ovat mysterioiden mukaisesti, — kaikista niistä minä totisessa totuudessa olen heidän aarteistonsa, jota paitisi ei ole olemassa yhtään aarteistoa, jolla ei maailmassa ole vertaistansa; mutta vielä on olemassa sanoja ja mysterioita ja toisia alueita.

„Siksipä siunattu se, joka ulkoapäin [ensimmäisen aukion] mysterioiden [sanat] löytänyt onpi; ja se. onpi jumala, joka keskustasta toisen aukion mysterioiden nämä sanat löytänyt onpi; ja se vapahtaja ja sisältymätön onpi, joka sisältäpäin kolmannen aukion mysterioiden sanat löytänyt onpi, ja hän loistavampi koko kaikkeutta onpi ja niiden kaltainen, jotka kolmannessa aukiossa ovat. Koska hän on mysterion löytänyt, jossa he ovat ja jossa he myöskin seisovat, — tästäpä syystä hän heidän kaltaisensa onpi. Se taas, joka mysterioiden sanat löytänyt onpi jotka kuvapuhein olen esittänyt teille, että ne Suuren Lausumattoman Jäseniä ovat — amen, sanonpa teille: Tuo ihminen, joka näiden mysterioiden sanat jumalallisessa totuudessa löytänyt onpi, totuudessa ensimmäinen onpi ja hänen [nim. Ensimmäisen s.o. Suuren Lausumattoman] kaltaisensa onpi, sillä näiden sanojen ja mysterioiden kautta — — ja kaikkeus itse tuon Ensimmäi-

sen kautta järkkymätönnä seisoo. Siksipä se, joka noiden mysterioiden sanat on löytänyt, Ensimmäisen kaltainen onpi. Sillä se Suuren Lausumattoman tiedon tietoa [gnoosis] onpi, josta tänä päivänä olen puhunut teille.”

PISTIS SOPHIAN KOLMAS KIRJA.

102 LUKU.

Jeesus jatkoi jälleen puhettaan sanoen opetuslapsillensa: „Kun Valoon olen mennyt, se kaikelle maailmalle julistakaa ja lausukaa heille: Yötä päivää etsikää, älkää etsimästä lakatko, ennenkuin Valon valtakunnan mysteriot löytäneet olette, nuo, jotka mielenne puhdistavat ja teidät kirkkaaksi valoksi muuttavat ja Valon valtakuntaan sisälle johtavat.

„Sanokaa heille: Jättäkää maailma ja maalliset asiat, sen huolet ja synnit jättäkää, sanalla sanoen kaikki sen suhteet, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja rangaistuksitta pelastua voisitte, jotka tuomioissa ovat.

„Sanokaa heille: Jättäkää napina, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja koirankuonoisen tulelta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää juorut [?], jotta [Valon mysterioiden arvoiset olisitte] ja koirankuonoisen tuomioilta pelastua voisitte.

Sanokaa heille: Jättäkää torailu [?], jotta Valon

mysterioiden arvoiset olisitte ja Anelin rangaistuksista pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää panettelu, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja koirankuonoisen tulivirroilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää väärät todistelut, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja koirankuonoisen tulivirroilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää ylpeily ja korskeus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja Arielin tulikuiluilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää vatsan palvonta, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja Amenten tuomioilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää jaaritus, jotta Valon mysterion arvoiset olisitte ja Amenten tulilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää viekkaus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja rangaistuksilta pelastua voisitte, jotka Amentessa ovat.

„Sanokaa heille: Jättäkää ahneus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja koirankuonoisen tulivirroilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää rakkaus maailmaan, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja koirankuonoisen tulelta ja pieltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää sotasaalistus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja Arielin tulivirroilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää pahat puheet, jotta

Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja tulivirtain rankaisuilta pelastua voisitte....

„Sanokaa heille: Jättäkää ilkeys, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja Arielin tulimeriltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää sydänten kovuus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja lohikäärme-
kasvoisten tuomioilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää kiukku, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja lohikäärme-
kasvoisten tulivirroilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää kiroilu, jotta Valon mysterioihin arvolliset olisitte ja lohikäärme-
kasvoisten tulimeriltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää varkaus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja lohikäärme-
kasvoisten velloilta vesiltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää ryöstö, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja Ialdabaothilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää herjailu, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja jalopeurankasvoisen tulivirroilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää taistot ja sotimiset, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja laldabaothin kuohuisilta koskilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää kaikki tietämättömyys, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja laldabaothin orjilta ja tulimeriltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää pahan tekeminen, jotta

Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja kaikilta laldabaothin paholaisilta ja kaikilta hänen tuomioiltaan pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää laiskuus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja laldabaothin pihiseviltä pikivesiltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää aviorikokset, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja jalopeurakasvoisen rikki- ja pikimeriltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää murhat, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja krokodiilikasvoiselta valtiaalta pelastua voisitte, siltä, joka pakkasissa on ja uloimman pimeyden ensi kammioissa elää.

„Sanokaa heille: Jättäkää sydämenkovuus ja jumalattomuus, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja uloimman pimeyden valtiailta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää Jumalan kieltäminen, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja itkulta ja hammasten kiristykseltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää noita-juomat, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja uloimman pimeyden pakkaselta ja raesateilta pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää herjailu ja Jumalanpilkka, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja uloimman pimeyden suurelta lohikäärmeeltä pelastua voisitte.

„Sanokaa heille: Jättäkää harhaopit, jotta Valon mysterioiden arvoiset olisitte ja kaikilta uloimman pimeyden suuren lohikäärmeen rangaistuksilta pelastua voisitte.

„Sanokaa niille, jotka harhaoppeja opettavat, sa-

nokaa jokaiselle, ken heiltä ohjausta saapi: Voi teitä, sillä ellette kadu ja erheestänne luovu, suuren lohikäärmeen rangaistuksen saatte ja tuon erittäin pahan uloimman pimeyden vaivat, ettekä koskaan maailmaan takaisin pääse, vaan loppuun asti olemattomiksi jäätte.

„Sanokaa niille, jotka Ensimmäisen Mysterion totuuden opit hylkäävät: Voi teitä, surullinen on rangaistuksenne muiden rangaistuksiin verraten oleva, pakka-sen, jään ja raesateen keskellä elää saatte lohikäärmeen ja uloimman pimeyden maassa. Tästä hetkestä lähtien ette maailmaan enää pääse, vaan jäädytte paikoil-lenne [?] ja kaikkeuden hajotessa perikatoonne käynte, Ikuisesti olemattomuuteen jääden.

„Mieluummin maailman lapsille sanokaa: Olkaa tyynet Valon mysteriot vastaanottaaksenne, korkealle Valo-Valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Olkaa ihmisiä kohtaan rakastavaiset, jotta Valon mysterioiden arvoiset olla voitte ja korkealle Valo-Valtakuntaan nousta saatte.

„Sanokaa heille: Olkaa sävyisät Valon mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-Valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Olkaa rauhaisat Valon mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-Valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Olkaa armeliaat Valon mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-Valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Antakaa almuja Valon mysteriot

vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Köyhiä, sairaita, vaivaisia hoitakaa Valon mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Jumalaa rakastakaa Valon mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Olkaa oikeamieliset [Valon] mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Olkaa hyvät [Valon] mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-valtakuntaan käydäksenne.

„Sanokaa heille: Luopukaa kaikesta Valon mysteriot vastaanottaaksenne ja korkealle Valo-valtakuntaan käydäksenne.

„Siinä ovat teitten ääret Valon mysterioiden arvoisille.

„Senvuoksipa niille, jotka kaikesta tästä luopuneet ovat, heille Valon mysteriot antakaa, älkääkä mitään salatko heiltä, joskin he syntisiä ovat, joskin he maailman kaikessa synnissä, kaikessa vääryydessä mukana ovat olleet, minkä kaiken olen esittänyt teille, jotta he käännöksen tekisivät ja katuisivat ja nöyrtyisivät, niinkuin juuri olen selostanut teille. Antakaa Valon mysteriot heille, älkääkä mitään salatko heiltä; sillä mysteriot olen syntien takia maailmaan luonut, jotta kaikki heidän syntinsä voisin anteeksi antaa, ne jotka he alusta peräisin tehneet ovat. Tämän vuoksipa olen teille va-

remmin sanonut: ‚En ole tullut kutsumaan vanhurskaita’. Sillä siksi olen mystერიот maailmaan saattanut, että synnit anteeksi annettaisiin jok’ainoalle ja että heidät otettaisiin Valo-valtakuntaan vastaan. Sillä mystერიот ovat Ensimmäisen Mystерион lahjaa, jotta hän kaikkein synnisten synnit ja vääryydet pois pyyhkii.”

103 LUKU.

Tapahtuipa silloin, kun Jeesus nämä sanansa opetuslapsilleen oli sanonut, että Maria astui esiin ja lausui Vapahtajalle: „Herra, saako vanhurskas, joka vanhurskaudessa täydellinen on ja jolla ei mitään syntiä ole, rangaistukset ja tuomiot kärsiä, vai eikö? Eikö hän pikemminkin taivasten valtakuntaan pääse?

Ja Vapahtaja vastasi Marialle sanoen:

„Vanhurskaan ihmisen, joka vanhurskaudessa täydellinen on ja joka ei koskaan mitään syntiä tehnyt ole ja joka milloinkaan ei mystериота ole saanut, jos aika on tullut, että hän ruumiistaan poistuu, silloin heti tulevat erään suuren kolmivallan perijämiehet — nuo, joiden joukossa yksi on suuri, — riistävät tuon ihmisen sielun pois kostavain käsistä ja antavat sen kolme päivää maailman kaikkien luotujen luona kiertää. . . Kolmen päivän kulluttua he sen alas kaaokseen kulettavat, käyttävät kaikissa tuomiotulissa ja kaikkiin tuomioihin alttiiksi antavat. Kaaoksen tulet eivät sitä paljon peloita, mutta vähän aikaa ne sitä kuitenkin jossain määrin kiusaavat.

„Ja pian he jälleen alkavat sääliä sitä ja sen kaaok-

sesta ylöspäin kulettavat pitkin keskustan tietä kaikkien valtiasten kautta. Ja nämä [nim. valtiaat] eivät sitä ankarilla tuomioillaan rankaise, vaan osittain alueittensa tulilla vaivaavat. Ja jos se Jachtanabasin, tuon armottoman, alueille viedään, ei tämä voi sitä ankarilla tuomioillaan rangaista, vaan vähän aikaa sitä hallussaan pitää ja rangaistusten tulissa osittain kiusata.

„Ja pian he jälleen alkavat sääliä sitä ja sen ylöspäin näiltä alueiltaan johtavat. Eivät he sitä aioonien luo tuo, jotteivät aioonien valtiaat sitä itselleen riistä; he tuovat sen auringon teille, tuovat sen Valottaren eteen. Hän tutkii sitä ja synnittömäksi havaitsee, mutta ei salli heidän sitä Valoon tuoda, koska sillä ei mysteriovaltojen merkkiä ole. Mutta suuremmalla sinetillä hän sen merkitseepi ja sen alas ruumiiseen antaa tulla vanhurskauden aiooneihin, — siihen ruumiiseen, joka sovelias on Valon mysterioiden löytämiseksi, Valo-valtakunnan perimiseksi.

„Jos päinvastoin taasen hän on kerran, kahdesti, kolmasti syntiä tehnyt, silloin hänet jälleen maan päälle heitetään syntymään syntiensä mukaiseen muotoon, mistä muodosta teille kerron, kunnes kaikkeuden avar-tumisesta puhunut olen.

„Vaan amen, amen sanonpa teille: Vaikkakaan vanhurskas ei olisi ollenkaan syntejä tehnyt, ei mahdollilla millään häntä Valo-valtakuntaan voida sisälle viedä, koska hänessä ei mysteriovaltakunnan merkkejä ole. Sanalla sanoen, mahdotonta on sieluja tuoda Valoon ilman Valo-valtakunnan mysterioita.

104 LUKU.

Tapahtuipa silloin, kun Jeesus oli opetuslapsilleen nämä sanansa sanonut, että Johannes astui esiin ja lausui: „Entä jos joku syntinen ja lainriikkoja on kaikkea vääryyttä täynnä ja vääryydestään on taivaan valtakunnan takia luopunut, jättänyt koko maailman ja kaikki sen asiat ja me hänelle alusta lähtien Valon mystერიот annamme, mitkä ulkoapäin ensimmäisessä aukiossa ovat ja jos hän mystერიот saatuaan vähän ajan kuluttua jälleen takaisin palaa ja syntiä tekee ja sen jälkeen takaisin tulee ja kaikesta synnistä luopuu ja palaa jälleen ja jättää koko maailman ja maalliset asiat, niin että hän takaisin tulee ja suuresti katuu ja jos me uskossa ja totuudessa tiedämme, että hän Jumalaa kaipaa, niin että me hänelle toisen mystерион ulkoapäin ensimmäisestä aukioista annamme; — samalla tavoin, jos hän jälleen pois päin kääntyy, lakia rikkoo ja uudelleen maailman synneissä elää ja sitten maailman synneistä luopuu ja taasen koko maailman jättää ja maalliset asiat ja jälleen suuresti katuu ja me varmuudella tiedämme, ettei hän mikään näyttelijä ole, joten me hänen puoleensa käännyimme ja hänelle alun mystერიот annamme, jotka ulkoapäin ensimmäisessä aukiossa ovat; — samalla tavoin, jos hän jälleen pois päin kääntyy ja lakia rikkoo ja kaikenlaatuisissa synneissä elää, haluatko sinä, että me hänelle seitsemän kertaa anteeksi suomme ja hänelle mystერიот ulkoapäin ensimmäisestä aukioista annamme, seitsemänpö kertaa vai miten sinä haluat?

Vapahtaja vastasi jälleen, sanoen Johannekselle:

„Älkää yksin seitsemän kertaa hänelle anteeksi antako, vaan amen, sanonpa teille: antakaa hänelle anteeksi monta kertaa seitsemän kertaa, ja joka kerta antakaa hänelle mysteriot alusta lähtien, jotka ovat ensimmäisessä aukiossa ulkoapäin. Ehkä voitatte tuon veljen sielun, niin että hän perii Valon valtakunnan.

„Senpä tähden kun ennen tiedustelite minulta kysyen: „Jos veljemme vastaamme rikkoo, tahdotko, että me hänelle seitsemänkin kertaa anteeksi annamme?” — minä samalla tavoin vastasin teille, sanoen: „Ei vain seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.”

„Siksipä, antakaa hänelle monta kertaa anteeksi ja joka kerta antakaa hänelle mysteriot, jotka ulkoapäin ensimmäisessä aukiossa ovat. Ehkenpä silloin tämän veljen sielun voitatte ja hän Valo-valtakunnan perii.

„Amen, amen, sanonpa teille: „Joka yhdenkin sielun pelastaa ja Elämälle säilyttää, hän saapi paitsi omaa arvoaan, mikä hänellä Valo-valtakunnassa on, toisenkin arvon sielusta, minkä hän pelastanut on, jotta se, joka monta sielua pelastanut on, paitsi omaa arvoaan Valo-valtakunnassa, on muitakin arvoja pelastamistaan sieluista saapa.”

105 LUKU.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Johannes astui esiin ja lausui: „Herra, ole kanssani pitkämielinen, jos Sinulta kysyn, sillä lähtien tästä alan Sinulta kaikkea kysellä, miten meidän totuus on ihmiskunnalle julistettava.

„Jos siksi tuolle veljelle annan mysterion, joka alkumysterioihin kuuluu, mitkä ulkoapäin ensi aukiossa ovat, ja jos hänelle monta mysteriota annan, eikä hän tee, mikä taivaan valtakunnan arvoista on, tahdotko, että annamme hänen toteen aukion mysterioihin asti päästä? Ehkenpä tuon veljen sielun voitamme ja hän kääntyy, katuu ja Valo-valtakunnan perii. Haluatko vai et, että hänet päästämme toisen aukion mysterioihin?”

Ja Vapahtaja vastasi Johannekselle, sanoen: „Jos se on vilpiton veli, joka totuudessa Jumalaa kaipaa, jos monta kertaa olette alkumysteriot hänelle antaneet ja Kohtalon elementtien pakosta hän ei ole tehnyt, mikä Valo-valtakunnan mysterioiden arvoista on, silloin hänelle anteeksi suokaa, hänet lävitse päästäkää ja ensimmäinen mysterio hänelle antakaa, mikä toisessa aukiossa onpi. Ehkä voitatte tuon veljen sielun.

„Ja joskaan hän ei ole tehnyt, mikä on Valon mysterioiden arvoista, vaan on rikkonut ja eri tavoin syntiä tehnyt ja sen jälkeen kääntynyt ja katunut ja jättänyt koko maailman ja kaikista maailman synneistä luopunut, ja te varmasti tiedätte, ettei hän näyttele, vaan totuudessa Jumalaa kaipaa, silloin hänen puoleensa jälleen kääntykää, hänelle anteeksi antakaa, hänen läpäistä sallikaa ja toinen mysterio hänelle antakaa Ensi Mysterion toisesta aukiota. Ehkäpä silloin tämän veljen sielun voitatte, ja hän Valo-valtakunnan perii.

„Ja vielä, jos hän ei ole tehnyt, mikä on mysterioiden arvoista, vaan on rikkonut ja eri tavoin syntiä tehnyt ja sen jälkeen jälleen kääntynyt ja syvästi katunut

ja on koko maailman jättänyt ja kaikki maalliset asiat ja luopunut maailman synneistä, niin että te varmuudella tiedätte, ettei hän näyttele, vaan totuudessa Jumalaa kaipaa, silloin jälleen hänen puoleensa kääntykää, antakaa anteeksi hänelle ja hänen katumuksensa ottakaa vastaan, koska Ensi Mysterio on myötätuntoinen, ja laupias; sallikaa hänen myös läväistä ja itse päästä ja antakaa hänelle kolme mysteriota yhdessä, jotka Ensi Mysterion toisessa aukiossa ovat.

„Jos hän [sittenkin] vielä rikkoo ja eri tavoin syntiä tekee, tästä hetkestä asti teidän ei tule hänelle anteeksi antaa eikä hänen katumustaan vastaan ottaa, vaan antakaa hänen joukossanne rikkojana ja kompastuskivenä olla.

„Sillä amen, sanonpa teille: „Nuo kolme mysteriota ovat todistajia hänen viimeisestä katumuksestaan: ja tästä hetkestä asti ei hänellä katumusta enää ole. Sillä amen sanonpa teille: Tuon ihmisen sielua ei tästä hetkestä lähtien ylhäällä olevaan maailmaan enää heitetä, vaan saa se uloimman pimeyden lohikäärmeenluolissa elää.

„Niihin sieluihin nähden jälleen, joista varemmin olen samalla tavoin puhunut teille, sanoen: Jos veljesi sinua vastaan syntiä tekee, ota hänet kahden kesken puhuteltavaksesi. Jos hän kuuntelee sinua, olet sinä veljesi voittava. Jos hän ei kuuntele sinua, ota toinenkin kanssasi. Jos hän ei sinua eikä toistakaan kuuntele, tuo hänet seurakunnan eteen. Jos hän ei sinua eikä toisia kuuntele, anna hänen luonasi rikkojana ja kompastuskivenä olla.’ — Se merkitsee: Jos hän ei ensimmäi-

sessä mysteriossa käyttökelpoinen ole, antakaa hänelle toinen, ja jos hän ei toisessakaan käyttökelpoinen ole, antakaa hänelle yhteisesti kaikki kolme, mikä on niin sanottu, seurakunta'; ja jos hän ei kolmannessakaan käyttökelpoinen ole, antakaa hänen rikkojana ja kompastuskivenä keskuudessanne olla.

„Ja ne sanat, jotka teille varemmin sanonut olen: ‚Niinpä kahden ja kolmen todistajan kautta joka sana on vahvistetuksi tuleva’ — merkitsevät: Nuo kolme mysteriota ovat todisteita hänen viime katumuksestansa. Ja amen, sanonpa teille: Jos tuo ihminen katuu, ei mikään mysterio voi hänelle anteeksi syntejä antaa eikä hänen katumustaan voida kuunnella, paitsi Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion ja Suuren Lausumattoman mysterioiden kautta. Vain nämä saattavat tuon ihmisen katumuksen vastaan ottaa ja antaa hänen syntinsä anteeksi, sillä nuo mysteriot totisesti myötätuntoiset ovat ja laupiaat ja anteeksiantavaiset kaikkina aikoina.”

106 LUKU

Kun sitten Vapahtaja oli sanonut tämän, niin Johannes jatkoi puhettaan jälleen ja Vapahtajalle lausui: „Herra, jos on erikoisen syntinen veli, joka on jättänyt koko maailman ja kaikki maalliset asiat, kaikki sen synnit ja kaikki sen huolet ja me koettelemme häntä ja näemme, ettei hänessä vilppiä eikä teeskentelyä ole, vaan hän rehellisesti ja totuudessa [Jumalaa] kaipaa ja me tiedämme, että hän toisen tai kolmannen aukion mysterioiden arvoinen on, — tahdotko vai etkö, että me hänelle toisen ja kolmannen aukion mysteriot annamme,

ennenkuin hän lainkaan on Valon Perintämysterioita saanut? Haluatko, että me annamme vaiko emme?"

Ja opetuslastensa keskeltä Vapahtaja vastasi Johannekselle, sanoen: „Jos te varmasti tiedätte, että tuo ihminen on jättänyt maailman, kaikki sen huolet ja kaikki sen suhteet ja kaikki sen synnit ja jos te todesti tiedätte, ettei hän petollinen ole eikä näytellä halua, ei myöskään uteliaisuudesta tietää halua, kuinka mystერიот tapahtuvat, vaan totuudessa Jumalaa kaipaa, älkää sellaiselta salatko niitä, vaan antakaa hänelle toisen ja kolmannen aukion mystერიот ja myös koetelkaa minkä mystერიон arvoinen hän on; antakaa hänelle se mystеріо, minkä arvoinen hän on; älkää sitä häneltä salatko, sillä jos sen häneltä salaatte, suureen tuomioon syyllisiksi tulette.

„Jos te kerran hänelle toisen tai kolmannen aukion mystериоista annatte ja hän kääntyy jälleen ja syntiä tekee, on teidän jatkettava toiseen ja kolmanteen kertaan. Jos hän vielä syntiä tekee, ei teidän ole antamista jatkettava, sillä nuo kolme mystериота ovat hänen todistajinaan viimeisestä katumuksestaan. Ja amen, sanonpa teille: Se, joka hänelle toisen tai kolmannen aukion mystერიот uudelleen antaa, on suureen tuomioon syyllinen. Vaan antakaa hänen rikkojana ja kompastuskivenä keskellänne olla.

„Amen, sanonpa teille: Tuon ihmisen sielua ei tästä hetkestä lähtien voida maailmaan takaisin heittää, vaan hän on asuntonsa lohikäärmeen kidasta ulommasta pimeydestä saapa, siellä, missä on itku ja hammasten kiristys. Ja maailman hajotessa hänen sielunsa jäätyy

[?] ja pakkaseen katoaa ja tuimaan tuleen ja ikuisesti olemattomiin häipyä.

„Ja vaikkapa hän kääntyisi jälleen, koko maailman jättäisi, kaikki sen huolet ja kaikki sen synnit ja hänellä suuria suhteita olisi ja hän syvästi katuisi, ei mikään mysterio hänen katumustaan voi tyhjäksi tehdä, ei kuunnella häntä, ei laupias olla, ei hänen katumustaan vastaan ottaa eikä hänen syntejään anteeksi antaa, paitsi Ensi Mysterion mysterio ja Suuren Lausumattoman mysterio. Nämä vain voivat hänen katumuksensa vastaan ottaa ja hänen syntinsä anteeksi antaa, sillä nuo mysteriot totisesti myötätuntoiset ja laupiaat ja anteeksi antavat kaikkina aikoina ovat.”

107 LUKU

Ja kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Johannes jatkoi jälleen virkkaen: „Herra, ole kanssani pitkämielinen, jos kyselen sinulta, äläkä vihainen ole, jos tarkkaan ja varmaan tietää tahdon, kuinka meidän on sitä maailman lapsille julkaistava.”

Ja Vapahtaja vastasi Johannekselle sanoen: „Kysy kaikkea, jota vain kysyä halajat, minä tahdon sen avoimesti paljastaa sinulle kasvoista kasvoihin ilman vertauksia eli kaikella varmuudella”.

Ja Johannes vastasi sanoen: „Herra, jos me matkkaan lähdemme sitä sanomaa julistamaan ja tulemme kaupunkiin tai kylään ja jos tuon kaupungin asukkaat meitä kohtaamaan tulevat ja me emme tiedä, keitä he ovat, ja jos he meidät luoksensa pahasti pettäen ja tees-

kennellen vastaan ottavat ja koteihinsa tuovat, halaten kokeilla valon mysterioilla ja jos he nöyryyttä meille näyttelevät ja me luulemme heidän Jumalaa kaipaavan ja me heille valon mysteriot annamme ja me saamme jällestäpäin tietää, etteivät he tehneet ole mikä valon mysterioiden arvoista on, ja me tiedämme, että he ovat teeskennelleet meille ja pettäneet meitä ja että he pala palalta ovat mysterioista pilan esineen tehneet, pannen meidät ja myöskin mystერიomme kovalle koetukselle, — miten on sellaisissa tapauksissa käyvä?”

Ja Vapahtaja vastasi Johannekselle sanoen:

„Jos tulette kaupunkiin tai kylään, missä astutte johonkin kotiin, jossa teidät vastaan otetaan, antakaa heille mysterio. Jos he sen arvoisia ovat, te voitatte heidän sielunsa ja he Valon valtakunnan perivät; vaan jos he eivät sen arvoisia ole, ja he petollisia teitä kohtaan ovat, ja jos he myöskin mysteriot pilan esineiksi panevat, pannen teidät ja mysteriot koetukselle, silloin Ensimmäisen Mysterion ensimmäinen mysterio avuksenne huuatakaa, joka jokaiselle armahtavainen on, ja sanokaa: „Sinä Mysterio, jonka näille jumalattomille, väärämielisille sieluille antaneet olemme vaan jotka eivät tehneet ole, mikä on Sinun mysteriosi arvoista, vaan ovat meidät pilkanesineiksi panneet, käännätä mysterio luoksemme takaisin, ja heidät vieroita valtakuntasi mysteriosta. Ja tomu jaloistanne puistakaa heitä vastaan todisteeksi sanoen heille: Olkoot sielunne oleva niinkuin tomu on taloissanne. Ja amen, sanonpa teille: Tuona hetkenä kaikki mysteriot, jotka olette antaneet heille, palaavat

luoksenne takaisin, ja kaikki sanat ja mysteriorit, sille alueelle asti, jossa he ovat merkkejä saaneet vastaan ottaa, heiltä tykkänään otetaan pois.

”Siksipä sellaisista ihmisistä olen varemmin vertauksilla puhunut teille sanoen:, Kun taloon tulette ja teidät sinne vastaan otetaan, sanokaa heille: Rauha kanssanne; ja jos he sen arvoisia ovat, antakaa rauhanne tulla heidän ylleen; jolleivät he sen arvoisia ole, antakaa rauhanne luoksenne palata, — se merkitsee, jos nämä ihmiset elävät, niinkuin mysterioiden arvoista on ja totuudessa Jumalaa kaipaavat, antakaa heille Valo-
valtakunnan mysteriorit; mutta jos he kanssanne näyttelevät ja teille tietämättänne petollisia ovat, ja jos heille Valo-
valtakunnan mysteriorit annatte, ja he jälleen mysteriorit pilkaksi panevat ja koettavat teitä ja mysterioroita, silloin Ensi Mysterion ensimmäinen mysterio suorittakaa, ja se on palauttava teille kaikki ne mysteriorit, jotka te heille antaneet olette, ja tämä heidät ikuisesti vieraiksi Valon mysterioroille saattaa.

Ja tästä hetkestä lähtien ei näitä ihmisiä maailmaan päästetä; mutta amen, sanonpa teille, heidän asuntonsa on uloimman pimeyden lohikäärmeen kidassa. Ja joskin he jonain katumuksen hetkenä koko maailman jättävät ja kaiken sen maallisuuden ja kaikki maailman synnit, ja he täydesti alistuvat Valon mysterioroille, ei yksikään mysterio voi heitä kuulla eikä syntejään anteeksi antaa, paitsi tämä samainen Suuren Lausumattoman mysterio joka jokaista armahtaapi ja hänelle synnit anteeksi antaa.”

108 LUKU

Tapahtuipa silloin, kun Jeesus oli opetuslapsineen nämä sanansa sanonut, että Maria palvoi Jeesuksen jalkoja, suudellen niitä. Maria sanoi: „Herra, ole pitkämielinen minulle, jos kyselen sinulta, äläkä vihastu minuun.”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: ”Kysele mitä kysellä mielit, ja minä sen avoimesti paljastan sinulle.”

Ja Maria vastasi sanoen: ”Herra, entäpä jos on hyvä ja kunnan veli, jonka Valon mysterioilla täyttäneet olemme ja tällä veljellä on toinen veli taikka sukulainen, kerta kaikkiaan yleensä (joku) ihminen ja tämä (ihminen) on syntinen ja jumalaton tai paremmin ei syntinen, ja sellainen on ruumiistaan eronnut, ja hyvän veljen sydän on huolissaan ja suree häntä, luullen hänen olevan tuomittuna ja rangaistuna, siksipä Herra, mitä on meidän tekeminen, vapauttaaksemme hänet rangaistuksilta?”

Ja Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Tästäpä sanasta olen varemmin jo puhunut teille, vaan kuuntelehan, sanonpa sen kerta vielä, jotta täydellisiksi tulisitte kaikissa mysterioissa ja teidät täydellisiksi joka suhteessa sanottaisiin.

„Siksipä kaikki ihmiset, olkoot he syntisiä tai pikemminkiä, jotka syntiä eivät ole tehneet, jos haluatte heidät tuomioilta ja rajuilta rangaistuksilta pois päästettäväksi ja vanhurskaan ruumiiseen siirrettäväksi, joka jumaluuden mysteriot löytää, niin että se korkealle nousee ja Valon-valtakunnan mysteriot perii, — silloin

Suuren Lausumattoman kolmas mysterio suorittakaa ja sanokaa näin: Ottakaa sen ja sen ihmisen sielu, jota me sydämissämme ajattelemme, viekää pois hänet valtiasten rangaistuksilta, kiiruisasti hänet Valottaren eteen viekää; ja joka kuukausi sallikaa Valon Neitsyen suuremmalla sinetillä merkitä hänet ja joka kuukausi suokaa Valon Neitsyen hänet ruumiiseen heittää, joka vanhurskas ja hyvä on, niin että se korkealle nousee ja Valo-valtakunnan perii.

„Ja jos näin sanotte; amen, sanonpa teille: Kaikki jotka kaikissa valtiain tuomiojärjestöissä palvelevat, ne tätä sielua toiselta toiselle viemään kiirehtivät, kunnes sen Valon Neitsyen eteen saattavat. Valon Neitsyt sen Suuren Lausumattoman valtakunnan merkeillä sinetöi ja vastaanottajaväelleen antaa, ja vastaanottajat sen sellaiseen ruumiiseen heittävät, joka vanhurskas on ja Valon mysteriorit löytää, niin että se hyväksi muuttuu, että se korkealle nousee ja Valo-valtakunnan perii. Katso, tätäpä kysyit minulta.”

109 LUKU.

Ja Maria vastasi sanoen: ”Siksipä, Herra, etkö olekin mystorioita maailmaan tuonut, ettei ihminen sillä kuolemalla kuolisi, jonka Kohtalon valtiat hänelle määränneet ovat, — tulkoon sitten kuolema hälle miekan tai veden kautta, kidutuksen ja piinan ja väkivalan kautta, jotka ovat laissa, tai jonkun muun kovan kuoleman kautta, — etkö olekin mysteriorit sen vuoksi maailmaan tuonut, ettei ihminen Kohtalon valtiain

kautta kuolisi niihin, vaan että hän äkillisen kuoleman saisi, ettei hänen sellaisissa kuoloissa täytyisi mitään tuskia kärsiä? Sillä sangen monet ovat ne, jotka sinun tähtesi vainoavat meitä, ja lukuisat ne, jotka sinun nimesi vuoksi vainoavat meitä, jotta me kidutettaessa mysterion ilmaisimme ja ruumiista heti erkaneisimme saamatta kärsiä mitään tuskia.”

Vapahtaja vastasi sanoen kaikille opetuslapsillensa: „Mitä kyselette minulta, siitä olen varemmin jo puhunut teille; vaan kuulkaatte jälleen uudelleen kun sanon sen teille: Ette vain te, vaan jokainen, joka tuon Suuren Lausumattoman Ensimmäisen Mysterion ensimmäisen mysterion lävitse käypi, — siis se, joka tuon mysterion lävitse käypi ja sen kaikkine merkkeineen, kaikkine muotoineen ja kaikkine arvoineen suorittaapi, sitä suoritaessaan hän ei erkane ruumiistansa; vaan kun hän on tuon mysterion lävitse käynyt kaikkine merkkeinensä ja kaikkine muotoinensa, sen vuok-sipa aina jokaisen kerran, kun hän tuon mysterion nimen mainitsepi, hän on pelastuva kaikelta, minkä Kohtalon valtiat hänelle ovat määränneet. Ja sinä hetkenä hän valtioiden aineruumiista lähtee, ja hänen sielunsa suureksi valovirraksi muuttuu, joten se korkeuteen liittää ja valtiasten kaikki alueet halkoo ja Valon alueet kaikki, kunnes se oman valtakuntansa alueelle pääsee. Eikä se anna vastauksia eikä puolustaudu alueilla millään, sillä se ilman merkkejä kulkee.”

110 LUKU.

Kun Jeesus oli sanonut tämän, Maria jatkoi, heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen, suuteli niitä ja sanoi: „Herra, vielä tahdon kysyä sinulta. Paljasta [se] meille, äläkä [sitä] salaa.”

Jeesus vastasi Marialle sanoen: ”Kysele vain, mitä mielit, ja minä [sen] avoimesti paljastan sinulle vertauksitta.”

Maria vastasi sanoen: „Herra, olethan mystერიот maailmaan köyhyyden ja rikkauten takia tuonut, heikkouden ja voiman takia, — — — ja terveiden ruumiiden takia, sanalla sanoen, kaiken sellaisen takia, niin että jos me joillekin seuduille menemme, eikä heillä ole uskoa meihin, eivätkä he sanaamme kuuntele, ja me suoritamme noilla seuduilla joitakin mysterioita, he totisesti tietää saavat, että me julistamme kaikkeuden [Jumalan] sanaa?”

Vapahtaja vastasi opetuslastensa keskeltä Marialle: „Tästä mysteriosta, jota nyt kyselette minulta, olen ennen jo kertonut teille; vaan tahdon sen toistaa teille ja siitä sanani sanoa:

„Niinpä siis, Maria, ette vain te, vaan jokainen, joka kuolleistanostamismysterion saa läpi käydä, sen joka daimoonit parantaa ja kaikkinaiset tuskat ja kaikkinaiset sairaudet ja sokeat ja halvatut ja rammatt ja mykät ja kuurot, sen, jonka teille varemmin antanut olen, — se, joka [tuon] mysterion saapi ja sen käypi läpi, pyysipä hän sen jälkeen mitä hyvänsä, köyhyyttä ja rikkautta, heikkoutta ja voimaa, — — — ja tervettä ruumista, ruumiin parantamiskykyjä ja kuolleiden

nostattamista ja halvattujen ja sokeiden ja kuurojen ja mykkien ja kaikkien sairauksien ja kaikkien tuskien parantamista, — kerta kaikkiaan se, joka tuon myste-
rion lävitse käypi ja kaikkea sitä pyytää, jota juuri maininnut olen, hän saapi nähdä kaiken sen nopeasti luokseen tulevan.”

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, opetuslapset astuivat esiin, yhteen ääneen huudahtivat sanoen: ”O! Vapahtaja, hurjiksi olet meidät peräti saanut niiden suurten tekojen tähden, joista sinä kerrot meille; ja koska sinä olet sielumme nostanut ylös, ne ovat kiihkeät, meistä sinun luoksesi käymään, sillä sinusta me lähdemme kaikki. Siksipä suurten tekojen tähden, joista sinä puhuit, meidän sielumme ovat kuohuksissa, ja ne ovat kiihkeät vallan, halaten poistua meistä korkeuteen sinun valtakuntasi maille.”

111 LUKU

Kun opetuslapset olivat sanoneet tämän, Vapahtaja jatkoi jälleen sanoen opetuslapsillensa: „Jos menette kaupunkeihin tai eri maihin ja valtakuntiin, heille ensin julistakaa näin sanoen: Etsikää lakkaamatta, älkääkä heretkö siitä, ennenkuin Valon myste-
riot löytäneet olette, jotka teidät Valo-valtakuntaan vievät. Sanokaa heille: Harhaoppeja varokaa, sillä monet tulevat minun nimessäni sanoen: Minä se olen. Ja minä en ole se, ja he johtavat harhaan monta.

”Siksipä kaikille niille, jotka luoksenne tulevat ja jotka uskovat teihin ja sanojanne kuuntelevat ja teke-

vät sitä, mikä Valon mysterioiden arvoista on, heille antakaa Valon mystერიот, älkääkä mitään salatko heiltä. Ja ken korkeampien mysterioiden arvoinen on, ne antakaa hänelle, ja ken alempien mysterioiden arvoinen on, ne antakaa hänelle, älkääkä keneltäkään salatko mitään”.

„Kuolleiden nostamis- ja sairaiden parantamismysterioita taasen älkää kenellekään antako, ei myöskään neuvoja niihin, sillä tämä mysterio valtiaille kuuluu, se ja kaikki sen nimitykset. Tästäpä syystä älkää sitä kenellekään antako älkääkä neuvoja siihen, ennenkuin uskolle koko maailmassa olette jalansijan saaneet, niin että kun maihin ja kaupunkeihin tulette, eivätkä he teitä luoksensa huoli, eikä heillä uskoa teihin eikä teidän sanoihinne ole, te voitte noilla seuduilla vainajia herättää, parantaa sokeita ja halvatuita ja kaiken kaltaista sairautta noilla seuduilla. Ja kaiken tällaisen johdosta heillä usko herääpi teihin, kun kaikkeuden Jumalaa heille julistatte, ja he uskovat kaikkiin sanoihinne. Tästäpä syystä olen antanut teille tämän mysterion, kunnes te uskolle koko maailmassa oikean jalansijan saatte”.

Kun Vapahtaja oli sanonut’ tämän, hän puhettansa jatkoi jälleen sanoen Marialle: „Siksipä, kuulehan Maria, sen sanan johdosta, jota olet kysynyt minulta: Kuuka pakottaa ihmistä syntiä tekemään? Sen vuoksi, kuule:

„Kun lapsi on syntynyt, on voima hänessä heikko ja sielu on heikko ja myöskin jäljentelemisen henki on heikko, sanalla sanoen, nuo kaikki kolme ovat heikkoja, minkään niistä unhon raskaan verhon vuoksi tajuamatta

mitään, ei hyvää, eikä pahaa. Lisäksi ruumis on vielä heikko, ja lapsi ravittuu valtiasten maailman hyvyksistä; ja voima rakentuu siitä voima-osasta, joka hyvyksissä on; ja sielu rakentuu siitä sielunosasta, mikä hyvyksissä on; ja jäljentelemisen henki rakentuu siitä pahan osasta, mikä on nautinnoissa ja sen himoissa. Ja ruumis taas rakentuu siitä aineesta, mikä ei voi tajuta, vaikka se hyvyksissä myös onpi. Kohtalo ei sitä vastoin hyvyksistä niin mitään ota, koska se ei ole yhtynyt niihin, vaan samanlaisena eroapi, jona se maailmaan tulikin.

„Ja vähä vähältä voima ja sielu ja jäljentämisen henki kasvava ja jokainen omalla tavallaan tajuaapi. Voima mieli korkeuden valon etsintään; sielu taas vanhurskauden aluetta etsii, mikä hyvin erilainen on, erilaisista aineksista kokoonpantu. Jäljentämisen henki kaikkea pahaa ja syntiä ja himoa hakee; sitä vastoin ei ruumis mitään tajua, ellei se aineesta voimaa ota.

„Ja samassa nämä kolme kehittävät aistimiansa, kukin luonteensa mukaan. Ja koston ja hyvityksen tuojat valtuuttavat palvelijansa niitä seuraamaan ja todistajina kaikissa synneissä olemaan, joita ne tekevät, niin että he keinon ja tavan tietävät, kuinka tuomiohetkenä rangaista heitä.

”Ja tämän jälkeen jäljentelemisen henki keksii ja esille hakee kaikki ne synnit ja kaiken pahan, minkä suuren Kohtalon valtiat sielulle ovat määränneet, ja ne se sielulle antaa.

„Ja sisäinen voima saa sielun liikkelle Valon maita ja koko jumaluutta etsimään; ja jäljentämisen henki

vie sielua muassansa ja sitä alati pakottaa kaikkiin laitomiin tekoihinsa, kaikkiin vallattomuuksiinsa ja kaikkiin synteihinsä, ja sisukkaasti käy sielun osuiksille ja on vihamielinen sille, saaden sen tekemään kaiken tämän pahan ja kaikki nämä synnit.

„Ja se liikkeelle ärsyttääpi koston palvelijat, niin että he todistajina kaikkiin synteihin ovat, joita se sen tekemään saapi. Myös jos se yöllä [tai] päivällä levätä tahtoo, se sen unia häiritsepi ja maailman himoihin herättää ja sen maallisia saattaa himoitsemaan. Sanalla sanoen, se ajaa [?]sen kaikkeen sellaiseen, minkä valtiat ovat sille määränneet, ja se on vihamielinen sielulle saaden sen sellaista tekemään, mikä ei sitä miellytä.

„Niinpä siis, Maria, tämä se todella on vihamies sielulle ja tämä se pakoittaakin sitä, kunnes se kaikki synnit tekee.

”Niinpä siis, jos tämän ihmisen aika on täyttynyt, ensin astuu Kohtalo esiin ja johtaapi ihmisen kuoleman luokse valtiasten välityksellä, ja kahleitten kautta, joilla Kohtalo valtiat sitonut on.

„Ja sittenpä koston ja hyvityksen tuojat tulevat ja johtavat sielun ulos ruumiistansa. Ja sen jälkeen koston ja hyvityksen tuojat kolme päivää viettävät tämän sielun kanssa, sitä kuljettaen kaikilla alueilla ja sen jättävät maailman kaikkien aioonein haltuun. Ja jäljentelemisen henki ja Kohtalo seuraavat sielua; ja voi ma palaa Valon Neitsyen luokse.

„Ja kolmen päivän perästä koston ja hyvityksen tuojat vievät sielun alas Kaaoksen Amenten luokse; ja

tuodessaan sen kaaokseen, sen rankaisijoiden käsiin jättävät. Ja koston ja hyvityksen tuojat palaavat omille alueilleen sen valtiasten työjärjestelyn mukaan, mikä koskee sielujen esiintymistä.

„Ja jäljentelemisen hengestä tulee sielun vastaanottaja, ollen valtuutettuna siihen, ja se siirtää sielun niiden syntien mukaisesti rangaistuksiin, joita se on sielun tekemään saanut; ja se on sielulle suuresti vihollismielinen.

„Ja kun sielu kaaoksessa on syntiensä mukaiset rangaistukset suorittanut, jäljentelemisen henki vie sen pois kaaoksesta ollen valtuutettuna siihen ja sitä jokaisella alueella käyttää niiden syntien tähden, joita se on tehnyt; ja se kuljettaa sitä pitkin keskustavaltiasten tietä. Ja kun se heidän [valtiasten] luoksensa on päässyt, he kyselevät siltä kohtalon mysteeriä; ja ellei se ole löytänyt niitä, he kohtaloltaan kysyvät. Ja nämä valtiaat rankaisevat sielua niiden syntien mukaan, joihin se on syyppää. Heidän rangaistustensa laadusta tahdon kertoa teille kaikkeuden avartuessa.

„Kun sitten keskustavaltiasten tuomitsemana tämän sielun rangaistusaika on ohitse, niin jäljentelemisen henki vie sielun pois kaikilta keskustavaltiasten alueilta ja sen auringonvalon eteen tuopi, Ensimmäisen Ihmisen, Ieu'n määräysten mukaisesti ja sitten sen tuomarin luokse tuopi, Valon Neitsyen eteen. Ja hän koettelee sielua ja huomaa, että se on syntinen sielu, ja hän johdattaa valovoimansa siihen, jotta se pystyssä pysyisi, sekä ruumiin ja aistien yhdistelmän vuoksi, minkä laadusta kerron teille kaikkeuden avartuessa. Ja Valon Neitsyt

sinetöi sielun ja sen jollekin vastaanottajaväestään jättää ja sen antaa joutua ruumiiseen, mikä synneille soveltuu, joita se on tehnyt.

„Ja amen, sanonpa teille: He eivät laske tätä sielua pois ruumiiden vaihdoksista, ennenkuin se ansioitensa mukaan on kulkenut viimeisen kierroksensa. Kaikista näistä minä kerron mitä niiden perusmuotoihin ja ruumiiden perusmuotoihin tulee, joihin kukin sielu syntheinsä mukaan joutuu. Kaikesta tästä minä kerron, kun olen kertonut ensin kaikkeuden avartumisesta.”

112 LUKU.

Jeesus jatkoi jälleen puhettaan sanoen: „Jos se on taasen sielu, joka ei ole jäljentelemisen henkeä kuunnellut sen teoissa ja töissä, vaan on muuttunut hyväksi ja on ottanut Valon mysteerit vastaan, mitkä sisältäpäin toisessa aukiossa ovat, tai vieläpä ne, jotka sisältäpäin kolmannessa aukiossa ovat, kun ruumiista sielun [pois menon] aika on käsissä, silloin jäljentelemisen henki seuraa sielua, sitä ja kohtaloansa, ja se seuraa sitä sillä tiellä, jota myöten se ylöspäin kulkee.

„Ja ennenkuin se yläilmoihin muuttaa, se lausuu mysteerion jäljentelemisen hengen sinettien ja kahleitten aukomiseksi, joilla valtiat tämän ja sielun ovat toisiinsa sitoneet; kun hän on lausunut sen, jäljentämisen hengen siteet laukeavat, ja tämä jättää sielun ja vapauttaa sen niiden määräysten mukaan, joita suuren Kohtalon valtiat sille ovat panneet, sanoen näin: Älä päästä tä-

tä sielua, ennenkuin se on kertonut sulle mysterion kaikkien sinettien aukomisesta, joilla me olemme sinut sieluun sitoneet.

„Jos sitten sielu on mysterion lausunut jäljentelemisen hengen sinettien ja kahleitten aukaisemiseksi, ja tämä heittää sieluun tulemasta ja lakkaa olemasta sidottuna siihen, sinä hetkenä se lausuu mysterion ja jättää Kohtalon alueellensa valtiasten haltuun, jotka ovat keskustan tiellä. Ja se lausuu mysterion ja jäljentelemisen hengen jättää Kohtalon valtiaille sille alueelle, jossa se siihen oli sidottu.

„Ja sinä hetkenä se suureksi valovirraksi muuttuu ja se loistaa ihmeellisesti, ja koston ja hyvityksen tuojat, jotka sen ulos ruumiistansa ovat johtaneet, peljästyvät tämän sielun valoa ja lankeavat kasvoillensa. Ja sinä hetkenä sielu suureksi valovirraksi muuttuu, suorastaan valosiiviksi muuttuu, ja valtiain alueet se kaikki lävitse tunkee ja myöskin kaikki Valon järjestöt, kunnes se oman valtakuntansa alueelle pääsee sinne, josta se on saanut mysterionsa.

„Jos se taas on sielu, joka mysteriot on ulkoapäin ensi aukiosta saanut, ja saatuaan ja läpikäytyään ne, se [sitten] kääntyy ja syntiä tekee, läpi käytyään mysteriot, ja jos sen sielun edistymisen aika on ohi, silloin koston ja hyvityksen tuojat tulevat ja sielun johtavat ulos ruumiistansa.

„Ja kohtalo ja jäljentelemisen henki seuraavat sielua. Koska jäljentelemisen henki on sidottu siihen valtiasten kahleilla ja sineteillä, se siten seuraapi sielua, joka teitään jäljentelemisen hengen kera kulkee.

„Se mysterion lausuu kaikkien sinettien ja kahleitten aukomiseksi, joilla valtiat ovat jäljentelemisen hengen sitoneet sieluun. Ja kun sielu sinettien aukomismysterion lausuu, niiden sinettien kahleet, joilla jäljentelemisen henki on sidottuna sieluun, aukenevat. Ja kun sielu sinettien aukenemismysterion lausuu, samassa jäljentelemisen henki kukistuupi ja lakkaa olemasta sidottuna sieluun, ja tänä hetkenä sielu mysterion lausuu ja kukistaa jäljentelemisen hengen ja kohtalon ja lähettää luotaan seuraajansa. Vaan ei kukaan niistä sen vallassa ole; vaan se niiden vallassa onpi.

„Ja sinä hetkenä tuon sielun vastaanottajat tulevat mysterioineen, joita se on saanut, he tulevat ja sen sieppaavat koston ja hyvityksen tuojain käsistä, ja nämä kääntyvät takaisin valtiaattensa töihin, sielujen kehitystaloutta hoitamaan.

„Ja toiselta puolen tämän sielun vastaanottajat, jotka kuuluvat Valoon, tulevat valosiiviksi tälle sielulle ja myöskin valovaatteiksi sille, eivätkä he sitä johda kaaokseen, sillä laillista ei ole sieluja kaaokseen saattaa, jotka mysterioita ovat saaneet, vaan he kuljettavat sitä keskustan valtiaitten tiellä. Ja kun sielu keskustan valtiaitten luokse pääsee, valtiat tulevat sielua vastaan, suuressa pelossa ja polttavassa palossa ja muita erilaisemmin kasvojen ilmein, sanalla sanoen rajattoman pelon vallassa.

„Sinä hetkenä sielu heidän puolustelumysterionsa lausuu. Ja he ovat suuresti peloissansa ja maahan lankeavat kasvoillensa, peläten mysterioita, jonka se on lausunut ja heidän puolusteluansa. Ja sielu jättää heidät

heidän kohtaloineen sanoen heille: Ottakaa kohtalonne! Tästä hetkestä lähtien en enää teidän alueellenne tule. Ainiaaksi olen muukalaiseksi muuttunut teille, aikoen lähteä omille perintömailleni.

„Ja kun sielu on sanonut tämän, Valon vastaanottajaväet sen kera korkealle kiitävät ja kohtalon aioonein luokse sen vievät, ja jokaisella alueella se sen sinetit ja puolustelut antaa, — josta minä kerron teille kaikkeuden avartumisessa. Ja jäljentelemisen hengen se antaa valtiaille ja heille kahleitten mysterion lausuu, joilla se on sidottuna siihen, sanoen heille: Siinä jäljentelemisen henkenne saatte! Tästä hetkestä lähtien en teidän alueellenne tule. Muukalaiseksi olen ainaiseksi muuttunut teille. Ja jokaiselle se sinettinsä ja puolustelunsa antaa.

„Ja kun sielu on sanonut tämän, Valon vastaanottajat korkealle sen kera lentävät ja vievät sen pois kohtalon aioonein luota ja sen [ylhäälle] kaikkien aioonein luokse vievät, sen lausussa kullekin aioonille puolustelun ja kaikkien alueitten puolustelun ja sen antaessa sinetit Adamaskuninkaan hirmuhallitsijoille. Ja se lausuu Vasemmiston kaikkien alueitten kaikkien valtiasten puolustelun, — joiden yhteispuolusteluista ja sineteistä minä jonain päivänä kerron, kun teille kaikkeuden avartumisesta kerron.

„Ja nämä vastaanottajaväet vievät sielun myöskin Valon Neitsyen luokse, ja sielu antaa Valon Neitsyeelle ylistyslaulujen sinetit ja kunnialoiston. Ja Valon Neitsyt ja seitsemän muuta Valon Neitsyttä tutkivat ja löytävät yhdessä merkkinsä siitä, sekä sinettinsä, kasteensa ja voiteluöljynsä. Ja Valon Neitsyt sinetöi sielun, Valon

vastaanottajaväet kastavat sen ja antavat sille henkisen voitelun, ja jokainen Valon Neitsyt sen omalla sinetillän-
sä merkitseepi.

„Ja lisäksi Valon vastaanottajaväet sen suuren Sa-
baoth Hyvän haltuun antavat, joka Oikeiston alueilla
Elämän portilla asuu ja jota Isäksi nimeltään sanotaan.
Ja sielu antaa hänelle sinettinsä ja ylistyslaulujen kun-
nialoiston, ja lausuu puolustelunsa. Ja Sebaoth Suuri ja
Hyvä sen sinetillään merkitseepi. Ja sielu antaa Oikeis-
ton koko alueelle tietonsa ja ylistyslaulujen kunnialois-
ton ja sinetit. Kaikki sitä sinetillään merkitsevät; ja
Melkisedek, Valon suuri vastaanottaja, joka Oikeiston
alueella elää, sinetöi sielun, ja kaikki Melkisedekin vas-
taanottajajoukot sinetöivät sielun ja sen johtavat Valon
Aarteistoon.

„Ja se antaa ylistyslaulujen kunnian, loiston ja mai-
neen sekä Valon kaikkien alueitten kaikki sinetit. Ja
kaikki Valon Aarteiston henget sen sineteillään merkit-
sevät, ja Perintä-alueelleen se menee.”

113 LUKU.

Kun Vapahtaja oli opetuslapsilleen kertonut tämän,
hän sanoi heille: „Ymmärrättekö, millä tavoin puhelen
teille?”

Ja Maria astui jälleen esiin ja sanoi: „Kyllä, Herra,
minä käsitän, millä tavoin sinä minulle puhut, ja minä
tahdon ymmärtää ne [nim. sinun sanasi] kaikki. Siksi-
pä sinun sanasi johdosta, joita olet lausunut meille, on
minun mielessäni syntynyt neljä ajatusta, ja minun valo-

olentoni on minua opastanut, ja se on riemusta pulpuillut, halaten lähtee ulos itsestäni ja yhtyy sinuun. Siksipä, Herra, kuuntele minua, että voisin kertoa sinulle neljästä ajatuksestani, jotka ovat syntyneet minussa.

„Ensimmäinen ajatus syntyi minussa näiden sanaisi johdosta: „Siksipä sielu puolustautuu ja sinettinsä antaa kaikille Adama-kuninkaan alueilla eläville valtiaille, sekä puolustautuu ja antaa kaikkien niiden sinettien loiston ja kunnian ja ylistyslaulut Valon alueille”, — samain sanain johdosta olet varemmin puhunut meille, kun he sinulle rahakolikon toivat ja sinä nähdesäsi sen olevan hopeasta ja vaskesta kysyit: „Kenen kuva tämä on?” He vastasivat: „Kuninkaan.” Ja kun näit, että se oli hopean ja vasken sekoituksesta tehty sinä sanoit: „Sen vuoksi antakaa kuninkaalle, mikä kuninkaan on ja Jumalalle, mikä Jumalan on” — se on: Jos sielu vastaanottaa mysterioita, se kaikille valtiaille puolustautuu ja myös Adama-kuninkaan alueille; ja sielu kunnian ja loiston kaikille niille antaa, jotka Valon alueilla ovat. Ja sanat: Ja se säteili sinun nähdesäsi, että se hopeasta ja vaskesta tehty oli’, — tarkoittavat, että siinä [nim sielussa] on Valon voima kätkeytyä, mikä puhdistettua hopeaa vastaa, ja että siinä myös on jäljentelemisen henki, mikä aineen vaskea vastaa. Tämä, Herra, on ensimmäinen ajatus.

„Toinen ajatus taasen on se, jonka olet lausunut meille sielun suhteen, joka mysteriot saa: Jos se keskustatien valtioiden alueille tulee, ne sen luokse san-

gen suuressa pelossa tulevat, ja he pelkäävät sitä. Ja sielu heille pelon mysterion antaa, ja he pelkäävät sitä. Ja kohtalon se omalle alueelleen antaa ja jäljentelemisen hengen omalle alueelleen antaa, ja se puolustautuu ja sinetit takaisin valtiaille antaa, jotka teillä ovat, ja se antaa sinetin ja ylistyslaulujen kunnian ja loiston ja kiitoksen kaikille Valon alueitten asujaimille, — näiden sanain suhteen varemmin olet puhunut meille Paavali veljemme suulla: „Antakaa vero sille, jolle vero kuuluu, antakaa pelko sille, jolle pelko kuuluu, antakaa avustuksenne sille, jolle avustus kuuluu, antakaa kunnia sille, jolle kunnia kuuluu, antakaa kiitokset sille, jolle kiitokset kuuluvat, älkääkä kenellekään velkaa olko’, — se merkitsee, Herra: Sielu, joka mysteriot saapi, kaikilla alueilla puolustautuu. Tämä on, Herra, toinen ajatus.

„Kolmas ajatus taasen koskee sanoja, joita varemmin olet virkkanut meille: Jäljentelemisen henki on vihamielinen sielulle, saaden sen kaikenkaltaista syntiä ja kaikenkaltaista vallattomuutta tekemään, ja se sen kuljettaa rangaistavaksi niiden syntien tähden, joita se sen on tekemään saanut; joka tavalla se sielun vihollinen onpi’, — näiden sanain suhteen olet varemmin puhunut meille: ‚Ihmisen vihollisia ovat hänen oman talonsa asukkaat’, — se merkitsee: Sielutalon asukkaita ovat jäljentelemisen henki ja kohtalo, mitkä kaiken aikaa sielun vihollisia ovat, saattaen sen kaikkea syntiä ja kaikkea vääryyttä tekemään. Herra, katso, tämä on kolmas ajatus.

„Neljäs ajatus taasen koskee lausumiasi sanoja:

„Jos sielu erkanee ruumiista, ja jäljentelemisen hengen kera matkaa tietä ja jollei se mysterioita löytänyt ole kaikkien sinettien ja kahleitten aukaisemiseksi, jotka jäljentelemisen henkeen liitetty on, niin että se sielua lakkaisi vainoamasta ja muutenkin siihen kuulumasta, jos se sitten ei ole löytänyt sitä, jäljentelemisen henki johdattaapi sielun Valon Neitsyeen tuomarin luokse; ja tuomari ja Valon Neitsyt, tutkii sielua ja huomaa sen syntiä tehneen ja löytämättä Valon mysterioita sen seurassa jättää sen jollekin sen vastaanottajaväestä, ja sen vastaanottaja sitä johdattaa ja sen ruumiiseen heittää, ja ruumiiden vaihdoksista se ei ennemmin pois pääse, ennenkuin se on viimeisenkin kiertomatkinsa tehnyt’, — näiden sanain suhteen, Herra, sinä varemmin olet virkannut meille: ‚Sovi vihollisesi kanssa, niinkauan kuin matkalla olet hänen kanssaan, jottei vihollisesi sinua tuomarille antaisi ja tuomari sinua palvelijalleen antaisi ja palvelija sinua vankeuteen heittäisi ja täältä et ulos pääse, ennenkuin viimeiseen ropoon saakka maksanut olet.’

„Tästä ilmeisesti johtuvat sanasi: Jokainen sielu, joka erkanee ruumiistansa ja jäljentelemisen hengen kera tietään kulkee eikä kaikkien sinettien ja kahleitten aukomismysterioita löydä jäljentelemisen hengestä vapautuakseen, joka siihen sidottuna on, — se sielu, joka ei Valon mysterioita ei myös mysterioita, jotka sen vapauttaisivat siihen sidotusta jäljentelemisen hengestä, löytänyt ole, — jos se sitten ei sitä löytänyt ole, jäljentelemisen henki vie sielun Valon Neitsyeen luokse ja tämä Valon Neitsyt, niin, tämä tuomari, ojentaa sie-

lun jollekin vastaanottajaväestään ja vastaanottaja sen heittää aionien joukkoon eikä se ruumiin vaihdok-
sista pois pääse, ennenkuin on viimeisenkin kiertomat-
kansa tehnyt, mikä on määrätty sille. Tämä sitten, Her-
ra, on neljäs ajatus.”

114 LUKU.

Tapahtuipa silloin, koska Jeesus oli nämä sanat Marian kuullut sanovan, että hän lausui: „Hyvin pu-
huttu, sinä täysin-siunattu Maria, sinä henkevä [sielu].
Siinä on sanaini selitys, jotka olen lausunut teille.”

Maria vastasi sanoen: „Vielä minä, Herra, kyselen
sinulta, sillä tästä lähtien minä kaikkea alan turvallisesti
kysellä. Senpätähden, Herra, ole kanssamme pit-
kämielinen ja paljasta meille kaikkea, jota kyselemme
sinulta sen suhteen, miten veljieni on se koko ih-
missuvulle julistettava julki.”

Ja kun hän tämän oli Vapahtajalle sanonut, Va-
pahtaja vastasi hänelle myötätuntoa täynnään: „Amen
amen, sanonpa sinulle: En sitä vain teille paljastaa tah-
do, mitä kysytte minulta, vaan tästä hetkestä lähtien
aion teille muutakin paljastaa, jota ette ole arvan-
neetkaan kysellä ja joka ei ihmisen sydämeen ole astu-
nutkaan ja josta eivät yhdetkään jumalat , jotka ihmis-
tä alempana ovat, mitään tiedä. Siksipä, Maria, ky-
sele, mitä sinä mielit, ja sen paljastaa sinulle tahdon
avoimesti vertauksitta.”

115 LUKU.

Ja Maria vastasi sanoen: ”Mitenkä, Herra, kasteet sitten antavat syntejä anteeksi? Kuulin sinun sanovan: Koston palvelijat seuraavat sielua ollen todistajina kaikkiin sen synteihin, voidakseen tuomiohetkenä sen syyttäjä olla. Siksipä, Herra, pyyhkivätkö kastemysteriot pois ne synnit, jotka kostonpalvelijain tiedossa ovat, niin että ne heiltä unhoittuvat? Siksipä, Herra, kerro meille, mitenkä ne syntejä anteeksi antavat; niin, todella me sen tahdomme tietää.”

Ja Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Hienosti olet sinä puhunut. Palvelijathan ovat niitä, jotka kaikkiin synteihin ovat todistajia; mutta tuomioissa he pysyvät ottaen sielut kiinni ja syyttäen niiden syntisten sieluja, jotka eivät mitään mysterioita ole saaneet; ja he pitävät heitä kaaoksessa, rangaisten heitä. Ja koston ja hyvityksen tuojat eivät voi kaaoksen ylitse kulkea niihin järjestöihin päästäkseen, jotka kaaoksen yläpuolella ovat, niitä sieluja syyttääkseen, jotka näiltä alueilta pääsevät pois. Sillä eipä ole laillista käyttää pakkoa mysterioita saavia sieluja kohtaan, eikä laillista ole heitä kaaokseen viedä, jossa koston ja hyvityksen tuojat heitä syyttäisivät. Mutta koston palvelijat syyttävät syntisten sieluja, ja he pidättävät ne, jotka eivät ole mysterioita saaneet, jotka ne kaaoksesta veisivät pois. Ne sielut taasen, jotka mysterioita saavat, — näihin ei heillä ole mitään syytösvaltaa, koska he eivät voi alueiltansa poistua, ja joskin he niiden alueille pääsisivät, eivät he voisi estellä näitä sieluja; niinpä he eivät voi näitä kaaokseen johtaa.

„Kuulkaatte vielä, niin totisen sanan minä sanon teille siitä, mitenkä kastemysteriot voivat syntejä anteeksi antaa. Niinpä jos sielut vielä maailmassa ollesansa syntiä tekevät, koston palvelijat tietenkin tulevat ja todistajia ovat niihin synteihin, joita sielu taas tekee, elleivät he tykkänään poistuisi kaaoksen alueilta, voidakseen syyttäjinä tuomioissa olla, jotka ulkopuolella kaaosta ovat. Ja jäljentelemisen hengestä todistaja tulee kaikkiin niihin synteihin, joita sielu on tekevä, jotta se voisi sen syyttäjä olla tuomioissa, jotka ulkopuolella kaaosta ovat, eikä vain siksi, että se todistajana esiintyisi, vaan — kaikki sielujen synnit — se sinetöi ja ne sieluun kiinniittääpi, jotta kaikki syntisten rangaistusvaltiat huomaisivat sen, että se on syntinen sielu ja että heidän tiedossaan syntien luku olisi, minkä se on tehnyt niistä sineteistä, joita jäljentelemisen henki on kiinnittänyt siihen, jotta sitä rangaista voitaisiin niiden syntien luvun mukaisesti, joita se on tehnyt. Tämän he kaikille syntisille sieluille tekevät.

„Siksipä sille, joka kastemysteriot saapi, se mysterio muuttuu suureksi, väkeväksi, viisaaksi tuleksi ja se kaikki synnit poroksi polttaa ja sieluun astuupi salaa ja kaikki ne synnit syöpi, jotka jäljentelemisen henki on kiinnittänyt siihen. Ja kun se on kaikkien syntien puhdistuksesta laannut, joita jäljentelemisen henki on kiinnittänyt sieluun, se salassa sieluun astuu ja salassa kaikki ahdistajat poistaa ja ne ruumiin osasta eroittaen syrjään siirtää. Sillä jäljentelemisen hengen se poistaa ja kohtalon myöskin ja ne voimasta ja sielusta eroittaa pois ja ne ruumiin puolelle panee, jotenka

se jäljentelemisen hengen ja kohtalon ja ruumiin toiselle puolelle panee; ja toiselle puolelle taasen sielun ja voiman panee. Kastemysterio sen sijaan jääpi näiden kahden väliin, aina nämä eroittaen toinen toisistansa, saaden ne puhtaiksi ja hohtoisiksi, jotteivät ne aineesta tahriintuisi.

„Niinpä siis, Maria, kasteen mystერიот syntejä ja kaikkea vääryyttä anteeksi antavat.”

116 LUKU.

Kun sitten Vapahtaja oli sanonut tämän, hän lausui opetuslapsillensa: „Ymmärrättekö, millä tavoin puhelen teille?”

Silloin Maria astui esiin ja lausui: „Kyllä, Herra, syvästi minä sanojasi tutkistelen. Sanasi syntein anteeksi antamisesta, joista vertauksilla ennen olet puhunut meille, kuuluvat: ‚Tulta olen tullut maan päälle tuomaan’ ja myöskin: ‚Kuinka soisinkaan, että se jo palaisi’. Ja jälleen olet sen selvästi selittänyt sanoen: ‚Minulla on kaste siinä kastaakseni, ja kuinka olenkaan ahdistuksessa, kunnes se on täytetty? Luuletteko, että olen rauhaa tullut maan päälle tuomaan? Ei, olen erimielisyyttä sytyttämään tullut. Sillä tästä lähtien, kun viisi yhdessä talossa asuu, kolme on kahta vastaan, ja kaksi kolmea vastaan.’ Tämän olet, Herra, selvästi sanonut meille.

„Todellakin sanasi, jotka olet sanonut: ‚Tulta olen tullut maan päälle tuomaan, ja kuinka minä soisin, että se palaisi’, — merkitsevät Herra: Olet kastemyste-

riot maailmaan tuonut, ja sinä soisit ilolla että ne polttaisivat ja puhtaaksi saisivat kaikki sielun synnit. Ja sen jälkeen olet sen myös selvästi selittänyt sanoen: Minulla on kaste siinä kastaakseni, ja kuinka olenkaan ahdistuksessa, kunnes se on täytetty.’ — Se on: Sinä et maailmaa jätä, niin raskasta kuin se onkin, ennenkuin kasteet on toimitettu ja puhdistavat täydellisesti sielut.

„Ja myöskin sanat, jotka varemmin olet sanonut meille: .Luuletteko, että olen rauhaa tullut maan päälle tuomaan: En ole tullut rauhaa tuomaan, vaan erimielisyyttä olen rakentamaan tullut. Sillä tästä lähtien yhdessä talossa asuu viisi; kolme on kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan’ — merkitsevät: Sinä olet tuonut kastemysteriot maailmaan, ja se on maallisissa ruumiissa saanut aikaan jaon, koska se jäljentelemisen hengen ja ruumiin ja kohtalon on toiseksi ryhmäksi erottanut; sielun ja voiman se taas on toiseksi ryhmäksi erottanut, — se on: Kolme on kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan.”

Ja kun Maria oli sanonut tämän, niin Vapahtaja vastasi: „Hyvin puhuttu, sinä henkevä, valovalkea Maria. Se on sanojeni selitys.”

117 LUKU.

Maria vastasi sanoen: „Herra, vielä tahdon kyselymistäni jatkaa. Siksi, Herra, ole pitkämielinen minulle kysymysteni tähden. Katso, vapaasti olemme sinulta tietää saaneet, miten kastemysteriot syntejä anteeksi

antavat. Ja mitä taas niiden kolmen aukion myste-
rioon ja tämän Ensimmäisen Mysterion myste-
rioihin ja Suuren Lausumattoman myste-
rioihin tulee, millä ta-
voin ne syntejä anteeksi antavat? Antavatko ne an-
teeksi kastemysterioiden tavoin vai eivätkö anna?”

Vapahtaja vastasi jälleen sanoen: „Ei, vaan näi-
den kolmen aukion kaikki myste-
riot antavat sielulle kai-
killa valtiain alueilla kaikki synnit anteeksi, joita sie-
lu on alusta lähtien tehnyt. Ne antavat ne sille anteek-
si ja lisäksi ne antavat nekin synnit anteeksi, joita se
myöhemmin tekee aina siihen saakka, mihin jokainen
mysterio vaikuttaa, — tämän ajan, mihin jokainen mys-
terioista vaikuttaa, minä ilmoitan teille kaikkeuden avar-
tumisessa.

„Ja vielä Ensimmäisen Mysterion mysterio ja Suu-
ren Lausumattoman myste-
riot antavat sielulle anteeksi
kaikilla valtiain alueilla kaikki synnit ja kaikki vääryy-
det, joita sielu vain on tehnyt; eivätkä niitä yksin an-
teeksi anna, vaan eivät hänen syykseen myös mitään
syntiä synniksi lue tuon suuren mysteriolahjan ja sen
suuren kunnialoiston takia.”

118 LUKU.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, hän lausui ope-
tuslapsillensa: ”Ymmärrättekö, millä tavoin minä kans-
sanne puhun?”

Ja Maria vastasi sanoen: „Kyllä, Herra, kaikki sa-
nasi olen tajunnut, joita lausunut olet. Niinpä, Herra, nii-
den sanojen suhteen, jotka sanonut olet: „Kaikki kolmen

aukion mysteriot antavat syntejä anteeksi ja peittävät niiden [nim. sielujen] pahat teot', — näiden sanain suhteen David profeetta on varemmin profetoinut lausuen näin: „Siunatut ne, joiden synnit ovat anteeksi annetut ja joiden pahat teot peitetyt ovat'.

Ja sanat, jotka sanonut olit: „Ensimmäisen Mysterion mysterio ja Suuren Lausumattoman mysteriot eivät kaikille ihmisille, jotka nämä mysteriot saavat, niitä syntejä yksin anna anteeksi, joita he alusta lähtien tehneet ovat, vaan ne eivät myöskään synneiksi lue tästä hetkestä alkaen halki ikuisuuden tehtyjä syntejä', — tämän suhteen on David varemmin profetoinut sanoen: „Siunatut ne, joille Herra Jumala ei syntejä synneiksi lue', — mikä merkitsee: Tästä hetkestä asti ei syntejä synneiksi lueta niille, jotka Ensimmäisen Mysterion mysteriot ja Suuren Lausumattoman mysterion saaneet ovat.”

Hän sanoi: „Hyvin puhuttu, Maria, sinä henkevä, valovalkea Maria. Se on sanojeni selvitys.”

Ja Maria jatkoi jälleen sanoen: ”Herra, jos ihminen mysterioita Ensimmäisen Mysterion mysterioista saapi ja jälleen kääntyy, rikkoo ja syntiä tekee, ja jos hän sitten jälleen kääntyy ja katuu ja jossakussa [mysteriossa] mysterioistaan rukoilee, annetaanko se hänelle anteeksi vai eikö?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Amen, amen, sanonpa sinulle: Jokainen ken Ensimmäisen Mysterion mysteriot saapi, ne anteeksi saapi, jos hän kaksitoista kertaa kääntynytään ja kaksitoista kertaa rikottuaan jälleen kaksitoista kertaa katuu, Ensimmäisen Mysterion mysterioissa rukoillen.

„Vaan jos hän kahdentoista kerran jälkeen jälleen rikkoo ja kääntyy ja jälleen rikkoo, sitä ei hänelle koskaan anteeksi anneta, vaikka hän jonkun mysterionsa [mysterion] puoleen kääntyisi; ja tässä ihmisessä ei katumusta ole, ennenkuin hän Suuren Lausumattoman mysteriot saapi, jotka laupiaat kaikkina aikoina ovat ja antavat anteeksi aina.”

119 LUKU.

Maria jatkoi jälleen sanoen: „Herra, jospa ne taasen, jotka Ensimmäisen Mysterion mysteriot saaneet ovat, poispäin kääntyvät ja rikkovat lakia ja jos he ruumiista erkanevat ennenkuin katuneet ovat, perivätkö he valtakunnan vai eivät, koska he kuitenkin Ensimmäisen Mysterion lahjan ovat saaneet?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Amen, amen, sanonpa teille: Jokainen ken Ensimmäisen Mysterion mysteriot saanut on ja kerran, kahdesti, kolmasti on rikkonut, ja jos hän ruumiistaan erkaneepi, ennenkuin on katunut, hänen tuomionsa on muiden tuomioita paljon tuskaisempi; sillä uloimman pimeyden lohikäärmeen kidasta hän asuntonsa saapi, ja kaiken lopuksi hän rangaistuksiinsa jäätyy [?] ja ikuisesti perikatoon joutuu, koska hän on Ensimmäisen Mysterion lahjaksi saanut eikä sille ole uskollinen ollut [nim, lahjalle].”

Maria vastasi sanoen: „Kaikki, jotka Suuren Lausumattoman mysterion mysteriot saavat ja kääntyvät jälleen, rikkovat ja uskostaan luopuvat, ja jälleen vielä

elossa ollessaan ovat kääntyneet ja katuneet, kuinka monasti on heille anteeksi annettava?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: ”Amen, amen” sanonpa teille: „Jokaiselle, ken Suuren Lausumattoman mystერიот saapi, annetaan anteeksi, jos hän kerran rikkoo, kääntyy jälleen ja katuu, mutta myös jokaisen kerran, kun hän rikkoo, ja jos vielä elossa ollessansa, kääntyy ja katuu ilman näyttelemisiä ja jälleen kääntyy ja katuu ja jossain mystериiossaan rukoileepi,. silloin se hänelle anteeksi annetaan,- koska hän on osalliseksi Suuren Lausumattoman mystериоista tullut, ja myöskin, koska ne mystериот kaikkina aikoina laupiaat ja anteeksiantavat ovat.”

Ja Maria vastasi Jeesukselle sanoen: ”Herra, ne jotka Suuren Lausumattoman mystერიот saavat ja ovat kääntyneet pois päin ja rikkoneet lakia ja ovat uskotaan luopuneet ja eronneet ruumiistaan, ennenkuin katuneet ovat, mikä on sellaisten kohtalo oleva?”

Ja Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: ”Amen, amen, sanonpa teille: Kaikki, jotka Suuren Lausumattoman mystერიот saavat, — siunattuja ne sielut, jotka näistä mystериоista osallistuvat, mutta jos he kääntyvät pois päin ja rikkovat lakia ja erkanevat ruumiistansa, ennenkuin katuneet ovat, heidän tuomionsa on tuskallisempi kuin muut tuomiot ovat, ja se on erittäin ankara, vaikkakin nämä sielut uusia olisivat ja tämä heidän ensimmäinen maailmaan tulonsa. Tästä hetkestä alkaen he eivät ruumiiden vaihtoihin enää palaa, eivätkä he mitään toimimaan kykene, vaan heidät uloimpaan pimeyteen heitetään, siellä he perikatoon joutuvat ja ikuisesti olemattomiin häipyvät.”

120 LUKU.

Ja kun Vapahtaja oli sanonut tämän, hän lausui opetuslapsillensa: „Ymmärrättekö, millä tavoin puhellen teille?”

Maria vastasi sanoen: „Olen käsittänyt sanat, jotka meille olet puhunut. Katso, Herra, nämä sanat olet sanonut meille: „Sielut, jotka Suuren Lausumattoman mysteriorit saavat, ainiaan siunatut ovat; mutta jos he poispäin kääntyvät, rikkovat ja luopuvat uskostansa, ja jos he ruumiistaan ilman katumusta erkanevat, eivät he tästä lähtien enää kelvolliset ole palatakseen: ruumiiden vaihteluihin, eivätkä mihinkään muuhunkaan, vaan heidät uloimpaan pimeyteen heitetään, siellä he perikatoon joutuvat ja ainiaaksi olemattomuuteen häipyvät. Tästä olet varemmin puhunut meille, sanoen: „Suola on hyvä, mutta jos suola tulee mauttomaksi, millä se suolaiseksi saadaan? Ei se maahan eikä maan lannaksi kelpaa, vaan se heitetään pois’, — se merkitsee: Siunatut ovat ne sielut, jotka Suuren Lausumattoman mysteriorin saavat, mutta jos he rikkovat kerrankaan, eivät he tästä hetkestä lähtien kelvolliset ole palaamaan ruumiiseen, vaan heidät heitetään uloimpaan pimeyteen, ja siellä he perikatoon joutuvat.”

Ja kun hän oli sanonut tämän, Vapahtaja vastasi: ”Oikein puhuttu, sinä henkevä, valovalkea Maria. Se on sanaini selvitys.”

Ja Maria jatkoi jälleen sanoen: „Herra, kaikki, jotka Ensimmäisen Mysteriorin mysteriorit ja Suuren Lausumattoman mysteriorit saaneet ovat, jotka eivät rikkoneet ole, vaan joiden usko mysterioriin ilman näyttelemisiä-

vilpitön oli, — ja kun he jälleen kohtalon pakosta syntiä tekevät ja jälleen kääntyvät ja katuvat ja jossakin mysteriossa rukoilevat, kuinka usein heille anteeksi annetaan?”

Ja opetuslastensa keskeltä Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Amen, amen, sanonpa teille: Kaikki, jotka Suuren Lausumattoman mysteriot ja myös Ensimmäisen Mysterion mysteriot saavat, joka kerta tekevät syntiä Kohtalon pakosta, ja jos he vielä elossa ollen, kääntyvät ja katuvat ja joillekin mysterioille uskollisia ovat, se heille joka kerta anteeksi annetaan, koska nämä mysteriot laupiaat ja anteeksiantavat kaikkina aikoina ovat. Tämänpä vuoksi olen varemmin sanonut teille: Nämä mysteriot eivät vain heidän syntejään anteeksi anna, joita he alusta lähtien tehneet ovat, vaan tästä hetkestä alkaen ne eivät heidän syntejään synneiksi lue, — josta olen sanonut teille, että ne hetkenä minä hyvänsä katumuksen ottavat vastaan ja että ne antavat anteeksi synnit, joita he uudellensa tekevät.

„Jos taas ne, jotka Suuren Lausumattoman mysterion mysteriot saavat, pois päin kääntyvät, syntiä tekevät ja katumatta ruumiistansa erkanevat, silloin heille samoin käypi kuin niillekin, jotka rikkoneet ovat eivätkä katuneet ole. Heidänkin asumuksensa on uloimman pimeyden lohikäärmeen kidassa, ja he perikatoonsa käyvät ja ikuisesti olemattomiin häipyvät. Tämänpä vuoksi olen sanonut teille: Kaikki, jotka mysterioita saavat, jospa he ruumiista erkanemisaikansa tietäisivät, he kavahtaisivat eivätkä syntiä tekisi Valon valtakunnan ikuisesti periäkseen.”

121 LUKU.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän opetuslapsillensa, niin hän lausui heille: „Ymmärrätekö, millä tavoin puhelen teille?”

Maria vastasi sanoen: „Tarkalleen ja kiinteästi olen minä kaikkia sanojasi seurannut, joita sinä lausunut olet. Näiden sanain johdosta olet varemmin puhunut meille: Jos taloudenhoitaja tietäisi, mihin aikaan yöllä varas tulee ja murtautuu taloon, niin hän valvoisi eikä sallisi miehen murtautua taloonsa.”

Kun Maria oli sanonut tämän, niin Vapahtaja vastasi: „Hyvin sanottu, sinä henkevä Maria. Ne ovat oikeat sanat.”

Vapahtaja jatkoi jälleen sanoen opetuslapsillensa: „Siksipä kaikille julistakaa, jotka Valon mysterioita saavat ja puhukaa heille sanoen: ‚Pitäkää itsestänne vaari, älkääkä syntiä tehkö, jottette pahaa pahan päälle kasaisi ja ruumiistanne katumatta erkaneisi ja ikuisiksi muukalaisiksi Valon valtakunnalle jäisi.’”

Kun Vapahtaja oli lausunut näin, Maria vastasi sanoen: „Herra, suuri on noiden mysterioiden laupeus, jotka syntejä kaikkina aikoina anteeksi antavat.”

Opetuslastensa keskeltä Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Jos tänään kuningas, joka on maailman lapsi, lahjan jollekin kaltaisistaan antaa, ja myös murhaajille anteeksi antaa ja niille, joilla on yhteyttä miehenpuolisten kanssa ja muillekin kuolemantuomion ansaitseville synneille, — jos sille, joka on maailman lapsi, tällainen soveltuu, kuinka paljon enemmän Suurella Lausumattomalla ja Ensimmäisellä Mysteriolla, jot-

ka kaikkeuden valtiat ovat, on vaikutusvaltaa kaikissa asioissa toimia niinkuin heille sopii ja antaa kaikille anteeksi, jotka saavat mysterioita.

„Tai jos tänään taas joku kuningas sotilaansa kuninkaalliseen pukuun pukee ja hänet vieraille maille lähettää, ja tämä siellä murhia ja muita kuolemanveroisia, pahoja syntejä tekee, eivät he niitä hänelle synniksi sittenkään lue eivätkä hänelle voi mitään pahaa tehdä, koska hän kuninkaalliseen pukuun puettuna on, — kuinka paljon paremmin turvassa ne ovatkaan, jotka Suuren Lausumattoman ja Ensimmäisen Mysterion pukuihin puetut ovat, noiden pukuihin, jotka korkeuksien ja syvyyksien valtiat ovat.”

122 LUKU.

Tämän jälkeen Jeesus näki vaimon, joka tuli katumuksen tekoon. Hän oli kolmasti kastanut vaimon, eikä tämä kuitenkaan ollut tehnyt, mikä kasteiden arvoista onpi. Ja Vapahtaja tahtoi koetella Pietaria, nähdäkseen, oliko hänessä sääliä ja anteeksiantoa, niinkuin hän oli opettanut heille. Hän sanoi Pietarille: „Katsohan, kolmasti olen tämän sielun kastanut, eikä kolmannellakaan kerralla hän ole tehnyt, mikä Valon mysterioiden arvoista on. Minkä vuoksi hän ruumiinsa kaikkeen kelvottomaksi tekee? Siksipä Pietari, mysterio suorita, joka sielut Valon perintöosuudesta katkaisepi. Mysterio suorita, jotta se vaimon Valon perintöosuudesta katkaiseisi.”

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, hän koetteli [Pietaria], oliko hän sääliä ja anteeksiantoa täynnä.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Pietari virkkoi: „Herra, suo hänelle vielä tämän kerran olla, että me hänelle suuremmat mysteriot antaa voisimme, ja jos hän kelpoinen on, silloin salli hänen Valon valtakuntasi periiä, vaan ellei hän kelpoinen ole, silloin on sinun hänen katkaistava Valon valtakunnasta pois.”

Kun Pietari oli sanonut tämän, Vapahtaja tiesi, että Pietari niinkuin hänkin oli säälivä ja anteeksiantava.

Kun tämä kaikki oli sanottu, Vapahtaja virkkoi opetuslapsillensa: „Oletteko sanani kaikki ja tämän vaimon luonnon ymmärtäneet?”

Maria vastasi sanoen: „Herra, olen käsittänyt niiden asioiden mysteriot, jotka tämän sielun osalle ovat langenneet. Niistä, jotka hänen osalleen langenneet ovat, olet varemmin vertauksilla puhunut meille, sanoen: „Eräällä miehellä oli viikunapuu viinitarhassaan; ja hän tuli hakemaan hedelmää siitä, vaan ei löytänyt ainuttaakaan siitä. Niin hän sanoi viinitarhurille: Katso, kolmena vuonna olen tullut hedelmää hakemaan tästä viikunapuusta enkä yhtään satoa siitä saa. Hakkaa se pois. Miksi se turhan takia pitää maata hallussaan? Vaan tämä vastasi sanoen hänelle: Ole vielä tämä vuosi kärsivällinen, sinä aikana sen ympäriltään lannoitan ja kuokin, ja jos se toisena vuonna satoa kantaa, sinä annat sen kasvaa, vaan ellet siitä mitään [hedelmää] löydä, silloin on sinun se hakattava maahan’. Katso herra, siinä on sinun sanojesi selvitys.”

Vapahtaja sanoi Marialle sanoen: „Hyvin puhuttu, [sinä] henkevä. Siinä on sana [selvityksineen].”

123 LUKU.

Maria jatkoi jälleen, sanoen Vapahtajalle: „Herra, se joka on mysterioita saanut eikä mitään ole tehnyt, mikä niiden arvoista on, vaan on kääntynyt ja syntiä tehnyt ja sen jälkeen on jälleen katunut, syvästi katunut, — onko oikein veljeni uudistaa se mysterio, jonka hän on saanut, vai mieluummin antaa hänelle joku alemmista mysterioista, — onko se lainmukaista vai eikö?”

Vapahtaja vastasi Manalle sanoen: „Amen, amen, sanonpa teille: Ei se mysterio, jonka hän on saanut eivätkä alemmatkaan kuule häntä antaakseen hänelle synnit anteeksi; vaan ne mysteriot, jotka ovat korkeammalla kuin hänen saamansa mysteriot, ne kuuntelevat häntä ja antavat hänelle synnit anteeksi. Siksipä Maria, suo veljiesi antaa mysterio, joka on korkeammalla kuin mysterio, jonka hän on saanut, ja heidän on otettava hänen katumuksensa vastaan ja suotava hänelle anteeksianto, — viimeinen tietenkin siksi, koska hän korkeammalta sen vielä kerta on saanut ja edellinen siksi, koska hän niiden ylitse [alempien mysterioiden] jo kohonnut oli; viimeksimainittu ei kuuntele häntä, hänelle synnit anteeksi antaaksensa, vaan mysterio, joka on korkeammalla hänen saamaansa mysteriota, se hänelle synnit anteeksi antaa. Vaan jos hän taasen kolme mysteriota sisältäpäin kahdesta tai kolmesta aukioista on saanut ja hän on kääntynyt ja rikkonut, ei mikään mysterio häntä katumuksessaan kuuntele, ei korkeampi eikä alempi, paitsi Ensimmäisen Mysterion mysterio ja Suuren Lausumattoman mysteriot, —

nämä ne häntä kuuntelevat ja hänen katumuksensa vastaanottavat.”

Maria vastasi sanoen: „Se, joka on mysterioita saanut toiseen ja kolmanteen saakka toisesta ja kolmanteesta aukiosta eikä rikkonut ole, vaan rehellisyydessänsä ilman teeskentelyjä uskollinen on ollut, [mikä on sellaisen osaksi tuleva] ?”

Ja Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Jokainen, joka mysteriot on toisesta ja kolmanteesta aukiosta saanut eikä rikkonut ole vaan uskossaan on ilman näyttelemistä pysynyt, sellaiselle on laillista mysteriot antaa aukiosta, mikä häntä miellyttää ensimmäisestä viimeiseen saakka, koska he eivät rikkoneet ole.”

124 LUKU

Maria jatkoi jälleen sanoen: „Ihminen, joka jumaluuden on tuntea saanut ja Valon mysterioista on omaksunut ja on sitten pois päin kääntynyt ja rikkonut ja laittomia tehnyt eikä katumukseen tullut ole, ja toinen taasen, joka ei jumaluutta löytänyt ole eikä sitä tunne ja on syntinen ja muutenkin jumalaton, ja nämä molemmat ruumiistaan erkanevat, — kumpi heistä enemmän saa tuomiolla kärsiä?”

Vapahtaja vastasi jälleen sanoen Marialle: „Amen, amen, sanonpa teille: Se, joka jumaluuden on tuntea saanut ja on Valon mysteriot omaksunut ja on sitten syntiä tehnyt eikä katumusta tehnyt ole, hänet paljon suuremmilla kärsimyksillä tuomioissa rangaistaan kuin lakia rikkonutta ja jumalaton, joka ei jumaluutta tun-

tenut ole. Siksi, jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon.”

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria astui esiin ja lausui: ”Herra, valo-olennollani on korvat, ja minä sanasi käsittänyt olen, jotka sanonut olet. Tästä olet ennenkin vertauksella puhunut meille: ‚Orja, joka Herransa tahdon tunki, mutta ei valmistautunut ollut eikä Herransa tahtoa tehnyt, saa suuria iskuja osaksensa; mutta se, joka ei sitä tuntenut eikä sen mukaan tehnyt, niitä vähemmän ansaitsee. Sillä, jolle paljon on uskottu, häneltä vaaditaan paljon, ja jolle paljon on annettu, häneltä kysytään paljon, — se merkitsee, Herra: Joka jumaluuden tunki ja Valon mysteeri löysi ja rikkonut on, häntä paljon suuremmilla rangaistuksilla rangaistaan kuin sitä, joka ei jumaluutta tuntenut ole. Tämä on sanojesi selvitys.”

125 LUKU.

Maria jatkoi jälleen sanoen Vapahtajalle: „Herra, jos usko ja mysteeri ovat itsensä ilmoittaneet, — jos sielut sitten monta kertaa tulevat maailmaan ja mysteeri saannin laiminlyövät, toivoen, että he toisella kerralla maailmaan tullessaan ne kyllä saavat, eikä siinä ole vaara, etteivät he niitä koskaan onnistu saamaan?”

Vapahtaja vastasi opetuslapsilleen sanoen: „Koko maailmalle julistakaa lausuen näin: Pyrkikää siihen, että Valon mysteeri täällä ajassa ja vaivassa saisitte ja Valon valtakuntaan pääsisitte. Älkää päivää päivään älkääkään kierrosta kierrokseen liittäkö, toivoen

mysteriot saavanne toisella kerralla takaisin tullessanne.

„Eivät nämä tiedä, milloin täydellisten sielujen lukumäärä on saatu, sillä jos täydellisten sielujen lukumäärä on saatu, niin minä Valon portit suljen eikä kenkään tästä hetkestä alkaen sisälle pääse, ei ulos liioin, sillä täydellisten sielujen lukumäärä on saatu ja Ensimmäisen Mysterion mysterio täytetty, jonka vuoksi kaikkeus syntynyt on, — se merkitsee: Minä olen tuo Mysterio.

„Ja tästä hetkestä lähtien ei kenkään saata Valoon tulla eikä pois sieltä päästä. Sillä täydellisten sielujen lukumäärän täytyessä, ennenkuin olen syyttänyt maailman tuleen, jotta se aioonit ja verhot ja perustukset ja koko maakamaran ja kaikki sen oliot puhdistaisi, ihmiskunta on vielä olemassa.

„Noina aikoina usko ja mysteriot yhä enemmän paljastuvat noina päivinä. Ja monet sielut tulevat (niiden luokse) ruumiin vaihdosten kierroksessa ja takaisin maailmaan tulee joitakuita, jotka näihin aikoihin minua ja opetuksiani ovat kuunnelleet, jotka täydellisten sielujen lukumäärän täytyessä Valon mysteriot löytävät ja saavat vastaan ottaa itsellensä ja Valon porteille tulevat ja näkevät, että täydellisten sielujen lukumäärä on täysi, mikä Ensimmäisen Mysterion ja kaikkeuden tiedon täydellistyminen on. Ja he havaitsevat, että minä olen Valon portit sulkenut, niin että mahdotonta on kenkään tästä hetkestä lähtien sisään tai ulos käydä.

„Nuo sielut Valon porteille silloin kolkuttavat sanoen: „Herra, aukaise meille. Ja minä heille vastaan:

En tunne teitä, mistä te olette. Ja he sanovat minulle: Olemme mysterioitasi saaneet ja kaikkea opetustasi seuranneet, ja sinä olet opettanut meitä korkeista teistä. Ja minä vastaan sanoen heille: En tunne teitä, kusta te olette, te, jotka väärän ja pahan tekijöitä olette tähän päivään saakka olleet. Uloimpaan pimeyteen saatte te mennä. Ja tästä hetkestä he uloimpaan pimeyteen menevät sinne, missä on itku ja hammasten kiristys.

„Tämänpä vuoksi koko maailmalle julistakaa sanoen: „Pyrkikää siihen, että voitte koko maailman ja maalliset asiat jättää voidaksenne Valon mystერიот vastaan ottaa, ennenkuin täydellisten sielujen lukumäärä on täynnä, etteivät he teitä Valon porttien edessä pysähdyttää ja teitä uloimpaan pimeyteen viedä voisi.’

”Siksipä, kellä on korvat kuulla, hän kuulkoon.” Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria astui jälleen esiin ja sanoi: „Herra, ei yksin valo-olentoni ole korvillaan kuullut, vaan myöskin sieluni kuullut on ja käsittänyt kaikki sinun sanasi. Siksipä, Herra, sanojen johdosta, jotka olet lausunut: „Maailman lapsille julistakaa näin sanoen heille: Pyrkikää siihen, että ajassa vaivassa Valon mystერიот saisitte, jotta Valon valtakunnan periä saattaisitte — — —

— — —

[Huomattava aukko esiintyy tässä kohdin tekstissä.]

PISTIS SOPHIAN NELJÄS KIRJA.

126 LUKU.

Ja Maria jatkoi jälleen sanoen Jeesukselle: „Minkälainen on uloin pimeys; tai oikeammin, kuinka monta rangaistusaluetta on siinä?”

Ja Jeesus vastasi Marialle sanoen: „Uloin pimeys on suuri lohikäärme, jolla on häntänsä suussaan. Se on koko maailman ulkopuolella ympäröiden sitä. Ja siinä on monta rangaistusaluetta. Siinä on kaksitoista mahtavaa rankaisutyrmää ja kussakin tyrmässä on oma valtiaansa, ja kunkin valtiaan kasvot eroavat toinen toisistaan.

„Ja ensi valtiaalla, joka ensimmäisessä on tyrmässä, on krokotiilin kasvot; sillä on pyrstönsä suussaan. Ja lohikäärmeen kidasta tomua ja jäätä ja pakkasta tulee ja kaikenkeltaista tautia. Tämä [on] se, jota alueellansa oikealla nimellä, Enchthonin’iksi’ sanotaan.

„Ja toisen tyrmän valtiias, — kissan kasvot ovat hänen kasvoinansa. Ja tämä [on] se, jota alueellansa ‘Charachar’iksi’ sanotaan.

„Ja kolmannen tyrmän valtiias, — koiran kasvot ovat hänen kasvoinansa. Tämä [on] se, jota ‘Archaroch’iksi’ alueellansa sanotaan.

„Ja neljännen tyrmän valtias, — käärmeen kasvot ovat hänen kasvoinansa. Tämä [on] se, jota ‚Ach-rochar’iksi’ alueellansa sanotaan.

„Ja viidennen tyrmän valtias, — mustan härän kasvot ovat hänen kasvoinansa. Tämä [on] se, jota ‚Marchur’iksi’ alueellansa sanotaan.

„Ja kuudennen tyrmän valtias, — villisian kasvot ovat hänen kasvoinansa. Tämä [on] se, jota ‚Lamchamorm’iksi’ alueellansa sanotaan.

„Ja seitsemännen tyrmän valtias, — karhun kasvot ovat hänen kasvoinansa. Tätä oikealla nimellensä ‚Luc-har’iksi’ alueellansa sanotaan.

„Ja kahdeksannen tyrmän valtias, — korppikotkan kasvot ovat hänen kasvoinansa. Tätä ‚Laraoch’iksi’ alueellansa sanotaan.

”Ja yhdeksännen tyrmän valtias, — basiliskon kasvot ovat hänen oikeina kasvoinansa, jota alueellansa ‚Archeòch,iksi’ sanotaan.

„Ja kymmenennessä tyrössä on suuri joukko valtiaita, jokaisella oikeina kasvoinansa seitsemän jalopeuran päätä. Ja joka kaikkien heidän ylimpänä alueellaan on, sitä ‚Xarmaròch’iksi’ sanotaan.

„Ja yhdennessätoista tyrössä on suuri valtiasjoukko, ja jokaisella heistä on kissan kasvot kasvoinansa. Ja suurinta heistä alueellansa ‚Rochar’iksi’ sanotaan.

„Ja kahdennessatoista tyrössä on erikoisen suuri valtiasjoukko, ja jokaisella heistä on seitsemät kissan kasvot oikeina kasvoinansa. Ja suurinta heistä alueellansa ‚Chremaòr,iksi’ sanotaan.

„Nämä kahdentoista tyrmän valtiat ovat uloimman

pimeyden lohikäärmeen sisällä, ja jokaisella heistä on joka tuntina eri nimi, ja jokainen joka tuntina kasvojaan vaihtaa. Ja myöskin joka tyrmässä on ylöspäinen oviaukko, joten uloimman pimeyden lohikäärmeellä on kaksitoista pimeää tyrmää ja jokaisessa tyrmässä on ylöspäinen oviaukko. Ja muuan korkeuden enkeleitä vartioi jokaista vankilan ovensuuta, — jonka se on. Ensimmäinen Ihminen, Valon ylivalvoja, Ensimmäisen Käskyn lähettiläs on lohikäärmeen valvojaksi pannut, jotteivat jalopeura ja tämän tyrmän valtiaat, jotka hänen sisässään ovat, kapinaan nousisi.”

127 LUKU.

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria Magdaleena vastasi lausuen: „Herra, johdetaanko sielut, jotka tälle alueelle johdettavat ovat, näiden tyrmän kahdenkatoista oven kautta, jokainen heistä ansaitsemansa tuomion mukaan?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Ei yhtäkään sielua näiden ovien kautta lohikäärmeen luokse viedä. Mutta Jumalanpilkkajain sielut ja niiden, jotka harhaoppien vallassa elävät ja kaikkien jotka harhaoppia opettavat ja niiden, joilla on yhteyttä miehenpuolisten kanssa ja niiden, jotka saastaisia ja jumalattomia ja jumalanpilkkajia ja murhaajia ja väärentäjiä ja noitia ovat, — kaikki sellaiset, sielut jotka eläissään eivät kadu, vaan sisukkaasti synneissään pysyvät ja kaikki ne sielut, jotka ovat jälkeen jääneet, se on ne, joilla kierrostensa (ruumistustensa) luku on, mikä kierroksessa

on säädettyinä heille, eivätkä katumusta tehneet ole, — niin, viimeisellä kierroksellaan nämä sielut, nämä ja kaikkien niiden sielut, jotka yllämaininnut olen, viedään lohikäärmeen hännän kidasta [?] uloimman pimeyden tyrmiin. Ja kun nämä sielut hänen häntänsä kitaan uloimpaan pimeyteen viedyt ovat, hän häntänsä omaan suuhunsa kääntää ja heidän sinne sulkee. Näin sielut uloimpaan pimeyteen saadaan.

Ja uloimman pimeyden lohikäärmeellä on ovillansa kaksitoista sille kuuluvaa nimeä, nimi kunkin tyrmän ovella. Ja nämä kaksitoista nimeä kukin toisistaan eroavat; mutta nämä kaksitoista niin ovat toisissansa, että se, joka yhden nimen lausuu, lausuu kaikki. Näistä minä kerron teille kaikkeuden avartumisessa. Sen laatuinen on siis uloin pimeys, sen laatuinen lohikäärme onpi.”

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria vastasi Vapahtajalle sanoen: „Herra, ovatko lohikäärmeen rangaistukset sitten niin paljon kauheammat tuomioiden rangaistuksiin verrattuina?

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: ”Ne eivät ainoastaan tuskaisimmat ole tuomioiden rangaistuksiin verrattuina, vaan kaikki sielut, jotka alueelle tuolle tuodaan, jäätyvät [?] sen ankarissa pakkasissa, raesateissa ja tuiki tuimassa tulessa, joka tuolla alueella onpi, vaan myöskin maailman hajotessa, se on kaikkeuden ylösnousemuksessa, nuo sielut perikatoon ankarassa pakkasessa joutuvat ja tulen tuimuudessa ja ainiaaksi olemattomuuteen häipyvät.”

Maria vastasi sanoen: „Voi syntisten sieluja! Siksi-

pä, Herra, onko rajumpi tuli ihmiskunnan keskuudessa vai tuliko Amente'ssa?"

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Amen, sanonpa sinulle: Amenten tuli on yhdeksän kertaa ihmiskunnan tulta tuskaisampi.”

„Ja suuren kaaoksen rangaistusten tuli on Amenten tulta yhdeksän kertaa tuskaisempi.

”Ja valtiasten rangaistusten tuli, jotka keskustan tiellä ovat, on yhdeksän kertaa ankarampi suuren kaaoksen rangaistusten tulta.

„Ja uloimman pimeyden lohikäärmeen ja sen kaikkien rangaistusten tuli on seitsemänkymmentä kertaa ankarampi kaikkien rangaistusten ja kaikkien valtiain tuomioiden tulta, jotka keskustan tiellä ovat.

128 LUKU.

Kun Vapahtaja oli Marialle puhunut näin, tämä rintojaan löi ja itkien lausui, hän yhdessä opetuslasten kanssa: „Voi syntisiä, sillä rangaistuksensa sangen lukuisat ovat!”

Maria astui esiin, lankesi Jeesuksen jalkain juureen, suuteli niitä ja sanoi: „Herra, ole kärsivällinen kanssani, jos kyselen sinulta, äläkä vihainen ole, jos sinua useasti vaivaan, sillä tästä hetkestä lähtien minä kaikkea päättävästi kysyn.”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Kysele mitä mielit, minä avoimesti ilman vertauksia sen ilmaisen sinulle.”

Maria vastasi sanoen: ”Herra, jos joku hyvä ihmi-

nen on kaikki mystერიот suorittanut, ja hänellä on sukulainen tai yleensä joku, ja tämä läheinen jumalaton on, joka on kaikkea syntiä tehnyt ja uloimman pimeyden ansaitsee eikä katunut ole tai kierrostensa luvun täyttännyt on ruumiiden vaihdoksissa eikä mitään hyödyllistä ole tehnyt, ja hän ruumiistaan on eronnut, ja me tiedämme varmuudella, että hän on syntiä tehnyt ja uloimman pimeyden ansaitsee,— mitä on meidän tehtävä hänelle, hänet pelastaaksemme uloimman lohikäärmeen rangaistuksilta, jotta hänet vanhurskaaseen ruumiiseen siirtää voitaisiin, missä hän löytäisi Valon valtakunnan mystერიot, jotta hän hyväksi voisi tulla, nousissi korkealle ja Valon valtakunnan perisi?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Jos syntinen uloimman pimeyden ansaitsee tai muiden rangaistusten mukaan on syntiä tehnyt eikä katunut ole, taikka syntinen, joka kierrostensa luvun on ruumiin vaihdoissa täyttännyt eikä katumusta ole tehnyt, — jos nämä sitten, joista olen puhunut teille, ruumiistansa erkanevat ja johdetaan uloimpaan pimeyteen, siksi, jos te uloimman pimeyden rankaisuilta ja kaikilta tuomioilta heidät poistaa halajatte ja heidät vanhurskaaseen ruumiiseen siirtää tahtoisitte, joka Valon mystერიot löytää voisi, jotta se nousisi korkealle ja perisi Valon valtakunnan, — silloin samainen Suuren Lausumattoman mystერიio suorittakaatte, joka synnit kaikkina aikoina anteeksi antaa, ja kun mystериosuorituksen lopettaneet olette, sanokaa silloin:

„Sen ja sen sielu, jota sydämmessäni ajattelen, jos se uloimmassa pimeydessä vankilarangaistusten alu-

eilla on tai jos se muissa uloimman pimeyden vankilankaisuisissa on ja muissa lohikäärmeen rankaisuisissa, — silloin se niistä kaikista vapaaksi on laskettava. Ja jos se kiertojensa luvun ruumiin vaihdoksissa päättänyt onpi, silloin se on Valon Neitsyen luokse vietävä, ja Valon Neitsyt sen Suuren Lausumattoman sinetillä merkitköön ja sen vanhurskaaseen ruumiiseen kuussa missä hyvänsä heittäköön, joka Valon mysteriorot löytää voi, jotta se hyvä olla voisi, nousisi korkealle ja Valon valtakunnan perisi. Ja lisäksi jos se on vaihdostensa kierrokset käynyt, silloin se sielu on vietävä seitsemän valon neitsyen luokse, jotka kasteita valvovat, ja heidän on ne sielulle annettava ja merkittävä se Suuren Lausumattoman valtakunnan sinetillä ja johdettava Valon järjestöihin.

„Tämä te sanotte mysterioita suorittaissanne: „Amen, sanonpa teille: jos sielu, jonka puolesta rukoulette on uloimman pimeyden lahikäärmeen sisässä, tämä häntänsä vetää suustaan ja antaa tuon sielun mennä. Ja jos lisäksi se on valtiain kaikilla tuomioalueilla, amen, sanonpa teille: Melkisedekin vastaanottajaväet sen sukkelasti pois sieppaavat, oli se sitten lohikäärmeellä tai valtiasten tuomioissa; kerta kaikkiaan Melkisedekin vastaanottajaväet sen sukkelasta sieppaavat pois kaikilta alueilta, joissa se on, ja sen Keskustan alueelle Valon Neitsyen eteen vievät, ja Valon Neitsyt sitä tutkiipi ja Suuren Lausumattoman merkin huomaa, joka nähtävänä on sielussa.

„Ja jollei se sielun tai ruumiin vaihteluissa kierroksiansa ole lopettanut, Valon Neitsyt sen loistavalla sinetillä merkitsee pi ja sen kuussa missä hyvänsä van-

hurskaaseen ruumiiseen jouduttaapi, joka Valon mysteeriot löytävät, hyvä oleva ja korkealle Valon valtakuntaan nouseva on.

„Ja jos tuolle sielulle kierrostensa luku on täynnä, niin Valon Neitsyt koettelee sitä eikä rangaistuksiin sitä saata, koska se kierrostensa luvun täyttänyt on, vaan sen seitsemälle Valon Neitsyelle ojentaapi. Ja seitsemät Valon Neitsyet koettelevat sielua ja sen kastavat kasteillensa, sille henkisen voitelun antavat ja sen Valon Aarteistoon vievät ja sen Valon viime järjestöön panevat täydellisen sielujen ylösnousemiseen saakka. Ja kun he ovat vetämäisillään verhot Oikeiston alueilta, he uudelleen tätä sielua puhdistavat ja sitä valkaisevat ja panevat sen ensimmäisen vapahtajan järjestöön, joka [on] Valon Aarteistossa.”

129 LUKU.

Tapahtuipa silloin, kun Jeesus oli nämä sanansa opetuslapsillensa sanonut, että Maria vastasi Jeesukselle sanoen: ”Herra, olen kuullut sinun sanovan: „Hän joka Suuren Lausumattoman mysteeriot saapi tai Ensimmäisen Mysteron mysteeriot saapi, heistä tulee valosädeliekkejä ja valovirtoja ja he kaikki alueet läpi tunkevat, kunnes he perintöalueellensa pääsevät.”

Vapahtaja vastasi, sanoen Marialle: „Jos he mysteron vielä elossa ollessansa saavat ja jos he erkanevat ruumiistansa, he tulevat valonsäteiksi ja valovirroiksi muuttuvat ja he kaikki alueet läpäisevät ja perintöalueelleen pääsevät.

„Vaun jos he syntisiä ovat ja katumatta ovat ruumiistansa eronneet, ja jos heille Suuren Lausumattoman mysterion suorittatte, jotta he kaikista rangaistuksistaan pääsisivät ja vanhurskaaseen ruumiiseen joutuisivat, jossa hyvyys asuu ja joka Valon valtakunnan perii tai Valon viime järjestöön viedään, silloin he kaikkia alueita eivät voi läpäistä, koska he [itse] eivät mysterioita suorita. Mutta Melkisedekin vastaanottajaväet seuraavat heitä ja Valon Neitsyen eteen vievät. Ja valtiasten tuomareitten palvelijat kiirehtivät näitä sieluja valtaamaan ja toisen luota toisen luokse niitä antamaan, kunnes heidät Valon Neitsyen eteen vievät.”

130 LUKU.

Ja Maria jatkoi sanoen Vapahtajalle: „Herra, jos ihminen on Valon mysteriot saanut, jotka ulkoapäin ensi aukiossa [ovat] ja kun saavuttamainsa mysterioiden aika on täytetty, ja jos hän vielä jatkaa mysterioiden saamista, jotka hänen ja hänen saamissaan mysterioissa [ovat] ja myöskin jos hän laiminlyöväksi muuttuu eikä sitä rukousta muistanut ole, joka hänen nauttimistaan ruoista ja juomista pahan poistaa, ja ravintonsa pahan vaikutuksesta hän valtiasten Kohtalon kierään sidottuna on ja elementtien pakosta hän jälleen on syntiä tehnyt sen ajan loputtua, johon mysterio vielä ylettyi, — koska hän laiminlyöväksi muuttunut on eikä rukoustaan ole rukoillut, joka pahan sieluista poistaa ja ne puhdistaa, — ja tämä ihminen ruumiistansa on eronnut, ennenkuin hän on uudelleen katunut

ja uudelleen mysterioiden mysteriot saanut, mitkä hänen jo saamissaan mysterioissa [ovat], — nuo, jotka ottavat hänen katumuksensa vastaan ja hänelle synnit anteeksi antavat, — ja kun hän erkani ruumiistansa ja me varmasti tiesimme, että he hänet uloimpaan pimeyden lohikäärmeen keskeen kantaneet ovat syntien tähden, joita hän on tehnyt, eikä yhtään auttajaa hänellä maailmassa ollut eikä ketään muutakaan sääliväistä, jotta hän Suuren Lausumattoman mysterion suorittaa voisi, kunnes hänet uloimman pimeyden lohikäärmeen keskeltä pois laskea voitaisiin ja Valon valtakuntaan vietäisiin — siksipä, Herra, mikä on hänen osakseen tuleva, jollei hän, itseään uloimman pimeyden suuren lohikäärmeen rankaisuilta pelasta? Millään muotoa, oi Herra, älä hylkää häntä, koska hän vainoissa paljon on kärsimyksiä kestänyt ja koko jumalkunnassa, jossa hän elää.

„Siksi, oi Vapahtaja, ole laupias minulle, ettei meikäläisistä yksikään olisi, ja ole laupias kaikille sieluille, jotka sen tapaisiksi tulevat; sillä sinä olet aivain, joka kaikkueden ovet aukaiseepi ja joka kaikkeuden ovet myös kiinni sulkee, ja sinun mysteriosi kaiken käsittää. Siksi, oi Herra, ole laupias sellaisille sieluille. Sillä he ovat sinun mysterioittesi nimeä huutaneet avuksi; [vaikkakin vain] yhtenä päivänä ja totisessa uskossa ovat niihin luottaneet eivätkä ole vain näytelleet. Siksi, oi Herra, lahja heille hyvydestäsi anna ja lepo armostasi heille suo'os.”

Kun Maria oli sanonut tämän, Vapahtaja nimitti häntä mitä suurimmin siunatuksi niiden sanain vuoksi,

joita hän lausunut oli. Ja Vapahtajan valtasi suuri sääli ja hän sanoi Mariala: ”Kaikille, jotka sen luontoisia ovat kuin mistä olet puhunut, kaikille niille elossa ollessansa antakaa joku uloimman pimeyden lohikäärmetyrmän kahdentoista mysterioista, — nuo, jotka annan teille, kun kaikkeuden selittämisen sisältä ulos ja ulkoa sisään lopettanut olen.

„Ja kaikki, jotka mysterion löytävät, joka jollekin uloimman pimeyden lohikäärmeen kahdelletoista nimelle kuuluu, ja kaikki, vaikkakin olisivat sangen suuria syntisiä ja ensiksi olisivat Valon mysteriot saaneet ja sen jälkeen rikkoneet olisivat tai eivät olisi yhtään mitään mysteriota suorittaneet ja sitten vaihteluissaan ovat kierroksensa päättäneet, ja jos he uudelleen katumatta ruumiistansa erkanevat ja jos heidät rangaistuksiin saatetaan, jotka uloimman pimeyden lohikäärmeen keskellä [ovat], ja he jäävät kierroksiinsa ja lohikäärmeen keskelle rangaistaviksi joutuvat, — niin ne, jos he vielä elossa ja maailmassa ollessaan jonkun enkelin kahdentoista nimen mysterioista tietävät ja jos he jonkun heidän nimistään mainitsevat lohikäärmeen rangaistusten keskellä ollessansa, sinä hetkenä, jolloin he sen lausuvat, koko lohikäärme hätkähtää ja ankarasti järkkyylee, ja tyrmän ovi, jossa näiden ihmisten sielut ovat, aukeaa ylöspäin, ja sen tyrmän valtias, jossa nuo ihmiset ovat, heittää näiden ihmisten sielut pois uloimman pimeyden lohikäärmeen keskeltä, koska he ovat löytäneet lohikäärmeen nimen mysterion.

„Ja kun valtias viskaa sielut ulos, heti paikalla Ieou'n, Ensimmäisen Ihmisen enkelit, jotka tuon alueen

tyrmiä vartioivat, kiiruhtavat sieppaamaan sielut ja vie-
mään ne Ieou'n, Ensimmäisen Ihmisen, Ensimmäisen Käs-
kyn Lähettilään eteen. Ja Ieou, Ensimmäinen ihminen nä-
kee sielut ja tutkii niitä; ja hän havaitsee, että he kier-
roksensa jo ovat tehneet eikä laillista ole heitä takaisin
maailmaan saattaa, sillä ei ole laillista kaikkia sieluja
takaisin maailmaan tuoda, jotka uloimpaan pimeyteen
heitetyt ovat. [Vaan] jolleivat he vielä kierrostensa lu-
kumäärää ruumistensa vaihdoksissa päättäneet ole,
Ieou'n vastaanottajaväet heidät pidättävät luonaan, kun-
nes he Suuren Lausumattoman mysterion suorittaneet
ovat ja heidät sopivaan ruumiiseen siirtävät, joka Valon
mysteriot löytää ja Valon valtakunnan perii.

„Vaan jos Ieou tutkiessaan heitä todeksi havaitsee,
että he kierrostensa lukumäärän täyttäneet ovat ja ettei
lainmukaista ole heitä uudelleen maailmaan palauttaa,
niin myöskin, ettei Suuren Lausumattoman merkkiä hei-
dän muassaan ole, silloin Ieou heitä säälii ja heidät seit-
semän Valon Neitsyen eteen viepi. Nämä heidät kas-
teillaan karttavat, mutta eivät heille henkistä voiteluaan
anna. Ja vievät heidät Valon Aarteistoon, mutta ei-
vät heitä Perintäjärjestöihinsä aseta, koska heissä ei
Suuren Lausumattoman merkkiä eikä sinettiä näkyvissä
ole. Mutta he heidät kaikilta rangaistuksilta pelastavat
ja heidät yksikseen panevat, muista erillensä kaikkeu-
den ylösnousemukseen asti. Ja aikana jolloin he Valon
Aarteiston verhoja erilleen vetämässä ovat, he uudel-
lensa näitä sieluja hiovat ja niitä ihmeisesti puhdistavat
ja antavat heille mysterioita uudellensa ja panevat hei-

dät viimeiseen järjestyön Aarteistossa, ja nämä sielut tuomioiden kaikilta rangaistuksilta pelastuvat.”

Ja kun Vapahtaja oli tämän sanonut, niin hän lausui opetuslapsillensa: „Ymmärrättekö, millä tavalla puhelen teille?”

Maria vastasi silloin sanoen: „Herra, tämän olet varemmin vertauksilla sanonut meille lausuen: ,Tehkää väärästä Mammonasta itsellenne ystävä, niin että jos jällelle jäätte, hän heidän ikuiseen asuntoihinsa ottaa. Kuka muu sitten väärä Mammona olisi kuin uloimman pimeyden lohikäärme? Näin kuuluvat sanasi: Jos se, joka ymmärtää mysterion, mikä uloimman pimeyden jollekin nimistä kuuluu, jällelle uloimpaan pimeyteen jääpi tai jos hän on päättänyt kierrostensa vaihtelut, ja hän sitten lohikäärmeen nimen lausuu, niin hän pelastuu ja ylös pimeydestä nousee, ja hänet Valon Aarteistoon otetaan vastaan. Näin kuuluvat sanasi, Herra.”

Vapahtaja vastasi jälleen sanoen Marialle: ”Hyvin puhuttu, [sinä] puhdas ja henkevä. Se on sanaini selvitys.”

131 LUKU.

Maria jatkoi jälleen sanoen: „Herra, tuleeeko vai ei uloimman pimeyden lohikäärme tähän maailmaan?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Kun auringonvalo on ulkopuolella [? maailman yläpuolella] se peittää lohikäärmeen; mutta jos auringon valo on maailman alapuolella, silloin lohikäärmeen luoma pimeys lepää harson tavoin auringon yllä ja pimeyden henki tulee

yöllä savupilvenä maailmaan, — se merkitsee, jos aurinko vetää sätteet itsensä, silloin maailma ei voi lohikäärmeen pimeyttä todellisessa muodossaan kestää; muuten se häviäisi ja tykkänään perikatoon joutuisi.”

Kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria jatkoi jälleen sanoen Vapahtajalle: „Herra, vielä minä kyseilen sinulta, äläkä mitään minulta salaa. Siksipä, Herra, ken saa ihmisen syntiä tekemään?”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Kohtalon valtiat ne ovat, jotka saavat ihmisen syntiä tekemään.”

Maria vastasi sanoen Vapahtajalle: „Herra, eivät suinkaan valtiat maailmaan tule ja pakoita ihmisiä synnintekoon?”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Eivät he sillä tavoin maailmaan tule. Mutta kohtalon valtiat, kun vanha sielu niiden kautta aikoo maailmaan tulla, niin suuren Kohtalon valtiat, jotka [ovat] aionien johtajan alueilla, — jota aluetta Adamas'in valtakunnaksi sanotaan ja joka Valon Neitsyen kasvojen edessä lepää, — silloin tuon johtajan alueen valtiat turmelluksen siemenestä antavat vanhalle sielulle unhon maljan kaikenlaisia haluja ja kaikkea unhoa täynnään. Ja heti kohta kun sielu on maljasta juonut, se alueet unhoittaa, joissa se on ollut, ja rangaistukset, joissa se on käynyt. Ja unhon veden malja ruumiiksi sielun ulkopuolella muuttuu ja sielua sen kaikissa muodoissa muistuttaa ja [itsensä] saa sen kaltaiseksi, — mistä

„Jos sitä vastoin on uusi sielu, jonka he ovat valtiasten hikihelmistä saaneet ja heidän silmäinsä kyyneleistä tai pikemmin heidän suittensa henkäyksistä, —

kerta kaikkiaan, jos se on uusia sieluja tai kuuluvaa niihin, jos se on hikihelmistä saatuja, silloin viisi suuren Kohtalon suurta valtiasta hien ottaa aioaneinsa kaikilta valtiailta, sen hiertää kokoon, osittelee sen ja sieluksi saapi. Tai jos se on pikemmin valon puhdistusjätettä, silloin Melkisedek sen pois valtiailta ottaa. Viisi suuren Kohtalon suurta valtiasta jätteen kokoon hiertää, osittelee sen ja siitä eri sieluja tekee, niin että jokainen aioanein valtiasta, jokainen heistä oman osuutensa sieluun panee. Senpä vuoksi he sen yhdessä hiertävät kokoon, jotta jokainen sielusta osansa saisi.

„Ja viisi suurta valtiasta, jos he osittelevat sen ja sen sieluiksi saavat, he sen valtiasten hikihelmistä muodostavat. Vaan jos se on Valon puhdistusjätettä, silloin Melkisedek, Valon suuri Vastaanottaja, sen valtiailta haltuunsa [nim. jätteen] ottaa tai pikemminkin jos se on heidän silmänsä kyynelväätä tai heidän suittensa henkäyksiä, — kerta kaikkiaan, sellaisista sieluista kotoisin, kun nämä viisi valtiasta sen osittelevat ja sen eri sieluiksi saavat, — tai mielummin jos se on vanha sielu, silloin valtias, joka aioanein päässä on, itse unhon maljan yhteen turmeluksen siemenen kanssa liittää ja sinä aikana hän sen jokaiseen uuteen sieluun liittää, kun hän päänalueella onpi. Ja unhon maljasta tulee jäljentelemisen henki tuolle sielulle, ja se asustaa ulkopuolella sielun sen vaippana ollen, sitä kaikilla tavoin muistuttaen, sen kuorena ja vaippana ulkopuolella ollen.

„Ja aioanein suuren Kohtalon viisi suurta vai-

asta sekä auringonkehrän valtias ja kuunkehrän valtias huokuvat henkensä tähän sieluun, ja siitä hengestä huokuu osa minun voimaani, jota viimeinen Auttaja on sekoitukseen liittänyt. Ja osa tätä voimaa jääpi yhteen sielun kanssa, irrottamattomana, ollen oman valtansa arvosta olemassa sitä järjestelyä varten, johon se on pantu, antaakseen sielulle älyä, jotta se aina Korkeuden Valon töitä etsisi.

„Ja tämä voima joka suhteessa on sielun laadun mukainen sitä muistuttaen. Se ei voi sielun ulkopuolella olla, vaan sen sisäpuolelle jääpi, niinkuin alusta asti käsenyt olen. Kun sen ensimmäiseen käskyyn tahdoin heittää, minä annoin sille käskyn pysyä sielujen ulkopuolella, [? sisäpuolella] Ensimmäisen Mysterrion järjestelyn vuoksi.

„Ja niin tahdon kertoa teille kaikkeuden avartumisessa kaikki nämä sanani niin voimasta kuin sielusta myöskin, millä tavoin ne ovat muovailut tai mikä valtias muovaili niitä tai mitkä ovat sielujen eri laadut. Ja myös tahdon kertoa teille kaikkeuden avartumisessa, kuinka monet muovaavat sielua. Ja tahdon sanoa niiden kaikkien nimet, jotka sielua muovailevat. Ja siitä tavasta tahdon kertoa teille, kuinka jäljentelemisen henki ja kohtalo laitettut ovat. Ja sen sielun nimen tahdon sanoa, ennenkuin se on kiirastettu ja sitten sen nimen, kun se on puhdistettu ja puhtaaksi tullut. Ja jäljentelemisen hengen nimen tahdon sanoa teille, ja kohtalon nimen tahdon sanoa. Ja kaikkien niiden kahleiden nimet, joilla valtiat jäljentelemisen hengen sitovat sieluun. Ja kaikkien niitten dekaanien ni-

met tahdon sanoa teille, jotka sielua sielun eri ruumiissa maailmassa muovailevat. Ja tahdon kertoa teille, millä tavoin sielut ovat muovaillut. Ja tahdon kertoa teille jokaisen sielun laadun; ja tahdon kertoa teille ihmisten, lintujen, villieläinten ja matelevaisten sielujen laadun. Ja tahdon kertoa teille kaikkien sielujen laadun ja kaikkien maailmaan lähetettyjen valtiasten laadun, jotta kaikessa taidossa täydentyä voisitte. Kaiken tämän tahdon kertoa teille kaikkeuden avartumisessa ja kaiken tämän jälkeen tahdon kertoa teille, minkä vuoksi kaikki tämä on tapahtumaan pantu.

„Kuulkaatte siis, että voisin puhua teille sielusta, niinkuin olen esittänyt teille: Viisi aioonien suuren Kohtalon suurta valtiasta ja auringon ja kuunkehrän valtiat huokuvat henkensä tuohon sieluun, ja osa voimastani lähtee heistä, niinkuin juuri olen esittänyt teille. Ja tuo osa voimaa sieluun jääpi, jotta sielu voi seistä. Ja he panevat jäljentelemisen hengen sielun ulkopuolelle sitä valvoen ja valtuutettuna siihen; sineteillään ja kahleillaan valtiat sen sitovat sieluun ja sen sinetöivät siihen, jotta se ainiaan sitä käskisi, niin että se alati vallattomuuksiaan ja vääryksiänsä tekisi, jotta se aina heidän orjansa olisi ja heidän valtaansa jäisi ruumiiden vaihdoksissa; ja he sen sinetöivät siihen, jotta se maailman kaikissa synneissä ja kaikissa haluissa mukana olisi.

„Tämänpä vuoksi olen tällä tavoin mysteriorit maailmaan tuonut, jotka jäljentämisen hengen kaikki kahleet katkovat ja, kaikki sinetit, jotka ovat sidottuna sieluun, — nuo, jotka sielun vapaaksi saavat ja

sen vanhemmistansa, valtiaista, vapauttavat ja sen muuntavat puhtaaksi valoksi ja sen ainiaaksi isänsä, ensimmäisen Ilmennyksen, Ensimmäisen Mysterion valtakuntaan vievät.

„Tämänpä vuoksi olen varemmin sanonut teille: Se, joka ei isäänsä ja äitiänsä heitä ja seuraa minua, ei ole minun arvoiseni. Siksi olen samaan aikaan sanonut: Teidän on vanhempanne, valtiaat, heitettävä, jotta minä teidät ainiaaksi Ensimmäisen Mysterion pojiksi tekisin.”

132 LUKU.

Ja kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Salome astui esiin ja lausui: „Jos nuo valtiaat ovat vanhempamme, kuinka sitten Mooseksen Laissa sanotaan: Se, joka isänsä ja äitinsä jättää, hän kuolemalla kuolkoon. Eikö laki ole sitten esittänyt sitä?”

Ja kun Salome oli sanonut tämän, Maria Magdaleenan valovoimat esille välkehtivät ja hän Vapahtajalle lausui: „Herra, käske, että sisareni Salomen kanssa näiden sanain merkityksestä puhuisin, joita hän lausui.”

Tapahtuipa silloin, kun Vapahtaja oli Marian kuullut nämä sanansa sanovan, että hän hänet suuresti siunatuksi nimitti. Vapahtaja vastasi lausuen Marialle: „Maria, minä käsken, että nämä sanat, jotka Salome on sanonut, selittäisit hänelle.”

Ja kun Vapahtaja oli sanonut tämän, Maria astui Salomen luokse, syleili häntä ja lausui: „Salome sis-

ko, lausumaisi sanojen suhteen: Mooseksen Laissa on kirjoitettu: ‚Se, joka isänsä ja äitinsä hylkää, hän kuolemalla kuoloon,‘ — niinpä siis Salome siskoni, ei Laki tätä ole sielua, ei ruumista, ei jäljentelemisen henkeä tarkoittaen sanonut, sillä kaikki nämä ovat valtiasten poikia ja ulkopuolella niitä. Mutta Laki on tämän sitä voimaa tarkoittaen sanonut, joka Vapahtajasta on tullut ja joka tänä päivänäkin on valo-olemuksenamme. Laki on lisäksi sanonut: Jokainen, ken ilman Vapahtajaa ja hänen mysterioitansa, ilman vanhempiaan jääpi, ei vain kuolemalla ole kuoleva, vaan tuhon omaksi on joutuva.”

Kun Maria oli sanonut tämän, Salome astui Marian luokse ja uudellensa syleili häntä. Salome sanoi: „Vapahtajalla on voimaa saattaa minut ymmärtämään, niin kuin sinäkin ymmärrät.”

Tapahtuipa silloin, kun Vapahtaja oli Marian sanat kuullut, että hän häntä suuresti siunatuksi sanoi. Vapahtaja vastasi opetuslastensa keskeltä lausuen Marialle: ”Kuulehan, Maria, kenpä se on, joka ihmisen käskee syntiä tekemään?”

„Siksipä valtiat kiinnittävät sinetillänsä sieluun jäljentelemisen hengen, [mutta] niin että se ei joka hetki kiusaa sitä, koettamalla sen saada kaikkea syntiä ja kaikkea vääryyttä tekemään. Ja myöskin he jäljentelemisen hengelle antavat käskyn sanoen: Jos sielu erkaneeruumiistansa, älä siihen kiinnitettyinä kiusaile sitä kuljettamalla sitä kaikilla tuomioalueillansa alue alueen jälkeen kaikkien niiden syntien tähden, jotka olet saanut sen tekemään, jotta sitä kaikilla tuomioalu-

eilla rangaistaisiin, ettei se voisi korkealle Valoon nousta ja palata ruumiin vaihdoksiin.’

„Sanalla sanoen, he antavat käskyn jäljentelemisen hengelle sanoen: „Minään hetkenä älä sitä koskaan kiusaa, paitsi jos se ei mysterioitansa lausu ja kaikkia sinettejä ja kaikkia kahleita aukaise, joilla me olemme sinut sitoneet siihen. [Mutta] jos se mysteriot lausuu ja kaikki sinetit ja kahleet aukaiseepi ja alueensa puolustussanat lausuu, ja jos se tulee, niin sen anna mennä, sillä se Korkeuden Valon väelle kuuluu ja on meille ja sinulle muukalaiseksi tullut, ja sinä et tästä hetkestä alkaen voi sitä itsellesi viedä. Jos se päinvastoin ei kahleittesi ja sinetteisi aukomis mysteriota ja alueitten puolustusmysteriota lausu, silloin ota se rangaistavaksi ja vietävä kaikille tuomioalueilleen niiden syntien vuoksi, joita sinä olet sen tekemään saanut. Tämän jälkeen [sellaiset sielut] vie Valon Neitsyeen eteen, joka kerran vielä ne kierrokselle saattaa.’

„Aioonein suuren Kohtalon valtiat antavat nämä sitten jäljentelemisen hengelle; ja valtiat kutsuvat kokoon aiooneinsa palvelijoita aina kolmeensataankuuteenkymmeneenviiteen saakka ja heille antavat sielun ja jäljentelemisen hengen, jotka yhteen sidotut ovat. Jäljentelemisen henki on sielun ulkopuoli, ja voiman yhdistelmä on sielun sisäpuoli; tämä on niiden molempien sisällä, jotta ne seisoa voisivat, sillä voima on se, joka ne kaksi pystyssä pitää. Ja valtiat antavat palvelijoilleen käskyn sanoen heille: „Tämä on se perikuva, joka teidän on maailman aineen ruumiiseen pantava. Myöskin he tietysti sanovat heille: „Pankaa

voiman yhdistelmä, sielun sisäpuoli kaikkien sisään, jotta he seistä voisivat, sillä se heidät pystyssä pitää, ja sielun jälkeen pankaa jäljentelemisen henki.’

„Siten he palvelijoitaan käskevä, että he sen vastatyypin ruumiiseen panisivat. Ja tätä tapaa seuraten valtiasten palvelijat ottavat voiman ja sielun ja jäljentelemisen hengen ja ne alas maailmaan vievät, ja [ne] keskustavaltiasten maailmaan vuodattavat. Keskustan valtiat huolehtivat jäljentelemisen hengestä; myöskin kohtalo nimeltään Moira ihmistä johdattaa, kunnes hän sillä kuolemalla hänet on surmannut, mikä hänelle määrätty on, minkä suuren Kohtalon valtiat ovat liittäneet sieluun. Ja sfäärin palvelijat sitovat yhteen sielun ja voiman ja jäljentelemisen hengen ja kohtalon. Ja he jakavat ne kaikki ja ne kahteen osaan saavat ja maailmasta etsivät miestä ja myöskin naista, joille he merkkejä antaneet ovat, voidakseen lähettää ne heihin. Ja toisen puolen he miehelle antavat ja naiselle antavat toisen maailman ravintoaineessa tai ilman henkäyksessä tai vedessä tai jossain juomassansa.

„Kaikesta tästä minä kerron teille ja jokaisen sielun laadusta ja perikuvasta, kuinka ne ruumiisiin tulevat, olkoot ne sitten ihmisiä tai lintuja tai karjaa tai petoeläimiä tai matelevia tai kaikkia muita maailman sukuja. Näiden laaduista minä kerron teille millaisina ne tulevat maailmaan; minä kerron näistä kaikkeuden avartumisessa.

„Niinpä kun valtiasten palvelijat toisen puolen näiden ja toisen mieheen heittävät sillä tavoin, josta olen kertonut teille, niin palvelijat sitten salaisesti taivut-

tavat heidät, vaikkakin he olisivat pitkien matkojen päässä toisistansa, liittymään maiseen yhteisöön. Ja jäljentelemisen henki, joka miehessä on, tulee siihen osaan häntä, joka maailmallista hänen ruumiissaan edustaa, ja sen nostaa ja [siihen osaan] naisen kohtua painaa, joka turmeluksen siemeneksi pantuna on.

„Ja sinä hetkenä nuo valtiasten kolmesataakuusi-kymmentäviisi palvelijaa hänen kohtuunsa käyvät ja sinne asumaan asettuvat. Palvelijat nuo kummatkin osasensa tuovat ja kummatkin toisilleen antavat, ja palvelijat myöskin veren kaikesta ruoasta, minkä hän syöpi ja juopi, pidättävät, ja [sen] he pidättävät neljäkymmentä päivää naisen kohdussa. Ja neljäkymmenen päivän perästä he kaiken ravinnon voimasta saadun veren hiertävät kokoon ja hyvin sen naisen kohduss hierivät.

„Neljäkymmenen päivän perästä heiltä uudet kolmekymmentä päivää kuluu sen jäsenten rakentamiseksi ihmisruumiin kaltaiseksi, kukin jäsenen muodostaa pi. Tahdon mainita teille dekaanit, jotka rakentavat sen [nim. ruumiin]; ne sanon teille kaikkeuden avarutumisen yhteydessä.

„Jos sitten kaiken tämän jälkeen palvelijat seitsemässäkymmenessä päivässä ovat lopettaneet koko ruumiin ja sen jäsenten rakentamisen, tämän jälkeen palvelijat kutsuvat ruumiiseen, jonka he rakentaneet ovat, ensiksi tietenkin jäljentelemisen hengen; sitten sielun niiden sisään; ja sen jälkeen he voiman yhdistelmän kutsuvat sieluun; ja kohtalon he kaiken ulkopuolelle

asettavat, koska se ei yhdisty niihin, vaan niitä saat-tajana seuraa.

„Ja tämän jälkeen palvelijat ne toinen toisiinsa kiinnittävät kaikilla niillä sineteillä, joita valtiat ovat antaneet heille. [Ja] sen päivän he sinetillään merkitsevät, jona he asuntonsa naisen kohtuun ovat ottaneet, — ja he merkitsevät [sen] plasman vasemmalle kädelle; ja sen päivän, jona he ruumiin rakentamisen lopettaneet ovat, he oikealle kädelle sinetillään merkitsevät; ja sen päivän, jona valtiat sen heille ovat antaneet, he sinetillään merkitsevät plasmaruumiin pääkallon keskelle; ja sen päivän, jona sielu valtiasten hallusta on tullut, he plasmakallon [vasemmalle puolen] sinetillään merkitsevät; sen päivän, jona he muo-vailivat jäsenet ja ne erottivat sielua varten, he sine-tillään plasmakallon oikealle puolen merkitsevät; sen päivän, jona he jäljentelemisen hengen siihen [sieluun] ovat sitoneet, he sinetillään plasmakallon takaosaan merkitsevät; ja sen päivän, jona valtiat voiman ovat puhaltaneet ruumiiseen, he sinetillään aivojen kohdal-le merkitsevät, jotka plasman pään keskuksessa ovat ja myöskin plasman [sydämen] sisustassa ovat; ja ne vuodet, jotka sielu ruumiissa on viettävä, he merkitsevät sinetillään otsalle, mikä plasmassa on olemassa. Ja niin he kaikki sinettinsä plasmaan piirtävät. Kaik-kien näiden sinettien nimet minä kakkeuden avartu-misessa tahdon teille mainita; ja kaikkeuden avartu-misen jälkeen minä kerron teille, miksi kaikki tämä on tapahtunut. Ja, jospa voisitte ymmärtää, minä olen tuo mysterio.

„Niinpä sitten palvelijat täydentävät kokonansa ihmisen. Ja kaikista niistä sineteistä, joilla he ruumiin ovat merkinneet, palvelijat kaikki tunnusmerkit tiedossaan kantavat ja ne koston valtiaille vievät, jotka ylinnä kaikissa tuomirankaisuuksissa ovat; ja nämä sen vastaanottajaväelle antavat, jotta nämä heidän sielunsa ulos ruumiistansa johdattaisivat — ja he antavat heille sinettien tunnusmerkit, jotta he ajan tietäisivät, milloin heidän on johdettava sielut ulos ruumiista, ja jotta ajan tietäisivät, millon heidän on ruumis syntymään saatava, niin että he palvelijansa lähettää voisivat, niin että nämä sielua lähentyä ja seurata voisivat ja todistajina kaikkiin synteihin olisivat, joita se tekee, — he ja jäljentelemisen henki, — jotta he tietäisivät millä tavalla se tuomioissa on rangaistava.

„Ja kun palvelijat ovat sinettien tunnusmerkit koston valtiaille antaneet, he jälleen omille toimialueillaan vetäytyvät, mitkä suuren Kohtalon valtiat ovat määränneet heille. Ja kun lapsen kuukausten luku hänen syntymäänsä on täysi, niin lapsi syntyy. Pieni on siinä vasta voiman yhdistelmä ja pieni on siinä sielu; ja pieni on sen jäljentelemisen henki. Kohtalo sen sijaan on suuri, koska se ei ruumiiseen sekoittunut ole sen ylläpitämiseksi, vaan seuraa sielua ja ruumista ja jäljentelemisen henkeä siihen hetkeen saakka, jolloin sielu ruumiista erkanee sellaisella kuolemalla, jolla se jonka sille suuren Kohtalon valtiat määränneet ovat.

„Jos hän villieläimen suuhun on suistuva, kohtalo häntä kohden villipedon johdattaapi, kunnes se tappavi hänet; tai on hänen käärmeenpistoon kuoltava

tai tapaturmassa kuiluun syöksyttävä tai on hänen hirttäydyttävä tai on hänen hukuttava veteen tai siten [kuoltava] tai täten tai jotenkin toisin huonommalla tai paremmalla tavalla, — sanalla sanoen, kohtalo se on, joka kuoleman hänelle tulemaan panee. Tämä on kohtalon tehtävätä, eikä sillä muuta tehtävää olekaan. Ja kohtalo jokaista ihmistä hänen kuolinpäiväänsä asti seuraa.”

133 LUKU.

Maria vastasi sanoen: „Onko kaikille ihmisille siten, jotka maailmassa ovat, kaikki, mikä Kohtalon kädestä heille määrätty on joko hyvä tai paha, joko synti tai kuolema, — sanalla sanoen kaikki mikä heille Kohtalon valtiasten määräämää on, tultava heidän osaksensa?”

Vapahtaja vastasi Marialle sanoen: „Amen, sanonpa teille: Kaikki, mikä jokaiselle Kohtalon määräämää on, joko hyvää taikka syntistä, — sanalla sanoen kaikki, mikä heille määrätty on, heidän osaksensa tulee.

„Tämänpä vuoksi olen taivaanvaltakunnan mysterioiden avaimet tuonut; muutoin ei maailmassa pelastuisi yksikään liha. Sillä mysterioitta ei kukaan voi taivasten valtakuntaan sisälle päästä, olipa hän vanhurskas taikkapa syntinen.

„Tästäpä syystä olen mysterioavaimet maailmaan tuonut, että minä syntisiä vapahtaisin, jotka uskovat minua ja kuuntelevat minua, että minä heidät val-

tiasten aioonein sineteltä ja kahleilta pelastaa ja heidän sinetteihin ja vaippoihin ja Valon järjestöihin sitoa voisinkin, niin että se, jonka tässä maailmassa valtiasten aioonien kahleilta ja sineteiltä vapautan, Korkeudessa valtiasten aioonien kahleilta ja sineteiltä vapautuisi, ja jotta se, jonka tässä maailmassa sinetteihin ja vaippoihin ja Valon järjestöihin sitoilen, Valomaassa Valon perintökuntaan kiintyisi.

„Niinpä syntisten takia tänä ajan kohtana olen itseni repinyt rikki ja olen heille mysteriot tuonut, jotta heidät valtiasten aiooneilta vapauttaa voisin ja heidät Valon perintöihin kiinnittäisin, enkä syntisiä yksin, vaan myöskin vanhurskaita, jotta heille mysteriot antaa voisin ja jotta heidät Valoon otettaisiin, sillä ilman mysteριοita ei heitä päästetä Valoon.

„Tästäpä syystä en ole salannut sitä, vaan kirkkaasti julistanut julki. Enkä ole syntisiä erikseen eroittanut, vaan sen olen julistanut julki ja kaikille ihmisille sanonut, syntisille ja vanhurkaille, sanoen näin: „Etsikää, niin löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan; sillä jokainen ken totuudessa etsii, löytää, ja kolkuttavalle avataan.” Sillä kaikille ihmisille sanonut olen: Heidän on etsittävä Valon valtakunnan mysteriot, jotka heidät puhdistavat, heidät kirkkaaksi saavat ja johtavat Valoon.

„Tästäpä syystä Johannes Kastaja minusta on profetoanut sanoen: „Vedellä olen kastanut teitä, että katusitte syntien anteeksi saamiseksi. Hän, joka jäljesäni tulee, on minua väkevämpi. Viskaimensa on hänellä käsissään, ja hän puhdistaa puimatantereensa.

Ruumenet hän polttaa sammumattomalla tulella, mutta nisunsa hän kokoaa aittaansa.’ Näin on minusta voima Johanneksessa profetoinut, tietäessään, että minä mystერიот maailmaan toisin ja että puhdistaisin syntisten synnit, niiden, jotka uskovat minuun ja kuuntelevat minua, ja heidät kirkkaaksi valoksi saisin ja johdaisin heidät Valoon.”

134 LUKU.

Kun Jeesus oli sanonut tämän, Maria vastasi lausuen: „Jos ihmiset etsivät ja he harhaoppeihin takertuvat, mistä he sitten tietävät, kuuluvatko sinulle vai eivätkö kuulu?”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Olen varemmin sanonut teille: ‚Olkaa ovelain rahanvaihtajain kaltaiset. Hyvä pitäkää, paha heittäkää pois.’

„Siksipä kaikille sanokaa, jotka jumaluutta etsivät: Jos puhaltaa pohjatuuli, siitä tiedätte, että kylmä on tulossa; jos eteläinen puhaltaa, siitä tiedätte, että tulossa on polttava ja paahtava helle.’ Siksipä heille sanokaa: Jos taivaan ja maan kasvot niiden joku luoksenne tulee ja teille jumaluudesta julistaa, ovatko heidän sanansa sopusointuisat minun sanaini tuuilta olette tunteneet, silloin tiedätte tarkkaan, jos kanssa, jotka teille kahden tai kolmen todistajan kuullen puhunut olen, ja ovatko ne sointuneet yhteen kaiken sääätelyn kanssa, ilmojen, taivasten ja ympärikiranosten kanssa, tähtien ja valontuojien ja koko maan ja kaiken, mitä siinä on ja kaikkien vesien ja kaiken,

mitä siinä on, kaiken sen kanssa.’ Sanokaa heille: ‚Ne, jotka luoksenne tulevat ja heidän sanansa sopivat ja sointuvat yhteen kaiken sen tiedon kanssa, jota olen antanut teille, silloin heidät meihin kuuluviksi tunnustan.’ Tämä ihmisille sanokaa, jos kehoitate heitä harhaopeilta itseään varomaan.

„Siksipä syntisten vuoksi olen itseni repinyt rikki ja tullut tänne maailmaan, jotta heidät pelastaa voisin. Sillä myöskin vanhurskaille on välttämätöntä, jotka eivät mitään pahaa koskaan ole tehneet, että he mysteriot löytää voisivat, jotka Ieou’n kirjoissa ovat, jotka Enokilla Paratiisissa kirjoittanut olen, hänelle puhuen Tiedon puusta ja myöskin Elämän puusta. Ja ne hänelle Araradin vuoreen panetin ja Kalapatauroth valtiaan joka ylempänä Skemmut’ia on, ja jonka pään päälle Ieou’n jalka lepää, ja joka kaikki aioonit ja Kohtalot ympäröitsi, — tuon valtiaan minä Ieou’n kirjan vartijaksi vedenpaisumuksen vuoksi panetin, jottei valtiaista kukaan kadehtisi ja turmelisi niitä. Nämä minä annan teille, kun olen kertonut teille kaikkeuden avar-tumisesta.”

Kun Vapahtaja oli lausunut tämän, Maria vastasi sanoen: „Herra, minkälainen sitten on se ihminen, joka ei ole syntiä tehnyt, joka on pahoista teoista puhdas? Sillä jos hän on toisessa suhteessa puhdas, ei hän toisessa taasen ole puhdas, niin että hän mysteriot löytää voisi, jotka Ieou’n kirjoissa ovat. Sillä sanonpa näin: Tämän maailman lapsi ei voi synnitön olla; sillä jos hän yhdessä kohdin synnitön on, ei hän toisessa kohdin voi puhdas olla.”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Sanonpa sinulle: „Yhden he tuhannesta löytävät ja kaksi kymmenestä tuhannesta Ensimmäisen Mysterion mysterion suorittamiseksi. Tästä minä kerron teille, kun kaikkeuden avartumisen olen selittänyt teille. Tästäpä syystä olen itseni revellyt rikki ja mystერიот maailmaan tuonut, sillä kaikki ovat synnin alaisia ja tarvitsevat mystერიoiden lahjaa.”

135 LUKU.

Maria vastasi sanoen Vapahtajalle: „Herra, ennenneista ja heille antaneet aioonein mystერიот. Ja kun kuin valtiasten alueille tulit ja ennenkuin alas maailmaan tulit, eikö yksikään sielu ollut astunut Valoon?”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: „Amen, amen, sanonpa teille: Ennenkuin maailmaan tulin, ei yksikään sielu ollut astunut Valoon. Ja nytpä, kun tänne olen tullut, olen aukaissut Valon portit ja aukaissut myöskin tiet, jotka Valoon vievät. Ja siksipä, sallikaa hänen joka jotain mystერიoiden arvoista on tehnyt, mystერიот saada ja astua Valoon.”

Maria jatkoi sanoen: „Vaen Herra, minäpä olen kuullut, että profeetat ovat päässeet Valoon.”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle: Amen, amen, sanonpa teille: „Ei yksikään profeetta ole Valoon pääs-syt; vaan aioonein valtiat ovat puhuneet heille aiooneista ja antaneet heille aioonein mystერიот. Ja kun minä tulin aioonein alueille, minä käännytin Eliaan ja hänet Johannes Kastajan ruumiiseen saatoon, ja loput minä myöskin vanhurskaksiin ruumiisiin saatoon, jotka

Valon mystერიот löytävät, nousevat korkealle ja perivät Valon valtakunnan.

„Mutta Abrahamille ja Iisakille ja Jaakobille olen kaikki heidän syntinsä ja kaikki heidän pahat tekonsa anteeksi suonut ja heille aioanein Valon mystერიот antanut ja heidät Yabraoth'in ja kaikkien valtiasten alueille asettanut, jotka katuneet ovat. Ja kun minä Korkeuteen käyn ja Valoon astumaisillani olen, kannan minä heidän sielunsa kanssani Valoon. Mutta, amen, sanonpa sinulle Maria: He eivät Valoon käy, ennenkuin sinun ja kaikkien veljesi sielut olen Valoon vienyt.

„Muut patriarkoista ja vanhurskaista Aatamin ajoilta nykypäiviin asti, jotka aioaneissa ja kaikissa valtiaskunnissa ovat, — kun aioanein alueelle tulin, heidät Valon Neitsyen kautta vanhurskasten ruumiisiin käännytin, — jotka Valon mystერიот löytävät, Valon valtakuntaan sisälle käyvät ja perivät sen.”

Maria vastasi sanoen: „Armoitettuja olemme me ennenkaikkia ihmisiä kaiken sen ihanuuden vuoksi, jonka sinä ilmaiset meille.”

Vapahtaja vastasi sanoen Marialle ja kaikille opetuslapsillensa: „Korkeuden ihanuudet kaikki minä vielä ilmaisen teille sisimpäin sisimmästä uloimpain uloimpaan saakka, että kaikessa tiedossa täydellisiksi tulisitte ja kaikessa täyteydessä ja korkeuksien korkeuksissa ja syvyyksien syvyyksissä.”

Ja Maria jatkoi sanoen Vapahtajalle: „Katso, Herra, vilpittöminä olemme me tienneet, selvään ja kirkaasti, että sinä avaimet olet Valon valtakunnan mystერიoihin tuonut, mitkä sieluille syntejä anteeksi anta-

vat, ne puhdistavat, kirkkaaksi valoksi saavat ja johtavat Valoon.”

[Allekirjoitus:]

Osa Vapahtajan kirjoja.

PISTIS SOPHIAN VIIDES KIRJA.

136 LUKU.

Tapahtuipa silloin, kun Herramme Jeesus oli ristiinnaulittu ja kolmantena päivänä noussut kuolleista, että opetuslapset keräytyivät hänen ympärillensä ja palvoivat häntä sanoen: „Herra, armahda meitä, sillä isämme ja äitimme ja koko maailman olemme jättäneet ja seuranneet sinua.”

Ja Jeesus seiso i tällöin opetuslapsinensa valtameren vedellä ja kääntyi Jumalan puoleen tällä rukouksella sanoen: „Kuule minua; Isä, sinä kaiken isyyden isä ja rajaton Valo: *aseiouo iao aoi oia psinoth thernops nopsither zagoure nethmomaoth nepsiomaoth marachachtha thobarrabau tharnachachan zorokothora ieou sabaoth.*”

Ja Jeesuksen puhuessa näin, Tuomas, Andreas, Jaakop ja Simon kanaalainen olivat lännessä, kasvot käännettyinä itään päin, ja Filip ja Bartolomeus olivat etelässä, pohjoiseen päin kääntyneinä, ja muut opetuslapsista ja naisopetuslapset seisoivat Jeesuksen takana. Mutta Jeesus seiso i alttarilla.

Ja Jeesus kohotti taivaalle rukouksen, kohti maail-

man neljää ilmansuuntaa kääntyen yhdessä opetuslastensa kanssa, jotka kaikki pellavapukuihin puetut olivat, sanoen näin: „iao iao iao.” Näin se on tulkittuna: jota, koska kaikkeus on syntynyt; alpha, koska se jälleen takaisin kääntyy; omega, koska kaiken täyttymyksen täyttymys tapahtuva on.

Ja kun Jeesus oli lausunut tämän, hän lausui: „*Iaphtha iaphtha mounaer mounaer ermanoueer ermanouer.*” Se on: ”Oi rajattomain [avaruuksien] kaiken isyyden isä, kuule minua opetuslasteni tähden, jotka eteesi tuonut olen, että he kaikkiin totuutesi sanoihin uskoisivat, ja anna minulle kaikki, mitä aion rukoilla sinulta; sillä Valon Aarteiston isän nimen minä tunnen.”

Jälleen Jeesus, — se on Aberamentho — taivasta ruokoili Valon Aarteiston isän nimen lausuen, ja sanoi: „Anna näkymättömän Jumalan Agrammachamarein ja Barbelon valtiasten ja mahtimiesten ja enkeleitten ja arkkienkeleitten ja kaikien voimain ja kaikkien oioiden mysterioitten lähestyä eech’iä [Bdella] toiselta puolen ja vetäytyä takaisin oikealle puolen.”

Ja sinä hetkenä taivaat lähtivät länteen ja aioonit kaikki ja sfäärit ja niitten valtiat ja voimat kaikki, ne yhdessä länteen pakenivat vasemmalle puolen auringon ja kuunkin kehrää.

Ja auringon kehränä oli häntäänsä pureva suuri lohikäärme, joka Vasemman voimiin asti ylettyi ja jota neljä voimaa valkeain hevosten hahmossa veti.

Ja kuun kierä oli laivan laatuinen, jota koiras ja naaraslohikäärmeet ohjasivat, ja kaksi valkoista härkää veti. Ja kuun perä oli lapsen muotoinen, joka lohi-

käärmeitä ohjasi ja valtiailta valot ryösti. Ja sen keulassa olivat kissan kasvot.

Ja koko maailma ja sen vuoret ja vedet vyöryivät yhdessä länteen vasemmalle päin.

Ja Jeesus ja hänen opetuslapsensa jäivät keskelle ilmavaa paikkaa keskustan tien teillä, mikä sfäärin on alla Ja he keskustan tiellä ensimmäiseen järjestöön tulivat. Ja tämän alueella Jeesus seiso i ilmassa opetuslastensa kanssa.

Jeesuksen opetuslapset sanoivat hänelle: „Mikä on tämä alue, jossa me olemme?”

Jeesus sanoi: „Nämä ovat keskustan tien alueita. Sillä tapahtui, kun Adamas'in valtiat kapinoivat ja siukkaasti pitivät yhteyttä valtiaita, arkkienkeleitä, enkeleitä, palvelijoita ja dekaaneja luoden, että Ieou, isäni isä, astui Oikealta esiin ja heidät kohtalofsfääriin sitoi.

„Sillä kaksitoista on aiooneja. Adamas Sabaoth hallitseepi kuutta, ja veljeni Jabraoth toista kuutta hallitseepi. Näihin aikoihin Jabraoth valtiaineen uskoi Valon mysterioihin ja jätti yhteydenpidon mysterion. Mutta Adamas Sabaoth ja hänen valtiaansa ovat riippuneet kiinni yhteyden pidossaan.

„Ja kun Ieou, minun isäni isä näki, että Jabraoth'illa oli uskoa, hän vei hänet muassaan ja kaikki ne valtiat, joilla hänen kanssaan oli uskoa ollut, otti hänet sfääristä luokseen, vei hänet auringon valon eteen puhdistettuun ilmapiiriin keskustanalueiden väliin ja näkymättömän jumalan alueitten väliin [?] Sinne hän hänetasetti valtias ten keralla, joilla uskoa häneen oli ollut.

Mutta Adamas Sabaoth'in ja hänen valtiaansa, jot-

ka Valon mysterioissa eivät olleet toimineet, vaan sisukkaasti tekivät työtä yhteydenpidon mysterioissa” hänen mukaansa otti ja heidät sfääriin sitoi.

„Jokaisesta aioonista hän tuhatkahdeksansataa valtiasta kiinni sitoi ja kolmesataakuusikymmentä heidän johtajikseen asetti, ja viisi muuta suurta valtiasta hän herroiksi kolmellesadallekuudellekymmenelle ja kaikille kahlehdituille valtiaille asetti, joita koko ihmiskunnan keskuudessa seuraavasti nimitetään: ensimmäistä Kronos’iksi sanotaan, toista Ares’iksi, kolmatta Hermes’iksi, neljättä Aphrodite’iksi, viidettä Zeus’iksi.”

137 LUKU.

Jeesus jatkoi sanoen: „Kuunnelkaatte, jotta heidän mysterionsa teille kertoa voisin. Tapahtuipa, kun Ieou oli siten kahlinnut heidät, että hän suuresta Näkymättömästä veti esille voiman ja sen kahlehti häneen, jota Kronos’iksi sanotaan. Ja toisen voiman hän Ipsantachounchainchoucheoch’ista esille veti, joka yksi kolmesta kolmivoimain jumalista onpi, ja sen hän Ares’iin sitoi. Ja Chainchooch’istä hän voiman veti, joka myöskin yksi kolmesta kolmivoimain jumalista onpi, ja sen Hermes’iin sitoi. Jälleen hän Pistis’istä Sophia’sta, Barbelo’n tyttärestä ulos voiman veti, ja sen Aphrodite’en sitoi.

„Ja hän havaitsi myöskin, että he peräsimen tarvitsivat, jolla maailmaa sekä sfäärin aioaneita johtaa, etteivät he häviöön sitä [maailmaa] ilkeyksissään veisi. Hän keskustaan meni, pienestä Sabaoth hyvästä voiman veti esiin, hänestä, joka Keskuksessa on ja sen Zeus’iin sitoi

koska hän hyvä [hallitsija] on, jotta hän hyvydessään hallitseisi heitä. Ja siten perustettuaan hän järjestönsä kiertämään asetti, että hän kolmetoista [? kolme] kuuta viettäisi joka aioonissa, [sitä] lujittaen, jotta hän turmeluksen pauloista vapauttaisi kaikki valtiat, joiden johtajaksi hän joutuu. Ja kaksi aionia hän hänelle asunnoksi antoi, jotka Hermes'in aioonien edustalla ovat. „Ensimmäisen kerran olen näiden viiden suuren valtiat nimet maininnut, joilla maailman lapset ovat tottuneet heitä kutsumaan. Kuulkaatte, että voin teille heidän väärentämättömänkin nimensä sanoa. Ne ovat: Orimouth, vastaten Kronos'ia; Mounichounaphor, vastaten Ares'ia; Tarpetanouph, vastaten Hermes'ia; Chosi, vastaten Aphrodite'ä; Chobal, vastaten Zeus'ia. Nämä ovat heidän väärentämättömät nimensä.”

138 LUKU.

Ja kun opetuslapset olivat kuulleet tämän, he lankesivat maahan ja Jeesusta palvoivat sanoen: „Armoitettuja ennen kaikkiakin ihmisiä olemme me, koska meille nämä suuret ihmeet ilmaissut olet.”

Sitten he jatkoivat, rukoilivat häntä ja sanoivat: „Me rukoilemme sinua, paljasta meille: Mitkä nämä tiet sitten ovat?”

Ja Maria lähestyi häntä, lankesi maahan, hänen jalkojaan palvoi, suuteli hänen käsiään ja sanoi: Niin, Herra, paljasta meille: Mikä on tarkoitus keskustan teillä? Sillä kuulleet olemme sinulta että ne suuria rangaistuksia varten asetetut ovat. Kuinka sitten me niil-

tä pelastua ja välttyä voisimme? Tai millä tavoin he valtaavat sielut? Tai miten pitkän aikaa he viettävät heidän rangaistuksissansa? Armahda meitä, Herra ja Vapahtajamme, jotteivät keskustateitten tuomiovallat veisi pois meidän sielujamme ja meitä tuomitseisi pahoissa tuomioissaan, että me perisimme isäsi Valon emmekä kurjimukseksi tulisi ja sinua paitsi jäisi.”

Kun Maria näin itkien puhui, Jeesus vastasi suuresti sääliä ja sanoi heille: „Totisesti veljeni ja rakkaimpani, jotka isänne ja äitinne minun nimeni takia hyljänneet olette, teille minä kaikki mysteriorit ja kaiken tiedon annan.

„Tahdon antaa teille valtiasten kahdentoista aioonin mysteron ja heidän sinettinsä ja heidän kirjaimensa rukoilemistavan, millä heidän alueillensa päästään.

„Tahdon antaa vielä kolmannentoista aioonin mysteron ja rukoilemistavan, millä heidän alueillensa päästään ja heidän salakirjaimensa ja sinettinsä tahdon antaa teille.

„Ja tahdon antaa teille keskustalaisten kasteen mysteron ja rukoilemistavan, millä heidän, alueillensa päästään ja minä ilmaisen teille heidän sinettinsä ja salakirjaimensa.

„Ja tahdon antaa teille oikeistolaisten, meidän alueemme kasteen ja sen salakirjaimet, sinetit ja rukoilemistavan, jolla sinne voi päästä. Ja tahdon antaa teille Valon Aarteiston suuren mysteron ja rukoilemistavan millä sinne päästään.

”Ja tahdon antaa teille kaikki mysteriorit ja kaikki tiedot, jotta teitä täydellisyuden lapsiksi sanottaisiin,

kaikessa tiedossa ja kaikissa mysterioissa täydellistyneiksi. Siunatut olette te ennen kaikkia maan lapsia, sillä Valon lapset ovat ajallanne ilmestyneet.”

139 LUKU.

Jeesus jatkoi puhettaan sanoen: „Tapahtui sitten, että isäni isä, — se on Ieou, — tuli ja otti toiset kolmesataakuusikymmentä valtiasta Adamas’in valtiailta, jotka Valon mysterioon eivät uskoneet olleet, ja satoi heidät näihin ilma-alueihin, joissa me nyt sfäärin alla olemme. Hän viisi muuta valtiasta heidän johtajikseen johti, — ne nimittäin, jotka ovat keskustan tiellä.

„Keskitien ensi valtiasta Paraplex’iksi sanotaan, jolla on naisen muoto, jonka hiukset alas jalkoihin ylettyvät, jonka vallassa viisikolmatta arkkidaimoonia onpi jotka toisia daimoonijoukkoja hallitsevat. Ja nämä daimoonit ne ihmisiin astuvat, vietellen heitä, raivoten, kiroten ja herjaten ja nämä ovat ,jotka sielut pois kantavat täältä, ryöstäen heidät, ja raahaavat heitä synkkien savuinsa ja rangaistustensa halki.”

Maria sanoi: „Käyttäydyn pahasti, kun kyselen sinulta. Älä vihastu minuun, jos kaikkea kyselen sinulta.”

Jeesus sanoi: „Kysele vain, mitä mielit.”

Maria vastasi: ”Paljasta meille, millä tavoin he kantavat pois täältä ryöstäen sielut, että myös veljeni käsittäisivät sen?”

Jeesus, — se on Aberamentho,— sanoi: „Koska isäni isä, — se on Ieou, — on kaikkien valtiaiden, juma-

lien ja voimien holhooja, jotka Valon Aarteiston aineesta nousseet ovat, ja Zorokothora Melkisedek on kaikkien valojen lähettiläs, jotka valtiaissa ovat puhdistetut, niitä Valon Aarteistoon kuljettaen, — nämä kaksi vain ovat suuret Valot, ja heidän tehtävänään on alas valtiasten luokse mennä ja puhdistaa heitä siellä, ja Zorokothora Melkisedek kantaapi pois valojen puhdistuksen, jotka he valtiaissa ovat puhdistaneet, ja ne Valon Aarteistoon kuljettaapi, — kun merkki ja aika heidän tehtävästään saapuu lähteä alas valtiasten luokse, vastustamaan ja ahdistamaan heitä, poistaen puhdistuksen valtiaita.

„Mutta heiti kun he ovat vastustamasta ja ahdistamasta lakanneet ja Valon Aarteisto-alueille palaavat niin tapahtuu, että jos he Keskustan alueille pääsevät Zorokothora Melkisedek valot pois kantaa ja ne keskustalaisten portille ohjaa ja ne Valon Aarteistoon ohjaa, ja että Ieou vetäytyy Oikeistolaisten alueille.

„Kunneka merkki taas annetaan heille esille tulla, valtiat kapinoivat pahuutensa kiukkuisuutta, lähtien suoraan valojen luokse, koska he [Ieou ja Melkisedek] eivät heidän kanssaan silloin ole, ja muassaan he vievät sielut, jotka he ryöstäen siepata voivat mennessänsä, ja hukuttavat heidät synkkiin savuihinsa ja turmelusten tulliin.

„Samoihin aikoihin sekin arvovaltainen, Paraplex nimeltänsä, yhdessä hallitsemainsa daimoonien kanssa, kuljettaa pois hurjain intohimoisten sielut, myöskin ki-roojain ja panettelijain ja hukuttaa heidät synkkiin savuihinsa ja hävittää heidät pahoissa tulissansa, niin että he olemattomuuteen häipyä ja tyhjiin raueta alkavat.

Sata ja kolmekymmentä ja kolme vuotta ja yhdeksän kuukautta heiltä hänen rangaistusalueillansa mene, hänen heitä turmeluksen tulilla kiduttaessaan.

„Tapahtuupa sitten kaiken tämän jälkeen, kun sfääri ympäri kääntyy ja pieni Sabaoth, Zeus, tulee sfäärin ensimmäisen aioonin luokse, jota maailmassa Boubastisin, se on Aphrodite'n oinaaksi sanotaan; [ja] kun hän [Boubastis] tulee sfäärin seitsemänteen taloon, se on Vaakaan, silloin verhot, jotka Oikean ja Vasemman välillä ovat, siirtyvät syrjään, ja korkeudesta, oikeistolaisten keskeltä katsoo suuri Sabaoth Hyvä, ja koko maailma ja sfääri kaikkiansa [hätkähtävät], ennenkuin hän on katsonut pois päin. Ja hän katseleepi Paraplex'in alueelle, niin että tämän alueet katoaisivat ja tyhjiin raukaeisivat. Ja kaikki sielut, jotka hänen rangaistavinaan ovat, kannetaan ja heitetään [ylös] sfäärin uudelleen, koska he sortuneet ovat Paraplex'in rankaisuissa.

140 LUKU.

Hän jatkoi puhettaan sanoen: „Toista järjestöä Ariouth etiooppilaiseksi sanotaan, joka on naisvaltiain, joka tykkänensä on musta, jonka alaisia neljätoista [arkki]- daimoonia on, mitkä ovat toisen suuren daimoonijoukon valtaita. Ja nämä daimoonit, jotka Ariouth etiooppilaisen alaisia ovat, ne yhtyvät riidanhaluisiin, kunnes nämä sotia synnyttävät ja murhaajia nostattavat, ja kovettavat heidän sydämiänsä ja heitä vihaan yllyttävät murhien herättämiseksi.

„Ja ne sielut, jotka tämä arvovaltainen ryöstäen

viepi, sata ja kolmetoista vuotta hänen alueillaan viipyvät, hänen kiduttaessaan heitä synkillä savuillaan ja hurjilla tulillansa, niin että he menehtyä ovat.

„Ja sitten kun sfääri jo kääntyy ja pieni Sabaoth Hyvä, jota maailmassa Zeus’iksi sanotaan, tulee, ja hän sfäärien neljänteen aiooniin tulee, se on Krapuun, ja Boubartis, jota maailmassa Aphrodite’ksi sanotaan, sfäärin kymmenenteen aiooniin tulee, jota Kauriiksi sanotaan, niin niihin aikoihin verhot, jotka vasemmistolaisten ja oikeistolaisten välillä ovat, vetäytyvät syrjään, ja Ieou oikealle katseensa luopi; koko maailma hätkähtääpi ja kaikkien sfäärien aioonein kera tuskastuupi. Ja hän katsoo Ariouth etiooppilaisen kammioita, niin että hänen alueensa häviten raukeevat tyhjiin, ja kaikki ne sielut, jotka hänen rangaistavinaan ovat, kannetaan pois ja takaisin heitetään sfääriin jälleen, koska ne hänen synkissä savuissaan ja hurjissa tulissaan perikatoon joutuneet ovat.

Edelleen hän jatkoi puhettaan sanoen: ”Kolmatta järjestöä kolmikasvoiseksi Hekate’ksi sanotaan, ja hänen vallassaan on seitsemänkolmatta [arkki] daimoonia, ja nämä ne menevät ihmisiin ja viettelevät vääriin valoihin ja valheisiin sekä himoitsemaan kaikkea, mikä ei heille kuulu.

„Ja ne sielut, jotka Hekate ryöstäen ottaa, hän alaisilleen daimooneille antaa, jotta he niitä synkissä savuissaan ja hurjissa tulissaan kiusaisivat, joissa he peräti daimoonein vaivaamat ovat. Ja he sata ja viisi vuotta ja kuusi kuukautta viettävät niissä, heidän hurjis-

sa rankaisuissaan ragaistuina; ja he raueta alkavat tyhjiin ja tuhoutua.

„Ja sitten kun sfääri jo kääntyy ja pieni Sabaoth Hyvä, joka Keskustaan kuuluu, jota maailmassa Zeus'iksi sanotaan, tulee, ja sfääri kahdeksanteen aiooniin tulee, jota Skorpioniksi sanotaan, ja kun Boubastis, jota he Abhrodite'ksi sanovat, tulee, ja hän sfäärin toiseen aiooniin tulee, jota Häräksi sanotaan, silloinpa oikeistolaisten ja vasemmistolaisten väliset verhot vetäytyvät syrjään, ja Zorokothora Melkisedek katsovi korkeudesta, ja maailma ja sen vuoret järkyttyvät ja aioonit hätkähtävät. Ja hän kaikkiin Hekate'n alueisiin katsoo, niin että hänen alueensa raukeavat tyhjiin ja tuhoutuvat, ja kaikki ne sielut, jotka hänen rangaistavinaan ovat, kannetaan pois ja heitetään sfääriin jälleen, koska he menehtyä ovat hänen rankaisutulissaan.”

Hän jatkoi sanoen: „Neljättä järjestöä Parhedron Typhon'iksi sanotaan, joka mahtava valtias on, jonka vallassa kaksi neljättä daimoonia onpi. Ja nämä ihmisiin menevät ja heitä hekumaan, haureuteen, aviorikokseen ja alituiseen sukupuoli yhteyteen viettelevät. Ja sitten ne sielut, jotka tämä valtias ryöstäen ottaa, sata ja kaksikymmentä ja kahdeksan vuotta hänen alueillansa viettävät, hänen daimooniensa kiusatessa heitä synkillä savuillaan ja hurjilla tulillaan, niin että he menehtyä ja perikatoon joutua ovat.

„Tapahtuupa sitten, että kun sfääri taas kiertyy ja pikku Sabaoth Hyvä, joka Keskustaan kuuluu, jota Zeus'iksi sanotaan tulee, ja kun hän sfäärin yhdeksän-

teen aiooniin tulee, jota Jousimieheksi sanotaan, ja kun Boubastis, jota maailmassa Aphrodite'ksi sanotaan, ja hän sfäärin kolmanteen aiooniin tulee, jota Kaksoisiksi sanotaan, silloin verhot, jotka vasemmistolaisten ja oikeistolaisten välillä ovat, vetäytyvät syrjään, ja niistä katsovi Zarazaz, jota valtiat alueittensa valtiaan nimellä Maskelli'ksi sanovat, ja hän Parhedron Typhon'in kammioidiin katsoo, niin että hänen alueensa raukeavat tyhjiin ja tuhoutuvat. Ja kaikki ne sielut, jotka hänen rangaistavinaan ovat, heitetään sfääriin takaisin jälleen, koska he näännyksissä ovat hänen synkkien savujensa ja hurjien tultensa takia.

Jälleen hän puhettaan jatkoi ja opetuslapsille sanoi: „Viides järjestö, jonka valtiasta Yachtanabas'iksi sanotaan, on mahtava valtiias, jonka alaisena on suuri daimoonijoukko. Nämä ne ihmisiin menevät ja sen aikaan saavat, että he katsovat henkilöihin, kohdellen oikeutta harrastavia vääryydellä, suosien syntisten oikeuden käyntiä, antaen oikeuden asioissa lahjoa itseään, johtaen tuomion väärään suuntaan, unohtaen köyhät ja tarvitsevaiset, he [daimoonit] lisäävät huonomuistisuutta heidän sieluissansa ja intoa kaikkeen siihen, mikä ei mitään hyötyä tuota, etteivät he elämäänsä ajatteleisi, niin että ruumiistansa erotessaan heidät ryöstäen viedään pois.

„Sielut, jotka tämä valtiias ryöstäen mukanaan viepi, ovat rangaistavina sata ja viisikymmentä vuotta ja kahdeksan kuukautta, ja hän tuhoaa heidät synkissä savuissaa ja hurjissa tulissansa, ja he suuressa vaivassa ovat tulen liekkien vuoksi.

„Ja kun sfääri taas kääntyy, pieni Sabaoth Hyvä, jota maailmassa Zeus'iksi sanotaan, tulee ja hän sfäärin yhdenteentoista aiooniin tulee, jota Vesimieheksi sanotaan, ja kun Boubastis sfäärin viidenteen aiooniin tulee, jota Leijonaksi sanotaan, silloin verhot, jotka vasemmistolaisten ja oikeistolaisten välillä ovat, vetäytyvät syrjään, ja korkeudesta katsovi suuri Iao Hyvä, joka Keskustaan kuuluu, Yachtanabas'in alueitten puoleen, niin että tämän alueet tuhoutuvat ja raukeavat tyhjiin. Ja kaikki sielut, jotka hänen rangaistavinaan ovat, kannetaan pois ja takaisin sfääriin heitetään, koska he hänen rangaistavinaan tuhoutuneet ovat.

„Tämä on siis keskustateitten toimintaa, josta te minulta kyselleet olette.”

141 LUKU.

Ja kun opetuslapset olivat kuulleet tämän, he maahan lankesivat, palvoivat häntä ja sanoivat: „Auta ja armahda meitä, Herra, että me näiltä säästyisimme, näiltä kurjilta rankaisuilta, jotka syntisille ovat varattuina. Voi, heitä, voi ihmisten lapsia! Kuin sokeat he pimeässä hapuilevat eivätkä mitään näe. Armahda meitä, oi Herra, suuressa sokeudessa, missä me olemme. Ja armahda kaikkea ihmissukua; sillä heidän sielujaan he ovat väijyilleet, niinkuin leijonat saalistaan, saaden siitä [nim. saaliista] valmista ruokaa heidän [nim. valtiasten] rankaisuilleen sen unohtavaisuuden ja tietämättömyyden takia, mikä piilee heissä. Armahda meitä,

Herramme, Vapahtajamme, armahda meitä ja pelasta meidät mieltemme huumauksesta.”

Jeesus sanoi opetuslapsillensa: „Olkaa rauhalliset älkääkä peljätkö mitään, sillä siunatut olette, sillä valtiaiksi kaikelle tälle ,te tulette ja annan sen alamaiseksi jalkainne alle. Muistakaa, että olen sanonut teille, ennenkuin minut naulittiin ristiin: ‚Taivaan valtakunnan avaimet minä annan teille’. Siksi minä teille: Tahdon antaa ne teille.”

Kun Jeesus oli sanonut näin, hän Suuren nimessä ylistyslaulun laului. Keskustateitten alueet kätkeytyivät ja hänen opetuslapsensa jäivät ilmaan voimaakkaaseen valoon.

Jeesus sanoi opetuslapsillensa: „Lähestykää minua.” Ja he lähestyivät häntä. Hän kääntyi maailman neljää kulmaa kohden, lausui Suuren nimen heidän päittänsä yllä, siunasi heidät ja heidän silmiinsä henki.

Jeesus sanoi heille: „Katsokaa ylös ja nähkää, mitä nähdä voi sieltä.”

Ja he silmänsä nostivat ja mahtavan isoisen Valon he näkivät, mitä yksikään ihminen ei maailmassa kuvata taida.

Hän jälleen lausui heille: „Katsokaa pois päin valosta ja nähkää, mitä nähdä voi sieltä.”

He vastasivat: „Tulta ja vettä ja viiniä ja verta me näemme.”

Jeesus, — se on Abaramenthos, — sanoi opetuslapsillensa: „Amen, sanonpa teille: Muuta en maailmaan tuonut tullessani kuin tämän tulen, tämän veden, tämän viinin ja tämän veren. Veden ja tulen olen Valon Aar-

teiston valojen Valon alueelta tuonut; ja viinin ja veren olen Barbelo'n alueeltatuonut. Ja vähän tämän jälkeen Isäni minulle pyhän hengen kyyhkysen muodossa lähetti.

„Ja tuli ja vesi ja viini ovat maailman kaikkien syntien puhdistamiseksi. Veri taasen oli minulle ihmisruumiini merkinä, jonka minä Barbelo'n alueilta sain, näkymättömän jumalan suurelta voimalta. Henkäys taasen kaikkia sieluja kohden kulkee ja niitä Valon alueelle johtaa.

„Tästäpä syystä olen sanonut teille: ‚Minä olen tulla tullut maan päälle tuomaan’, — se on: olen tullut syntejä koko maailman tulella puhdistamaan.

„Ja tästäpä syystä olen samarialaiselle vaimolle sanonut: Jos tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: ‚Anna minun juoda, — niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä, ja sinussa olisi lähde, joka iankaikkiseen elämään kumpuaapi.

„Ja tästäpä syystä otin myös kalkin, siunasin sen ja sanoin: ‚Tämä on uuden liiton veri, joka teidän tähden vuodatetaan syntien anteeksi saamiseksi’.

„Ja tästäpä syystä he ovat keihään kylkeeni pistäneet, ja siitä tuli verta ja vettä.

„Ja nämä ovat ne Valon mysteerit, jotka syntejä anteeksi antavat; se merkitsee: nämä ovat Valon nimet ja nimitykset”.

Tapahtuipa sitten, että Jeesus antoi käskyn: „Menköt kaikki Vasemmiston voimat alueillensa”. Ja Jeesus opetuslapsinensa jäi Galilean Vuo-

relle. Opetuslapset jatkoivat puhettaan anoen häneltä: „Miten pitkän aikaa et syntejämme, joita olemme tehneet, ja pahoja tekojamme, ole anteeksi antanut ja meitä arvollisiksi isäsi valtakuntaa varten tehnyt?” Ja Jeesus vastasi heille: „Amen, sanonpa teille: En ainoastaan syntejänne puhdistaa, vaan minä teen teidät isäni valtakunnan arvoisiksi. Ja minä annan teille syntien anteeksiantamisen mysteion, niin että kelle te maanpäällä anteeksi annatte, hänelle se taivaassa anteeksi annetaan, ja keltä ne maan päällä pidätätte, siltä ne taivaassa myös pidätetään. Minä annan teille taivaan valtakunnan mysteion, voidaksenne itse ne [nim. mysteiot] ihmisille suorittaa.”

142 LUKU.

Ja Jeesus sanoi heille: „Tuokaa minulle tulta ja viinipuun oksia.” He toivat niitä hänelle. Hän valmisti uhrin ja asetti kaksi viiniastiaa, toisen oikealle, toisen vasemmalle puolen uhria. Hän järjesti heidän eteensä uhrin ja pani vesimaljan viiniastian eteen oikealle puolen ja viinimaljan viiniastian eteen vasemmalle puolen ja jakoi leipiä opetuslasten luvun mukaan keskelle maljojen väliin ja pani vesimaljan leipien taakse.

Jeesus seisoi uhritoimituksen edessä, asetti opetuslapset taaksensa, kaikki pellavaisiin pukuihin puettuina ja pitäen käsissään Valon Aarteiston isän nimen salamerkkiä, ja hän kohotti rukouksen, sanoen: „Kuule minua. Oi Isä, kaiken isyyden isä ja rajaton Valo: *iao iouo iao aoi oia psinothor theropsin opsither nepht-*

homaoth nephiomaoth marachachtha marmarachtha iea-na menaman amanei (taivaan) israi amen amen soubaibai appaap amen amen deraarai (takana) amen, amen sarsartou amen amen koukiamin miai amen amen iai iai touap amen amen amen main mari marie marei amen amen amen.

„Kuule minua, oi isä, kaiken isyyden isä. Minä huudan teitä itsellenne avuksi, te syntien anteeksi antajat, te pahoin tekojen puhdistajat. Anna anteeksi näiden opetuslasten sielujen synnit, jotka minua seuranneet ovat, ja puhdista heidän pahat tekonsa ja heidät arvollisiksi tee kuulumaan isäni, Valon Aarteiston isän valtakuntaan, sillä he ovat seuranneet minua ja minun käskyni pitäneet.

„Siksipä, Oi Isä, kaiken isyyden isä, salli syntein-anteeksiantajain tulla, joiden nimet ovat nämä: *siphirepsnichieu zenei berimou sochabricher euthari na nai (armahda minua) dieisbalmerich meunipos chirie entair mouthiour smour peucher oouschous minionor isocho bortha.*

”Kuule minua, joka puoleesi huudan, anna anteeksi näiden sielujen synnit ja heidän pahat tekonsa pyyhi heiltä pois. Anna arvollisiksi heidän tulla kuulumaan isäni, Valon Aarteiston isän, valtakuntaan.

„Minä sinun suuret voimasi tunnen ja niiden puoleen huudan: *auer bebro athroni e oureph e onesouphen knitousochreoph mauonbi mneuor souoni chocheteoph choche eteoph memoch anemph.*

„Anna anteeksi näiden sielujen synnit, pyyhi pois heidän pahat tekonsa, joita he tietäen tai tietämättään tehneet ovat, joita he haureudessa ja aviorikoksessa

tähän päivään saakka tehneet ovat; anna anteeksi heille ja heidät arvollisiksi tee minun isäni valtakuntaan kuulumaan, niin että he, pyhä isä, arvolliset olisivat tästä uhrista osallistumaan.

„Jos sinä isä sitten minua olet kuunnellut ja näiden sielujen synnit olet anteeksi antanut ja heidän pahat tekonsa pyyhkinyt pois ja heidät arvollisiksi tehnyt sinun valtakuntaasi kuulumaan, voitko uhratessani antaa minulle merkin?”

Ja merkki, jonka Jeesus oli sanonut [?anonut], annettiin hänelle.

Jeesus sanoi opetuslapsillensa: „Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä syntinne ovat anteeksi annetut ja pahat tekonne ovat pyyhityt pois, ja teidät lasketaan isäni valtakuntaan kuuluviksi.”

Ja kun hän sanoi tämän, opetuslapset suuresti riemuitsivat. Ja Jeesus sanoi heille: „Tässä ovat keinot ja tavat, ja tässä mysterio, joka teidän on suorittaminen niille, jotka uskovat teihin, joissa petosta ei ole ja jotka kaikessa hyvässä teitä kuuntelevat. Ja heidän syntinsä ja pahuutensa heiltä pyyhitään pois hamaan siihen päivään saakka, jolloin te heille tämän myste-
rion suoritte. Mutta pitäkää tämä mysterio salassa, älkääkään kaikille antako sitä, vaan antakaa sille, joka kaiken tekee, minkä käskyissäni olen sanonut teille.

„Tämä sitten on se todellinen kastemysterio niille, joiden synnit ovat anteeksi annetut ja joiden pahat teot ovat pyyhityt pois. Tämä on ensi uhrin kaste, joka tien Totuuden ja Valon alueilla viittoo.”

143 LUKU.

Sen jälkeen opetuslapset sanoivat hänelle: „Rabbi, isäsi Valon mysterio paljasta meille, koska sinun kuulimme sanovan: ‚On vielä tulikaste olemassa ja Valon pyhän hengen kaste, ja myös henkinen voitelu; nämä vievät sielut Valon Aarteistoon.‘ Siksipä niiden mysterio kerro meille, jotta me itse isäsi valtakunnan periä voisimme.”

Jeesus sanoi heille: „Ei ole olemassa mysteriota, joka mainiampi olisi kuin nämä mysteriot, joita te tiedustelette, sillä se sielunne valojen Valoon viepi, Totuuden ja Hyvyyden alueille, kaikkien pyhain Pyhän alueelle, sille alueelle, jossa ei naista eikä miestä enää ole eikä muotoja mitään, vaan ainaista, sanoin kuvaamatonta Valoa. Siksipä ei siellä mitään mainiompaa ole kuin nuo mysteriot, joita te kysytte, paitsi seitsemän Äänen mysterio ja niiden yhdeksänviidettä voimaa ja niiden merkit. Eikä mitään nimeä ole, mikä näitä kaikkia mainiampi olisi, kuin se nimi, jossa ovat kaikki nimet ja kaikki valot ja kaikki voimat.

„Joka sen nimen aineruumiistaan erotessaan tietää, häntä ei savut, ei pimeys, ei valtahenkilöt, ei Kohtalofäärin valtias, ei enkeli, ei arkkienkeli eikä mikään voima voi alhaalla pitää sielua, joka sen nimen tietää, vaan kun hän maailmasta lähtee ja tulelle sen nimen lausuu, se sammuu ja pimeys poistuu.

„Ja jos sielu sen daimooneille sanoo ja uloimman pimeyden vastaanottajaväelle ja heidän valtiaillensa ja heidän valtahenkilöilleen ja heidän voimillensa, he

kaikki vaipuvat maahan ja heidän liekkinsä leimahtaapi ja he kaikin yhdessä huudahtavat: „Pyhä, oi pyhä sinä olet, pyhin kaikista pyhistä.”

„Ja jos joku tuon nimen kurjain rangaistusten vastaanottajavaille sanoo ja heidän valtahenkilöilleen ja kaikille heidän voimillensa ja myöskin Barbelo’lle ja näkymättömälle jumalalle ja kolmelle kolmi-voima-jumalalle, ja heti kohta, jos joku tämän nimen noilla alueilla lausuu, ne sortuvat kaikki toinen toistensa päälle, häviävät tyhjiin ja huudahtavat: „Oi, valojen Valo, joka rajattomissa valoissa olet, meitä muista ja puhdistameidät” ”.

Ja kun Jeesus oli nämä sanansa sanonut, kaikki opetuslapset huudahtivat nyhkyttäen ääneen ja sanoivat.

(Kahdeksan lehteä puuttuu)

PISTIS SOPHIAN KUODES KIRJA.

144 LUKU.

— — — — — [ja sen tuli-
virroille ja tulimerille vievät] ja kostonsa sen ylle toi-
set kuusi kuuta ja kahdeksan päivää langettavat. Sen
jälkeen he sitä keskustan tietä kuljettavat, ja jokainen
keskustateitten valtiaista sitä toiset kuusi kuuta ja
kahdeksan päivää rankaisuihinsa rankaisepi. Sen
jälkeen he sen Valon neitsyen luokse vievät, joka hyvän
ja pahan palkitsee, jotta hän sen tuomitseisi. Ja kun
sfääri kääntyy, hän sen vastaanottajaväelleen antaa,
jotta sen sfäärin aiooneihin heittäisivät. Ja sfäärin pal-
velijat sen veden vierille vievät, joka alapuolella on
sfäärin, ja se tulen riehunnaksi muuttuu, joka sieluun
syöpyy, kunnes sen peräti puhdistaa.

„Ja sitten tulee Jaluham, Sabaothin vastaanottaja,
Adamas, joka sieluille unhon maljan antaa, ja hän tuo
maljan, täynnänsä unhon vettä, ja sen sielulle antaa,
ja se juo sitä ja kaikki alueet unohtaa ja kaikki alueet,
joissa se on käynyt. Ja he ruumiiseen sen heittävät, jos-
sa sydän alati kiusaantuneena aikaansa kuluttaa.

„Tämä on kiroijan rangaistus.”

Maria jatkoi sanoen: „Herra, ihminen, joka alitui-

seen panettelee, kun hän erkanee ruumiistansa, minnekkä hän joutuu tai mikä on hänen rankaisunsa?”

Jeesus vastasi: ”Ihminen, joka alinomaa panettelee, jos hänen aikansa sfäärissä täyttynyt on, niin että hän erkanee ruumiistansa, silloin Abiout ja Charmoh, Ariel'in vastaanottajaväkeä, tulevat, hänen sielunsa ylös ruumiista vievät ja kolme päivää viettävät sen kera ympäri kiertäen, ohjaten sitä maailman olentojen tuntemisessa.

„Sen jälkeen he sen alas Amente'en, Arielin eteen vievät ja hän sitä rankaisuissaan yksitoista kuuta ja yhden kolmatta päivän rankaisepi.

„Sen jälkeen he sen kaaokseen Jaldabaoth'in ja hänen yhdeksänviidettä daimooninsa eteen vievät, ja jokainen hänen daimooneistaan sen kimppuun käypä toiset yksitoista kuuta ja kaksikymmentä ja yksi päivää, sitä ruoskien tulisilla tutkaimillaan.

„Sen jälkeen he sen tulivirtoihin ja kuohuviin tulimeriin vievät, sille toiset yksitoista kuuta ja yksi kolmatta päivää kostaaksensa.

„Ja sen jälkeen he sen keskustan tielle vievät, ja jokainen keskustateitten valtiaista sitä rankaisuissaan toiset yksitoista kuuta ja yksi kolmatta päivää rankaisepi.

„Sen jälkeen he sen Valon Neitsyen luokse vievät, joka vanhurskaat ja syntiset tuomitsepi, jotta hän senkin tuomitseisi. Ja kun sfääri kierrähtääpi, hän sen vastaanottajaväilleen antaa, jotta he sen sfäärin aiooneihin heittäisivät. Ja sfäärin palvelijat sen veden vierille vievät, joka sfäärin alapuolella onpi, ja se tulen

riehunnaksi muuttuu, joka sieluun syöpyy, kunnes sen peräti puhdistaa.

„Ja Jaluham, Sabaoth'in vastaanottaja, Adamas, tuo unhon maljan ja sen sielulle antaa, ja se juopi siitä ja kaikki alueet unohtaapi ja kaikki asiat ja kaikki läpäisemänsä alueet. Ja he jättävät sen ruumiiseen, joka murheissa aikaansa viettää.

„Tämä on panettelijan rangaistus.”

145 LUKU.

Maria sanoi: „Voi, voi syntisiä!”

Salome vastasi sanoen: „Herra Jeesus, murhaaja, joka ei koskaan muuta syntiä ole tehnyt kuin murhanut ainoastaan, jos hän ruumiistaan erkaneepi, mikä hänen rangaistuksensa omppi?”

Jeesus vastasi sanoen: „Murhaaja, joka koskaan ei muuta syntiä, kuin murhan, ole tehnyt, jos sfäärissä hänen aikansa täyttynyt onpi, jotta hän ruumistaan erkaneepi, silloin Jaldabaoth'in vastaanottajaväki saapuu, hänen sielunsa ulos ruumiista johdattaapi ja sen jaloistaan suureen aiooniin sitoo, jolla on hevosen kasvot ja hän kolme päivää sen kera maailmaa ympäri kiertäen viettää.

„Sen jälkeen he sen pakkasen ja lumen alueille vievät, ja he kolme vuotta ja kuusi kuukautta kostoaan langettavat sille.

„Sen jälkeen he sen alas kaaokseen Jaldabaoth'in ja hänen yhdeksänviidettä daimooninsa eteen vievät, ja

jokainen hänen daimooneistaan sitä toiset kolme vuotta ja kuusi kuukautta ruoskii.

„Sen jälkeen he sen alas kaaokseen Persephone'n eteen vievät ja toiset kolme vuotta ja kuusi kuukautta rankaisuisaan sille kostoaan langettavat.

„Sen jälkeen he sen keskustan tielle vievät, ja jokainen keskustateitten valtiaista sille oman alueensa rankaisuisa kostoaan toiset kolme vuotta ja kuusi kuukautta langettaapi.

„Sen jälkeen he sen Valon Neitsyen luokse vievät, joka vanhurskaita ja syntisiä tuomitseepi, jotta hän sille tuomionsa langettaisi. Ja kun sfääri taas kiertyy, hän käskyn antaa, että se uloimpaan pimeyteen heitetään, kunnes keskustan pimeys hälventyy; se [sielu] katoaa ja raukeaa tyhjiin.

„Tämä on murhaajan rangaistus.”

146 LUKU.

Pietari sanoi: ”Herra, anna naisten lakata kyselemästä, että mekin kysyä voisimme.”

Jeesus sanoi Manalle ja toisille naisille: „Antakaa miesveljillenne myös tilaisuus kyselemiseen.”

Pietari vastasi sanoen: „Herra, ryöväri ja varas, joka alati tätä syntiä tekee, kun hän ruumiistaan erkaaneepi, mikä on hänen rangaistuksensa?”

Jeesus sanoi: „Jos sfäärissä sellaisen aika on täytynyt, Adonis'in vastaanottajaväet häntä hakemaan tulevat ja hänen sielunsa ruumiista johdattavat, ja he kol-

me päivää viettävät sen kera ympäri kiertäen ja ohjaten sitä maailman olentojen tuntemisessa.

„Sen jälkeen he sen alas Amente'en Ariel'in eteen vievät, ja hän sitä kolme kuukautta, kahdeksan päivää ja kaksi tuntia rankaisuihinsa pitää ja kostoaan langettaaapi.

„Sen jälkeen he sen kaaokseen Jaldabaoth'in ja hänen yhdeksän viidettä daimooninsa eteen vievät ja jokainen hänen daimooninsa kostoaan hänelle, toiset kolme kuukautta, kahdeksan päivää ja kaksi tuntia langettaaapi.

„Sen jälkeen he sen keskustan tielle kuljettavat ja jokainen keskustien valtiaista hänelle synkissä savuissaan ja kurjissa tulissaan toiset kolme kuukautta, kahdeksan päivää ja kaksi tuntia kostoaan langettaaapi.

„Sen jälkeen he sen Valon Neitsyen luokse vievät, joka vanhurskaita ja syntisiä tuomitsee, jotta hän senkin tuomitseisi. Ja kun sfääri taas kääntyy, hän sen vastaanottajaväelleen antaa, että he sen sfäärin aiooneihin heittäisivät. Ja he sen veteen alle sfäärin vievät; ja se tulen riehunnaksi muuttuu ja sieluun syöpyy, kunnes sen peräti puhdistaaapi.

„Sen jälkeen Jaluham, Sabaoth'in vastaanottaja, Adamas, tulee, unhon maljan tuopi ja sen sielulle antaa; ja se juopi sen ja kaiken unhoittaaapi ja alueet kaikki, joilla se on ollut. Ja he sen raajarikon, ontuvan ja sokean ruumiiseen heittävät.

„Tämä on varkaan rangaistus.”

Andreas vastasi sanoen: ”Entä omahyväinen, kors-

kanylpeä ihminen, mitä hänestä on tuleva, kun hän erkanee ruumiistansa?”

„Jeesus sanoi: „Jos sellaisen aika on sfäärin kullussa päättynyt, Ariel’in vastaanottajaväet häntä hakemaan tulevat ja johtavat hänen sielunsa pois [ruumiistaan] ja kolme päivää viettävät [sen kera] maailmaa ympäri kiertäen, ohjaten sitä maailman olentojen tuntemisessa.

„Sen jälkeen he sen alas Amenteen Ariel’in eteen vievät, ja hän sille rankaisuissaan kaksikymmentä kuuta kostoaaan langettaapi.

„Sen jälkeen he sen kaaokseen Jaldabaoth’in ja hänen yhdeksän viidettä daimooninsa eteen kuljettavat, ja hän ja hänen daimooninsa toinen toisensa perään sille toiset kaksikymmentä kuuta kostoaaan langettavat.”

„Sen jälkeen he sen keskustan tielle kuljettavat; ja jokainen keskustatien valtiaista sille kostoaaan toiset kaksikymmentä kuuta langettaapi.

„Ja sen jälkeen he sen Valon Neisyen luokse vievät, jotta hän sen tuomitseisi. Ja kun sfääri taas kääntyy, hän sen vastaanottajaväelleen antaa, jotta sen sfäärin aiooneihin heittäisivät. Ja sfäärin palvelijat sen veden vierille vievät, mitkä sfäärin alla ovat; ja se tulen muuttuu riehunnaksi ja syöpyy sieluun, kunnes se puhdistuupi.

„Ja Jaluham, Sabaoth’in vastaanottaja, Adamas, tulee ja tuo unhon maljan ja sen sielulle antaa; ja se juo ja kaiken unhoittaapi ja kaikki alueet, joissa se on käynyt. Ja he sen epämuotoiseen ja rampaan ruumi-

seen lähettävät, jotta kaikki sitä lakkaamatta halveksivat.

„Tämä on omahyväisen, korskanylpeän rangaistus.”

Tuomas sanoi: „Ainainen jumalanpilkkaaja, mikä on hänen rangaistuksensa?”

„Jos sellaisen aika on sfäärissä täyttynyt, Jaldabaoth'in vastaanottajaväet tulevat hakemaan häntä ja hänet kielestään suureen daimooniin sitovat, jolla on hevosen kasvot; he kolme päivää viettävät hänen kanssaan ympäri kiertäen ja kostoaan hänelle langettavat.

„Sen jälkeen he hänet pakkasen ja lumen alueelle johdattavat ja yksitoista vuotta siellä kostoaan hänelle langettavat.

„Sen jälkeen he hänet alas kaaokseen kuljettavat Jaldabaoth'in ja hänen yhdeksän kolmatta daimooninsa eteen ja jokainen hänen daimooneistaan kostoaan hänelle toiset yksitoista vuotta langettaapi.

„Sen jälkeen he hänet uloimpaan pimeyteen vievät, kunneikka suuri lohikäärmeikasvoinen valtiias, joka pimeyttä ympäröi, tuomittu on. Ja tuo sielu se jäätyy [?], tuhoutuu ja raukeaa tyhjiin.

„Tämä on jumalanpilkkaajan tuomio.”

147 LUKU.

Bartolomeus sanoi: „Mies, joka toisen miehenpuolisen kanssa yhteyttä pitää, mikä on hänelle kosto?”

Jeesus sanoi: „Mies, joka toisen miehenpuolisen

kanssa yhteyttä pitää, ja mies, johonka hän yhtyy, samalla mitalla mitataan kuin jumalanpilkkajakin.

„Kun sitten sfäärissä aika on täyttynyt, Jaldabaot-h'in vastaanottajaväet tulevat heidän sielujaan noutamaan, ja hän yhdeksän viidettä daimooninsa kera kostoaa sille yksitoista vuotta langettaapi.

„Sen jälkeen he sen tulivirtoihin ja kiehuviin pikijärviin vievät, jotka täynnänsä siankasvoisia daimooneja ovat. Nämä syöpyvät heihin ja kostoaa [?] heille toiset yksitoista vuotta tulivirrassaan langettavat.

”Sen jälkeen he heidät uloimpaan pimeyteen vievät tuomiopäivään saakka, kunnes on suuri pimeys tuomituna; ja silloin he häviävät ja raukeavat tyhjiin.”

Tuomas sanoi: „Me olemme kuulleet, että on joi-takuita sellaisia, jotka ottavat miehen siemenen ja naisen kuukautisveren ja ne tahtaaksi tekevät ja syövät sen, sanoen: „Me uskomme Esauun ja Jaakopiin. Onko soveliaista tällainen vai eikö?”

Sinä hetkenä Jeesus maailmaan vihastui ja sanoi Tuomakselle: „Amen, sanonpa näin: Tämä synti on häpeällisempi kuin kaikki muut synnit ja vääryydet ovat. Sellaiset suoraa päätä uloimpaan pimeyteen vie-dään eikä heitä sfääriin takaisin heitetä, vaan he tuhon omiksi tulevat ja häviöön uloimmassa pimeydessä joutuvat alueella, jossa ei sääliä ole eikä valoa, vaan itkua ja hammasten kiristystä. Ja niitä sieluja, jotka uloimpaan pimeyteen pannaan, ei uudellensa takaisin heitetä, vaan he tuhon omiksi tulevat ja tyhjiin raukenevat.”

Johannes vastasi sanoen: „Ihminen, joka mitään syntiä ei ole tehnyt, vaan aina vain hyvää, mutta ei mysterioita ole löytänyt valtiain kautta päästäksensä, mitä tapahtuu hänelle ruumiista erotessaan?”

Jeesus sanoi: ”Jos sellaisen aika on sfäärissä täytynyt, niin Bainchooch’in, kolmivoimaisista jumalista yhden, vastaanottajaväet hänen sieluaan noutamaan tulevat ja hänen sielunsa ilolla ja riemulla vievät ja kolme päivää viettävät sen kera ympäri kiertäen, ohjaten ilolla ja riemulla sitä maailman olentojen tuntemisessa.

„Sen jälkeen he sen alas Amente’en vievät ja neuvovat sitä Amente’in rankaisuiitten tuntemisessä; mutta eivät he niillä kostoaan langeta sille. He ohjaavat sitä ainoastaan niiden tuntemisessä ja rangaistusliekkien savut sitä vain vähäisen koskettavat.

„Sen jälkeen he sen keskustan tielle vievät ja sitä ohjaavat keskustateitten rangaistusten tuntemisessä, liekin savujen sitä vain vähäisen koskettaessa.

„Sen jälkeen he sen Valon Neitsyen luokse vievät, ja hän sen tuomitseepi ja sen keskustan pienelle Sebaoth Hyvälle luovuttaa, kunnes sfääri taas kääntyy, ja Zeus ja Aphrodite Valon Neitsyen eteen tulevat, Kronos’in ja Ares’in tullessa taakse-

„Sinä hetkenä hän tuon vanhurskaan sielun ottaa ja sen vastaanottajaväellensä antaa, jotta he heittäisivät sen sfäärin aiooneihin. Ja sfäärin palvelijat sen veden vierille vievät, joka sfäärin on alla, ja riehuva tuli siitä nousee ja se syöpyy siihen ja sen peräti puhdistaa.

„Sen jälkeen Jaluham tulee, joka on Sabaoth'in, Adamasin vastaanottaja, joka unhon maljan sielulle antaa, ja hän unhon vettä tuopi ja sen sielulle antaa; [ja se juopi sitä] ja kaiken unhoittaapi ja alueet kaikki joissa se on ollut.

„Sen jälkeen Keskustan pienen Sabaoth Hyvän vastaanottaja tulee. Hän itse tuo maljan, joka täynnänsä ajatuksia ja viisautta on ja raitiutta on myös siinä; [ja] hän sen sielulle antaa. Ja he sen heittävät ruumiiseen, joka ei nukkua voi eikä unhoittaa raittiuden maljan vuoksi, joka on annettu sille, vaan sydäntään ruoskiipi lakkaamatta kysyen Valon mysterioita, kunnes ne Valon Neitsyen päätöksen mukaan löytää ja Valon periipi ainaiseksi.”

148 LUKU.

Maria sanoi: „Ihminen, joka on kaikkea syntiä ja vääryyttä tehnyt eikä Valon mysterioita ole löytänyt, saako hän rangaistuksensa niistä kaikki yhdellä kertaa?”

Jeesus vastasi: „Kyllä hän saapi; jos hän on kolme syntiä tehnyt, hän rangaistuksensa kolmesta saapi.”

Johannes sanoi: „Ihminen, joka on kaikkea syntiä ja vääryyttä tehnyt, mutta on lopuksi löytänyt Valon mysteriot, onko mahdollista hänen pelastua?”

Jeesus sanoi: „Sellainen ihminen, joka on kaikkea syntiä ja vääryyttä tehnyt, ja hän Valon mysteriot löy-

tää ja ne loppuun saakka suorittaa, ei niitä kesken heitä eikä syntiä tee, hän Valon Aarteiston perii.”

Jeesus sanoi opetuslapsillensa: „Kun sfääri kääntyy, ja Kronos ja Ares Valon Neitsyen taakse tulevat, ja Zeus ja Aphrodite tulevat Valon Neitsyen eteen omis- sa aiooneissaan ollen, silloin Valon Neitsyen verhot vetäytyvät syrjään, ja hän sinä hetkenä riemuitsee, kun hän nämä kaksi valontähteä edessään näkee. Ja kaikki ne sielut, jotka hän sinä hetkenä sfäärin aioonein kiertoon heittää, jotta he maailmaan voisivat tulla, ovat vanhurskaita ja hyviä ja löytävät tänä aikana Valon myste- riot; hän lähettää ne uudelleen, jotta ne Valon myste- riot löytäisivät.

„Jos taas Kronos ja Ares Valon Neitsyen eteen tulevat ja Zeus ja Aphrodite hänen taakseen käyvät, niin ettei hän heitä voi nähdä, silloin kaikki ne sielut, jotka hän sinä hetkenä sfäärin olentoihin heittää, ovat tur- meltuneita ja vihan täytteisiä eivätkä Valon mysterioita löydä.”

Kun Jeesus oli Amente'n keskellä sanonut näin ope- tuslapsillensa, opetuslapset itkien valittivat [sanoen]: „Voi, voi syntisiä, jotka uinuvat laiminlyönneissän- sä ja valtiaansa unhoittavat, kunnes he ruumiista erkanevat ja joutuvat näihin rangaistuksiin. Armahda meitä, armah- da meitä, sinä Pyhän poika, ja sääliä kohtaamme tunne, että me näiltä tuomioilta ja rangaistuksilta pelastua voisimme, joita on varattuna syntisille; sillä me olemme myöskin syntiä tehneet, sinä Herramme ja Valomme meidän.”

[Myöhempi jälkikirjoitus.]

— — — — —
— — — vanhurskas [ihminen]. Ja he lähtivät pois aina kolmittain taivaan neljään vyöhykkeeseen, ja valtakunnan hyvyttä he koko maailmassa julistivat Kristuksen heidän sisässään vahvistuksen sanoin tehdessä työtä ja merkein ja ihmein, mitkä heidän jälkiään seurasivat. Ja siten Jumalan valtakunta tuli tunnetuksi koko maan päällä ja kaikessa Israelin maassa todistukseksi kaikille kansoille, jotka [auringon] noususta sen laskuun ovat.

[Kaksi riviä pois pyyhitty.]

Loppu.

